Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

OPERA L CIANI PHILOSO
PHI LVCVLEN
TISSI
MI.

Luciani de ueris narrationibus

Luciani de asino

Luciani philosophoꝝ uitæ

Luciani Scipio

Luciani Tyranus

Luciani Schaphidium

Luciani Palinurus

Luciani Charon

Luciani Diogenes

Luciani Terpsion

Luciani Hercules

Luciani uirtus Dea

Luciani in amorem

Luciani Timon

Luciani de calumnia

Luciani laus muscæ

Nouiter traducta

Luciani uita

Luciani

Luciani pan

Galene

Clariſſimi Luciani Philoſophi Ac Oratoris De Veris Narrationibus.

Proemium.

Os eſt Athletaꝝ ac eoꝝ qui ſumma diligẽtia corpus exercent nõ modo bonæ habitudinis: ac exercitatõis habere rationẽ: ueꝝ & eius qđ magnaꝫ exercitationis um habere arbitrant': nõ nunq̃ remiſſioni corporis acquieſcere. Idẽ lr̃aꝝ ſtudioſis ſieri oportere cẽſeo: ut cũ grauibus ac ſeriis legẽdis defatigati fuerint ad animi laxamẽtũ aliquantiſper declinent: donec ad futuꝝ laborẽ robuſtiores. ac uegetiores effi/tiãtur. Maximũ uero ex hoc ocio: atq; qete fructũ caperẽt: ſi taliũ reꝝ lectiõi uacarẽt: quæ nõ mõ tenuẽ: ac ieiunã: ueꝝ neq; rudẽ, neq; icõcinnã ſpeculationẽ pſeferrẽt. Quale qđ/dã & de his ſcriptis ſenſuros ſuſpicor. Neq;. n. ſolũ materiæ nouitas atq; feſtiuitas: neq; id qđ multa ac uaria mendacia ueriſimiliter ac pbabiliter cõfingũtur eos ad legendum allicĩet. Veꝝ id p̃cipue q̃ oĩs ferme narratio neminẽ aut ex antiqs: aut ſcriptoribus: aut philoſophis q̃ mõſtruoſa q̃dã & fabulis ſimiliora: q̃ ueris lr̃is mãdarũt ſine morſu reꝑhenſionis p̃termiſit: quoꝝ qđẽ oĩum noĩa ſubieciſſem: niſi ea tibi ex ipſa lectiõe pſpicua & manifeſta fore itelligerem. Cteſias q̃dã Ctyſiochi. Cnidius mira q̃dã de idoꝝ regiõe cõſcripſit: atq; ea qđẽ q̃ neq; ipſe audiuerat: neq; ab alio quiuera narraret accepat. Iãbolus quoq; de his q̃ i mari magno ſũt multa p̃ter fidẽ: ac opinionẽ hoĩũ ſuis libris inſeruit. oĩbus q̃đẽ aptũ cõmẽtus mẽdaciũ: ñ tñ iſuauis materiæ cõpoſitor

Multi prætẽrea hos imitari in eadẽ ratione ſcribẽdi uerſati ſunt. q errores ac peregrinatiões cõmẽdarũt. ac imẽſa belluaꝝ corpora: & effrenatos hominũ mores enarrãtẽ. Huius uero deceptionis artifex & inuentor extitit Homericus ille Vliſſes: qui & uentorum ſeruitutẽ: & monoculos crudaq; comedentes hoies: & multoꝝ capitũ: ſocioſq; meretricũ uenefi ciis pmutatos. multaq; mõſtris ſimilia rudi Phæacũ populo eſt ementitus. In quos quidẽ cũ incidiſſem. nõ multũ ſane his uituperationis tribuendũ ſtatuebã. quũ hoc genus ſermonum ab his qui ſe philoſophos eſſe profitent uſurpari uiderem. Illud uero nõ parũ in eis admiratus ſum: ſi quum falſa dicerent id alios latere exiſtimarent. Qua propter & ipſe præinani gloria ſtudens poſteris aliquid reliq̃re: ne ſolus expers ſim libertatis in fabulis dicendis (nihil. n. memoratu dignũ quod uere narrare poſſem mihi contigerat:) ad mẽdaciũ me trãſtuli atq; ut (meaq̃dem fert opinio) multo tollerabilius q̃ cæteri. Nã quũ hoc ipſum q̃ mentior uere dicam: iccirco me alioꝝ reprehenſiones iure ac merito effugere exiſtimaui quoniam nihil me ueri narraturꝝ polliceor. Et igit̃ ſcribo quæ neq; ipſe uidi neq; paſſus ſum: neq; ab aliis audiui: quæ præterea oio nõ ſunt: neq; ab initio eſſe potuerunt: q̃re qui hoc legerit nullã his fideꝫ adhibeat oportet.

Luciani de Veris Narrationibus Liber primus. Incipit.

Greſſus olim ab Herculeis colũnis & in heſperiũ oceanũ delatus: Secũdis quidẽ flatibꝰ nauigabã. Cauſa aũt peregrinatiõis & argumẽtũ mẽtis ſoler tia: & nouarũ reꝝ deſideriũ: ſcireq; cupiebã qui ſit oceani finis. Quiq; homines ultra oceanũ ihabitẽt. Huius igitur gratia cõmeatus & ſupellectilẽ multã impoſui: aquãq; ac coetaneos quinquagita parem mihi ſentẽtiã habentes: & armoꝝ

copiam

co pia⁊ gubernatoréq; optimũ magno ptio cõducés accepi in nauẽ:erat aũt nauis mediocris ad magnã ac uiolentã naui gationẽ robuſta.Die igitur & nocte ſecũde nauigátes:terra admodũ appente non adeo multa ui agebamur. Sequenti die ſimul oriente ſole uentus increuit & fluctus intumuere: caligoq; cũcta ipleuit neq; iã demitti uellũ poterat.Cũ uen to igit' cõuerſi & committẽtes nos ipſos tẽpeſtati hyemaui mus diebus nouẽ & ſeptuagita:octageſima uero die oriẽte iã ſole rẽpẽte cõſpicimus nõ longe iſulã ſublimẽ & arbori/ bus cõſitã.Circa eã fluctus nõ aſperi frãgebãtur. Et n. pcel læ iã maxia pars qeuerat.Adeũtes igitur:& deſcẽdẽtes ut ex multa maris moleſtia ſup terrã ſtrati diu iacuimus.Tãdẽ ex/ urgẽtes ex nobis ipſis ſtatuimus trigita qdem cuſtodes na/ uis aſtare.Viginti aũt mecũ aſcẽdere quæ in iſula erãt ex/ ploraturos.Progrediẽtes igitur q̃tũ ſtadiis tribus amari per ſyluã uidemus colũnã quãdã æreã græcis litteris circũſcul ptã:caducis tñ & conſumptis. Dicebãt eo uſq; Hercule⁊ & Bacchũ deueniſſe.Erãt aũt & ppe ueſtigia duo ſup petrã. Vnũ qdẽ iſtar ingeris magnũ:alte⁊ aũt minus mihi qdem uidebatur.Bacchi fuiſſe qd̃ minus erat:Herculis ãt qd̃ ma ius. Venerãtes igitur locũ pceſſimus.Nã iã lõge aberamus quũ ecce flumini ſupra ſtetimus uino fluenti ſimillimo la/ toq; tramite decurrenti:uinũ pfecto tale.Quale ex Chio in ſula habetur:erat & fluxus inundãs & multus:ita ut alicubi nauibus eſſet tranſitus. Nobis ergo maior addita eſt fides ut litteris crederemus quas antea ſculptas in colũna uidera mus teſtimonium iam ſummentibus de Bacchi peregrina tione:cupiens tñ & fluminis initiũ inueſtigare aſcendebam contra fluenta & forte⁊ qdem nullũ:multas tñ ac magnas uites uuis onuſtas inuenimus:ea⁊ aũt cuiuſq; redicitus uinũ

ſcatebat lucens. Quod in unũ cõfluens flumẽ efficiebat ui
debamus & i eo piſces & colore & guſtu uino ſimiles. Quõ
igit piſcari nobis ſuaderamus: & in capturã plures obuenit
ſent piſces ad eſum illecti ebrietati ſubcubuimus: & iam er
rare ac nutare & primũ ſtomachari q̃ præcidentes fæce ple
nos inueniebamus. Deniq; cõmiſcẽtes eos qui ex aqua na-
ſcunt piſces ac cõmedentes uinale; fumũ tempauimus: tũc
& flumen traiiciẽtes. Qua uadibile fuit uitiũ: portentuoſam
re; iuenimus. Nã trũcus iſerior q̃ a terra ſurgebat ferax erat
et pinguis ſuperior aũt mulieres erãt quantũ et fœmoribus
ſupra pſecta oia habẽtes. Talẽ apud nos Daphne ſcribunt
Apolline iã cõphẽdente i arborẽ uerſam. A ſummis autem
eæ digitis exoriebãt palmites uuis pleni: capitis p comis
inerant clauiculi: & folia & uuæ: eæ ergo ad nos accedentes
ſalutabãt & dextras p̃tẽdebãt: aliquæ q̃dẽ lyda aliquæ inda
plurimæ græca lingua loquẽtes oreq; nos deoſculabant: tũ
deoſculatus inebriatus cõfeſtim dubius ac nutabũdus erat
fructũ aũt decerpi nõ ſinebãt. Sed eo eaulſo dolebãt: & q̃
dẽ cũ clamore. Gliſcebãt aũt uehemẽtiſſime nobis cõmiſce
ri: duoq; ex nobis adhærẽtes: ab his nõ amplius ſoluti. Sed
ex pudendis cõnexi ſunt: traxerũt. n. repẽte ex eadẽ ſpetie
naturã: & cõradicati mãſere: iã & ipſis palmites digiti emit
tebant: & clauiculis circũplexãtibus uuæ plenæ errũpebãt.
Derelinquẽtes igit eos in nauim cõfugimus & aſcendentes
qui ibi remanſerũt cũ alia: tũ & de relictoꝝ cõmittũ cõmi-
xtionẽ cũ uitibus enarrauimus. Accipiẽtes ergo amphoras
aquas hauſimus item & e flumine uinũ inq; uicino littore
noctẽ duximus. Mane aũt ferebamur et nõ uiolẽtis flatibus
circa meridiẽ uero nõ iam apparente inſula repẽte corru-
ſcans turbo factus eſt. Qui nauẽ circũuoluẽs: & in ſublime

eleuans q̄tū ſtadiis tribus millib⁹ ñ iá i pelago depoſuit: ſed ſupra ſuſpēſam igruēſq; uelis uētus & ſinu facto deferebat carbaſum. Septē igit̄ dies ac totidē noctes p aera decurrentes octaua die inſpicimus terrā quādā magnā i medio aeris uelut inſulā lucidā & circularē multa luce micātē. Ad hāc ergo delati portūq; igrediētes deſcēdimus. Explorātes aūt regionē inuenimus habitatā & cultā & die quidē nihil uidebamus: nocte aūt appare bāt et aliæ ꝑpe inſulæ quædaꝫ ut uidebantur maiores: minores quædā igni colore ſimiles: Erat & alia inferius terra urbes i ſe habēs: & flumina & maria ſyluas mōtes quam huic: quæ a nobis incolitur comparabamus. Volētes ergo ulterius ꝓcedere cōphenſi fuimus i equogryphos (ſic.n. illos dicūt) incidentes: hi aūt equogryphi hoies ſunt equoq; loco gryphonibus iſidētes. Magni & eni ſunt gryphones: & ut plurimū tribus capitibus innixi. Hic át diſcat qs illoꝝ magnitudinē. Malo eteni onerariæ nauis ala quæq; maior & robuſtioré: his igitur equogryphus imperatū eſt circūuolētibus terrā. Siqs aduena in uēireť ad regē agere. q q; & nos comphēdētes ad regē duxē Is nō ut iſpexit ex ipis (ut opior) ueſtib⁹ ſimilitudinē capiēs græci an ne iqt uos aduenū? Aſſentiētib⁹ át nobis. Quō iqt aduēiſtis tm̄ aeris ſupātes? Et nos illi oē rettulimus. Tū ille incipiēs nobis q circa eū fuerāt enarabat. Q d̄. ſ. hō exiſtēs noie Endymiō i nſa ortus terra raptuſq; oli dormiēs: et eo delatus: i regiōe. Eſſe át terrā illā dixit quæ ifra a nobis luna dicitur. Sed cōfidere nos dixit neq; piculū ullū ſuſpicari & enim cūcta uobis adderūt neceſſaria. Si aūt uicero bellū in quit qd̄ nunc ſolē icolētibus ifero oiuꝫ feliciſſimi apud me uiuetis: hinc nos iterrogauimus. Q ui ſint hoſtes et q odiorum cauſæ. Tum ille Phæthon inquit eoꝝ qui in ſole ſunt.

Rex & enim ille etiá habitatut quemadmodu; & luna mul
to iam aduerſum nos bellatur tẽpore:cœpit aũt ea quá au-
dietis ratione:ego oliꝫ pauperrimos quoſqꝫ qui i meo erãt
regno cõgregãs:uolui coloniam in luciferæ deducere deſer
tum tunc & nullis habitatum Phæthon autẽ inuidia ſtimu-
latus trãſitũ prohibuit:medio in itinere occurrẽs:equo for
micis aduectus tũc quidẽ uicti(non.a.appatu æquales era-
mus)ſeceſſimus.Núc aũt itę uolo bellũ afferre & coloniá
traiicere Quod ſi uultis mecũ claſſe communicare:gry pho
nes uobis regalibus dabo unum unicuiqꝫ & cæterá armaturá
Cras aũt faciemus exitũ equidẽ quando tua hæc eſt ſenten
tia.Sic in quá fiat.Tunc apud eos recepti manſimus.Mane
aũt exurgẽs ſtatuebamur in aciẽ.Nunciabant enim explora
tores hoſtes appropinquare.Magnitudo quideꝫ exercitus
centum millia erant:abſqꝫ peditibus & externis auxiliis:itẽ
abſqꝫ impedimentis & machinarũ peritis:horũ autẽ octua
ginta quidẽ millia equogryphoꝝ:erant:qui autẽ ab alole-
ris ferebanſ uiginti millia eſt aũt ales hæc maxima oleribus
pennarum loco obſita.Qui uero ex his uelociores erãt: pẽ
nas habebant lactucæ ſoliis maxime ſimiles.Vbi uero & cũ
his Cenchroboli ordinati ſunt:& ſcorodomachi. Aduene
rũt a ſeptẽtrioẽ auxilia pſyllotoxoti qdẽ nũero.xxx.milia:
uẽto curſores ãt.l.milia hoꝝ ſane pſyllotoxoti magnaꝝ pu
licũ ſeſſoreſſunt. Vnde & appellationẽ trahunt pulicũ ue
ro magnitudo ut duodecim elephantes.Porro uentocurſo
res pedeſtres quidem ſunt:feruntur autem uento abſqꝫ alis
per medium aera. Modus autem quo ferantur talis eſt.
Subcingunt ſe talares tunicas: eaſqꝫ uento ſinuantes uela
in paruis ſcahpis immitantur.Hi pugna ſcutis armati pluri
mum uallent.Dicebanſ aũt aduẽtare ab his quæ ſupra cap

padociam ſunt ſtelis. Strutobalaniqdem nūero ſeptuagita milia equogrues quinquaginta milia: Hos ego nō uidi (nō n. uenerāt.) Q uare neq; eorū naturas ſcribere auſim. Por tētuoſa quædā ac incredibilia de his dicebant & is qdem erat Endymionis exercitus: omniū autem armatura eadem erat: Galea qdē efabaꝝ ſpoliis: Magnæ aūt apud illos fabæ & duriſſimū illaꝝ ſpoliū. Thoraces aūt ſquameæ omnes & ſquamæ qdē lupineæ: &. n. lupinoꝝ lepas cōſuētes thoracas faciūt. Sunt aūt lepæ ipſæ ut cornu duræ. ſcuta & enſes qualia argolica noſtra uidemus. Vbi uero tpe datū ē: ſic in aciem deducti ſunt in dextro quidē cornu equogryphi & Rex optios quoſq; circa ſe hns: & nos cū his: inleuo uero aloleri: porro iter utrūq; auxilia: ut cuiq; magis placuit erat & peditatus maximus myria daꝝ ſex milliū: hūc ſtatuere in aciem ſic araneæ apud illos multæ ac magnæ ſunt: quæq; ex cycladib⁹ inſulis una multo maior. has iuſſit itexere me diū aeris quod a luna in luciferū diffundit: Idq; ut primuꝫ pfecerūt: cāpus ſubſtratus apparuit: i quo peditatū ſtatuūt Ducebāt aūt hūc Nyctcrion Bonreguli. hoſtiū aūt leuum qdē equoformici & in his medius Phaeton. Beſtiæ & eni magnæ ſunt alatæ. hiſq; apud nos ſunt formicis pter magnitudinē nō diſſimiles: haꝝ maxia duoꝝ iugeꝝ mēſurā iplet Pugnabāt aūt: nō ſolū q deſup inſidebāt: Sed & hæ cornibus maxie: dicebāt eſſe hoꝝ nūerū pene qnquagita miliū in eoꝝ aūt dextro aeroculices fere qnquaginta milia. Sagittarii oēs magnis in culicibus delati: Poſt hos autem Aerocordaces nudi ac pedeſtres ueꝝ bellicoſi: & enim longe iacebant rapas fundis maximas percuſſuſq; neq; parum ſubſiſtere poterat moriebatur ſcilicet confeſtim: uulnere quodā fœtore infecto: nam q; ſagittas malbæ ueneno delibutaſ

ferebãt. hos iuxta Caulomycetes posuerũt armis accinctos: & cominus pugnãtes numero decẽ milia. Dicũtur autẽ Caulomycetes: quoniã scutis quidẽ fungeis utuntur: hastilibus uero aspagoꝛ uirgultis. steterũt aũt post hos & Cynobalami: quos ii miserunt: q canẽ stellã inhabitãt quinquaginta milia numero & hi uiri nõ humanis sed caninis uultibꝰ sup alatas gládes pugnabãt dicebãt aũt ab ipsis hostibꝰ & alia auxilia defecisse a lacteo orbe emittẽda. fundã mittentes. Hac nubecẽtauri: sed hi diiudicato iã plio (utinã minime) aduenerũt: qui uero funda mittebãt oino nõ aduenerũt. Quare iratũ phæthonta tradũt in postꝛ oẽm illoꝛ finitimã sibi regionẽ igne uastasse & his quidẽ phætõtis exercitus erat: postq̃ uero signa erecta sunt & asselli ruditu undiq; cõstrepuere: (Ná his tubarũ loco utuntur) cõmittentes plũ pugnabãt: & solariũ qdẽ leuũ cõsestim fugit: Neq; eni sufferre ualuit instantes equogryphos nosq; isequebamur cædẽtes: dextrũ aũt illoꝛ comu superius euadebat: nostro qd in leua erat ꝓpulsato exeũtes aũt aeroculices insequbantur usq; ad peditatum hic auxiliantibꝰ illis: defecerunt e regiõe declinãtes: idq; maxie ubi senserunt suos q in leuo fuerãt manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta: multi qdẽ capti: plurimi uero cõfecti occubuere in ipsasq; nubes sanguis multus defluebat: ut madidæ ruborẽ traherẽt. Quales apud nos uidentur occidẽte sole. multus & in terrã decidit: ut putarent tale ne aliqd olim cõtigisse: quũ Homerus suspicatus fuerit Iouem in sarpedonis morte sanguineas guttas pluisse. Cõuersi aũt a cæde duo trophæa statuimus Vnũ qdẽ araneis & pedestri pugnæ: alteꝛ aũt aereũ supra nubes His iãdudũ exactis nũciatũ est nubecẽtauros aduentare & irrũpe: Quos phætonti antea aduenisse opportue

rat:iiq; ubi aduenere ſpectaculũ præbuere inſolitũ:& inexpectatũ.hõines erant alatis eqs cõmixti. Magnitudo qdẽ hõinũ q̃tum Rhodios coloſſus ex medietate ſupra equorum autem ſimilis ualide onerariæ nauis.eqdem eorũ nũerum non ſcripſi:ne cui incredibile id fiat:tantus erat. Ducebantur aũt a ſagittario:q eſt in zodiaco: Vbi aũt amicos & uictos ſenſere:ad Phæthontẽ qdem miſerũt iterũ remeat. ipſi aũt in aciem ſtructi in lunares turbatos irruũt inordinatos qdem ob eá quam hoſtibꝫ fecerát fugã.& iam ſpolia diuidentes :oẽmq; noſtrorum multitudinẽ a tergo præmentes fugãt:ipſum autẽ regem inſequunt uſq; ad ciuitatẽ:atq; ex illius alitibꝫ cõficiunt plurimas:deiecerunt autem & trophæa ac oẽm aranearum intextũ.cãpũ decurrere meq; ceperunt & e comitibꝫ duos:iã autẽ & Phæton aderat:& ſub illis trophæa alia ſtatuerũt.Nos autẽ ad ſolẽ ducebamur: araneæ:fragmento manibꝫ poſt tergum ligatis.Hi ciuitatem obſidere ignorabãt penitus.Cõuerſi ergo mediũ aeris uallauerunt ut de cætero ſplẽdor de ſole ad lunã minus deſcẽderet. Vallum autẽ erat murus duplex nubeus:ut neceſſario lunæ eclipſis fieret:& iã cõtinua nox cuncta tenebat. Qua in repreſſus endymion mittens deprecatus eſt edificium demoliri neq; eos deſpici in tenebris uictitantes. Promiſit autem & tributa perſoluere: Seq; auxiliarem & amicum fore neq; in poſterum bellari:inſuper & obſides offerebat phæton uero & qui apud illum erãt congregato bis concilio primo quidem in ira pertinatius infracti immobileſque ſtetere.poſtremo reſpicere & pacis conditiones admittere: ubi & fœdera conſcripſere.Solarii & horum auxiliatores ac ſocii ad lunarios eorumque auxiliatores ac ſocios primum ſolarios demoliri murale.

neq; in posterum lunam inuadere. statutoq; præcio captiuos reddere. lunarios autem dimittere stellas liberas. Arma qdē decetero. Solaribꝫ nō inferre. Vicissim aūt auxiliari: siqs inuaserit uectigaliū cōditionē. tribuere annuatim regē lūariorꝫ. Amphoras roris decē milia obsidesq; e suis dare decē milia. Colóniam í luciferū cōmunē fieri: & ex utriusq; uolentē pticipare. Sculpiri aūt foedera colūna electrina: erigiq; i medio aeris cōfinio. Qui uero pepigere ex solariū Quidē parte ignereus: Estiuus: & Flameus lunariū autem Nocturnus: lunatus: ac multilucus: & talis qdē pax secuta ē cōfestim murꝫ demoliri & captiuos restituere. Vbi aūt ad lunā ipsi regressi sumus: obuiauerūt nobis socii: et cū lachrymis salutauerūt nos: et Endymion ipse. Atqui suadebat is quidē nos ibi secū remanere et in colonia pticipare: dareq; í uxorē mihi pollicebatur suā quā hēbat plē. Ego aūt nullatenus suadebar: Sed orabá demitti í mare. Qui ut í possibile uidit septē conuiuatus diebꝫ tādē dimisit. Interea in lūa uersatus q uiderim quæue noua et inaudita cognouerí dicā. primū quidē eos nō generari ex mulieribꝫ. Sed nec quid sit foemina oīo scitur nec masculus. Coeunt aūt inuicē sine ulla sexus discretiōe: quoꝝ tñ utroq; utantur sexu: Nā ad quītū &. xx. usq; ānū oēs mulierꝫ hūtur loco: eo autē supra non habētur sed hūt. Concipiunt ñ i uētre sed in cruriū posteriori pte. ubi autē embrio cepit tumet crus tādē suo tēpore pcidentes educūt mortua: tū eadē ad uētū hiantia pponētes mulcēt & ad uitá excitāt. Inde & mihi uidef ad græcos illud de suorū cōceptu puerbiū deuenisse q; apud illos uētris loco sura cōcipit. Maiora eorꝫ enarrabo. genus hōinū apud illos est: Qui dicunf arborei idq; tali ordine nascitur Testiculū hōinis pcidētes i terrā plātātiū more defodiūt.

Inde aũt exorit arbor carnea maxia ut phallus. Ramos q̃
dẽ hẽt & frõdes fructus aũt cubitales glãdes: Vbi ãt eæma
turæ fuerit circũ sculpẽtes in hõines effingũt Pudẽda qdẽ
habẽt positiua. Aliq̃ qdẽ eburnea. paupes aũt lignea qbꝰ co
eãt postq̃ aũt senuerit qs nõ moriẽ. Sed ut fumus solutus
i aerẽ euanescit. Cibꝰ est oibꝰ unus: facto &.n. igne ranas as
sat sup prunas. Multæ apud illos sũt ranæ p aera circũuolã
tes his aũt assatis circũsidũt ut ad mẽsam: trahũtq̃ ad sen
sus ascẽdẽtẽ ex illis sumũ ac comedũt & cibo qdẽ tali alun
tur. Potus aũt illis ẽ aer expẽssus i calicẽ liquorẽ i se ut rorem
summẽs: ii nõ egerũt neq̃ mingũt: Sed ex illis neq̃ duabus
his necessitatibꝰ ea i pte ut nobis natura satisfecit utpote
circa poplitẽ cõnubia q cõsumãt. Q ñ quidẽ eo i loco cõci
piẽs ẽ sexus. Pulcher apud illos putaẽ calꝰ quis & sine co
ma: comatos aũt oderũt Apud eos uero qui cometas in ha
bitãt stellas. comati formosi habenẽ. Aduenerũt. n. quidaꝫ
qui nobis illoꝝ mores narrauerũt. Barbã aũt ad genua pen
lominus emittũt: & pedibꝰ quidẽ ungues nõ hñt. Sed mo
nodigiti oẽs. In specie caudæ ramus quidã in longũ emitti
tur cõtinuo germinãs: qui & resupino cadente ñ frãgiẽ. Di
stillãt iteꝫ & mel piguissimũ: Quiq̃ si qñ uel labori isudant
uel luctanẽ: corpus lacte deliniũt: ut & caseus coagulẽ mel
le paululũ distillãte: Oleũ aũt ecepis educũt maxie pingue:
ac redolẽs ut unguentũ Vineas hñt plurimas & diuersas.
Vbi & uuaꝝ racemi ut grãdinis grana sunt: & mihi quidem
videẽ ubi uentus iciderit uites illas q̃tere fractisq̃ tunc uuis
grãdineꝫ huc ad nos demitti. Ventre ut sæculo utunẽ: i eũ
q̃tũ cupiũt imittentes Aptus &.n. uenter ẽ illis: & iteꝝ clau
sus itroq̃ neq̃ iteſtinũ ullũ aut epar apparet: uel id solũ. nã
densus est ictus & obsitus: ita ut & paruuli ubi algore frigent

in eũ ſubeãt. Amictus aũt diuitibꝫ quidem uitreus & mollis cæteris æreus cõtextus. Nã ſunt minerea loca & metallorꝫ fæcũda iiqꝫ aq̃ ſupfũdentes metalla ut lanaꝫ exercent Quales aũt hẽant oculos oio nõ auſiꝫ ſcribere ne forte me qs mentiri putet ob ſermõis incredibilitatẽ: tñ & id qdem dicã. Oculos circũexactos hñt: & cupiens accipiat ac cuſtodit quo ad rurſus uidere ídigeat: itaqꝫ apponens uidet: Et multi qdẽ caſu ꝓprios amittẽtes. ab aliis mutuant & uidẽt Sũt & locupletes q plures hñt oculos occultos qdẽ: & repoſitos. Aures illis ſunt platani folia: præter eos q ex glandis formant illi etenim. ſolũ ligneas hñt aures. Cæterum & mirabile aliud in regia cõſpicatus ſum. Speculum maximũ ſupra puteũ adiacẽs nõ adeo altũ. Hũc in puteũ ſiqs deſcẽderit: cũcta audiet quæ apud nos í terra loquũtur. Si uero ſpeculũ intueris: oẽs qdẽ urbes oẽſqꝫ gentes uides ñ ſecus q̃ ſi oibus adeſſes. Tũc & ipe meos uidi: & patriam oẽm an uero & illi me uiderint: ſatis exploratũ nõ habeo. Quod ſi forte qs erit ícredulus: neqꝫ his cídẽdũ putet quũ eo ꝓueniet ſciet me uera dixiſſe. Tũc ſalutátes regem: & q circa illum erant: nauem aſcendentes ferebamur. Abeunti autem mihi dona dedit Endymion ueſtes quidem uitreas duas aereas autem quinqꝫ lupineamq; armaturam omnem Quem in poſteꝝ cuncta in ceto amiſi. Miſit & nobiſcum equo gryphos mille ſtadiis quingentis. Nauigantes autẽ circa terram illam alias prouincias plurimas dimiſimuſ præter labentes: Peruenimus & ad luciferum nuꝑ inhabitatũ ubi deſcendentes aquas hauſimus. Hinc zodiacum introeuntes: ad leũam quidem ſolem prætergrediebamur. circa illius terræ marginem ſubnauigantes. Neqꝫ enim deſcendimus: & quidem ſociis id ſumme cupientibus: erat enim:

uentus qui nos a terra propelleret obuius tamen summus prouinciam foecundam ac pinguem optimarum aquarum ac bonorum multorum plenam. Atqui nubecentauri: hi scilicet qui phæthontis stipendia accipiunt: speculati nos longe: ac delapsi uolauerũt i nauẽ. Quiq; socios esse cõspicati ocius abiere. Tñ.n.& equogryphis uale feceram⁹ Nauigãtes aũt succedẽtẽ noctẽ ac diẽ delati uersus occidẽtẽ puenimus ad lucernaꝝ urbẽ (sic.n.illã uocãt) iã iter nr̃m ad inferiora secãtes. Et aũt ciuitas iter pleiades ac hyades stellas sita ẽ. Zodiacoq; multo inferior. Descẽdẽtes aũt neminẽ qdẽ inuenimus lucernas uero multas decurrentes & in foro: & secus portũ deambulãtes: aliquas qdẽ paruas & ut egenas: ex magnis aũt ac potẽtibꝫ paucas & has ualde illustres: ac nobiles. Domus illis & lychnaria seorsus; unicui q; fiebãt noieq; appellabanꝫ ut hõines & uocẽ emittentes audiebamus: neq; nocebãt magis aũt uolebãt & hospicio suscipere. Nos tñ formidare: nec nr̃m uel unus apud illos cœnare ẽ ausus. Principatus aũt illis media in ciuitate celebrabaꝫ. Hic poẽm noctẽ earũ sedet princeps: noie unãq; cõpellans: Quæcũq; uero nõ paret cõdẽnaꝫ ad mortẽ ut trãsfuga? Mors aũt ẽ extingui. Astãtes autẽ nos cõsiderabam⁹ q̃ fiebãt simulq; lucernas respõdẽtes audiebamus: causasq; quo iure tardauerãt dicentes. Hic & lucernã nostrã cognouit: interrogãsq; exigebã q̃ domi sunt quomõ se haberẽt: ea aũt mihi illa oia enarrauit. Et noctẽ quidẽ illam ibi mansimus: Sequenti uero secedentes iã secus nubes nauigbam⁹. Hic & coccygiam uidimus nubium urbem: uidentesque admirati sumus: neq; in eam descendimus: non enim permittebãt flatus. Regnare ãt ibi dicebãt coronã cotsophiõis

Tũ ego Ariſtophanis poetæ recordatus ſum hoīs q̃dē ſapiẽtis & ueri ac in his quæ ſcripſit fruſtra nõ creditus. Tertia aũt ab hac die: & oceanũ iã manifeſte uidebamus terraꝫ aũt nuſq̃ præter aereas illas: & ipe quidē igueæ & micãtes mihi ut p phantaſiã uidebanſ. Quarta aũt die circa meridiē molliter aſpirante aura & ſubſidente in mare depoſuimus: Vt uero aquã attigimus' mire ac ſupra modũ lætati ſuimus: oēqꝫ gaudiũ ex præſentibꝫ faciebamus: & deſcendẽtes natabamus. cõtigit. n. pacatũ & quietũ eẽ pelagus. Sed ut uideſ ſæpe nũero mutatio in melius maiorꝫ malorꝫ cõ ſueuit eẽ pricipiũ. Et. n. nobis duos tm̃ dies feliciter nauigãtibꝫ: illucente tertia ad orientẽ ſolẽ repente beſtias uidem' & cetos & alia q̃dē multa. Vnũ ãt oium maximũ & qngentorꝫ miliũ ſtadiorꝫ magnitudie: aduẽiebat hiãs: & maris multũ turbãs ſpumaqꝫ undiqꝫ circũfuſus. Dentes hñs his q̃ apud nos ſunt fallis multo altiores acuti oẽs ut ſpinæ ac ebore cãdidiores. Nos igr̃ quũ poſtremo nos iuicẽ ſalutaſſemus & ãplexi eſſem'. p̃ſtolabamur. Is ãt iã aderat: q̃ ut nos abſorbuit. cũ ipſa naui ꝺbibit. Nõ q̃dē cõtigit i dẽtes offendeſ: ſed p eorꝫ raritatẽ nauis iductã itro cõcidit. Vbi ãt itus conoluti fuimus: prio q̃dē tenebre erãt: & uidebam' prſus nihil. Tãdē eo hiãte uidemus cætũ magnũ: & oino altũ & latuꝫ: capacẽ q̃dē: ac decẽ miliũ hõinũ ciuitati ſimilẽ. Erãt ꝓterea i ipo aditu & pui piſces & aliæ q̃dē beſtiæ cõciſæ multæ nauiũqꝫ uela: & ãchoræ et hõinũ oſſa et onera. Circa medium uero & terra & colles erãt: ut cõiicio ex ea quã cõbiberat craſſitudie accumulati. Igr̃ et ſylua i his erat èt arbores omnigenæ: oleraqꝫ ac cuncta cultiuatis agris ſimilia: circuitus autem terræ ſtadii ducenti et quadraginta. Erat autem uidere et marinas aues laros et alcyonas in arbo-

rib⁹ nidificãtes. Tũc uero plurimũ lacrymati ſuim⁹. Deniq; ſubleuãtes comites nauẽ ereximus: Ipſiq; ſilicib⁹ excitãtes ignẽ & accẽdẽtes: coenã ex his quæ aderãt fecimus. Aderãt enim omnigenũ piſciũ carnes: aquãq; e lucifero etiã habui mus. Sequẽti uero exurgẽtes die ſi qñ hiaſſet cetus: ſæpe q dẽ mõtes uidebam⁹ quãdoq; ſolũ cælũ: qñq; iſulas. Nã ſen tiebamus eũ cõcite ferri ad oẽm pelagi ptẽ. Poſtq; aũt man ſiõe iã aſſueti eram⁹: accipiẽs e comitib⁹ ſeptẽ deãbulabã p ſyluã: cũcta luſtrare ac explorare uolẽs. necdũ quq; ſtadiis p cul iueni ſacellũ quoddã neptuni ceu epigrãmate appebat Nõ poſtq; multũ & ſepulchra: & colũnas deſup uenimus iu xtaq; fontẽ elucẽtis aquæ. & cauſis ẽt latratũ audimus: lon geq; apparebat fumus & tuguriis q̃dã ſimillima. Studio ãt accedẽtes offendimus ſenẽ: & adoleſcẽtẽ ſedule ac diligẽter ſulcos quoſdã faciẽtes ac p eos aquã de fontibus diffundẽ tes: Læti ſimul ac timẽtes cõſtitimus. Et illi q̃dẽ idẽ: & no bis ſimile merito paſſi: ſine noce ſtetere. Poſt uero multum tẽporis q uos eſtis aduenæ inqt ſenex. Vtrũ ne ex marinis eſtis diis: an uero infelices hoies nobis ſimiles? Et enim nos hoies & i terra nutriti æquorei nũc ſumus tenemurq; hac be ſtia circũcluſi: neq; q̃ patimur ſatis nouimus. mori q̃dẽ uide mur uiuere aũt credimus. Ad hæc & nos hoies inquã ſumus o pater ipſa cũ naui nup abſorpti. Acceſſimus aũt nũc aui di ſcire q̃ i ſyluа ſunt: quo ſe hẽant. Multa. n. nobis & denſa uiſa ẽ. Deus ãt ut uidet nos duxit. te. Ut uiderem⁹ ſciréuſq; nos in hac beſtia incluſos eẽ nõ ſolos. Sed dixere nobis tuã ipſe fortunã: quiſq; es: & unde huc introieris. Iis aũt inquit nõ dicam: neq; quæ apud me ſunt ſcietis in primũ hoſpitio recepti ex p̃ſentibus bonis me dante accipiẽtis ſimulq; ma nus accipiẽs nos duxit in domũ. Paranit confeſtim & abun

decum ſubſellia ponẽs aliaq; extruẽs: olera nobis & cepas appoſuit: & piſces uinũq; etiã expediuit. Vbi uero uentri p mẽſura ſatiſfecimus exigebat a nobis quæ paſſi ſumus ſenex. Tũ ego incipiẽs cuncta illi ordine enarraui hyemẽ illã & nobis quæ in inſula contigerãt: tũ aereã nauigationẽ & præliũ: cæteraq; uſq; ad ceti abſorptũ. Is uero ſupra modũ admiratus: & ipſe ex pte quæ circa eũ fuerãt enarrabãt dicens. Genere qdẽ ſum cyprius o hoſpes Egreſſus aũte patria ad mercaturã cũ filio quẽ uidetis. aliiſq; meis familiaribus multis nauigabã i italiã naui qdẽ magna ac uariis mercibus onuſta: Quã forte i ore ceti diſſolutã uidiſtis. Igiẽ in ſicilia; uſq; feliciter nauigauimus. Inde uioléto flatu ablati terciã poſt diẽ i oceanũ delati ſuim⁹. hic i cetũ icidẽtes & ipa cum naui ac comitib⁹ abſorti: cæteris moriẽtib⁹ duo nos euaſim⁹. Tumulãtes aũt illos tẽplũ Neptuno erexim⁹: i poſtea eã quã uidetis degẽtes uitã. Olera qdẽ ex orto hẽmus ueſcimur ex inde piſcibus ac cepis: multa ãt ut uidetis ẽ ſylua: & ſane uineas habet plures e qbus nobis uinũ exoriẽ dulciſſimũ: fontẽq; nõ minus optia ac frigidiſſima aq̃ lectulũ aũte ſubſternimus e frondibus ignẽq; ſuccẽdimus copioſæ adoláteſq; nolucres aucupio dephẽdimus piſcamur & uiuẽtes piſces ad raucũ beſtiæ guttur exeũtes. Hic & abluimur ſi qñ cupimus: &. n. ſtagnũ ẽ nõ longe ſtadioꝝ uigiti circũferẽtia quodcũq; in ſe piſciũ genus habẽs: i quo & natamus & nauigamus parua in cimba quã ipſe cõpegi. Annos autẽ a ceti abſorptu ſeptẽ & uiginti cõnumerauimus: & alia qdẽ æque ferre poſſemus: ſed icolis nobis uicinis ualde malis & oneroſis offendimur imitibuſq; & acerbis. Pape inq̃ ego & alii qdã ſunt in ceto? Multi qdẽ iqt & imãſueti ac uiſu deformes. Nã occidẽtalem iprimis ſyluæ partẽ; Tarichanes

inhabitant

inhabitant: gens oculis qdem anguillinis & facie gabarea bellatrix furibunda ac mordax. alia q ad dextrū deducit latus. Tritonomedites tenent supiorib' qdem ptibus hominibus similes: murilegis uero iferioribus. siqdez aliis minus immites sunt ad leuaz uero carcinochires & thynocephali fœdera adinuicem & auxilia hntes. Mediterranea deniq; paguradæ ac psittopodes: genus bellicū ac cursatile. Quæ ad orientē ad ipsum. s. bestiæ os uergunt deserta ut plurimum sunt & a mari stagnatia: tñ & hæc ego teneo: uectigal psittopodis ex solues anis singulis ostreas qngēt & ea qdez puicia talis est. Vos at pspicere oportet quō possimus tot cū gentibus pliari: & quo iure uiuere. Quot iquam ego oēs hi? Plures inqt mille. Armis at qbus utunt nullius inqt piscium ossibus. Igit inquá ego feliciter dimicabimus si hos his bello congrediamur utpote q armati cum his inermes sunt. Idq; factum bene. Si. n. supabimus cæterá sine timore trahemus uitá. Quæ ut pbanimus abeuntes ad nauem accingebamur. Belli at ratio futura erat: tributi nō datio: iam pacto tpe iminente. Et illi qdem misere tributum postulantes. Is uero supbe respōdens nuncios effugauit. Primi igit Psittopodes & paguradæ scitharo (sic. n uocabat) indignati cum tumultu iuaserunt: Nos uero aggressum puidentes stetimus armati insidias statuentes hoium qnq; & uigiti. Præceptuz at erat his: ubi ptergressos inimicos uidisset insurgere qd & pfecere: Nā insurgentes a tergo cedebāt illos. Nos uero & ipsi uigintiquinq; (siquidez scintharus eiusq; filius comilitabāt) obuiauimus: Cōmitēteq; manuz ira & fortitudine piclitabamur: Deniq; uertentes eos i fugā ad suas usq; latebras isecuti sumus. Cæsi at ex hostib' sex hoies nonagita

ꝛ nostris uero unus: Q ui & gubernator tergũ sardinula pi sce perfossus. Die quidẽ illa & nocte bellico perstrepuimus sono: tropheũq; statuimus aridum delphini tergũ infigen tes. Sequẽti uero die aderát & alii quæ facta fuerant sentien tes. Dextrũ quidẽ coram Tarichanes: quos & Pelamus du ctitabat. Leuũ Thynocephali mediuꝫ Carcinochires tene bant: naꝫ ea gens: quá Tritonomẽdetẽ dicebát: quiescebat neq; sociis suffragia afferre uoluit. Nos uero congressi apud neptunium tẽplum obuiauimus: manũq; cõseruimus: mul to clamore usi. Resonabat aũt cetus: ut ex uocibus antra so lent. Hos itẽ a tergo insecuti fugauimus in syluam reliquuꝫ terræ tenẽtes: Neq; post multũ nũcios mittẽtes sustulerũt suos in bello mortuos fœdera & amicitias postulantes. No bis uero de amicitia uel fœdere nõ est uisuꝫ. Sed postera die concedẽtes ad eos: pene omnes cæcidimus: præter Tritono mendetes: Siquidẽ ii ut uidere quæ contigerát: prænenien tes ad ceti raucalia loca: exitũq; inde nati desiliere in mare. Igiť puinciá circunetũtes iá hostibus uacuáde cætero absq; timore habitabamus palestris aliisq; gymnasiis plurimũ ac uenationibus dediti. Quãdoq; uineis exercẽtes eramus aut ex arboribus poma legẽtes & oio his similes: Qui in maxi mo & ieuitabili carcere conclusi cõmanát & gaudẽt. Annũ & mẽses octo ibi exegimus. Nono aũt mẽse quũ bestia ad tertiũ esset oris hiatũ (tunc.n. id semel quolibet anni tẽpo re faciebat: ita ut nos coniectura assequeremur quattuor ea esse anni tẽpora) Ad tertiũ igiť (ut prædiximus) oris hiatũ cõfestim uocẽ ac tumultũ audiebamus: ut nautaꝝ præcipiẽ tiũ ac remigátiũ. Turbati igiť ad ipsuꝫ bestiæ os ascẽdimus stantesq; intra dẽtes inspiciebamus oium quæ ipse uideram mandatũ miraculũ. Homines magnos dimidii stadii statura

magnis

magnis ſiſulis ñ ſecus q̃ triremib⁹ nauigãtes. Vidi equidẽ incredibilibus ſimillima: ſcribo: dicã tñ. Inſulæ erãt in longũ porrectæ arduæ nõ multũ: quæq; q̃tũ ſtadioꝝ centũ circunferentia centũq; in ſe hñs ac uigiti ſemiſtadios nautas horũ aliqui utrinq; inſulæ lateribus ſiſidentes ordine remigabant cypiſſis magnis ipſis cũ ramis ac frondibus tanq̃ remiis. Pone ãt ad ipſam puppẽ uidebaſ gubernator: ut icolle quodã ſublimi æreuꝫ regens gubernaculũ lõgitudine ſtadioꝝ quinq;. Ad prorã uero ex his bellatores fere q̃dragintaarmati pugnabãt hominibus p̃ter comã omnino ſimiles ipſa enim coma ignis erat & ardebat: ut galeæ uſu nõ ſane profeciſſent: pro uelis uero nentus in ſyluã incidens quæ plurima cuiq; inerat ſinuabat inſulã & deferebat quo gubernator ipſe cupiebat: Erãt & in his p̃fecti ad remigium incitantes ac ocius mouentes quemadmodum in lõgis nauibus cõ ſueuerunt: Primum igiſ duas uidebamus aut tres: poſtremo ut ſex centæ apparuere: ſtãteſq; ſeorſum cõmittebãt p̃lium ac pugnabãt. Multæ q̃dẽ aduerſus ſeſe urgentes proris diſſipari mutuo: multæq; impulſu obrui. Aliæ potẽter quidem cõnexæ certabãt: neq; facile ab inuicẽ ſoluebanſ. Qui uero ad prorã ſortiti pugnabãt oẽm oſtẽdebãt induſtriã: cõſcendẽtes & mactãtes: neminẽ ãt captiuãtes p ferreis ãt roſtris ſolpos magnos inuicẽ cõnexos iaciebãt qui & ſyluis complicati tenebãt iſulas. Iaciebant etiã ac cedebãt oſtreis quorum unũ uix currũ impleat: & ſpõgils ingareis. Hos aũt ducebat Eolocentaurus illos pelagopotes. Pugnare aũt ipſis ut uidebaſ contigit prædæ gratia. Etenim dicebaſ pelagopotes miſtos: Eolocentauri delphinoꝝ greges ſurripuiſſe: ut erat audire uocantibus illis uiciſſim: & regũ nomina cõclamãtibus: Deniq; ſupererãt qui ex Eolocentauro: & ho-

ſtium inſulas ſubruũt cẽtum circiter & quadraginta treſq; ipſis una cum hominibus capiuntur. Cæteræ uero puppes uertentes euaſere. Sane ii ppaulũ poſt illos inſecuti ueſpere facto ad naufragia conuerſi: plurima obtinuere ſuaq; exercepere. Etenim inſulæ nõ minus octuaginta ſubruerãt. Stauerũt autẽ trophæum non nauallis ſed inſularis pugnæ in capite ceti unam ex hoſtiũ inſulis ſuſpendẽtes. Nocte quidem illa circa beſt iam cõmorati ſunt retinacula ad illam alligantes & ancoris iaciẽtes. Nam utebant ancoris magnis uitreis fortiſſimis. Poſtera aũt die ſupra ceti tergum littantes ſuoſq; ibi tumulantes abiere læti: & ut pæana canẽtes. Hæc quidẽ quæ in inſulari pugna geſta ſunt.

Luciani De Veris Narrationibus Liber Incipit Secũdus.

INterea nõ iam ferẽs ego meã in ceto moram manſionisq; illius tædio affectus querebã quanã inde ante nobis pateret exitus. Et primũ quidẽ nõ inutile uiſum ad dextrum latus fodere: perq; defoſſum foramen tẽtare fugam incipiẽtes igitur pcidebamus. Vbi uero incũbẽtes q̃tum quinq; ſtadia effodimus nihil perficiẽtes abopere deſtitimus. Tum ſyluã ex uere ducebamus: foreq; cetum moriturum. Quod ſi fieret facile licere egredi. Igiſ ab ultima caudæ regione incipiẽtes comburebamus: & dies qdẽ ſeptẽ ac totidẽ noctes a calore iſenſibilẽ ſe beſtia præbuit. Porro octaua ac nona itellexim' pſtio illũ robore ñ teneri: quũ hiabat ñ ſolita cũ uehemẽtia cũ neq; hiatũ ſuſpẽdebat ac ptrahebat. Sed cõfeſtiz ſubſidebat. Decima aũt & undecima moriuidebat: deformiſq; erat ac male olẽs. Ad duodecima uix excogitauimus piclitari nos & in cadauere cõcludi inhiante ceto cuneos ſubmitteremus: quo panſæ fauces in poſterũ non cõniuerẽt. Itaq; maximis trabibus illius erigẽtes ora na-

nauem

nem parabamus aquæ plurimũ inferentes: & ad neceſſitatẽ cætera gubernator futurus erat ſcintarus. Poſtera quidẽ die iam ille mortuus erat. Nos uero attrahẽtes nauẽ. & per raritatẽ dentiũ educẽtes ac explicantes leniter in mare demiſſimus. Aſcendẽtes aũt in dorſum apud inſulare trophæũ Neptuno immolauimus ibiq; tribus diebus mãſimus (erat.n. trãquillitas) Quanta uero nauigantes abſceſſimus. Hinc nos multis ex inſulari pugna cadaueribus obuiauimus: & applicãtes corpora diméſi mirabamur. Dieb⁹ ãt q̃buſdã nauigamus multa aeris tẽperie uſi: tãdẽ uioléto ſe imittente borea frigus magnũ ſecutũ eſt. Sub eoq; totũ glacie aſtrictũ ẽ pelagus: nõ modo in ſuperficie. Sed & in pfundũ & alte quãtũ paſſus trecẽti ut deſcẽdẽtes ſup glacie curſaremus. Quom aũt uentus acrius increbreſceret: noſq; ſui uehemẽtiã nõ tolerarem⁹: tale quiddã fecimus. Qui uero in ea re ſentẽtiã dicebat erat ſcintharus. Igit in aquã ſpecu maximũ fodiẽtes colatitauimus diebus triginta ignẽ excitãtes ac nutrientes ueſcebamur piſcib⁹. Siqdẽ fodiẽdo plurimos inueniebamus. Vbi uero quæ ad comeatũ fuerãt defecere: egreſſi inſi xã nauẽ eũlſimus: dantes q; uelũ trahebamus ut nauigãtes: moliter ac leniter per glacie delapſi. Quita aũt die tepidiori aura inſpiráte omne gelu defluxerat: iterũq; fluctus ſucceſſere glacie penitus ſoluta. Iã uero & ſtadia tercẽtũ exegeramus: quũ ad inſulã delati nõ adeo magnã & eã deſertam aquas hauſimus (iã emim defecerãt) tauroſq; ſylueſtres ibi duos arcu cõfecimus. Ipſi aũt tauri cornua nõ in fronte. Sed in ipſis habebãt oculis: ut Momo placuit. Poſt nõ multum in pelagus deuenim⁹ nõ iã aqueũ: ſed lacteũ: & in eo inſula apparebat alba referta uitibus: erat aũt iſula caſeus maxim⁹ coagulatus quemadmodũ poſtea comedentes didicimus:

eius aũt circunferẽtia ſtadiorũ uiginti quinq; ipſe aũt uites uuis plenæ quas cõterẽtes lacmõ qdẽ uinũ bibimus. Tẽplũ aũt in media erat inſula Galatheæ Nerei ſacrũ: ſicut oſtẽdebat epigrãma. Quoad igiſ in inſula cõſedimus: eſca quidẽ nobis ac cibus terra fuit. lac aũt ex uuis potus. Regnare aũt in regionibus his dicebaſ. Tyrona Salmonei cũ a Neptuno honorẽ accipiẽs ex actis aũt in inſula diebus quinq; ſexta egreſſi ſumus portu pacato pelago ac aura quadã impellẽte. Porro octaua die nauigantes lacteũ exceſſimus iterumq; ſalſum ac ceruleũ in ſecãtes: uidemus homines multos ſupra mare decurrẽtes: omnino nobis ſimiles & corporibus & magnitudine pter ſolos pedes: ſiquidẽ hos ſuberinos habuerũt. Quare (uti exiſtimo) & phellopodes appellati ſũt Mirabamur aũt uidentes nullatenus demergi: ſed fluctibus ſuper extare intrepideq; incedere. Qui & accedẽtes ſalutarunt nos græca uoce. Dicebãt aũt in phelloná eos patriam properare. Cõmeabãt igitur nobiſcum pcurrẽtes certo uiarum ſpatio poſtea cõuerſi ab itinere abibãt felicẽq; nobis nauigationẽ orantes. Poſtmodum autẽ non multo exacto tẽpore & inſulæ multæ apparuere. Prope quidẽ a leua phellona ad quã illi properabant ubi ciuitas ſuper magno ſubere habitabatur. Longe aũt & ad dextrã magis: quinq; maximæ inſulæ & eminentes igniſq; ab eis aſcẽdebat multus. Per proraã aũt una lata & humilis: diſtãs ſtadiis non minus quingentis. Iam prope aderamus & mirabilis quædam aura ad nos penetrauit dulcis: & odirifera qualem hiſtoricus herodotus a felici arabia ſpirare dicit: aut tale nobis dulce aſflauit quale aroſis narciſſis: hyacinthiſue: liliis: uiolis: myrto: uel lauro: redolere conſueuit. Odore igitur læti bonumq; aliquod longis ex laboribus præſumentes: iam inſulam

breui ſpatio ꝓpinq̃ ſpectabamus. Hic & portas uidemus plurimos trāq̃llos & magnos nitētiaq; flumina leniter in mare ꝓrūpere: prataq; & ſyluas & canoras aues aliqs qdē ꝑ littus canētes: multas aūt ſup ramos. Aer aūt leuis ac placide ſpirās e regiōe circūfundebaſ & alacres qdā auræ ſpirantes leniter ſylua mouebant: eoq; motu lætū ac cōtinuū quoddā modulamen ſibilabat ſimile oblique phiſtulæ i dē ſertis locis modulāti. Audiebaſ tñ uirū clamor, & applauſus: ut cōmixte multitudinis nō tumultuaris: ſed qualis i cōuiuio qbuſdā qdē ſonantibꝫ aliis aūt exultantibꝫ. ſimul ac phiſtula uel cithara modulantibꝫ. His illecti deferebamur in portū: egreſſiq; nauē: Scinthaq; in ea & ex ſociis duos diſimus. Procedentes aūt pflorēs quoddā pratū in cuſtodes inicidimus ac miniſtros q nos roſeis uinculis uinciētes (id. n. apud eos maximū ē uinculū) ad pricipē adduxere. a qbꝫ & ꝑ uiā itellexim⁹ eā eē beatoq; inſulā: regnareq; in ea creticū Rhadamāthē: ad quē ubi adducti fuimuſ ſtetimus in ordine iudicādoq; quarto in loco. Erat aūt prima cā de aiace talamonio: an illi in heroū numero eſſe liceat. an uero nō Acculabaſ aūt q furis actus ſeipſū necauerit. Deniq; multo prius habito ſermone uiſum ē Rhadamāthi tradere eū hippocrati coo medico helleboꝫ bibiturū: indeq; iā meliuſ ſapientē in heroū coſeſſum recipi quū moriremur ſubire & nos debere iudiciū. Secūda aūt cā amoris erat Theſei. ſ. ac Menelai ꝓ helena certātiū cuinā illa cohabitare debeat. Et Rhadamas qdē cū Menelao iudicauit qui & cōiugii huius gratia tantis olim laboribꝫ ſeſe ſubiecerit piculiſq;. Et enim Theſeo ipſi alias eſſe mulieres. Amazonē. ſ. ac Minois filias. Tertia uero de primo accubitu Alexandro ſcilicet Philippi filio & Hānibali carthaginenſi: iudicatū q; ē Ale-

xádrũ ꝑcedere eiq; ſedes poſita ẽ apud cyrũ pſem primũ In quartá aũt cám nos adducti ſumus. Et is qdẽ interroga nit qd nã paſſi eſſemus q; iá uiuẽtes ad ſacrũ illũ coetũ de uenimus. Nos aũt ex ordine cũcta illi enarrauimus. Tũ no bis paululũ e loco ſũmotis: diu in eá penſitabat: eãq; cõmu nicabat ſociis ſecũ aſſidẽtibꝫ. Cõſederát aũt cũ eo & alii q; dã multi: tũ & ante alios athenienſis Ariſtides cognométo iuſtus cui ut placuit decreuere ut daremus poenas curioſi tatis & eius q; i populo uerſati eſſemus qñcũq; fuiſſem⁹ ex tincti quũ moriremur ſubire & nos debere iudiciũ. Nũc ue. ro ꝓtaxato tpe licere nobis i iſula apud heroas uerſari ideoq; abire. Preſcripſere & receſſus terminũ nõ ápli⁹q; mẽſes ſep tẽ: Tũ florũ uinculis qbꝫ pauloante nos deuixerát ſolue. bamur: ac in urbẽ adducebamur ad beatorũ cõuiuiũ. Ipſa q dẽ ciuitas ois aurea. Murus aũt ſmaragdo lapide cõſtruct⁹. Porro hui⁹ portæ ſeptẽ ſũt ſimplices quidẽ monoligneæ. cinamomeæ. Pauimentũ uero ciuitatis & ĩtra mœnia tetra eburnea. Oium deoꝝ tẽpla berylo lapide cõſtructa: & alta ria i eis maxĩa uno e ſimplici lapide amety ſto: ubi & dius i. molát: Per ciuitatẽ uero fluuius defluit unguẽto optũo hu iuſq; latitudo regaliũ cubitoꝝ cẽtũ altitudo ut cõmode na re poſſes porro ipſis Balnea domus magnæ ſunt uitreæ ci namomo ſuccẽſæ. Pro aqua roſ tepidus i aenis uerſat. Vtũ tur aũt ueſtibꝫ purpureis tenuiſſimis ut araneæ filis cõtex. tis. ii corpora nõ habẽt: & ĩpalpabiles ſunt abſq; carne. For mã aũt & effigiẽ ſolá habẽt ac oſtẽdũt i corpore tamẽ quũ ſint ſtãt mouenſ̃ itelligũt uocẽq; emittũt: oinoq; ſimilis ui detur coꝝ aia: at nuda q̃dã figura corporis ſimilitudinẽ cir. cũdata. Siquis aũt nõ tetigerit nõ credet qđ uidetur nõ eẽ corpus. ſunt. n. ut umbræ recte nõ nigre. Se neſcit nemo.

ſed ea ætate: qua ſe eo cõtulit pmanet. Deniq; hic nuſq; eſt nox: neq; dies clariſſima: ſed q̃le crepuſculũ eẽ ſolet iá aurora apparente ante oriẽté ſolẽ. talis lux terrã habet. Quare & unũ ſolũ áni tẽpus nouere. Semp. n. uer ẽ Vnuſq; nẽtus ſpirat zephyrus. At quidẽ locus cunctis quidẽ floribus máſuetis plátis & ũbroſis uiret. Quæ illic ſunt uineæ duodecies ánis ſingulis florent duodecieſq; uuas reddũt. Mala uero granata ac mela: cæteraq; pomater decies dicebát. ſiqdẽ lunæ ut uidetur curſu germinát: ánoq; in tredecim lunas diuiſo terdecies poma reddũt p fruméto uero ſpicæ in ſũmitate paratũ panẽ emittunt: ut fungos eẽ uidemus. fõtes ſũt p ciuitatẽ: aquæ quidẽ quinq; & ſexaginta ac trecẽti. Mellis autẽ totidẽ Vnguenti quingẽti. Verũ & hi minores ſũt. flumina lactis ſeptẽ: & uini octo. Cõuiuiũ autẽ celebratur ſõris ciuitatẽ in elyſio cãpo. Et eni paratũ eſt pulcherrimũ & circa illud nemus oi arboꝝ ſpecie cõſitũ umbrã diſcũbẽtibꝫ ex ſe pferẽs. Stratũ autẽ ſubſternũt e floribꝫ. Mini ſtrãt Quidẽ ac cuncta afferunt uẽti pter uinum miſcere. Si quidẽ eo nõ indigent. Nã ad menſaꝝ circuitum arbores ſunt uitreæ magnæ e micãti uitro. Haꝝ fructus calices ſũt oi ſpeciæ operis ac magnitudinis. Vbi autẽ quis ad cõuiuium acceſſerit: unum uel ex calicibꝫ duos uindemiãs menſis appõit idq; cõfeſtim replentur. Pro ſertis uero luſciniæ muſiceq; uolucres cæteraꝝ flores e proximis pratis ore legentes cum cantu circa ac ſupra uolentes infra demittunt. diſcumbentibus odorem ſuauiſſimum ingerentes. Cæterum denſæ nubes unguentum combibentes e fontibus ac flumine ſupraq; cõuiuium ſparſæ præmentibus uentis leniter ut tenuiſſimum rorem diſtilant in cõuiuio autem Mu-

ſicæ & cantilenis uacant. Cãtantur aũt in primis Homeri uerſus ipſeq; Homerus adeſt iſq; cũ iiſq; cõuiuaſ ſupra Vlyſſem diſcũbẽs. Igiſ & choreæ ſunt e pueris ac uirginibus Ducũt aũt choreas & cõcinũt Eunomus locrus. Ariũ leſbi⁹ & Anachreon & ſteſichorus: Ná & hũc apud eos uidi iam ipſi Helenæ recõciliata. Vbi aũt ii quieuerunt ſecũdæ choreæ ac cedũt e cygnis philomenis ac hirũdibꝰ. Poſt has iã tota ſylua modulaſ ducentibꝰ uẽtis idq; maximũ ad leticiã hũt fontes duo ſunt circa cõuiuiũ. Vnus quidẽ riſus: alter aũt leticiæ ac uoluptatis. Ex ábobus hi principio oẽs bibunt: in cõuiuio prius nihil oío deguſtãtes. Deinde reliquũ læti ac ridentes exigũt. Volo ex inſignibꝰ uiris quos apud eos uidi dicere. Oẽs qdẽ ſemideos. Qui & ſub ilio milituere: pter locrenſem Aiacẽ: Illũ ſolũ dicebãt in ipiorũ loco mulctari. Barbarorũ aũt utrũq; Cyrꝝ: Seytãq; Anacharſim & tracẽ zamolxim Numãq; italicũ necnõ & lacedemonieſem Ligurgũ & Photionẽ & Tellũ atheniẽſes: & pter piãdrũ ſapiẽtes oẽs. Vidi ſocratẽ Sophrõiſci cũ Neſtore & Palamede uerſari circa quem hyacinthus lacædemõius & cheſpiſeus Narciſſus & Hylas aliiq; boni. Videbanſ aũt ad Hyacinthũ magis deflecti idq; multis argumẽtis. Dicebãt aũt Rhadamãtẽ ei iraſci minariq; ſæpe numero uelleq; illũ a ſacra inſula excludere ſi ſtulte aliqd admitteret: neq; omiſſa temeritate cõuiuari uelit. Solus Platonõ aderat. ſed illũ fictã ab eo ciuitatẽ inhabitare dicebãt utẽtẽ politia & legibꝰ Quas ipſe cõſcripſit. Qui qdẽ circa. Ariſtippuꝫ & Epicuꝝ erant primi apud eos habebantur quum læti eſſent et alacres et ad bibendum paratiſſimi. Aderat et Aeſopus phrygius et quot quot ad riſum facile mouent. Diogenes quidem ſynopeus tantum a priſtina uita mutatus erat:

ut coniugio meretricē Laidē acciperet: quicq; sæpenumero ab ebrietate surgēs nutabat. Stoicoꝝ aūt aderat nemo. Adhuc.n. ascendere dicebant erectū uirtutis collē. Audiuimus & de Chrysipo scilicet nō primū illi licere in insulā ascendere: ni se prius expurget elleboro quater accepto. Academicos dicebant uelle quidē uenire cōtinere se tamē & cōsyderare neq; adhuc cōprehēdere an illa insula talis sit. Sed (ut cōiector) Rhadamātis timuere iudiciū. Quoniā & ipsi iudicia demoliri conati sunt. Ex hoꝝ numero dicebant cōmotos esse multos ut una cum his quæ ueniabāt & ipsi acederēt: Sed ut degeneres defeciſſe in uia: timenteſq; ne forte cōphenderēt media ex uia repedasse: ii qdē iter præsentes dignissimi erāt & in primo hēbāt loco. honorāt aūt Achillem maxime & post hūc Theseū. Quod uero ad coitum & uenerē pertinet: cōmiscent mulieribus indiscreter pallaq; & cunctis spectāculis: idq; nullatenus putat turpe. Solus socrates iurat se eo mūdū eē: & qdē scientibus cūctis illū peierare idq; sæpenumero Narcissus & Hyacinthus cōfitentur. ille aūt negat. fœminæ sunt oibus cōmunes. nemoq; cōplici inuidet. Sed sunt in hoc uel maxie platonici: ipseq; fœminæ uolētibus se exibēt minime reluctātes: Nūdū duo aut tres dies exacti erāt: & accedēs ego ad Homerū poetā: quū ambobus otiū esset: & alia qdē plura: tuq; & unde esset rogabā. Id enim dicēs apud nos quæri solere usq; i nostrū tēpus. Is aūt neq; se ignorare inqt quosdā eū chiuq; aliquos smyrneū: multos phoceū autumasse. Esse aūtē se dixit babyloniū & apud qdēmultos nō Homerum sed tigranē noiatum esse. Postremo quum apud græcos obses haberet denominationē pristinam amisisse. Cæteꝝ carmina quæ a multis reprobata sunt interrogabam: anne ab eo conscripta fuerint.

Is autē cuncta ſua eē dicebat. Spnebā ego xenodotū & ariſtarchū grāmaticos illorūq; loq̄citatē. Vbi autē hic abūde mihi ſatiſſecit iteꝝ illum iterrogabā. Quare ab Achillis ira principiū ſumpſerit. Sic.n. inquit mihi i mētē uēit nihil ſolertius cogitāti. Tū & illud an Iliadē poſt odiſſeā cōſcripſit: qđ multi affirmare nolūt is autē negauit neq; unq̄ ſe coecū fuiſſe dicebat: qđ de eo multi & affirmare noluerūt q̄ autē cæcus nō fuerit ſtati ſciui uidebat. n. quare nō erat opus ipm pcontari. Accedēs. n. interrogabā iſq; ex aduerſo pmpte ac urbane reſpōdebat maxie poſt cām ubi uicit. Erat. n. libellus cōuitioꝝ quidā cōtra eū latus a Terſite. q̄ hunc in ſuo poemate ſpreuit gibbū. Vicitq; Homerus Vliſſe oráte & eius cām defendēte. Poſt uero id tpis aduenit & pythagoras ſamius ſepties mutatus q & in tot aialibꝫ uixit. Tūc eni primū aiæ errores finiuit. iudicatūq; eſt recepi i ſacro cætu. Dubitabat aūt adhuc an ne Pythagorā ſe uel magis Euphorbiū appellaret. Empedocles quidē & ipſe uenit. Sed circūcoctus ac totū corpus exuſtus: nō tñ receptus eſt: q̄q̄ id multis tū ꝓcibꝫ poſtulaſſet. Procedente aūt tēpe ſtatuebant agones quos thanatuſia uocāt. Certauit Achilles qn quies. Theſeus ſepties. Et alia quidē cuncta lōgū eſſet cōmemorare Summā aūt geſtoꝝ ſcribā. iteꝝ uicit Cyrus qui ab Hercule deducitur Vlyſſem ꝓ corona decertās. Pugilaris æqualis fuit Ario egyptio. Q ui in corintho ſepultuſ eſt & Epiomutuo ſe urgentibꝫ. Ludi aūt quē pācratiū uocāt. apud illos premiū nō pōitur. Porro curſu certātiū non plāe memini quis uicerit. Poetaꝝ ſane (ut uerꝝ fatear) ſuperabat Homerus: uicit Heſiodus. Brauia oibꝫ erāt coronæ cōnexæ ex pauonū pēnis. Certamine q̄dē iā pridē pfecto nūciatū eſt q̄ ĩipioꝝ loco mulctarent: pectis a ſe niculis: & cu

ſtodibꝫ ſupatis:p ſſulã irrũpẽ. Duces aũt illoꝝ eſſe Phalari agrigentinũ:& buſiri egyptiũ thracẽq; Diomedẽ: Scironẽ & pityocatapẽ. Vt uero hæc audiuit Rhadamas: ſtatuit heroas i aciẽ ſup littus. Duces aũt erãt Theſeus & Achilles: Aiaxq; Thelomõius iãdudũ ſapiens: cõmittenteſq; manũ pugnauerũt. Tãdẽ heroes Achille multis qdẽ dignius ac glorioſius pugnãte cõflixerunt. Cõflixit & ſocrates i dextero latere ordiatus: multomagis q; quũ uiuẽs apud Delũ pugnauit. Et.n. ꝙttuor ex hoſtiũ numero irruentibꝫ i eũ nõ fugit: ſed multo i trepidus cõſtitit. Cuius i poſterꝝ rei gratia Brauium pulchrꝝ ac magnũ delegerunt: ortũ. ſante ciuitatẽ: ubi ſodales & amicos cõuocãs diſputabat uetera academiã locũ appellãs. Cõphẽdentes eos qui uicti fuerãt & ligãtes: remiſerunt multo durius puniendos. Scripſit & hãc pugnã Homerus mihiq; abeunti libros dedit ad noſtros homines deferendos. ſed & hos i poſterꝝ cũ & reliq; ſuppellectilem amiſimus. Erat aũt poematis initiũ. Pãde defunctoꝝ bellũ mihi ſemideoꝝ. Nũc dea tũc uero fabas excoquentes quẽadmodũ lex apud eos eſt ubi bello ſupauerit comederunt. nic tritia dona feſtoſq; egerũt dies. Solus Pythagoras cõuiuio oĩno defuit: Stabat.n. lõge ieiunus ſedens: & fabaꝝ eſũ grauiter ferens. iã uero menſibꝫ ſex exactis ſeptioq; mediante noua res ac caſus iſpatus cõtingit. Siquidẽ cinyras ſcinthari filius cũ pceras tũ & iprimis pulcher Helenã multo iã tpe depibat. ipſa aũt nõ obſcure trahebaſ adoleſcentẽ amans. nutibuſq; in conuiuio agebant adinuicem q; bibebant. Soliqne ſurgentes errabant per ſyluam. tandem quum exarderet Cinyras potiriq; poſſe deſperaret: conſuluit Helenam rapere: idque item & illi uidebatur: abeunteſque ad aliquam proximarum inſularum proficiſci aut in

phellonā aut in tyronā addiderūt & huic cōsilio cōiuratos meis e comitibus tres audaciſſimos ac robuſtiſſimos? Et patri quidē ſuo id nō indicauit Cinyras: utpote q uidebat rei impedimēto fore: Itaq; rē ex ſententia pfecere. Vbi.n. nox adue nit (ego quidē nō aderā ſed contigit me in conuiuio diſcūbentem dormire) ii clam alijs Helenam accipientes in pelagus delati ſunt. Media aūt nocte excitatus Menelaus: ubi nauē thorū ſenſit: clamorē emiſit: fratrēq; ſecū arripiens cōcitus uenit ad regē rhadamāthē. Porro illucēte die rettule re ſpeculatores nauē ſe uidere nō longe diſtantē. Quare aſſumēs rhadamāthus ex herois quinquaginta cōpulit in monoligneā nauē aſcēdere aſphodelinā iuſit pdones inſequi. At uero ii perſequētes & quidē ex aio circa meridiē cōphendunt eos tunc primū in lacteū oceani pelagus ſecus Tyronam tantū itineris trāſgreſſi ſunt ut fugerēt roſeiſq; cathænis cōnectētes nauē ingreſſi ſunt. Ipſa quidē helena lacrymabat: erubeſcēſq; opiebat latitās. nullo in terrā dimiſſo. Rhadamas aūt perſcrutatus ſi forte e meis alii cū Cinyra interfuiſſent: ut nullū dixere: Cinyrā ac cōiuratos ſuoſa uerecundis uinciēs: miſit in impioꝝ locū malua primum duriter flagellatos. Decreuit itē & nos ante prætaxatū tēpus excludere. Succedēti tātum die in inſula moraturos. Hinc ego dolorā & lacrymis pfuſis angebar: & ego bona quæq; amittens iteꝝ errare cogeter. At illi contra unum ſolamē adhibebāt: q eſſem eo non poſt multum tēporis una uēturus. Iā in futuꝝ mihi ſedē oſtēdebāt: & locum meū optimus quiſq; proximū. Accedēs ergo ad Rhadamāthem orabā iugiter ut quæ mihi futura erāt præcideret. quæq; ſit nauigatio futura oſtēderet. Is aūt inqt in patriā me affuturꝝ: multis primum erroribus ac periculis uerſatum. Regreſſus āt tēpus addere no-

luit ſed & cõtinuas oſtẽdens inſulas apparebant aũt nu-
mero quiq; & alia ſexta remotius. Has iuxta inſulas inqt
eſſe impioꝝ ſedes: a quibus ignem iá uides plurimũ aſcen
dere. Sexta aũt remotior illa ſomnioꝝ eſt ciuitas: poſt hãc
& calipſo ne eſt inſula ſed neq; iá tibi uideꝫ. Poſtremo ubi
has omnes præterlaberis: tũ deuenies in magnã illã terraꝫ
ei quã habitatis ex aduerſo poſitã: ubi multas paſſus præ
tergreſſuſq; nationes innumerabileſq; iter hoies peregrina
tus: tempore tãdem certo in alterã applicabis terraꝫ. Hæc
ubi dixit euellẽs e terra malbæ radicẽ: protẽdit mihi: huic
orare iubẽs: Si qñ maximis in periculis uerſaremur Admo
nuit aũt ſi tpe tãdẽ in hanc reditemus terrã: neq; igneꝫ gla-
dio cædere: neq; lupinis ueſci neq; puero ſupra octauũ de-
cimũ ánũ ihærere. Hoꝝ q; ſi memor iqt fueris ſpẽ habe tui
ad inſulam: reditus. Tunc eqdem quæ mihi ad futurã naui
gationẽ ſuppeditarẽt paraui: quũ uero tps erat cõueſcebat
illis ſuccedẽti qdẽ die accedẽs ego ad Homerũ poetã ora-
bã ut bimetꝝ mihi epigrãma faceret: qđ ut fecit colũnã be
rylli lapidis erigẽs ſupra portũ iſculpſi. Id aũt tale erat lu-
cianus diuis hæc uidit cũcta beatis Carus: & hic ꝓpriã cõ-
tulit i patriã. Manẽs aũt & diẽ illã: ſequẽti aſcẽdebã comi-
tãtibꝫ herois. Hic mihi & Vliſſes accedẽs clã pẽolope epi
ſtolã dat i ogigiã Calipſonæ iſulã deferẽdã. Tranſmiſit &
mecũ Rhadamas trãſuectorẽ naupliũ: ne qs nos cõphen
deret ſi forte ad iſulas laberemur: ut aliis ꝑ mercibꝫ naui-
gãtes: Vbi uero ꝓcedentes odoriferꝝ aera relinqmus repẽ
te fœtor quidã peſſimus ſuſcepit ut bituminis: ſulphuris:
& picis ſimul ardẽtis. Nidor aũt erat ingratus & iportabi
lis ut aſſatoꝝ hoinũ aer turpidus & caliginoſus: ſtillabatq;
ab eo ros ut picis gutte. Audiebamus & flagelloꝝ ſonitũ:

multorũq; hoiũ fletũ. Ad cæteras qdẽ nõ acceſſimus: in hãc uero deſcẽdimus eaq; talis erat. Circũ omnis in p̃ceps & arida aſperaq; & cautibus horrida. Arbor aũt nulla neq; aq̃ inerat. Nos tamen applicãtes p præcipitia illa inuiamq; quãdã ſenutã ingreſſi ſentibus ac tribulis plenã plurimam terræ illius uidimus deformitatẽ. Procedentes aũt ad carcerũ & poenarũ loca. Primũ qdẽ loci naturã admirati ſumꝰ Ft.n.oẽ ſolũ gladiis qbuſdã ac tribulis effebruerat. Circum aũt flumina decurrebãt: unũ qdẽ lotabri & id tetrum alterum autem ſanguinis: Porro in interioribus tertiũ uidebaſ igneũ: idq; magnũ apprime & imẽſum defluebatq; ut unda ac maris more fluctuabat Habebat ẽt piſces: & qdẽ multos igneis torribꝰ ſimiles: paruis uero carbonibus ignitos: quos lyncniſcos uocãt: Aditus ad cũcta illa unꝰ erat: & is arctus. Terribilis ac poenalis portior ſtabat Thimon athenieſis. Ingreſſi tñ Nauplio ducente uidemus eos qui i poenis erãt. Et qdẽ reges multos: iferioreſq; alios plurimos: eorũq; aliquot agnouimus. Vidimus & Cinyron fumo ſuccẽſum apudibũdiſq; ſuſpẽſum appoſuerãt & hiſtorici ſupra cuiuſq; uitam inſcribenteſq; & peccata quibus mulctantur. Maxima omnium poena afficiebantur: qui uitas ac aliorum mores inſcribentes mentiti ſunt ueritatem obſcurantes. Inquibꝰ Cteſias Cnedius & Herodotꝰ erat aliiq; multi. Hos ego iſpiciẽs bona ſũpſere cũfiſus. ut pote qui mihi eram conſcius in meis ipſe ſcriptis nullatenus mentiri. Ocius igitur ad nauẽ acceleraſ (neq;.n. uiſum ãplius fere poteraꝰ) ualeq; Nauplio faciẽs abſceſſimus. Poſt uero nõ multũ & ſõnioꝝ iſula penes apparuit: inſtabilis ac incerta uiſu. Habebat aũt & ipſa ſomniſialiquid ſimile. Secedebat.n. accedẽtibꝰ nobis: & ſubfugiebat. lõgiuſq; euadebat. Cõprehẽden

tes eā tñ:ac in portū delati:quē ſomnū uocāt:penes eburneas portas:qua galli tēplū inerat circa ueſperā deſcēdimuſ Tum i urbē ſucedētes:ſomnia quidē multa ac uaria uidim⁹ Primū qdā uolo de ciuitate ipſa ſcribere qñ qdā antea nemo ſcripſit:niſi forte Homerus:qui neq; accurate ut potuit Hāc quidē circū ac undiq; ſurrexit ſylua Arbores autē ſūt papauera ac mandragore:haſq; ſup ueſpertilionū multitudo.Ea enim ſola in inſula ales gignit. Flumen autē iuxta defluit qđ nyctipogx uocāt.A portis fontes duo ſcatēt hiſq; nomina uni quidē Negretus alteri uero panychia ipſa aūt ciuitatis mœnia ſublimia uaria iriq; colore ſimillima:portæ quidē nō duæ ſunt ut Homero placuit ſed qttuor duæ quidē deſidiæ & molliciei cāpum reſpiciūt:una ferrea altera e cornu facta:hiſq; mortifera:terribilia:ac crudelia ſōnia efferunt.Duæ aūt ad portū & mare una quidē cornea altera aūt eburnea:qua nos urbē ingreſſi ſumus.Introeūti autē ciuitatē a dextris quidē eſt noctes tēplū.Quippe deos colūt & gallū maximæ illiq; ſecus mare ſacellū ē.In ſiniſtra autē ſōni regia .Is.n.apud eos regnat ſatrapas duos & duces faciēs.Taraxionē Matheogenis & plutocleum.Phātaſiōis. In medio autē foro fons quidā ineſt:quē careotim uocāt iuxtaq; delubra duo deluſiōis.ſ.ac ueritatis:ubi & penetrale ē cortina ibi ꝓphetās ꝑerat.Antipho ſomniogx ſimulator ad honoris a ſomno accipiens. Somniorum autem neq; natura eſt eadem neq; effigies . Sed alia quidem procera & pulchra ac ſpecie multa alia autē minora:Quædam parua &deformia.& alia quidem aurea ut uidebatur alia in deos alioſq; huiuſmodi ornata Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uiſa : Quæ & ad nos procedentia

ſalutabant:ut nota ac domeſtica ab hiſq; ubi hoſpitio ſuſcepti ſumus: diſcũbentes luculẽte quidẽ ac urbane hoſpitati ſumus. Poſtero die inſtaurare ac apparatũ iſtruere:& q dẽ opulẽtiſſime:pollicetiq; regẽ & ſatrapas facere. Q uædã uero detulere nos in patriam domeſticiſq; noſtris oſtendere unaq; die retulẽre. Triginta dies ac totidẽ noctes eo loci cõſedimus:iacenteſq; maxie ac dormientes ueſcebamur. Poſt modũ uero quũ fulmen quoddã e cælo repente diſrupiſſet fragore excitati ac plurimũ turbati receſſimus: primum depaſti. Tertia ex ide die ad ogigiã iſulã delati deſcendebamus. Hic ego primũ epiſtolã ſoluẽſ. q intro ſcripta erãt p legi erãt aũt hæc: Vliſſes :Calypſonæ ſuæ ſalutẽ. Nolim te ignorare poſt meũ abſte diſceſſum q me inuenerint mala. Siquidẽ ut primũ egreſſus portus tuos nauiculã q uehebar:ut potui reparauerã quũ me hyems & naufragiũ cõp hẽdit: ut uis euaderẽ apud Leucothoem i phæacorũ iſulã: ubi hoſpitio receptus ſcitũ ẽ mihi multos uxoris pcos in mea domo aduoluptatẽ nutriri:quos ubi oẽs cõfeci:tãdem ipſæ a Thelegono nato mihi ex Circe mortem occubui:& nũc in beatoꝝ ſũ iſula maxieq; doleo olim deſeruiſſe eam quã apud te habui cõuerſationẽ:& porrectã abſte imortalitatẽ. Vbi igit tpe cõcedetur hic effugiẽs ad te ueniã. hæc i ſe epiſtola cõplectebat noſq; ut hoſpitaret. Ego aũt pcedens parũp a mari antrũ in ueni tale. Quale Homerus dixit:& ipſam quidẽ ſqualidã ac moerore plenã. Vbi uero epiſtolã legit primũ lachrymis illã cõpleuit:tũ nos ad hoſpitiũ orauit ubi ornate ac abũde diſcubuimus:iter epulam dũ iprimis illa d Vliſſe multa rogabat.& penolopes q̃lis i ſpecie eẽt:& ſi caſta quẽadmodũ de illa Vliſſes deliruit. at nos illi rñdimus q ad lætitiã eẽ poſſent. Tũc abeũtes ſecus

nauem

nauẽ in littore obdormiuimus. Mane autẽ aſcendentes fer-
bamur acrioribꝫ iã deſcẽdẽtibꝫ flatibꝫ diebuſq; duobꝫ hy-
mẽ multã paſſi icidimus i Colochyntios piratas. Hoies. n
ſũt hi feroces e uicinis iſulis ꝑdãtes quot ea nauigãtes trã-
eũt. Naues aũt magnas hñt cucurbiteas lõgitudie cubitoꝝ
lx. Vbi. n. cucurbitã exſiccãt exẽterãtes exhauriũt: & q itra
ſĩ egerẽtes nauigãt malis qdẽ harũdieis. folio ãt cucurbita
rũ carbaſi loco utẽtes. Igiſ ii pris ad nos ꝺductis (erãt. n. nu
mero q gemias urbes ipleſſẽt) pugnabãt e noſtris ꝛplures
uulnerãtes ſẽinibꝫ cucurbitaꝝ ad nos iactis. Cõin⁹. n. acriter
& uioleter pugnabãt. circa meridiẽ uero poſt colochyntios
caryos piratas aduẽtare uidemus. hoſtes aũt erãt ii ut expi
mẽto didicimus. nã ut eos adeſſe: & poſt tergũ urgere colo
chyntii ſẽſere: ꝛfeſti ſptis nobis ꝛuertebãt iuicẽq; pugnabãt
Nos ãt iterea attollẽtes uellũ utroſq; fugimus ꝺſerẽtes eos
certãtes: & mãifeſte qdẽ caryoꝝ nautæ uictores futuri erãt
ut pote q plures (qnq; &. n. urbiũ multitudo erat) & a forti
oribꝫ nauibꝫ certabãt. erãt. n. his naues nucũ cõchoe p me
diũ diuiſæ euacuatæ. Magnitudo aũt cuiuſq; cõchæ i lõgũ
paſſuũ. xv. Vbi uero ab his receſſimus: & ſublatuimus cura
re eos q uulnerati fuerãt: cæterã ãt turbã armis accigere. Sẽ
p. n. nobis iſidiari quopiã timebamus: neq; adeo in nannũ:
nec dũ. n. ſʒ ocubuerat: quũ ecce ab ꝺſerta q̃dã inſula aduer
ſũ ferebanꝫ in nauẽ ut uiri. xx. delphinibꝫ inſidẽtes latrões
& ii. Delphines quidem inſilientes aduehebant eos| tũ
te ac imobiles: eqſq; ſimiles ifremebãt. Q uũ aũt e pxio aſti
tiſſẽt hic qdẽ alii & alii illic cædebãt| nos ſe piis: & cãcroꝝ
oculis ad nos miſſis. Igiſ nobis cõtra ſagitis utẽtib⁹ nõ ſub
ſtinuere ſʒ maxia eoꝝ pte uulneribꝫ ſaucia cõfugerũt ad in
ſulã. Circa mediã uero noctẽ quũ iã mitteſceret mare latita
uimus: nido alcyõis oium maxio allabẽtes. Erat. n. illius cir

cũferẽtia ſtadioꝝ ſexaginta ubi ad alcyõ ales cubãs inerat: ouaq; foues & quæ euolãs paulominus nauẽ obruit allapſa uẽto ipulſaq;:Ibat igiť ſugiẽs & flebile qđđá inſonãs. Nos aũt illucẽte iã die deſcẽdẽtes intuemur nidũ uaſtæ nauiſimilẽ maximis ex arboribꝫ cõgeſtũ:in quo & oua erãt qn gẽta ſingulaq; maiora chiẽſi ãphora iã qđẽ & ítro pulli appebãt clamitãtes:Securibꝫ igiť ex ouis unũ diſrũpẽtes:pullũ nudũ & abſq; plumiſ egeſſim :igẽtẽ ac griphõibꝫ.xx.maiorẽ. Vbi uero nauigãtes a nido ut ſtadiis ducẽtis ſeceſſimꝰ ꝑdigiis qbuſdã magnis ac mirabilibꝫ pculſi ſumꝰ.ſiqđẽ chenifchus q ad ꝑrã erat ſubitis pẽnis pẽnatꝰ apparuit :& exclamauit Porro gubernator ſcitharus caluꝰ iã dudũ ac canus repẽtia cæſariæ capillatꝰ ẽ:& qđ oĩum mirabiliꝰ:ipe nauis malus germiauit ramiſq; ꝑductis ĩ uertice fructũ edidit: ficꝰ.ſ.ac nigroſ botros ñ ſane maturos:Quæ ut uidimꝰ merito exhorruimꝰ:đꝑcamurq; deos ut a phãtaſmatis huiꝰnouitate nos aliẽos faceret. Nõdũ & qngẽtos ſtadios exigẽtes uidemꝰ ſyluã maximã ac cõſitã pinis cypiſſiſq;. Nos qđẽĩ ꝑmis ſuſpicati ſumꝰ illã terrã eẽ: id aũt erat pelagꝰ:& abyſſus arboribꝫ ulla abſq; radice ſupra plantatis. Ipi tñ arbores recti ſtabãt & ímobiles ac nauigãtibꝫ ſimiles. Igiť ſecꝰ educt oẽ explorabamus: qdue acturi eſſemus ĩ dubio uerſabamus. Neq;.n.ítra arbores nauigaŕ facile erat:ꝺéſis illis ac cõtiguis adiuicẽ ſe hñtibꝫ neq; retro daŕ uidebaŕ. Ego ãt aſcẽdẽs ſupra maximã ex arboribꝫ ſpeculabar ulteriora quomõ ſe hẽbãt:& ſyluã qđẽ uidebã ꝑ ſtadia qngẽta:aut eo ãplius cõtieri; aliũq; ex ide nobis oceanũ ſuccedeŕ. Et nobis ꝑfecto uiſũ ẽ nauẽ ſupra ſyluæ (dẽſiſſima qđẽ erat) cacumẽ attolleŕ:pq; arboꝝ comas nauigaŕ. poſſeq; tãdẽ ad alteꝝ oceanũ applicare. Igiť nauẽ magna cũ harũdie circũligãtes & ĩnemoris dẽſitatẽ aſcẽdẽtes:uixillã hauſimꝰ.ſupraq; ramoꝝ

frõdeta. dponẽtes pãdẽtes uela: ut i mari nauigabam⁹ uẽto ipelléte acti. Hic & mihi i mẽtẽ uenit Antimachi poetæ dictũ. Dixit. n. ille quodã i loco: his aũt q̃ p̃ syluaꝫ frõdeta nauigãtes adueniũt: Magno tñ cũ conatu syluã supãtes i alterũ puẽimus pelagus. Tũ nauẽ similẽ demittẽtes secabamus iã puros ac lucidissimos fluctus: quoad delapsi sum⁹ ad hia tũ quẽdã ac abyssũ maximũ aq̃s hic ide distãtibꝫ q̃le i terra sæpe uidemus: aut terræ motibꝫ: aut estibꝫ maximis cuẽire. At qdẽ nauis dponẽtibꝫ nobis uela facile stetit: q̃ paulomi nus accedẽs i uoraginẽ illã cõciderat. Intuẽtes aũt uidemus pfundũ penitus q̃si stadiorꝫ mille tremẽdũ ualde & admirabile: stabãt. n. aquæ ut diuisæ. & ad dextrã ñ lõge põs ex aq̃s cõpactus: duo maria secũdũ eaꝫ supficiẽ cõiũgẽtibꝫ: ab alteroq̃ arcu cõfecto i alterꝫ mare decurrẽtibꝫ. Allabentes igit remis eo dferimur: multaq̃ ui inixi supauim⁹ põtem ac traiecimus: & qdẽ pter opiniõẽ q̃ nullatenus sperauimus. Hinc nos sũscepit pelagus placidũ: ac mite: ĩsulaq̃ nõ magna fertilis & ad accessum facilis. Hãc aũt hoies incolebãt bucephali cornua hũtes: Quale apd nos miotauꝫ fingũt Descẽdẽtes igit pcedebam⁹ aq̃s hausuri: accepturiq̃ & cætera quæ ad cõmeatũ (iã. n. defecerãt) eẽnt. si forte posse⁹ mus & aq̃s qdẽ iuxta adinuenimus: aliud aũt nihil præsefebat: & qdẽ cũ circũspicularemur: nõ lõge tñ audiebatur mugitus multus. Quũ aũt id boũ armẽtum eẽ putaremus dõfestim accedẽtes hoies offendimus Qui & simul uiderũt nos & insecuti sunt: & tres qdẽ e comitũ nũero cõphẽdere: cæteri uero ad mare confugimus. Hic nos ubi armis oẽs accincti fuimus: (neq̃ enim probauimus socios despicere ut inultos irruimus in Bucephalos: interfectorum carnes dilaniantes omnesq̃ magno cum clamore in fugam compulimus: & quinquaginta quidem strauimus.

Duos aũt comphendimus illæſos: ad nauemq; conceſſi-
mus captiuos trahẽtes. Porro q̃ ad cõmeatũ eẽnt nullate-
nus iuẽimus: & qdẽ alii ſuadebãt ꝯphẽſos iterfici: ego aũt
nõ pbaui: ſ; uinctos illos cuſtodiæ tradẽdos cẽſui: dõec ad
nos Bucephalo⁹ oratores puẽirẽt captiuos ipos redẽptu
ri. Intelligebamus aũt eos nutibꝰ agẽtes & flebile neſcio qd
mugiẽtes orãtibꝰ ſimiles. quæ uero p redẽptiõe erãt: offere
bãt caſeos qdẽ & ſiccos piſces multos: & ceruos q̃ttuor:
tres quẽq; hñtẽ pedes: duos qdẽ retro. Qui uero anteriores
erãt in unũ ꝯcreuerãt. Accipiẽtes igit̃: captiuos dimiſimus:
unaq; tãtũ ex inde die ſubſidẽtes receſſimus. Iam & nobis
piſces appebãt: & aduolabẽt aues: aliaq; multa pxie terræ ſi
gna. Poſt ñ multũ & hõines uidim⁹ nauticæ nouo quodã
mõ deditos. Ipi &. n. nautæ & naues erãt. Dico nauigatiõis
modũ. quũ. n. ſup aquã reſupini iacerẽt: erigẽtes uerecũda q̃
& magna ferũt: ex hiſq; extẽdẽtes uelũ mãibꝰ ut carbaſi pe
dẽ tenebãt: ac incidente uẽto nauigabãt. Alii aũt poſt hos
ſuberibus inſidẽtes: duos delphines una cõiũxerãt: habe
niſq; gubernantes inſequebant̃ curſu. ii accedẽtes neq; of-
fendebant nos: neq; inimice inſectabant̃: Sed decurrebãt
ſine timore ac pacifice noſtræ nauis figuraꝫ admirati: & cir
cũ undiq; cõſpectantes. Veſpere aũt iaꝫ facto ad inſulam
delati ſumus nõ magnaꝫ. Incolebaꝫ aũt a mulieribus ut pu
tauimus græca lingua loquẽtib⁹. Acceſſerũt. n. & datis dex-
trisſalutauerũt nos amice admodũ & ornate omneſq; pul
chre & adoleſcentule: tunicaſq; trahentes ad terram uſq;
delapſas. iſule qdeꝫ nomen Deiiciens ciuitatis uero nuſq̃
Igit̃ mulieres ſuſcipientes nos: quælibet ad ꝓprios abiit
lares: hoſpitioq; recepit. Ego aũt paululũ ſubſtans (nõ. n.
mihi ipi bona prænoſticabar) diligentiuſq; circũſpiciens
uidco multorũ hominũ oſſa: teſtaſq; iacẽtes: & clamorẽ q̃

dē emittere: ac comites cōuocare: ad arma q̄ ſecedere nō p̄
baui. Ad manus aūt maluā habēs orabā iugiter a præſenti
malo euadere. Poſt nō multū hoſpita miniſtrāte uidi illi
us cruranō mulieris ſed aſini ungulas. Tūc egō educēs gla
diū cōprehēdo hanc uinciēsq̄ oia pcūctabar. Illa aūt & ſi
inuita dixit ſe ipſas eē maritimas fœminas onoſceleas nū
cupatas: ſcibūq̄ eis eē aduentātes illuc hoſpites. Vbi autē
igt inebriauimus eos cōcubētes oberūcamus. Hæc ubi au
dini illā q̄dē dimiſi: ibi deuictā ipſe autem egō ſupra tectū
aſcendens elamabam: comitesq̄ conuocabam. Qui ubi con
uenere enarrabā illis cūcta oſſaq̄ oſtēdebā. tū exterius il
los ad deuinctā educēs ea at cōfeſtiz i aq̄ cōuerſa ē: & inuiſi
lis appuit tñ: enſez i aq̄ cōdidi tētās ea uero ſanguis effecta
eſt. Otius igit in nauē deſcēdētes abſceſſimus. Vbi uero ſe
quēs dies illuxit uidētes terrā cōiectura itelligebamus eā eē
q̄ huic noſtræ in aduerſum adiacet. Inclinātes igit ac odorā
tes q̄ futura nobis eēnt mēte cōtēplamus. Et q̄buſdā q̄dez
ſolū deſcēdere uidebat. Itez q̄ remeare ad nauē. Quibuſdā
uero nauē ibi deſtituere ſupraq̄ mediteraneū aſcēdere. & in
colaz mores ac uitā tēptare. Interea dū hæc nobiſcū cōſe
reremus: hyēs nimia ac uiolēta turbo i nauē incidēs ad lit
tus diſcēcit ac diſrupit. Nos uero uix enauim arma ſecū q̄
q̄ ac ſi q̄d potuit abripiens. Hæc q̄dē igit q̄ mihi ad aliā uſ
q̄ terrā cōtigere in mari ac inter nauigādū in inſulis in aere
indeq̄ in ceto. Vbi uero egreſſi peſtē illā euaſimus q̄ apud
heroas & ſomnia ac deniq̄ apud bucephalos & onoſcelas
Cætera aūt quæ in terra ſubſequētibus libris amplectar.

Luciani de Aſino.

Vum in theſſaliam ubi quædā mihi paternæ ratio
nes erāt cū eius gentis uiro pficiſerer in theſſalos
quoſdā incidi: q̄ in ipatā theſſaliæ urbē redibāt ue

hebar equo neceſſaria q̄dā uſui ſerens unico comitatus ſer
uo q ſequebat pedes itereūdū cū uariis de rebꝰ eloquētes
Iā urbi appropiquaremus a theſſalis petii nū eius urbis ci
uē noſſentnoie hiparcū (here, n. me ad eū litteras ut apud
ipſum uelut hoſpitē diuerterē illi & hoiem ſibi notū eē di
xerūt locūpletē uaꝝq ſolū domi uxorē & uni cā ācillā ha
beret & quo i loco urbis hitaret deſcribētes ortū quēpiā in
quo eēs eius hitaculū data deide ſalute acceptaq; abierūt:
ego domū hiparchi adiēs hoſtiū leuiter pulſo acceſſit uxor
quā rogo an ſit Hiparcus domi illa cū & gs eſſem & qd mi
hi uelle q̄ſſet a Deciano ſophiſta patrē ſi hēre me litteras
reſpōdi mulier manere paulū horcata occluſo hoſtio abiit
pauloq; poſt rediēs me iubet introire Ingreſſus ſalutato ho
mine epiſtolā trado, erat ille i cēnæ principio i lectulo ſe
dens admodū paruo unā muliere diſcūbēte, menſa cibis ua
cua lectis litteris amiciſſimus mihi ingt grecorūq; excellē
tiſſimus Decianus fecit optie q ſuos ad me amicos fidenter
miſerit. Vides luci habitaculū hoc paruū eē ſed q; ſatis ſit
habitanti uecꝝ redde tua p̄ſentia domū ſi æquo animo tuleris
ampliorē: uocata deinde ancilla Paleſtra des igt huic hoſpi
ti noſtro tunicā & ſiqd ſecū detulit cōde dehinc mitte ip̄z
ad balneū qd longa uia a nobis abeſt: cepit me paleſtra oſtē
ſaq; domo pulcherrima i hoc igt lecto nocte dormies huic
puero tuo lectū ſubſternā & addā pluuiar. Cū hæc dixiſſet
ego in balneū p̄fecturus ordeū in cibū eq; ancillæ dedi. lo
tus cū rediiſſem Hiparcus me benigne excipiēs pene ſe iuſ
ſit ſedere: cena ſplēdida fuit ūnum ſuaue & uetus: poſt cē
nā & potus & ſermo dignus hoſpite. ita potando ueſpere
abſumpto dormitū p̄fecti ſumus: Poſtridie rogat me Hipar
cus quo pgerē & quot diebꝰ eſſem apud ſe affuturus. laryſ
ſam peto inquā ſed hic fere quinq; diebus morabor (id ne

quaq̃ dixi ex animi ſnía optabã ſiquidẽ ibi aliquandiu eſſe quoad aliq̃a me maga reperta eſſet cuius ueneficiis aliqd mõſtrũ cõſpicerẽ: aut hominẽ uolãtẽ: aut lapidẽ factũ: huic curæ deditus cæpi urbẽ perambulare quãuis quo in modo inqrẽdũ eẽt neſciré. Interim mulierẽ uideo accẽdẽtem ut ex uia coniici poterat. Iuuenẽ opulẽtã ueſtis. n. erat floribꝫ intexta ſerui plures auꝫ ſumptuoſius appropinquans mulierem cõpellat. Ego inqt Abria ſum amica ſiqua unqua fuit miſi? q̃ quũ eius filios nõ ſecus ac meos diligã uolo fili apd me diuertas. magnas inq̃ gratias tibi ago mater. Cupio tecũ eſſe ſed pudore impedior ne uideat hoſpitẽ amicũ cõtẽnere ſi eius domũ reliquã aio aũt & beniguo tecũ ero. Nũqd Hiparcus auarus ille tuus ẽ hoſpes iqt? Nõ his uerbis utaris mater inquã? ſplendidus quippe ac ſumptuoſus in me fui adeo ut ex nimia ipẽſa lauticiaq̃ culpari ſoleat. Illa ſub ridẽs manuq̃ apprehẽſa ſeorſum ducẽs caueas ait uelim oĩ cura Hiparci uxorẽ: magna &. n. eſt pcipua admodũ uenefici oꝫ potẽs appetens atq̃ uiros ſi quos in adoleſcentes oculos cõiecit niſi quis uolũtati eius pareat oĩ conatu illos ulciſcitur hos pimens hos ibelluas trãſmutãs: tu uero fili adoleſcẽs es ac formoſus ut facile placeas mulieri pterea externus & aduena q̃ ut plurimũ cõtẽnũt ad hæc aiaduertẽs me id qd Iãdiu q̃rito habere domi fœminã reliquo: abiẽs me cũ ipſe cæpi de uia loq̃ age inq̃ tu q̃ tãtopere hãc mirãdã artẽte pfiteris appete excitate ipſum paulo atq̃ eã diſcipliná cõdiſce q̃ qd libuerit potieris: & qñqdẽ amici hoſpitis uxorẽ ñ licet: aggredere aneillã paleſtrã tibi illã oĩ rõne cõcilia. Náſi illã expugnaris abſq̃ labore q̃ cupis cognoſces: ſuis qdẽ & honeſta & turpia oĩa dñoꝫ nota eẽ cõſueuerũt hæc mecũ loquẽs igredior domũ ubi neq̃ Hiparcũ neq̃ uxorẽ offẽdo Paleſtra penes ſocũ ſedebat cœnã nob parãs.

hic ego o pulchra paleſtra inq̃ quã ueñuſte & admodũ na
tes ſimul & ollã circũfers atq; euoluis lũbis meis paulũ hu
moris ſupabundat ex quo beatus erit ſi qs paulũ deguſtarit
illa laſciuior admodũ & uultu grata abi hinc inquit ſi ſapis
adoleſcẽs niſi tibi mauis uitã eripi & loca fuge ignis & fuli
ginis plena. Nã ſi me tetigeris uulnus tibi iferet igneũ. quo
apd̃ me deficieſ ab hoc medic' alĩ neq; de⁹ poterit te curare
Sed ego te urẽs mix imodũ dolere afficiã cui⁹ curã had faci
le ſuſtinebis neq; lapidibus pulſatus dulcẽ uitabis dolorem
qd ãt rides ita reſpicis hoiez coquũ doctũ ñ ſolũ hos uiles
parare cibos ſed hoies quoq; qd' his maius ẽ iugulare: pelẽ
adimere. partiri in fruſtra uiſcera quoq; ipſox & corda rima
ri hoc inquã enarraſti recte nã me q̃is pcul a te remotũ nõ
ſolũ cõcaleſeciſti ſed ſibilẽ in mea uiſcera abſq; aliqua iniu
ria exuẽda cõieciſti. Itaq; te oro ut mihi ſalutem afferas his
aſperis & ſuauibus quas dixiſti medellis meq; iã mortuum
excoria ut iubet. Illa his uerbis arridẽs cũ iam mihi facta eſ
ſet ꝓpitior pollicita eſt poſtq̃ Domini eſſent dormitum ſe
mecũ eſſe cõcubituraz. Interea cum rediſſet hi parchus loti
imus cœnatũ potus fuit frequẽs nobis inuicẽ coepulãtibus
Ego ſomnũ fingens cũ ſurrexiſſem abii dormitum: ubi oia
mihi optime intus p̃parata erant extra lectus ſeruo ſtratus
menſa iuxta lectũ ſita & in ea calix ac uinũ una cũ frigida ca
lidaq; aqua: quæ ſingula diſpoſuerat Paleſtra quæ & lectũ
plurimis quoq; roſis ſparſerat & ſerta ſupmiſerat ex eis cõ
fecta. Ego ſympoſiũ prõptũ uidẽs cõpotricẽ cẽſui expectã
dã illa ut patronã i lecto collocauit eueſtigio ad me uenit:
erat ãt illaris iuicẽ nobis & potũ & oſcula ꝓpinãtib⁹ ſũpto
potu q̃ nos efficeret i nocte patiores tum illa hoc p̃cæteris
adoleſcẽs memineris oportet te i paleſtrã icidiſſe nũc oſtẽ
das licet an ſis fact' iter adoleſcẽtes agilis & huiuſmõi cer
tamia exercitat⁹ cui haud inq̃ deſugiã hãc ꝓuocationẽ ut iã

nudari & paleſtræ exercitio incũbere ſuꝫ paratus tũ illa uo
lo obtẽperes mihi ait ego doctoris:& pſidis more certami
nũ qbus te exerceri uolo pſcribam nomina:tuum erit iuſſis
prompte parere. Manda inquaꝫ quod lubet:ſed aduerte ut
noſtra certamina in tpe Cõcinne cuꝫ humore fiant illa ſtãs
nuda:& exuta ueſte imperat exue te adoleſcens ſumptoq;
unguento aggredere cõtra certãtẽ ſemori coniũcto femore
proſterne me reſupinã deinde ſuper incumbẽs meis in altũ
cruribus erectis femori inhære & quaq; uerſus percute nul
nera:telũ etiã ferens quoad fueris deſeſſus & lumbi bellum
egrægiũ porregerint. tum educto telo rurſus illud in igneꝫ
iunge ac ualidius percute atq; inſta quo uſq; aduerſarium ad
parietẽ impellas. Sed cũ lapſus eris paululum tibi indulge:
neq; feſtines poſtmodũ cõmuni marte pugnes. His dictis
quũ omnia quæ mãdata erant perfeciſſem diligẽter:finiſq;
iam noſtri certaminis adeſſet. Tum ego paulo ſubridẽs pa
leſtram alloquor nigrã inquã uides facile promptoq; parue
rim tibi. Sed animaduertas uelim an ſatis recte has mihi im
poſueris colluctationes cõmutes enim luctandi genus:alid
ex alio iubẽs illa me i faciẽ:percutiẽs quẽ nugatorẽ diſcipu
lum habeo inquit:uide ſis ne uapules ni dictis pareas: de
hinc ſurgens ſeq; ad nouum certamen parans nunc inquit
oſtendes ſi uiribus ualidis luctator egregius exiſtas ſiſque
in eo luctandi genere exercitatus quod genicularium appel
lant. Tũ ſubnixa genibus in lecto prona age tu luctator me
diã corporis partẽ ualẽter agreſſus pcute ualnuſq; adige p
fundius nudã uides utere promptius iniice introrſius telũ
deinde introrſius flectẽs itemq; ipellẽs abſconde & cõprime
nequicq̃ huic certamini adiicias internalli caue autem ne ci
tius q̃ iuſſerim telũ extrahas ſed incuruãs aduerſarium inſe

quere quo proſtrato rurſus certamini incumbe quoad laſ/
ſus uictuſq; deficias & ſudore ſis madefactus. Ego in riſum
effuſum uellem magiſtra inquá a me quoq; aliqua huiuſmo
di tibi præcepta tradi in quibus mihi obtẽperes uelim ſed
iam te erige ponecq; ſedẽs data dextera mihi recõcilieris ná
tẽpus eſt iam dormiẽdi his uoluptatibus atq; exercitiis nox
traducta obliuionẽ penitus attulit itineris in lariſſam cũ aũt
in mentẽ ueniſſet occaſio quæ cupiebá diſcẽdi o dulciſſima
Paleſtra inq̃ oſtẽde oro te dña; tuá ſuis p̃ſtigiis uſa; in aliq̃
ſe formá uertẽtẽ. lãdudũ enim aliquod huiuſmodi mirãdũ
ſpectaculũ uidere exopto ſed a te ꝑcipue ſi qđ noſti qua;
credo minime huius artis ignará hoc a nullo alio te præter
(quæ anima mea es) percipere cupio. Me qdẽ qui hactenꝰ
uelut adamãtinus (ut aiunt) in nullá unq̃ mulierẽ; oculos
amoris cauſa cõieci ſeruũ effeciſti: animo amatorio deuictũ.
Tũ paleſtra locaris inquit. Quis eni; cãtibus ſuperare amo
rem põt eius artis magiſtrũ. Ego per hoc caput ac beniuo/
lentiá erga te meá. Iuro me (neq; n. litteras noui) iſciá hoꝛ
penitus eẽ neꝛ ſi facultas dabiť dabo opa; ut uidere queas
dominá i aliá formá tranſmutatá. his dictis quũ dormiſſe/
mus paucis diebus poſt quũ nũciat mihi paleſtra dominá
ſe in auẽ conuerſurá ut ad ſuũ amatorẽ aduolet. Nũc tẽpus
inquam adeſt quo diutino noſtro deſiderio poſſis facere ſa
tis bono animo ſis ait & quũ iá nox aduẽtaret me appre/
henſum ad hoſtiũ domus ducit in qua illi dormiebãt meq;
iubet per rimulá hoſtii introſpiciẽtẽ quæ fierẽt aium aduer
tere. uideo patronã depoſita ueſte nudá prodire accẽſa lu/
cerna duo tenentem grana quoru; altero thuris ardenti lu
cernæ impoſito multa in lumẽ locuta ẽ. Deide grãdiuſculá
reſerás arcam: plures continentẽ pixides unam effert quid

in ea cõtineret incertũ. Sed quantũ oculi cõiicere poterãt oleo plena uidebatur ex hoc aſſumẽs a ſummo uſq; ad imas partes totũ corpus perũxit ſtatimq; alæ innaſcunt illi & roſtrũ corneũ & aduncũ omniſq; in auẽ conuerſa eſt nocturnæ cornici per ſimilẽ ut uero ſe uolãtẽ aſpexit aſpere cantans pro ut hæ aues ſolẽt perq; hoſtiũ euolans abiit ego q̃ mihi uidebar inſomniũ uidiſſe palpebras oculoꝝ tetigi ne q̃q̃ oculis fidens aut q̃ea aſpexeri aut q̃ eẽ excitat'a ſõno Tãdẽ ut uix ſenſi haud q̃q̃ dormire Paleſtrã rogaui ut ego quoq; eo ũguento unctus in auẽ cõmutarer. Cupiebã.n.experimento diſcere an ex hoc hoie auis poſſem fieri: illa hoſtium domus aperiens pixidem profert ex quæ feſtinãs exutus perungor totus auis quippe malo hoie nequaquã'ſio. ſed cauda e ueſtigio a poſteriori innaſcitur parte digiti oẽs neſcio quorſum abierit ungues in quattuor ungulas uerſæ manus ac pedes iumẽti crura effecta: auriculæ lõgæ: magna facies quæ oia circũſpiciens cognoui me aſinũ euaſiſſe: uox hois ad querẽdum de paleſtra defecerat ſed labia dimittẽs ipſamq; qua poterã forma reſpiciens accuſabam q̃ me pro aue in aſinũ uertiſſet. illa manibus demulcens caput miſerã me inquit quãtum malifeci feſtinantẽ: ſimilitudo pixidum me decepit nõ capientẽ ea quibus hoies in auẽ cõmutanť. Sed confide aie mi facilis erit huius erroris cura. nam ſi roſas comedes ſtatim exues iumẽti formam & in amatorẽ meũ redibis ac una nocte æquo feras animo: aſini formam diluculo curabis: afferam ſane roſas quas ut ederis fies homo. hæc quũ dixiſſet tractans me & aures & reliquũ corpus demulcebat: ego corpore aſinus ſenſu tamen mentеq; hominis ſungebar ipſe ille Lucius præter uocem: mecum igitur multus eratum Paleſtræ conquæſtus labiaque mordens

abii ut ſciebam equum meum & aliu3 uerũ aſinũ Hiparchi eſſe qui ut me ingreſſum conſpexere ueriti ne fenu3 ipſo⁹ comederẽ demiſſis auribꝰ parati erãt ad me calcibus repel lẽdum: quod ego perpendens longe a præſepe receſſi ſtãs ac mecu3 ridẽs ſed riſius rugitus erat. Cæpi uero iterim me/cu3 cogitare quid ſi Lupus nunc aliqs ad nos itret aut alia fera inſultet mihi qui nil mali commiſi: hac detẽtus cura ti nebã aliquã malã futurã eſſe fortunã nox intẽpeſta quum eſſet ac ſilẽtium & dulcis ſomnus ſtrepitus q̃dam exterius tanq̃ effoſſi parietis eſt factus. Iãq; adeo dirutus erat ut in/greſſui homini pateret. Tum unus & itẽ alter pluresq; itrãt armati oẽs Hiparcu3 Paleſtrã ac ſeruu3 meu3 colligant do/mu3 ſpoliãt pecuniã ueſtẽ omnẽq; ſupellectilẽ auferunt: adeo ut nil relinquit domi. Tu3 me equu3q; atq; alte⁹ edu centes aſinu3 ſtrauerut ipoſitiſq; rebus quas aſportauerant ad graue onus ligno nos abigentes ad montes uia deſſueta effugerunt. Ignarus eram quãtum preſſi pondere mei ſocii paterẽtur laboris. ego deſſuetus abſq; ſoleis iter facere ſaxis præacutis admodum offendebar. ideoq; ſæpius ceſpitãs de ſiciebã ſub põdere. Sed e ueſtigio uir ſubſequẽs me ſæpius feriebat baculo. Quu3 Cæſaris inuocãs præſidium p uoce rugitu3 edebã. hoc ſolum abſurde pferẽs uoce maxima Cæ ſaris uero nomẽ minime ſequebaꝰ. Ad hæc uapulabã ma/gis ueluti qui rugitu pderẽ nocturnos fures: nil ergo pfici ſcens rugicẽdo ſtatui uerbera ſilẽtio redimere ia3 dies aderat & nos multos trãſieramus montes religati ora ne paſcẽdo iter moraremur. Meridie ad diuerſorũ quoddã puenimus hominũ quibus cũ noſtris latronibus ueterẽ eſſe cõſuetudi/nem tum ex mutua ſalutatione tũ ex oculis poterat percipi iubẽt illi ſarcinas deponere & prandiũ parãt nobis iumẽtis

ordeum

ordeum ꝑbuere quod quum cæteri comediſſent ego ualde exuriẽs(ná is cibus mihi eſui difficilis erat (cogitás qua re famẽ ſedarẽ hortulum retro diuerſoꝝ cõſpicio multis oleribꝫ plenũ in quo et roſæ eſſe uidebáť.Itaq; uidés oẽs prádio intẽtos accedo ad hortũ tũ ut paſcerẽ olera tũ ut ederem roſas quibꝫ in cibũ ſumptis ſperabá me in homiem reuerſurũ .hortũ ingreſſus raphanos atq; apiũ qbꝫ etiá crudis utuntur hõines ad ſaturitatẽ comedi q̃ uiſæ fuerát non erant roſæ ſed lauri ſilueſtris flores laurũ uocát hõines:malũ & aſino & equo cibuꝫ.cum ferát ex eo edétes e ueſtigio mori hoc aſpiciens horti cuſtos rapto igreſſus ligno ut olera ita de paſta uidit tá q̃ irati dñi erga fures deprehenſos ſolent:neq; natibꝫ:neq; lateribus pepcit:aures inſup ac totum caput fuſte cõtriuit.ego iá uerbeꝝ ípatiés cum ábobꝰ calcibꝰ reſupinuꝫ ſup olera ſtrauiſſem aufugi ad mõtes: qđ ille ut aiaduertit canes aduerſus me incitauit hi cu, plures eſſent atq; ad urſos expugnádos ualidi ueritus ne me dilaniarẽt ſi me cõpræhẽdiſſent decreui ſatius eẽ domum reuertiſitaq; eodẽ curſu ad ſtabulum e ueſtigio ſum regreſſus il li·cõtinuerũt canes currentes:me uero haud prius ꝑcutere deſtiterũt q̃ ut ex dolore cacarem olera comeſta & iã abeundi tẽpus aduenerat cũ illi granioribꝫ rebꝫ quas furto ſurripuerát dorſo impoſitis abierunt ego & uerberibꝫ & one re admodũ defatigatus ungulis inſup de uia cõtritis decreui me in uia ꝑſternere neq; exurgere ẽt ſi me uerberándo ne caſſent eo pacto ſperaui illos neceſſitate cõpulſos ſarcinaꝫ qua præſſus,erá inter equũ & aſinũ partituros meq; ut inutilẽ relicturos lupis.ſed neſcio qs demũ inuidia motꝰ mea cõſilia in cõtrariũ uertit:ná alter aſinus fortaſſis idẽ cogitás de uia cecidit quẽ illi miſeꝝ baculis ꝑcutientes ubi exurge-

re neqbat neq; ꝓdeſſent uerbera alii cauda alii auribꝫ ap p̄
hēſum ſurgeꝫ impellebāt cū uano labore in caſſum tēpus
tereret. aſinus.n.i'uia ſtratus ueluti lapis iacebat) illi ad fu
gā intēti ne fruſtra tardaret dempta ab aſino onera mihi &
equo ipoſuerūt aſellū uero miſeꝫ captiuitatis & oneris ſe
rēdi ſociū abſciſſis enſe cruribꝫ adhuc ſemianimē e loco p̄
cipiti ḋiiciūt mors illi attulit laboꝫ finē:ego uidēs quorſū
mea euaſiſſent cōſilia ſtatui æquo aio ferre ſarcinā & prōp
te iter cōficere.ſpās roſis aliqn̄ reptis me priſtinā formā re
cupatuꝫ:p̄ſertim cū ex latronū ꝓcepiſſem uerbis parū iti
neris ſupeſſe ad locū in quo depoſitis ſarcinis manerēt:me
q; etiā curſu ſi opus fuerit ad proficiſcēdū paro ante ueſpe
rā uenimus domū anus uetula itus ſedebat ad ignē illi de/
poſitis ſarcinis uetulā rogāt cur ſedeat ac nō potius prādi
um paret.illa oia eē prōpta ait panes plurimos uinū uetus
ac ſylueſtres carnes.Collaudata uetula ueſtibuſq; ḋpoſitis
ad ignē ſe oleo unxerūt uas erat aquæ plenū calidæ qua ſe
lauerūt ſupuenere paulopoſt adoleſcētes aurū argētū ue
ſtes ac muliebrē uirilēq; ornatū portātes cōem oibꝫ p̄dā:
qbꝫ rebꝫ itus delatis & eodē ipſi pacto ſe lauerūt erat illis
prādiū fertile ſermo homicidaꝫ uaris Anus mihi & equo
ordeū p̄buit ille cibū auide uorauit timēs(ut par erat)ne eſ
ſem in edēdo ſocius:ubi mulier ab eſt ego panē q; itus erat
comedi poſtridie relicto cū uetula adoleſcēte quodam ad
opus ſuū abierūt ego ſentiēs cuſtodes mihi ipoſitos diligē
tes(qdē cōtēnuebā)cū facile ex eius cōſpectu fugerē. Sed
adoleſcēte p̄cinctū enſe i me ſæpius reſpiciētem atq; adſer
uātē hoſtiū formidabā Poſtridie circiter noctē mediā reuer
ſi fures neq; auꝫ neq; argētū tulere ſed uirginē formoſam
ſane flentē capillis ſparſis abſciſſa ueſte hāc i ſtraminibus

posita bono aio ee iubet mãdates uetulæ ut cõtinuo domi eet uirgineq; adseruaret diligeter. quæ neq; potũ neq; cibũ cape uoluit: solũ gemẽs ac lacerãs capillos adeo ut & ego quoq; illius cõmotus fletu sibi iuxta ppinquus lachrymarẽ interim extra domũ fures in porticu cænãt facto die explorator qdã aduenies nũciat quẽdã aduenã ea die multis cũ opibo transitum hi ut erant armati cõsurgentes me & equũ stratos ab eũtes ducunt ego infelix ignorãs me ad pugnã & bellum duci cum tarde irez ligno pcutiebar post q̃ ad locum puentum est q̃ aduena ille pfecturus erat in uehicula & sarcinas incidẽtes hõinẽ cũ familia occidũt pcinsi oribo rebo mihi & equo ipositis cũ reliqua i syluis abscondissent reuersi sunt: ego cũ baculo sæpius ictus essem ungula offendo in lapidẽ acutũ ex offensiõe fit summo cum dolore uulnus quo factũ é ut reliquũ uiæ cõficerẽ claudus: Tũc illi qd opus est inuicẽ autẽ hũc asinũ nutrire sæpius cespitãtem ex aliquo demus eũ præcipitẽ loco inutilẽ bestiã tanq̃ futurã (ut solent exercitus) expiationez: cũ hæc aduersum me machinarent ego intelligẽs oĩa qd itineris superfuit oblitus uulneris peregi Timor enim mortis omnẽ abstulit uulneris dolorem: ut uero ad diuersorum peruentum est onera cum deposuissent a nobis discumbentes cænant deinde noctu cum recedere uellent quo reliqua e syluis deportarent: quid unus inquit hunc miserum deducamus asinum inutilem propter ungulæ uulnus hæc quæ supersunt partim nobis metipsis partim equo deferenda imponemus his dictis abierunt una equum ducentes nox cũ noceret lunæ beneficio ego mecum locutus quid amplius in quam expectas miser esca uulturibus & eorum pullis futurus nunquid non intellexisti quæ isti de te sunt

inuicem collocuti: uis ne ex alta crepidine deiici: nox re-
plẽdet fures abiere pete fuga ab iſtis homicidis ſalutẽ hæc
mecũ cogitãs cũ uideré me ſolutũ (laqueus enim ſuſpẽſus
pẽdebat) ad fugiẽdũ maxime ſum cõmotus itaq; domũ ex
iens cæpi curſu fugere qđ anus ubi cõſpexit me p caudam
retinebat: ego rẽ dignã precipitio & alia qua uis morte pu
tãs ſi a uetula retinerer mulierẽ trahebã illa magna uoce i
plorat uirginis opem quæ cũ ꝓdiſſet cõſpecta re facinus ẽ
auſa nobile & memoratu dignũ nã ſup me aſcendens fuge
comes facta eſt ego tũ fugiendi cupidus tum puellæ gratia
extento curſu abibã anicula poſt nos relicta uirgo orabat
p ſalute deos ad me uero ſi me iqt ad paternã domum pdu
xeris primũ ab omni ope te liberę faciã tuq; ordei medinn⁹
erit tibi ſingulis diebꝰ cibꝰ at ego tũ interfectores meos fu-
giẽs tũ pollicitatiõibꝰ puellæ motus neglecto uulnere cure
bã: ut uero ad triuiũ quoddã puenimus hoſtes nros redeun
tes incidimus q alõge ꝓpter lunã ifelices captiuos cogno
uere currẽtes cũ me cõprehẽdiſſent in uirginẽ uerſi o ſpe
cioſa uirgo qđ miſella inqũt p ignota pgis loca? nũqđ dæ
mones nõ extimeſcis: redi igiť nã te tuis reſtituem⁹ q quũ
ridẽtes dixiſſent me retrouerterũt tũ pedis & uulneris me
moria quũ renouata eſſet claudicare cæpi: illi nũc tãdẽ cap
tus claudus factus eſt aiũt cæteræ fugiẽs nõ ſentiebas uul-
nus ſed ſanus uidebare: equo & anibꝰ uelocior curſu: hæc i
ter uerba adeo me lignis pcutiebãt ut iã ulceribꝰ poſterio
ra ifecta ſint domũ ingreſſi anũ laqueo e petra ſuſpẽſam in
ueniũt uerita.n.(ut æquũ erat) latrones ꝓpter uirginis fu
gã laqueo uitã finierat qđ illi admirãtes ſciſſo funeimũ in
ꝓcipitẽ egere. deide ligata uirgie ſũt ad cænã pfecti q mul
to potu traducta quũ đ uirgie colloquerenť qđ ait qſpiã

ex eis de hac fugitiua agendū? qd cēſes alter niſi eodē illā loco quo uetulā noſtram præcipitē egamus nam & utilita tem nobis auferre conata eſt: & nos : artēq; noſtrā ꝑdere ſcitis, n. ſi ad ſuos peruenisſet in piculo uerſaret uita nr̄a nā oēs a pluribꝫ ex iprouiſo circūdati fuiſſemus capti quare ulciſcamur hāc uitæ noſtræ iſidiatricē ſed nō ita ut e ſaxo ꝑ iecta morte ꝑeat repētina mortis genus quo longe dolore afficiat reperiūdū ē nobis cū de illius morte diſcerptaret adiiciā ait huic qd & uos ꝑbabitis aſini interitū quoniam ſemp tardū nūc uero ficte claudicātē oportet ꝑdere &. n. fuge uirginis factus eſt ſocius & miniſter hūc interficiam⁹ primū tū ſcindamus uentrē atq; iteſtinis abiectis intus uir ginē inducam⁹ ita ut ſolū ſup extet caput ne euestigio ſuf focaret reliquū corp⁹ ifra uētrē lateat quo tōſuto ambos uulturibꝫ eiiciam⁹ nouo more ꝑparatū cibū aduertite quæ ſo ad hoc torméti genus primum uiua mortuo aſino here bit: deide ſole urēte in eius uētre decoquet: inſup ſame ad mortē torquebit: neq; poterit ſeipa; pimere cætera qbꝫ ex⁄ cruciabit tū ex putrefacti cadaueris fætore tū ex uermibus ſcaturiētibꝫ: prætermito uultures deniq; cadauer d̄ paſti & uiuētem quoq; una laniabūt. ad hoc mōſtro ſimile acclamā tes oēs rē cōprobauere. ego me ip; deplorabā tāquā iā mo riturum neq; tantum meo interitu dolebā quantum quod receptaculum eſſem futurus infelicis puellæ: quæ nihil ad miſerat malitiā diluculum aderat cum ſubito manus aduen tat militū ad os ſceleſtos latrones capiēdos quos oēs uinc tos ad ei⁹ oræ preſidē ꝑducūt: iter hos milites q puellā deſ pōderat latronū iueſtigator aderat hic uirginē dorſo meo ipoſitā ad ſuos reduxit: domeſtici nos ēt a lōge cōſpectos ut agnouere me illis aduētū nr̄m uoce ſignificāte ꝑfecti ob uiā domū ꝑducūt uirgo multū de me locuta & captiuitatis

& fuge ſocio & una ad mortē deſtiato cura mei de mandata
cæteris medinnū ordei p̄bere iuſſit ét fœnū q̄tū ſufficeret
camello. ego cōſpectis cáibꝫ q i aulá itroeūtes multa ut in
diuitis hoís nuptiis uorabāt: paleſtrá ſū execratus q̄ me ñ
i canē ſ̄ aſinū ſua arte tráſmutaſſet haud multos poſt nup
tias dies uolēs mihi uirgo p̄miſſá gr̄am referre patré ut me
libe⁊ dimitteret hortata ē ille ſub diuū cū equa⁊ armētis
libe⁊ in uoluptate & equas ſubagitare cū uellē p̄miſit que
cū mihi optia genere redhibitio uiſa eét ſi mei arbitrii res
fuiſſet. aduocato itaq; equa⁊ paſtore me ſibi p̄miſit lætum
tá quá nō áplius farcia⁊ moleſtiá ſubitu⁊ equabꝫ paſtori
miſcuit ducēs ſimul ad paſcēdū ſed cōtra atq; opinabar ac
cidit ná q armēto p̄erat icluſum me reliq̄t: uxor illa ad pi
ſtrinū illigatū & triticū & ordeū molēr cogit: mediocris hic
erat labor grato p̄ſerti aſino molere quátū dñō ſat eét ſed
mulier itēta q̄ſtui & i alio⁊ quoq; q plurimi i agris erāt o
pera ad farinæ mercedē miſe⁊ fatigabat collū iſup ordeu⁊
mihi debitū cibū cōfricás ac molere cogēs placētas ex eo
i ſuū uſum faciebat. dabatur mihi furfur p̄ ordeo ſi q̄ñ pa
ſtor iter armēta ire ad pabulū equoru⁊ ſineret q me uelut
adulte⁊ ſuſpicabátur calcibꝫ & morſibꝫ ifeſtabar. adeo ut
nullo pacto zelotipiá ualerē fugere: macilēt⁹ igitur puo
tpe factus ſū ac deformis neq; domi a piſtrini labore q̄et⁹
neq; i agris paſcēs quū nō eſſē ab equo⁊ p̄ſecutiōe tutus:
deſtiabat ét q̄ñq; ad mōtes ligno⁊ ſarcinas laturus q̄d ma
lū cæteris erat i oibꝫ deterius: ná primū aſcēdēdus mōs erat
ſaxoſus aſpa ac dura mihi ut q abſq; ſoleis eſſē uia ducebar
a puero aſinario q me aliq̄ñ nouo moꝛ proderet: p̄cutiebat
currētē: neq; ſim plici ſolū ligno ſ̄ eo cui freq̄ntes atq; acuti
ſtimuli eſſent ifixi: is ſemp poſteriora dorſi p̄urgebat adeo
ut nates ulceribꝫ ignatæ ſēp ab illo eodē loco uapularent:

onus ꝑterea ꝑponebat & elephãto graue: deſcẽſus mõtis licet eẽ ꝓceps: tñ cõtinuis ꝑmebat uerberibꝫ ſi qñ ſarcina in alterã declinaret ptẽ neq̃q̃ aut demebat ligna: aut ꝑõebat leuius: ut æquaret latera ſed graues addebat lapides leuiori pti. ita redibã miſer tũ ligna tũ ſaxa inutilia ferẽs: flumẽ erat i itinere abſq; naui ille calceis parcẽs a poſteriori pte poſt ligna ſupra me quoad fluuiũ trãſiuiſſem ſidebat ſi uero (ut ſæpe cõtigit) labore atq; onere nimio lapſus cecidiſſem: tũ mihi calamitas aderat ñ ferẽda nõ. n. deſes me ſubleuabat manibꝫ: aut camo erigebat: aut reddebat ſarcinã leuiorẽ: ſꝫ a capite atq; auribꝫ ici piẽs me ligno ꝓcutiebat cõtinue quo ad plagaꝝ multitudo me cogeret ad ſurgẽdũ aliud quoq; malũ itolerabile ſũ ꝑpeſſus ſpinaꝝ q̃ppe acutaꝝ faſſẽ quẽ ferebã a poſteriori pte ſuſpẽſũ caude alligauit ut pẽdẽs crura mouẽtẽ (ut ãbuláti neceſſe erat) acerrime pũgerẽt neq; uerõ huic malo obuiare potis erã hærẽtibꝫ ſemp ſpinis ac ꝑpter inceſſũ repcutiẽtibꝫ nã ſi remiſſimus incedẽs de uita reꝫ ſpinaꝝ ictus: ligno ualde uapulabã. ſi baculũ euitarẽ citius ãbulãs grauius poſteriora torq̃bãt a ſpinis: erat aſinario illi oio me ꝑdendi aius. Itaq; cũ illũ aliq̃n calce ꝓcuſſiſſem nũq̃ ẽ id oblitus iuſſus ſtupã de una regiõe in aliã trãſferre illã ſup dorſũ meũ arcte alligauit interitũq; ex eo mihi machinatus cũ paululũ ꝓceſſiſſem raptũ ex igne torrẽ exuſtũ ifra ſtupã abſcõdit q̃ ſubito icẽſa ego ignẽ ſẽtiẽs: me ꝛburẽdũ ſi ꝛſpectũ ſorte ꝺuia ſtagnũ me ꝛieci meq; i aq̃ una cũ ſtupa ꝛuolui ſæpiꝰ quoad ignis extingueret ita abſq; diſcrimie reliquũ ꝛfeci uie cũ ñ daret illi facultas ſtupã ꝑliꝰ i cẽdẽdi limo atq; aq̃ plenã at ſcæleſtꝰ ille aſinariꝰ domũ ſuerſus oẽꝫ i me culpã ꝛiecit aſſerẽs me mea ſpõte i ignẽ ꝓſiluiſſe. alter ꝺiceps ipuꝰ puer igẽs aduerſũ me excogitat malũ: nam cum me ad montem deduxiſſet grandi lignorum impoſito onere rediens uicino agricolæ ligna uendidit

meq; uacuũ lignis domũ reducẽs apud dñm uelati inutilẽ accuſat iqẽs qd hũc aſinũ ãpli⁹ nutrim⁹ fruſtra difficilẽ tar dũ grauẽ: inſpice q̃ ſit eius cura ſi mulierẽ aut uirginẽ foſo ſam cõſpicit e ueſtigio calcib⁹ ꝓſiliẽs curſu ad eã ferẽ táq̃ hõines ad mulieres dilectas ſolẽt morſu táq̃ oſculo appe/ tẽs nitiſ cõcubere ex quo lites tibi & odia oĩb⁹ cõquerẽtib⁹ pauẽtibuſq; iſurgũt. n. uero nũc ligna ferẽs cõſpecta i agrũ abeũte fœmia ligna abiecta diſpſit mulierẽ táq̃ coiturus iſe qſ dõec aliis aliũde accurrẽtibꝰ mulier ab huiꝰ foſoſi amato ris ipetu liberata ẽ. hæc patronꝰ credẽs poſteaq̃ iqt neq; pi/ ter ire uult neq; ſarcinã ferre ſed mulieres appetẽs: amores hõinũ imitaſ occidite eũ & iteſtinis uulturib⁹ datis: carnes opariiſ ſeruate ſiqs quõ ſit mortuus quæret ſingere a lupo iterẽptũ ad hoc abſurdus ille puer gauiſus me ſubito parat iugulare ſed forte accidit ut uicinus qdã agricola me ab in teritu uẽdicaret q̃dã oſulẽs aduerſũ me grauiora: neq̃q̃ hũc aſinũ occidas iqt piſtrio aptũ atq; oneri ferẽdo: neq; ẽt ma gnũ ſi i amores mulieꝝ labiſ: caſtra ipm ſummota. n. uenerꝰ cupiditate mitis erit & piguis: cui nõ ſit difficile ẽt grauiſſi mũ onus ferre ſi quõ caſtreſ ignoras triduo aut i quatriduo uiꝝ adducã huius artis pitiſſimũ. approbaſ a ſingulis q a/ derãt cõſiliũ hoc audẽs ſundebã lachrymas táq̃ uir eſſẽ aſi no deſiturus neq;. n. uiuere ãplius cupiebã ſi fierẽ eunuchꝰ potius ergo aut iedia deficere decreui aut ex mõte aliquo me ꝓcipitẽ dare ut morte miſera effugerẽ uitã miſerioreꝫ. at nocte itẽpeſta ſupuenit i agros & uillã nũcius puellã a la/ tronib⁹ nup raptã & eius ſpõſum meridie iuxta littus deã/ bulãtes ab iundãtes maris aqua raptos atq; abſorptos fuiſ ſe hũc finẽ & reꝝ & uitæ ſortitos ſerui nouis dñis uacua do mo decreuere oẽs nequaq̃ de cætero ſeruitutẽ pati raptiſ/ q; quæ i agris erãt auſugiunt qui eqs præerat abſumptis

q̄ poterat mihi & eq̄s ipōit ægre ferebā ñ ferre me onus asi
no dignū lætabar tñ me euasisse id piculū exactiōis uniuer
sa nocte cōsecimus lōgū iter: tertia die i urbē macedoniæ p̄
uenimus berriná q̄ppe magnā ac ꝑpꝛosam i q̄ hitare statue
rat q̄ me ducebat & simul iumēta uēdere. p̄co medio stās in
foro nos p̄scribebat emptores diligēter ispiciebāt oia apiē
tes os atq; ex dētibus ætatē cuiusq; coiectātes emerūt alii iu
mēta reliq̄ me ultimū relictū p̄co iussit reduci domū inq̄s
hūc solū uides ñ reppisse emptorē at fors multa resolēs sa
pius & cōmutās i dñm minie gratū p̄auit. Cynedus erat se
nex unus ex eis q̄ deā syrā p̄ uillā & agros circū ferētes sti
pē deæ offerre ipellūt huic magno uēdo p̄tio dragmis tri
ginta quē ligatus sequor ubi domū phyleni (hoc emptori
nīo nomē erat) p̄uenimus magna ad hostiū uoce o caralia
iq̄t seruū nobis emi pulchrū ac grādē gñe capadocē erāt ea
coralia cynedoꝝ turba phyleni coadiutoꝝ q̄: oēs ad illi' uo
cē applaudētes existimabant ueꝝ seruū ēptū eē: ut uero asi
nū: uidere Phylenū increpāt q̄ nō seruū sed spōsum sibi ad
duxerit suis nuptiis dignū ex quo certe pullos eiusmodi q̄
primū pareꝫ. Ad hæc cū risissent oēs exercitio suo itēti pa
ratis domi sacris mihi. Deā sup iposuerūt ciuitatem egressi
cū patriā pambularēt i quādā uillā p̄uenimus i qua ego deā
ferēs cōstiti: qdā q̄ rei p̄erat cū ueluti deo plenus nōnulla
p̄tulisset uerba reliq̄ mitra p̄iecta caput subt' guttur ligātes
ensibꝰ laceratos feriūt linguā isup foris dētes exectā q̄sq; in
cidit ut breui tpe oia sāguie manerēt. hic ego ualde extime
scebā ne asini quoq; sanguine Deæ opus esset. eo pacto cū si
bi sanguinē eduxissent dragmas & obolas a circūstātibꝰ col
ligūt alii earicas p̄bēt: & uinū: caseiq; fiscellas: alii medinas
tritici atq; ordeū in asini cibū ex his & habebāt uictū: & sa
tra Deæ faciebāt pambulātibꝰ illis aliq̄ uillā quādā iuue-

nem grādioré a ſe cōſpectū expiſcatis domū in quaꝫ ſorte
diuerterēt deducunt illi muliebria(ut illis nefariis cynedis
mos erat)ppeſſi ſūt ego dolēs me i aſinū eē uerſum cū tm̄
ſcelus ñ poſſem ferre.o ſceleſti cuꝫ uellē exclamare:p uoce
hois magnū rugitū dedi qdā ex ea uilla amiſſum aſinū q̄-
rētes repēte audito rugitu nullo p̄monito igrediunt domū
quū eſtimarēt me ſuū aſinū eē:reptis q̄ ſanda patrabāt cy-
nedis multo cū riſu locū egreſſi ſceleſtā ſacerdotū neq̄tiaꝫ
p totā uillā diuulgāt; Illi ob eoꝝ ſcelera dep̄hēſa pudore te
riti p̄xima nocte abeuntē ū i locū ſolitariū pueniſſent icre-
pabāt me irati admodū q̄ eoꝝ miſteria pateſeciſſem.tolera
bile hoc erat dānū uerbis mala audire qđ ſequit nō ferēdū
Deā q̄ppe deponētes ſublata ſella nudū arbori robuſtæ al
ligāt.deide fuſte ex neruis facto me ad necē ūberāt iubētes
i futuꝝ eē taciturnū:& ſimī p9 uerbera me ſtatuūt iugulare
q̄ uillicoꝝ irā i ſe icitariꝫ:neq̄ p me licuerit facere cōſuetū
q̄ſtum.ſed ope iacētis humi deæ id p̄hibētis ne deeſſet q̄ eā
ferret cædē effugi:poſt multas tñ plagas repoſita ſupra me
dea iter p̄ſecuti ſunt ueſpi i hois opuleti p̄dium puenimus
q̄ liberius nosdomi excipiēs ſacra deæ pegit.hic ego igēs
piculū adii.Amicus qdā nr̄i hoſpitis ptē ſylueſtris aſini do
no miſit:quā canes q̄ intus occluſi erāt coq̄ negligentia co-
mederunt hic p̄ter moduꝫ ne dñi iuſſu uapularet cū d̄ mor
te cogitaret cōſilio mulieris peptit uitæ.ſi mihi credes inq̄t
& te ſaluabis & reſarcies hoc dānuꝫ: hñt hi cynedi aſinum
quē ſi deduxeris i deſertuꝫ locuꝫ facile illuꝫ potes occidere
ſumptāq̄ ex eo partē parare in cibuꝫ dño:reliquum corpis i-
p̄ceps abiice:exiſtimabūt cynedi aufugiſſe aſinū neq̄ āpli⁹
dep̄hēdi poſſe:hic uero aſinus pinguis ē & p ſimilis ſylue-
ſtri: approbato mlieris cōſilio quoquus itelligēs pacto irā
p̄foni decliatuꝫ:mihi ppiq̄t ut cōſiliū facin⁹ p̄aret at ego

quid de me futuꝝ eſſet ꝓuidēs optimū factu duxi id periculū ſubterfugere. Igiꝯ e fracto quo ducebar loco ꝑſiliēs feror intus curſu ubi cynedi cū hoſpite cœnabāt: ſubito eo aduēnio & lumē & mēſam ſubii exiſtimās hoc ſcitū inuētū ſaluti mihi futuꝝ dominūq; e ueſtigio me ocioſum aliquo tuto in loco detētuꝝ: ueꝝ hæc res i extremū é mihi uerſa diſcrimē nā furioſum me opinati: enſibus: iaculis: lōgis baculis uelut occiſuri me appetuerūt: quo piculo ꝑſpecto in iteriora domus: ubi cynedi dormituri erāt curro illi hoſtiū loci exteri⁹ occludunt diluculo nebulones. illi dea mihi ſup poſita recedētes ad aliá ciuitatē copiis & opibus potētē ꝓducūt in qua nouū iteruenit ꝓdigū: ná cū dea ꝑriuatæ domus diuerſoriū abnueret i tēplo ſe poni iuſſit ei⁹ loci q a ciuib⁹ maxīe coleref. illi libēti aio deā externā ꝑpe ſuū deū i tēplo collocāt: nobis tradunt paupculæ hoſpiciū domus hic plures cynedi dies cōmorati. cū abire uellēt deáq; a ciuib⁹ peterēt tēplū ingreſſi deā aſportāt: ueꝝ facinoroſi hoies fialā aureā e templo ablatā furto infra deā recōdunt. q̄ re palā facta ciues nos inſecuti ut appropinq̄rūt ex eq̄s deſilientes cynedos capiūt ipios illos ac ſacrilegos appellātes cum fialā ereptā repeterēt ſcrutari ſingula eā repiunt in ſinu deæ abſcōſam q̄obreꝫ hos mulieres uiros colligatos in urbeꝫq; tractos in carcereꝫ cōiiciunt: deā alio in templo ponentes auꝝ ſuo deo reſtituunt poſtera die & res eoꝝ & me inſup uendunt ego a piſtore incola ꝓpinquioris uillæ emptus ſuꝫ: impoſitiſq; deceꝫ tritici q̄s emerat medinis i uilla difficili aſperaq; aſpa uia ꝓductus. erāt doni iumenta cōſerua: molæq; plurimæ ab illis agitatæ oia intus fariꝫ plena me uero: ueluti ſeruuꝫ nouuꝫ ſolent: ac de uia ꝓpter grande onus feſſum eo die quieſcere ſinunt poſtridie me iugo molæ alligatum linteo uelatis oculis molere iubent plane norā id ſæpius expertus

quo pacto esset molẽdũ sed simulás me eius opis rudẽ frustra qẽtẽ sperauꝝ nã plures q aderát acceptis baculis de improuiso me id minime expectãtẽ (neqꝫ.n.aspicere poterá) adeo me percusserũt ut cuestigio more turbinis circũduce rem molã:exptus sane didici seruũ ad ea q fiẽda sunt promptũ esse debere neqꝫ expectare dñi manũ.eo labore admodũꝫ macer euasi & corpore debilis:quapropter hortulano me uẽdidit qui hortũ ceperat colẽdũ.is olera in forum mea opera ferebát sæpius. agro deinde effodiẽdo plãtãdoqꝫ ac rigando intentus ego interim otiosus sed uita ꝓpter frigus (erat.n.hyems)satis molesta cum patronus nedũ mihi sed nec lectũ sibi parare posset:me tũ molle lutũ:tũ dura terra atqꝫ acuta multũ offendebat.cibus itẽ lactucæ amaræ:ac ꝑdure erat ambobus cõtingit aliqñ nobis ad hortũ adeuntibus ut obuiaremus genero so uiro ueste induto militari:q ꝑmũ uerbis italis hortulanũ allocut' petiit ab eo quo asinũ ducat ille uocẽ militis(ut opior) ñ itelligẽs nihil respõdit: miles id ueluti se cõtẽptũ ferẽs molesti' hortulanũ fuste cũ pcussisset ille militẽ amplexus ad terrã i uia ꝓstrauit iacẽtẽ tum manibus tũ pedibus tũ saxo ferit:miles cuꝫ se tutaret' minaretur qꝫ si exurgeret se illũ ense iterfectuꝝ.hortulanus qd de se futuꝝ esset ꝑmonitus extractũ euagina ensem additis uerberibus longe ꝓiecit.miles uitæ ꝑiculo motus se ob uerbera mortuum simulat:qd' ueritus hortulanus iacentẽqꝫ relinquẽs ense:supra se posito:in ciuitatẽ ꝓgit:datoqꝫ alteri ad colẽduꝫ horto ob timorẽ penes amicuꝫ una me ducens ubi latẽret diuerti deinde amici cõsilio se in arca iclusit.me pedibus ꝑ gradũ abstractuꝫ recludunt in supiori ædiũ parte miles ubi de uia surgẽ uixqꝫ ãbulás ob susceptas plagas in urbẽ cũ rediisset narrat cõmilitõibꝰ q obuiá forte facti sũt i iuriá hortulani.hi cũ nossent quo essemus in loco:sumpto

magiſtratu uenientes domũ lictorẽ intus deſtituũt iubẽtes eos qui domi eſſent.educi cũ lateret hortulanus exclamãt milites illũ & aſinũ intus eſſe:qui domi erãt nullos eẽ alios ꝓter ſe neq; uiꝝ neq; aſinũ affirmãt cum tumultus & clamor plurimus in paruo loco eſſet excitatus:ego qd nã eẽt cupidus ſciẽdi caput e feneſtra extuli quo illi uiſo ſtatim exclamant in mẽdacio.deprehẽſos ſcrutantes ſingula hortulanũ inuenerũt in arcula iacẽtem extractũ iudicibus tradũt errati pœnã datuꝝ me inferius demiſſum dant militibus ridebãt in me uerſi oẽs q meo iudicio ꝓdiſſem dominum ex quo id uerbũ primũ ꝓdiit in uulgus:ex aſino cõſpecto.quid deinceps patrono acciderit ignoro.miles me emit minis uiginti qui miniſter erat uiri ꝓdiuitis theſalonicæ macedoniæ ciuitatis eius miniſteriũ erat epulas parare diuiti cũ iſto cõſeruus fiat habitabat piſtor placẽtas melle conficiẽs cõmunia ſuæ his erant artis utenſilia atq; inſtrumenta.hi mihi diuerſoriũ dederũt i eo loco ubi reliqæ cœnæ dñi ab ipſis ꝑtabant:ꝑ plures altero carnes ac piſces ab altero placentæ: inter has me incluſum reliquẽtes abeunt lauatũ:ego omiſſo ordeo humano cibo uẽtrẽ referſi:cũ rediiſſẽt tũ ex ciboꝝ multitudine nõ animaduertũt cibos a me cõmeſtos tum qa parce ne qd peiperent comedi ubi illos id non perſpexiſſe ſenſi eoꝝ fretus ignorãtia melioribus fruſtris corpus.replui. Tandem ut damnum cognouere: alter alterum illa ſurripuiſſe ſuſpicatus pudore inuicem reticebant diligentius igitur ad ſeruantes reliquas portiones deinceps & fruſta adnumerant ego uitam uoluptuoſam in deliciis agens factus ſum corpore pinguior adeo ut pellis ex pilis nitidis admodũ luceret.illi me pinguioreꝝ factũ uidentes ordeũ uero nequaq̃ minui in ſuſpicionem mei ducti ſimu-

ant ſe foris ire lauandi gratia clauſo hoſtio quid agam per rimulas aſpiciunt ego ignorans dolum ad pradium proficiſcor illi primo ridere incipiunt in cibo aſini deſue-to conſertis deinde ad id ſpectaculum uocatis redent ſimul omnes uehementius adeo ut patronus peteret quid nam accidiſſet ut adeo efferentur riſu ut cauſa percepit: ſurgés a ſympoſio atq; itroſpiciens poſtea quá me uidit ſylueſtris apri fruſta edétē ſtatim ridés ſe intus corripuit ego egerri-me tuli me in furto & gula fuiſſe deprehēſum ille ſub orto riſu me iubet in cōuiuiū deduci deinde mēſam parari adeo multis cibis: ut nullus alter aſinus eos potuiſſet edere coclee crude erant piſces partim garo & oleo partim ſinapi cōditi fortuná ego accidentē mihi ſentiēs cogitāſq; hīs iocis ſalu tem mihi afferri poſſe mēſæ aſtās prādiū ſumpſi qua ex re uniuerſum cōuiuiū ſe in riſum effudit cū dixiſſet quiſpiam bibet hic aſinus & uinū ſi qs miniſtret: idq; patronus iuſſiſ ſet efferri oblatū potauit hoc ille pter modū admiratus du plex eius quo uenditus erá ptiū annumerari emptori iuſſit meq; dari adoleſcēti cuidá liberto ſuo tū nutriēdū tū iſtruē tem quæcūq; illū oblectare poſſent facile fuit illi me doce re parētē ſibi facientēq; ſingula quæ mōſtraret: primū flecti me in genua ſupra lectū uelut hoiem docuit tū ſibi alludet ac ſtātē pedibus anterioribus errectis pſallere adei quoq; uocem annuere atq; abnuere eoia deniq; q̄ poterá imitabar uulgatū iam p urbē erat aſinū uinū bibere ludere ſaltare & qđ mirabilib' uideret uocibus hoīs obtēperare cū uellem bibere oculoꝝ nutu admonebá miniſtrū: mirabāt hæc oēs ut rē inſuetá inſcii hoieq; in aſino eſſe: lætabar eoꝝ ſtultitia diſcēs ambulare ferre patronū curreꝝ abſq; ulla ſeſſoris mo leſtia: erá ſumptuoſus ornatus porphireis fabris freno au-ro atq; argento diſtincto pendebant inſuper tintinabula

ſuaue⁊ ſonū ꝑbentia: Menocles patronus in theſſalonicam abiit: ob hāc cām ut ferebat q̄ erat pollicitus patriæ ſe gladiatorios ludos datur⁹ qui cū ad pugnandū parati adeſſent nos mane ꝓfecti ſumus ferebā dominū uia dura & uehicu lis difficili ubi theſſalonicā uenimus oēs ad ſpectaculū & me uidēdū cōuenerāt: iam.n. fama diffuſa longius uulgaue rat me in modū hoīs ſaltantē uarios ludos edere patronus poſt potū ſuis cōciuibus (hi nobiles erāt) in cœna me iocos illos incredibiles iubet edere libertus qui mihi ꝑerat faciēs ex me q̄ſtum tenebat incluſum eos q̄ in eos ludos uolebāt aſpicere apta ianua datiſq̄ nūmis intromittens illi aliud alter in meū cibū afferebāt & ea ꝑtim quæ uentri aſini minime cōuenirēt me & domini & alio⁹ ciuium epulæ & magnū & pinguiorem reddiderāt: mulier quædam & externa mei uidendi cupida accedit ut me aſpiciat prādētē ut aſpexit ueſtigio in cupidinē mei exarſit tum aſini ſpecie adducta tū impulſa ludo⁹ uenuſtate hæc cū liberto ut unā nocte mecū eſſe ſinat magno ꝑtio paciſcit qui pa⁹ curās mei iacturā ꝑtio accepto cū adueſperaſceret poſt cœnā dñi iuſſu abiens me ad locū ubi dormiebā ꝑducit ibi mulierē iuenimus lectum ingreſſam puluinaria mollia importata erant ueſtes quoq̄ & ſtragulæ & ſtratū decēs humi poſitū mulieris ſerui alio i loco abeūt iuxta domū dōmitū: illa lum̄ itulit per magnū igni ſimile exutaq̄ ueſte nuda ꝓp lumē ſtetit: deinde ex alabaſtro ꝓferēs ūguētū ſe primū tū iungit nareſq̄ unguento replet: poſtmodum exoſculatur ea loquens quæ amor in hominem dilectum proferre cogit. deinde me ſune in ſtratū trahit ego neq̄q̄ tertio egens hortato re quo ducor accedēs cū uino ueteri eſſem reſpſus unguēti quoq̄ odore ⁊citat⁹ pulchritudine iſup puellæ cōmot⁹ iclino me dubi⁹ quo nā ꝑacto cōcūberē cū mſiet nā ex quo aſinus ſui

expers coitus fui neq; cũ asinis in ea re cõsueueram neq; asi
ná cognorá itaq; haud paruus timor incessit ne scinderem
dilacerarẽq; in coitu mulierẽ: ac postmodũ tanq̃ homicida
meritá subirẽ pœná: sed hæc icassum a me cogitabanť. nam
mulier multis amatoriis me osculis ꝓuocás ubi me ad opus
paratũ sensit ut homini supincũbẽs me cõplectiť ac paulũ
eleuás totũ inguẽ accepit: ego cũ retro cederẽ adhuc resor
midás illa meos amplexa clunes ad sese trahit cædentẽ pau
lo: quorsum inq̃s refugis atq; acri' cõplexui ihæret ut ue
ro sensim supellectillẽ iá mihi deesse ad explendá fœminæ
libidinẽ ac uoluptatẽ timore depositο haud quaq̃ amplius
insequenti cædens eius obtempaui libens cupiditati existi-
mauiq; nõ esse me pasiphaes adultero deteriorẽ hoc pacto
uniuersa nox ueneri data est in uoluptatẽ coitus frequenter
cõsumpta cũ dies aduenisset abiẽs mulier custodẽ meũ cõ\
uenit ꝑtioq; noctẽ aliá redimit ille ditior meo ope factus
cũ rem dño significasset cũ fœmina relιqt inclusum q̃ prio
ri exercitio intẽta uoluptati operá summo cũ desiderio ipẽ
dit libertus interim uesperi me inscio ad interiorẽ quo dor-
miebamus locũ ꝓducto patrono me per rimulá ostẽdit cũ
adolescẽtula coeuntẽ eo aspectu oblectatus rẽphibet effer
ri cupiẽs me in theatrum duci ludoꝝ tẽpore quo id ad me
spectaculũ in aliqua ex his quæ ad bestias dãnatæ essent fœ
mina in cõspectu oium uideret ad me introductam mihi he
rere & demulcere manibus iubẽt ut cũ ludoꝝ istaret dies ί
theatrum deduceremur oibus spectaculo futuri lectus erat
magnus ex indica factus testudine atq; ornatus auro in hoc
me collocát & ponũt mulierẽ: deinde supra machinã lectũ
positũ in mediũ theatri ferunt magna cũ acclamatione po
puli plausuq; manus aduersus me extendẽtis nobis mẽsa

erat

ſa erat pluribus præparata rebus quæ in cœna deliciarum cauſa hominibus apponunt: aſtabãt nobis formoſi pueri pincernæ uinũ nobis aureo poculo miniſtrantes ibi cuſtos aſtans meus iubet me prãdere uerecũdabar in theatro ſitus & ſimul extimeſcebã ne quis urſus aut leo ad me dilanian/dũ ꝓſiliret hic ego inter alios flores recẽtiũ roſaꝝ folia cõ ſpicatus ſtatim e lecto ꝑ ſilio arbitrabant reliqui me ueluti ſaltatuꝝ ad ludũ ꝓbẽdũ ſurrexiſſe: at ego inter hoies ad flo res uſq; delatus roſas ſe lectas paſcor: tũ ſingulis rẽ admiráti bus iumẽti ſpeciẽ depono oiq; prioris aſini ſublata forma in luciũ illũ priſcũ ante eos nudus redii hoc inſperato ue/luti mirando monſtro ſtupefactus populus magno cohor to murmure in diuerſas ſentẽtias diſtrahebãt alii ut magꝫ inq; uarias formas mutari ſolitũ ſtatim igni cõburẽdum alii paulo expectãdũ meq; prius audiẽdũ cenſebant ac poſtea ſentẽtiã ferẽdã at ego ad ꝓfectũ urbis q aderat i theatro cur rens dixi me a ſerua theſſaliæ uxoris quæ maga erat unguẽ to pfuſſum in aſinũ fuiſſe cõuerſum rogo me in cuſtodiã de tineat quoad certior fieret me loq; uera dic inqt ꝓſes tuoꝝ parentum & cognatoꝝ ſi quos habes & ciuitatis nomen? patrẽ eſſe mihi larciũ reſpõdi fratrẽ unũ eodẽ quo ego uo carinoie me hyſtoriaꝝ aliarũq; reꝝ ſcriptorẽ fratrẽ poetaꝫ atq; augurẽ eẽ patriã urbẽ achaiæ paterã quæ ubi ꝓſes audi uit hoſpitis inqt filius es hois mihi amiciſſimi qui me doni ſolitus eſt excipere & donis ꝓſequi ſcio nil te mentiri tali parente natũ deq; ſella deſcẽdẽs me amplexus exoſculatur ac deducit domũ interim meus aduenit frater argẽtũ affe/rens aliaq; multa cũ ꝓſes aſtãtibus oibus me miſſum feciſſet ad mare deſcẽdimus ꝑparata iã naui cõmeatuq; ipoſito op/timũ factu ſum ratus priuſq; abirem fœminã cõuenire q me

aſinũ adeo dilexerat. multo. n. magis uix̃ me aſino pulchrio
rẽ fore ſibi eax̃ exiſtimaui illa admodũ læta me uidit rei mi-
raculo delectata ac cœnare cubareq; ſecũ hortata eſt exiſti-
mabã illã q̃ aſinũ dilexiſſet multo maiorẽ i hoie uoluptatẽ
ſumpturã cũ cœnaſſemus ũguẽto ungor coronaq; ex aman
tiſſimis roſis ut q̃ mihi formã hois reſtituiſſet ipoſita capiti
cũ tp̃s dormiẽdi iã nocte itẽpeſta adeſſet ueſtes exuo aſtans
nudus ueluti rẽ gratã fœminæ facturus cũ p̃ aſino uix̃ ha-
beret ad illa ut me nudũ aſpexit et ſingula hoiẽ; eẽi me ex
puẽs abi hic i malã rẽ ait abſcede otius alibi dormiturus cũ
peteré quodnã o berratũ meũ id diceret qm̃ ñ te ait ſed aſi
nũ dilexi quo cũ ñ tecũ cõcubui eqdẽ arbitrabar te aſini ſo
lã ſpẽm depoſuiſſe iſigne illud qđ dilexerã ſeruaſſe tu uero
omiſiſti id qđ ſolũ i aſino pulchrũ uidebaf atq; utile in ſi-
miã quẽdã cõuerſus ſtatiq; uocatis domeſticis mandat extra
domũ foras me nudũ eiici ego ante domuꝫ nudus coronata
unctus i nudo ſuo iacui diluculo mare uerſus reſpiciens nu
dus fratri narraui ñ abſq; riſu iſortuniũ meũ uẽto deide flãte
nauẽ aſcẽdẽtes paucis dieb⁹ i patriã uenimus ubi diis meæ
ſalutis auctorib⁹ ſacra pſolui ac in tẽplo dona ſuſpẽdi nõ q̃
ex canis podice(t uulgo aiũt) ſed ex longa aſini peregrina
tione ac uix tandẽ in patriã redierim ſalutẽ cõſecutus.

Luciani Philoſophoꝝ uitæ interlocutores. Vẽditor Mer-
curius. Emptor. Philoſophus. Venditor.

DIſpone tu ſedilia & ſcãna: & appara locũ uenienti
bus. Tu ãt ſiſte deiceps & pduc i mediũ uitas iſtas
ſed prius exorna eas ut formoſa & decora facie ui
deanf ut q̃plurimos adducãt & alliciãt ad ſe. Tu uero Mer
curi excãta & cõuoca fortuna p̃ſpera ad mercatũ emptores
iã adeſſe Vẽdemus eni philoſophoꝝ uitas oĩs generis ſe-

ꝯarũ ꝙ uariaꝝ:at ſi ꝙs neꝙ at ſtati argẽtũ ſoluere:i primuꝫ annũ ſarciet dũ mõ cõſtituerit ſpõſorẽ.Mer.plures cõuene rũt ꝙobrẽ nihil morãdũ ẽ neꝙ ipſos detinere oportet.uen damus itaꝙ.Quẽ uix igiſ ut ꝓducamus primũ? Ven.Iſtum capillatũ ionicuꝫ nã & honeſtus eẽ uenuſtuſꝙ uideſ.Mer. Heus tu pythagorice deſcẽde & ꝓbe te uiſcẽdũ his ꝙ ſunt collecti. Ven.Extãta iã Mer.Optimã uitã uẽdo & uenuſtiſ ſimã ꝙs emet? ꝙs plus ꝙ̃ homo eẽ uult: ꝙs ſcire totius mun di harmoniã & reuiuiſcere itemꝝ.Em.uultu qdẽ atꝙ ſpetie ñ degener.qd ãt ſcit maxie? Ven. Arithmeticã:aſtronomiã:p digia uatẽ ſummũ uides: Em.licet ne pcõtari eũ. Ven.pcõta re in rẽ bonã:Em cuias tu es Phi.Samius Em ubi es erudi tus:Phi In egypto apud eos ꝙ ibi ſunt ſapientes Em age ſi te emã qd me docebis? Phi. Docebo qdẽ nihil:ſed como nefaciã.Em.Quo nã mõ comonefacies? Phi. Q uũ nitidum priꝰ animũ reddidero:& iſitũ i eo ſordẽ el uero. Em ſed pu to me iã nitidũ eſſe factũ: Quis Modus eſt comonefaciẽdi? Phi.Principio longum ſilẽtiuꝫ:& mutitas:& quinꝙ totos annos loqui nihil. Em. Tẽpus iã tibi ẽ o uir optime.Croeſi puerꝝ erudire:ego.n.loquax nõ ſtatua eſſe uelim. Verꝝ tamẽ quid poſt illud ſilẽtium atꝙ quinquennium Phi Muſicã & philoſophiam exercebis. Em Læta atꝙ lepida dicis ſi prius me citaredũ fieri:deinde eẽ ſapiẽtẽ oportet Phi.Deide etiã numerare. Em.Numerare ſcio etiã nũc. Phi. Quomodo nu meras? Em.unum:duo:tria:quattuor. Phi. Vides ꝙ tu putas quattuor eadẽ decẽ ſunt:& triãgulũ itegrũ: & nrum iuſiurã dũ. Nõ maximũ igiſ iuſiurãdũ ſunt quattuor? Em. Nũ ꝙ̃ di uiniora neꝙ magis ſacra uerba audiui. Phi. poſt ãt o hoſpes cognoſces de terra & aere & aqua & igne quis eis ſit ípetus et qua exiſtãt forma quũ mouẽt. Em. Formã.n.habet ignis

& aer uel aqua. Phi Vel maxime meniſeſte. Nō enī poſſunt ſine forma & ſine ſigura moueri. Præterea cognoſces deū numeꝝ exiſtētē & itelle&ū & armoniā Em Mirabilia dicis Phi inſuper ad hæc quæ dicto ſunt & te ipſum unū putari & eundē aliū aſpici & aliū exiſtere itelliges Em Quid ais alius ſuꝫ & nō hic q̄ nūc diſſero & loquor ad te: Phi Nūc q̄ dē hic es olim aūt i alio noie imaginabere: ſpatio āt & p̄ceſſu tpis iteꝝ i aliud quoddā trāſibis Em Hoc ais immortalē me futuꝝ mutatū i formas plures. Sed hæc q̄deꝫ ſatis ſunt: quæ uero ad quotidianū cibū ptinēti his q̄lis es: Phi Animal q̄dē nullū epulor: cætera aūt p̄terſabas Em Cuius cauſa habes fabas faſtidio. Phi Minime uero ſed ſacræ ſunt & mirāda eaꝝ ē natura primo. n. gēitales ſunt & ſi uiridē fabam exuas uidebis uirilib' genitalib' ſimilē eā germine ac pullo coctā uero ſi dimittas ad lunā noctib' pmēſis & moderatis ſanguinē facies: & q̄d maius ē ateniēſibus ē lex fabis magiſtratus elingere Em Oia bene locutus es & rebus ſacris digne. ſed exuare nā & nudū te uidere uelim o Hercules aureū ē ipſi femur. Deus nō hō ēt uideſ q̄re emā certe eū quāti hūc uēdis? Ven Decem miſericordiaꝝ Em Accipio Ven ſcribe emptoris nomē: & ūde emptor ipſe ſit Italus q̄dē eē uideſ ex his q̄ circa Crotonā & Tarētū & huiuſmōi grāciā habitāt. At q̄ nō unus ſed pene trecēti eū emerūt abducāt Aliū p̄ducamus Mer. Vis ſqualētē illū pōticū Ven Admodū eq̄dē Mer Heus tu q̄ perā ſuſpēſus & humeros atq̄ brachia detectus ueni & i giꝝ circū confeſum: Vitā uirilē uendo: Vitā optimā & generalē & liberā q̄s emet Em o preco quo nā modo dixiſti? Vēdis liberū hominē Mer Eq̄dē Em Deinde non uereris ne tibi litiget ſeruitutis per te illatæ aut te prouocet ad Ariopagū? Mer Nullæ ipſi curæ eſt uendi-

tio. putat enim se omnino liberū. Emo. Quid aūt quispiam isto hoie utat sordēti calamitoseq; dispositō: nisi forte habere eū fossorē & lixā portatorēq; aquarum oporteat. Mer. Neq; id solū sed etiā si hostiariū ianitorē ne astitueris multo fideliore canibus uteris. Deniq; canis ipsi nomen. Emp. Cuias aūt est? & quā industriā disciplināq; pfitet? Mer. Ipm interroga. Em. Ita enim facere melius est timeo ultu; eius tristē & seneq; & obstipū ne me allatret adeuntē: aut per ioūē ne me etiā mordeat. Nō ne uides ut extulit lignum & distrinxit supcilia: & trux & minax bilioso; respicit? Mer. Ne tineas mānsuetus n. est & pmanus. Em. Principio uix optime ex qua terra es? Phi. ex quis terra. Em. Quo nā mō istud ais? Phi. Mūdi ciuē uides. Em. Quē aūt emularis. Phi. Herculē. Em. Cur igit etiā nō pelle leonis induis? Nā quam tū i ligneis appares similis illi. Phi. Hoc mihi leonina pellis est fuscū amiculū: atq; ut ille quondā militauit sic ego ēt milito: aduersus uoluptates nō iussus sed uolūtarius expurgare lustraq; uitā exoptās mihiq; pponēs. Em. Euge Diogenes cū ista optione tua atq; ppositō: sed qd te scire maxime dicamus aut quā tenes artē? Phi. Liberator su; hoium & medicus nitioz & quæ summa est ueritatis & fiduciæ propheta esse uelim. Age o ppheta si te emam qua me institues exercitatione. Phi. principio te accipiēs & exuens delitiis & inopia periuriaq; cōcludēs induā amiculū: post aūt laborare & fatigari te cogā humi dormiētē bibētēq; aquā: ipletū & saturatū cibis cuiusmodi forte contingerint: pecuniā; uero si habes ferres ad mare & inicies: si optēperare mihi uelis: nuptias uero negliges: & pueros: & patria; & omnia tibi p deliramētis ac ieptiis erūt paterna; domū destituēs ac repudiās: aut sepulchrū tumulū ue habitabis: aut deser-

tam turrim aut doliū aliqđ peraq; tibi lupinoꝝ sit referta &
pone scriptoꝝ codicē atq; ita te habēs beatiorē te eē dices
magnis & claris regibus: at si quis te flagellet aut torqueat
nihil hoꝝ triste duces. Em. quo nā modo istud ais me non
dolere flagellū nōn. n. testudinis: aut locustæ piscis tergore
amictus sum. Phi. Euripidis illud imitaberis parū immutans.
Emp. Quod illud est? Phi. dolebit tibi mens lingua sine do
lore erit: quæ maxime oportet adesse tibi sunt hæc procacē
esse cōuenit: & ferocē & obiurgare omnibus: deinceps & re
gibus & priuatis sic omnes spectabunt te & utiq; ciuissima
bunt: barbaraq; tibi sit uox & sonora loquella: ac plana sumi
lis causi: uultusq; sit intentus & huiusmodi nihil decetēs am
bulatio omnioq; e fera ut bestia & syluestria omnia sint tua
pudorq; & equitas & modestia & moderatio absit ipsumq;
erubescere expolia uultū tuo & abrade pudorē. Et omnib⁹
aūt locis sequere celeberrima quæq; loca & maxime popu
losa & in eis ipsis solus atq; insociabilis esse uolis nō amicū
non hospitem admittens. Dirues enim & demolieris quæ
sunt principatus in cōspectu aūt omniū quæ ne priuatim
& seorsum faceret q spiā: ea fidens ipse fac reiq; uenereæ el
lige ea quæ magis ridicula & ioculatia sūt: postremo sit tibi
uideaī polipus crudum aut sepia pulatus emoreī hāc tibi
beatitudinē cōciliamus. Emp. Abi dira enim & pulcra non
humana dicis. Phi. Sed facillima heus tu sunt hæc & leuissi
ma percem sere ac. percurrere nō. n. tibi opus erit eruditiōe
& rationū & deliramēcoꝝ: sed breuis est hæc tibi uia ad glo
riā: nā & idiota sis: aut coriarius aut tergoꝝ mollitor: aut fal
samentoꝝ uenditor: aut faber tignarius: quo nemo ilari⁹ & co
lybista nihil te phibebit admirandū esse si modo impudē
tia & audacia adsit & obiurgare bene didiceris. Em. Ad hæc

quidē tui nō indigeō nautā aut hortulanus quē ēmitor in tē pore fortasse fueris: pſertim ſi abſoluere te iſſe: uehit ad ſū mum duoꝝ obulorū. Ven. Accipe & habe: etenim libenter iſto hoie tauebimus. qui ita inquietat & nociſeratur & oib⁹ omnino inimicat: & maledicit: noca alīoꝝ reneſt iſtū q̄ ue ſte purpurea & coronatus ē. Age dū atq̄ dānoēs p̄ioſa ras hæc & diuitibus hoibus indigēs. Vita hæc iucūda & ſuauis uita pheatiſſima. qs delitias deſiderat qs emit maxime lautū et delicatū? Em. Veni tu et elloquere quaꝝ rerū gnarus es? tuā enim te ſi ſis utilis atq̄ cōmodus. Ven. Ne nexa eum o nitr optime neq; p̄otare: ebrius n. eſt ita q̄ tibi nunq̄ reſpōderet quū ita lubrica lingua plapſet. Em. Et qs prudēs aut recte ſapiens ita corruptū et incōtinēs mancipiū emerit? at quantū etiā ſpirat unguētoꝝ: ut ritubans et greſſib⁹ trāſuer ſis ambulat: ſed tu ſaltim Mercuri dic quot bona ipſi adſūt et quæ ſunt ea quæ ſectat. Mer ſumma quidē uidet in hoc hoie q̄ et cōuiuere dexterē: et cōpotare idoneus: et cōmeſſa ri cū tibi cena aptus eſt: amanti p̄digo q̄ domino. Alia etiaꝫ uidentur eſſe in eode: nam et placentaꝝ bellatiorū q̄ gnarꝰ et cocus peritiſſimus et ſophiſta totus uoluptatis et libidi nis eſt fuit enim ipſe athenis eruditus ſeniuꝫ. per Siciliam tyrānis: ne hemēterq̄ eis et mirifice probabatur caput antē huius ſectæ eſt omnes contemnere: omnibus uti: undiq̄ col ligere uoluptatem. Em ptor. Tempus iam tibi eſt alium per ſpicere emptorem ex his diuitibus ac pecuniōſis non ego ſum accomodus uitam hilarem emere. Venditor. Iuuenalis uidetur o Iuppiter hic nobis manere. Remoueto hunc alium produtio præcipue duos iſtos alterum ridentem: ex Abdero alterum flentē; ex Epheſo ſimul enim eos uēdere uoluīt as eſt. Deſcēdite in mediū. Duas optimas uitas uēdos

atq; omniū sapientissimus uitas? Em. O Iupiter quæ est ista cōtrarietas: alter n. rideat nō intermittit: alter uidet quē piā lugere ppetuo. n. lachrymat: qd ista? Heus quid rides? Phi. Interrogas. Nēpe. qā mihi ridicula uidentur: & nostra omnia & ipsi nos. Em. Quo nā mō istud ais? nō oēs derides resque oēs nostras putas p nihilo? Phi. Sic habe. Studiosum enim eis nihil inania oia: & atomos motus atq; insimitio. Em. nō ita certe est. sed tu inanis q̄ uerissime: & demēs: atq; rudis: o iniuriā ridere nō desistes? Tu uero qd flet o uir optime: eē multo melius puto alloqui te. Phi. Reor n. o hospes hūc nas res lamētabiles & lachrymosas. nihilq; eas eē qd non sit corruptibile q̄re miserore ea & q̄ror: atq; ea q̄ nūc sunt pro fectiua nō puto magna q̄ uero posteriore ope erunt omnino tristia. Dico aūt exustiones & totius mūdi calamitates: hæc lamētor: & q̄ stabile nihil sed cāq; in pocula cōfusa oia eōq; uoluntate. & est hoc iucundi uisu iucundi: noticia innoti cia: magnū. puū: sursum deorsum: circūeūtia: ebalternantia. Em ptor. qd n. est nū. Phi puer ludibūdus: ludens alea et diferens. Em ptor. Quid tu homines? Phi. dii mortales. Em ptor. quid aūt dii? Phi. homines immortales. Em. obscura heus tu et cognitu difficilia scrutaris et philosq; et ueo bonæ mer cis lucra cōponis: plane. q. sicut obliquus Apollo nihil declaras ac planū facis. Phi. Nulla n. mihi cura est. Em. p. ergo nec emette q̄sq; recte sapiēs. Phi. Ego āt oēs eo ordine atq; ex ætate ululare inter se audiebam: q emūt et qui nihil emunt Em. Hoc malū nō longe ab insania. Sed uter tū ego hoc emā Ven. Inuēales mancipia. Excāta aliū. Mer. Vis athoniensem illū. lepidū et facūdū? Ven. Admodū eqdē. Mer. Heodū uero ni tu uitā bonā uendimus: q̄s emit uitā sacratissimā? Em. dic mihi tu qd scis maxime. Phi. amator puerorū sum: et sapiēs

sum in re uenerea. Em. quo igitur mõ ego te emero pedagogi ego egebã quũ mihi formosus puer sit. Phi. qs aũt me ipo aptior existet cõmanere et una eẽ cũ formoso? &.n. nõ corpoꝛ amator sum: aiaꝫ opinor formosam. Deniq; ẽt si sub eãdẽ uestẽ mihi adiaciãt: audies eos a me nihil graue eẽ passos. Em. incredibilia dicis amatoẽ puꝛoꝝ non ultra aiam qcq; qrere et i ea solũ eẽ curiosum? pserti i eadẽ uestẽ decubãtẽ cũ facultate atq; licẽtia. Phi. Atq; uero tibi canẽ et plane hæc ita se habere. Em. Ne rerum absurditatẽ et icõueniẽtiã deoꝝ. Phi. q d tu dicis: nõ tibi uidet cánis eẽ deꝰ. Nõ uides Anubi ægypto q̃tus et in cœlo siriũ et apud inferos Cerberꝰ? Em. Recte dicis. ego aũt deerabã sed qs tibi ẽ uiuẽdi modus? Phi. Ciuitatẽ mihi quãdã effinxi et eã hito. utor q̃ republica noua: et leges puto meas. Em. Audire uolebaꝫ unũ ide ex uestris opinionib'. Phi. Audi iã id qd ẽ maximũ qd ẽ mulierib' mihi uidetur. Nullã mulierẽ cuiusq; ẽt uniꝰ pticipẽq; nuptiaꝝ eẽ unũquẽq; q uelit. Em. Hoc ais sublatas eẽ de adulterio leges. Phi. Per Iouẽ et simpliciter oẽs sophisꝑ sitionã. Em. qd aũt de pueris tibi uidet? pulchritudinẽ decorẽq; habẽtib'? Phi. Et ii erũt optimatib' pmiꝰ sauiaci pclaꝝ q̃ ppiã iuuenilẽq; opatis. Em. o donationẽ et magnificẽtiã sapiẽtiæ quod aũt tibi caput est? Phi. Ideæ et exemplaꝝ oium imagines obscuræ existũt extra res oẽs. Em. Vbi aũt existũt? Phi. Nusq; si cui; usq; essent nõ ẽent. Em. Nõ uideo ista quæ dicis exẽpla. Phi. Merito cæcus. nes ipsius aiæ oculos: ego aũt reꝝ oiuꝫ uideo imagines et te quoq; uideo obscuꝝ et manifestũ et me quoq; aliq; uideo et omnino duplicia omnia. Em. Ergo emendus es quũ sis sapiens: et acuta acie perspicax. Age ut uideã quid me petes; aut quid exiges ex hoie to. Ven. Dato talenta duo. Em. Emi

quãti ais: argẽtũ tã ſoluã in poſtea. Ven. Quod tibi nomẽ eſt? Emp. Dion ſyracuſanus. Ven. ſume: et adhuc in rem bonã. Ven. Te Epicurũ iam uoco qs emit hũc? eſt. n. ridẽtis illius diſcipulus et ebriantis: illoꝝ quos paulo ante uendita bamus? Vnũ aũt hic plus q̃ illi ſciuit qꝫ religioſior et magis pius eſt ad cætera: idẽ iucũdus: luxuriãdiq; amicus. Em. qd̃ eſt p̃tium. Ven. Duæ minæ. Em. ſumæ. Illũ aũt quẽpiam: ut ſciam quib' cibis lætet. Ven. Dulcibus et melitis: et maxie ſiccis ficus ueſcit. Em. nihil hoc difficile: ememus enim ipi palathas maſſaſq; caricaꝝ. Ven. Voca aliũ triſtẽ illũ q eſt p pe et longe ac late deton ſum. Tonſurã enim reqrit ad uſq; cutẽ. Mer. Recte dicis: uidet enim p̃ſtolari hominẽ magna multitudo ex his q ad nundinas et foꝝ diuertũt. Ven. Ipſã uirtutẽ uendo atq; oĩum pfectiſſimã uitã: qs ſcire oĩa ſolus uult? Em. Quo nam modo iſtud ais? Ven. Nempe: qa ſolus hic ſapiens: ſolus pulcher: ſolus iuſtus et uirilis: et diues et rex et orator: et legũ lator: et alia quotquot ſunt Em. Ergo & cocus ſolus et per louẽ etiã coriarius aut tignarius: et alia huiuſmõi. Ven. Ita uidetur ueni o uir bone et dic ad empto rem qs es et illud in primis an feras moleſte quũ uenderis et ẽs ſeruus. Phi. Haud quaq̃ hæc enim nõ ſunt in nobis q̃ aũt in nobis nõ ſunt: ea indifferentia eſſe cõtingit. Em. Nõ intelligo quid dicas: Phi Quid ais? Nõ intelligis qꝫ quæ huiuſmodi ſint eoꝝ alia ſunt producta & promota? e cõtrario aũt alia ſunt im producta & im promota. Em. Nec nunc qui dẽ intelligo. Phi. Merito nõ enim es cõſuetus noſtris nominib' neq; de phẽſiuã imaginationẽ habes. At uero ſtudioſus ille q rationalẽ pſpiciẽtiã didicit nõ mõ hæc ſcit: ſed ẽt quid ſignificat accidẽs: & quẽadmodũ & quãtũ inter ſe eaꝝ dẽ differũt. Em. te p ſapiẽtiã obſecro ne iuideas. hoc ipſum

dicere qd eſt ad accidẽs &.n.haud ſcio quo nã mõ obſtipui iſtoꝝ modulo cõcitateq; pculſus. Phi. Nulla ẽ iuidia. quum n.qſpiã ſi ſit claudus illo ipſo pede claudo lapidẽ offendat & ex improuiſo uulnꝰ capiat hẽbat hic claudicationẽ.i.accidens. Idem qui nũc aſſumpſit uulnus ideſt ad accidẽs. Em, o ingeniũ & ſolertiã qd aũt aliud te maxie ſcire dicis? Phi. Nẽpe ſermonũ perplexiões qbus ſuplãto eos qui me allo quũtur & obſtruo eis os: & ſilere eos cogo. Frenũ (ut aiũt) in labrũ eis opponens. nomẽ aũt hui' ſcietiæ ẽmemorabilis ſyllogiſmus. Em. ô Hercules violẽtũ qddã itaq; ſexpugnabile dicis. Phi. Cõſidera igitur ẽ ubi puellus? Em. Quid tũ Phi. Hũc ſi forte crocodilus rapiat iuenẽs ipm errãtẽ apd fluuiũ. deide ſe tibi reſtituturꝰ polliceatur ſi uerũ dicas: qd tibi uidetur de reſtitutiõe ſanctiis? qd dices eũ ſentire. Em. Rẽ interrogas reſpõſu difficilẽ: hæſito eni & icertus ſũ utrã ex duabus ſententiis quũ dixero recipiã: ſed tu p Iouem ob ſecro reſponſione uſus repara: recupaq; mihi Filiolum: ne ſorte ante uertat ille & deuoret. Phi. Cõſidenã & alia te docebo admirabilia his. Em. quæ iſta? Phi. Eum qui metit: & qui in omnibus dominatur: & Helectrã & eum qui opertus eſt. Em. Quẽ iſtum opertum: aut quã Helectram dicis? Phi. Helectraꝫ quidem illã Agamenonis: quæ ſimul ſcit neſcitq; eandem rem: aſtante eniꝫ ipſi Oreſte fratre ſuo adhuc ſignoto: ſcit certe Oreſtẽ q frater ſuus ẽ: hũc ãt Oreſtẽ eẽ neſcit illũ ãt rurſus q opertus ẽ & mirabilẽ admodũ rationẽ. audies: reſpõde enim mihi patrem tuum ſcis? Emptor. Etiq; Phi. Quid igitur ſi tibi quem pian aſiſtamue latum, & interrogem an hunc ſcias quid dices? Emptor. Silicet mene ſcire. Philoſophus. Atque hic ipſe erat pater tuus.

Itaq; si hũc neſis: pſpicuũ ẽ & prẽm tuũ neſcire. Em. p̃ita ẽ. nam detegẽs eum cognoſcã: id quod ẽ nex. Verũtamẽ qd eſt tibi finis ſapiẽtiæ? aut quid ages quũ ad uirtutis ſummũ deueneris? Phi. ad ea nũc uenia et circa ea ero quæ ſũt primũ ſecundũ naturã. Dico aũt diuitias: ſanitatẽ: et quæ ſunt huiuſmodi. Prius aũt eſt necẽ multa ante laborare et tenuiter libris ſcriptis uiſum apponere et interpretatiões explanationeſq; conglomerare atq; ſolæciſmos: abſurdorũq; uerborũ impleri et ſaturari: ac quod eſt caput nullus ſas ẽ ſieri ſapiẽtẽ niſi per deinceps ueratrum bibat. Em. p. ſtrenua ſunt hæc tua & acriter uirilia nex eſſe fœneratorẽ uſurarũq; coraſorẽ: hæc. n. tibi adeſſe uideo. Quid dicamus ea ne eſſe uiri qui ueratrũ iã biberit & ad uirtutẽ ſit pfectus. Phi. Vtiq; mutuari enim & fœnerari ſolũ deceat ſapiẽtẽ. Nã quũ prius ſapientis ſit ſyllogiſmis uti: mutuare aũt & cõputare fœnora proximum uideatur eſſe ſyllogiſmo: pfecto quẽadmodũ illud eſt ſolus ſtudioſi uiri ſuũ: etiam alterũ hoc: ut nõ modo ſimplicia quẽadmodũ cæteri: ſed etiã fœnora capere. An ignoras fœnorũ alia eſſe prima quædã alia ſecũda tanq; plẽ & ſobolẽ. Videſne igit & ſyllogiſmum qualia dicat & ratiocinetur: uidelicet ſi primã uſurã capiet: capiet & ſecundam? Em. Ergo & mercedes dicamus quas pro tua inſipiẽtia capis a iuuenibus clarũq; eſt q; ſolus ſtudioſus mercedem pro uirtutẽ ſua capiet. Phi. Diſcis. nõ. n. mei cauſa capio. ſed eius qui dat. Nam quia alter eſt diſſolutus: alter comprehenſiuus eſt. me ipſum ſtudeo compræhenſiuus eſſe. Te autem qui es ſolus diues tu pio eſſe diſſolutum. Emptor. Cauilaris heus tu: teuerbis ipſis mordes. Phi. Sed uide ne te diſſagittem illo idem ſtrabili ſyllogiſmo. Emptor. Sed mihi graue a ſagitta tua erit. Phi. Hæſitatio

cunctatio & ſilētiū: & diſtorqueri animū & cogitationē: ac qđ eſt maximū (ſi uelim) celerrime te monſtrabo lapidē.
Em Quo nāmō lapidē: nō.n. Perſeus o uir optime mihi uideris. Phi hoc mō lapis corpus ē: Em Vtiq. Phi Tu animal uideris igiť: lapis certe es quum ſis corpus. Em nequaq: ſed reſolue me p Iouē obſecro ac de itegro facito me hominē. Phi Haud difficile eſt hoc ſis igiť rurſus homo. Dic mihi oē aial corpus ē? Em Vtiq; Phi. Quid aūt lapis aial ē Em Non. Phi Tu autem corpus es? Em Vtiq. Phi corpus exiſtens aial es? Em Vtiq. Phi non igiť lapis es quū ſis animal? Em Euax. recte feciſti: nā mihi crura iā ſicut Niobes dirigebāt: & fixa atq; gelida erāt: ſed emaz te. Quātū pro iſto ſoluā? Ven minas duodecim. Em Sume. Ven ſolus aūt eū emiſti. Em Nō per Iouē: ſed hi oēs quos aſpicis multi illi qđē & humeris firmis: ac tolerātes: & metenti ratione digni. Ven Ne īmorare. Voca aliū. Mer Te peripateticū dico. te honeſtū ac diuitem. agedū. emitote prudentiſſimū & oīa animo ſciētē. Em Qualis aūt eſt? Ven Moderatus: modeſtus: aptus uitæ: ac (qđ ē maximū) duplex. Em Quo nāmō iſtud ais? Ven Alius exterius appet & alius eē iterius uideť Itaq; ſi eū emeris meméto ptim iternū pti externū hoineż uocare. Em Quid aūt maxime ſcis? aut quid ſentis maxie? Phi Tria eē quæ bona ſunt. eaq; cōſiſtēť in animo in corpore: in rebꝫ externis. Em humana ſapis quāti autem eſt: Ven Viginti minaꝝ. Em Nimium dicis Ven Non ita eſt o bea te tu & enim habere ipſe argentū aliquod uideť Itaq; emere eū non facile ꝓuenias: præterea cognoſces ex eo quātū culex uiuit tēpus & in quātā altitudinē mare a ſole lucem excipit & illuſtrať. & equalis ē aīa oſtreoꝝ. Em o hercules quanta iſta ſublimitas diligentiaq; ueritatis. Phi Quid ſi au

dias multa alia acutiora & ſupſpicatiora his? De ſemine & generatione in uuluis fictione embrionum. atque ut homo eſt riſibilis. Aſinus non neq; riſibilis eſt neq; fabricat neq; ædificat neque nauigat. Emptor. Venuſta admodum dicis & utilia documenta. Itaq; emo eum uiginti. Vend. ſit. Quis nobis reſiduus relinquitur? Nempe hic meditabundus. Audi tu o pyrria cicitatim q; decantare. Iam enī plures recedūt: & refluunt: & in paucis uēditio erit. tū qs & hūc ipſuz emit? Em ego. ſed in primis dic mihi tu qd ſcis? Phi. Nihil: Emp. Quo nā iſtud modo dixiſti? Phi. Nēpe quia nihil penitus eſſe mihi uidetur. nec q̄ tu homo qdam exiſtis. Em. Multo magis hoc ignoro. Phi. o inopiā difficultatem q; ſciēdi. Em. ſed qd trutinā & exanima iſta uolūt: phi. libro atq; pōdero in eis ipſis ratiōes & dirrigo: ad æquū atq; par: Quū aūt diligēter pares & æqui libras uidero: tū demū tuz ignoro qd eſt uerius. Em. Rerū aūt aliaz qd nā agas apte atq; ordine. phi. Oīa præterq̄ fugitiuū pſeq. Em. Quid hoc tibi impoſſibile? phi. Nēpe o uir bone quia nō deph̄do neq; cōſequor. Em. Merito. tardus. n. eſſe & ſegnis & ignarus uideris. ſed qs tibi ſciētiæ finis eſt. Phi. Inſcita & ruditas & indiſcilinatio & neq; audire neq; uidere. Em ergo & ſurdū & ſimul & cœcū te eſſe dicis & ſine iuditio iſup & ſine ſenſu: & oīo a uerme & lūbrice nihilo differētem: emendus: & ꝓpterea quanti hūc dignū dicis. Ven. Minæ unius atticæ. Em. Cape Quid ais heus tu emite. Phi. Incertū eſt. Em Nequaq̄. eteni & argētū ſolui. Phi. Inhibeo ſup hoc & delibero. Emp. Immo uero ſequere me quēadmodū oportet ſeruū meū. Phi. qs ſcit an uera iſta dicas. Em. Nēpe preco et mina et p̄ſentes hoies: Phi. Adſunt. n. nobis qui? Em. ſed te ego iā cōiiciens

in piſtrinũ pſuadebo te eſſe dñm ſecũdũ peiorẽ ratione in hibe ſup hoc. Phi. nõ per Iouẽ: ſed iã enũciaui tuliq; ſentẽ tiã: Men. Tu qdẽ deſine cõtẽdere: & ſequere emptorem qui te emit. Vos in Craſtinũ reiicio: ut enim ſunt idiotæ & opi fices tabernari: & iſtitores & nundinatores & qui in uendi/ tionibus & emptionibus in mercaturis in cauponis cõme/ moratur huiuſmodi uitas ſumus uenditari.

Luciani Tyránus interlocutores Charon: Mercurius: Rha damantus: Megapentes: Ciniſcus: Micillus Mortuꝰ Lucer na Lectus. Charon.

MIſſa iſtæ faciamus o Cloto cimba uero hæc iam pri dẽ nobis diſpoſita ẽ ut deduci poſſit bene præpa/ rata ſiqdẽ et ſentina exhauſta et malus erectus: ac uela explicata ſunt et remoꝝ ſinguli loco poſiti. Nihil im/ pedit quantũ in me eſt quin ſublatis anchoris nauigemus. Mercurius tñ diu nos hic remoraꝝ: qñ eũ præſto eſſe iam oportet. Nauigiũ præterea (ut uides) hoc uectoribuſ uacuũ eſt: quũ licuiſſet nobis per hũc diẽ tertio nauigaſſe: et iam ꝑpe adueſperaſcit. Nos uero adhuc neq; obolum lucri feci mus. Tũ haud ignoro Plutonẽ inſimulatuꝝ me negligen tiæ et tarditatis: quum apud alium ſit huiuſcæ moræ cauſa. Bonus uero et ſtrenuus ille mortuorum ductor quantum alius quiſquã obliuionis aquam ebibit apud ſuperos: et ita ut ſui ad nos reditus: plane factus ſit immemor. Verum aut colluctatur cum ephebis aut Citharam pulſat: aut oratiões ñ nullas ſuo more tráſigi: ac porat dicacitatẽ et ieptias ſuas palã facturus: aut forte alicubi clã ꝑteriẽs furatur: ẽ enim et hæc una ex eius artibus íduſtria. Deíde ipſe apud nos iacta

bundus gloriaſ & inſoleſcit:tã & ſi noſter ex pte dimidia ſit Clo Quid noſti o Charon uerũ illi aliqd ſpeꝫ præterac ciderit negotii.Iouis gratia q in rebus ſupioribus multum eius opa utitur.eſt nãqꝫ & ille dñs.Cha Non tñ adeo o clo to ut in cõmunẽ poſſeſſionẽ ultra modũ íperiũ héat. Nam & nos mercuriũ ipm quũ hinc ad ſuperos migrádũ eſt de morati numq̃ ſumus Noui tñ ipſe huiꝰ rei cám. Apud nos nãqꝫ Aſphodelus herba dumtaxat libationes & inferiæ re liqua uero tenebre:caligo:& obſcuritas i cœlo aũt clara ſũt oía. Ibiqꝫ ambroſia plurima & nectar abunde qua propter ſuauis illi uidetur morari apud ſuperos A nobis aũt quum ab eũdũ eſt ſtatim ſubuolat:ac ſi ex carcere quoq̃ defugiat poſtq̃ autẽ deſcendendi ad nos tps iminet tarde & ſenſim ac lento gradu uix aliqñ demigrat. Clo Ne ãplius indigna re o Charon:prope nãqꝫ ut uides ille adeſt q̃ multoſqꝫ ad nos ductat quinimo tanquã gregẽ hoſce unꝫ cõpellit ba culo.Quid uero illud: Agit.n.& quẽdã uinctũ iter reliquos quẽdã uero ridẽtẽ:Aliũ ſuſpenſam peră & lignũ in manu hñtem reſpicientẽ truce & inſectãtẽ alios:Nõne & mercu riũ ipſum cõſpicaris deſudantẽ: puluere pedes & cõſperſũ & hanelante?maxime eſt.n.& illi hos anxium:Quid hæc o Mercuri: quæ iſtæc feſtinatio:Nã & turbato cuiq̃ nobis ui deris aſſimilis Mer qd aliud o Cloto niſi qꝫ hũc ſceleſtũ re fugientẽ inſectatus uix hodie ad nos diuerti. Clo Q uis iſte aut cuius rei gĩa fugã cæperat ? Mer id qdẽ claꝫ.uiuere. n. malebat:eſt.n. impator qdã tyránus utqꝫ ex eius põt eiula tu & q̃ſtu cognoſci:magna q̃dã uidetur eẽ felicitate uel ipo affirmãte priuatus. Clo Deinde demẽs refugiebat q̃ſi rurſũ poſſet reuiuiſcere dficiẽte ſibi ſiliglomere:Mer Refugiebat ings qnimo niſi magnanimꝰ iſte q baculũ geſtat me iuuiſſet

Ita

Ita ut eum comphēdētes uinxerimus abiiſſet nos. prorſus euadēs. Nā ex eo quo nobis per Atropū tpe demādatus to to itinere reluctādus & pedib⁹ utriſq; i terrā fixis retinebatur: ita ut nō facile deduci poſſet. Nōnunq; uero orabat & p̄cabatur ſe ad breue miſſum faceremus. Inſuper multa ſe daturū pollicebat: ipſe uero (ut erat decēs) quū uiderē quæ fieri nō poſſent poſtulantē haud permittebā. Poſtq; uero ad fauces ipſas uentū eſt apud Eacū recēſentē eoq; numerū ipſuq; ad ſymbolū & tabellā tibi p̄ ſororē tuā deſtinatuq; cōferrēte clā neſcio quo pacto deteſtandus fugā ille cæpat: deerat itaq; ad nūeȝ unus. Tū Eac⁹ime ſupcilia diſtrigēs: Næ ſemp inqt o Mercuri utere hac tua p̄dādi arte ſatis hñt tui in cœlo ludi. Quæ uero ad rē functoȝ uita ſpectant diligentius exquiruntur: ita ut latere nō poſſint. Vltra mille q̄t tuor habet ſymbolus hoc & tabella impreſſos & iſcriptos. Tu uero uno minus detuliſti niſi forte dixeris haud æque tibi eos adnumeraſſe Atropū. Tū ipſe ad uerba erubeſcens quū is q ſecūdū iter oblactabat mox memoriæ occurriſſe circū ſpectās dū eū nuſq; uideo fugā cœpiſſe cognoui: ſtatiq; igit ſum eū inſecutus q̄tū mihi inerat celeritatis ea qua itur ad lucē optimo uiro hoc ſubſequente me. Ita ut utriq; ceu ſtimulus concitari curſu contēdētes illū in Tenaro ipſo deprehēdimus a deo ex fuga p̄ceſſerat. Clo. Nos uero o Charon Mercuriū negligentiæ arguebamus. Mer. Veȝ q̄d hic moramur quaſi iam nō ſatis diu ſit imoratū. Clo. Recte inquis ingrediant. ipſa uero libellus capiens ac ſella de more inſidens. aduenientes ſigulos plegam. Quis unde quó mortis genere & fato defunctus. Tu uero o Mercuri hoſce excipiens diſpone & ordina & primū hos recens natos inferto Mer. Quid enim mihi poſſunt reſpondere. Heus tu o porti

tor ii numero trecẽti ſunt cũ expoſitis. Cha. o Venationem optimã acerbos & imaturos deducis mortuos. Mer. Libet o Cloto illugubres & indefletos poſt hos ꝓducã. Clo. Senio res dicis: fac ut libet. qd. n. me oportet hĩe negotiũ ſi uelim ea q̃ ante Euclidis tẽpora geſta ſunt inueſtigare. Mer. Vos q̃ ſexagenarios exceditis ãnos adeſte. Quid illud eſt? nõ iſti me audiũt præ annis obtuſi aures? necẽ forte mihi erit uel iſtos ſublatos alios afferre: ecce & ii duo de quadringẽtis p̃maturi oẽs & tẽpeſtiue electi & me ioue paſſæ uuæ ſũt. Clo Poſt qui trucidati ſunt ꝓducito o Mercuri: & priores dicite quo pacto huc euecti adueniſtis: q̃nimo uos oẽs in his ſcriptis intuebor Heri in Medea q̃ttuor & octoginta oportuit bellãtes cadere: & cũ his una Oxiarti filiũ Gouarẽ. Mer. Ad ſunt pcontare. Clo. Præterea ubi nã met illi quos philoſophus Theogenes & cũ eo alii ſeptẽ p̃ cauſam ſcorti mega rẽſis iugularũt. Mer. Ecce aſtãt. Clo. Q̃ui uero ab adultero & uxorẽ interẽptus ẽ? Mer. ecce tibi ꝓximus. Clo. Produci to & iure ſunt cæſi: illos dico q̃ capite dãnati uel qui ſude traſſoſi: q̃ uero a p̃donib⁹ occiſi q̃nq; & decẽ ubi ſt̃ o Mercuri? Mer. Qui gladio cæſi ſunt adſunt oẽs ut uides: uis & mulieres ꝓducã? Clo. Etiã q̃ naufragio piere una. n. mortui ſunt: & fato ſimili ac pari. Mer. Vis & q̃ febre? Clo. Et hos ſimul ac eis Agathoclẽ medicũ. Vex ubi nã & philoſoph⁹ Cyniſcus cui quũ eſſet Hecates cœnã & expiationũ oua expulaturus p̃tereaq; ſepiã: moriẽdũ fuit. Cyniſcus. Iãpridẽ tibi aſto heus tu optima Cloto quo nã meo facinore uel improbitate pmiſiſti me tã diu apud ſuperos q̃ſi ut arbitror totũ in me fuſum explicaſti. Quietiã quũ tẽptaſſẽ ſæpius intercidere neſcio quo pacto diſrũpi nõ poterat. Clo. Equi dẽ te humanox facinox reliquæram comteplatorẽ & me

dicum: ingredere tamen fortuna bona: Cy. Per Iouem nisi prius uinctũ hũc introduxero haud quaq̃ ingrediar: uereor enim ne te p̃cando & rogitando seducat. Cloto. Age dum uideá quis ná is est. Cy. Megapéthes lachydi tyránus. Clo. Ingredere tu. Me. Ne quaq̃ o hera mi Cloto: qui imo pmitte me parũ predire ad lucẽ: deinde uero ad te ueniá uocante nemine. Clo. Quid illud é cuius gr̃a abire: hinc cupias? Me. Domus primum mihi esset tuo pmissu absoluenda quæ p me semi perfecta relicta é. Clo. Deliras ígredere iá inq̃. Me. Nũ multũ exposcito temporis o diua mi cloto: unũ saltem & hic diem sinito me manere apud superos quousq; uxori palam faciá quo in loco thesaur̃ magnũ habueri defossum Clo. Esset id tibi uolupe haud impetrabis. Me. Fiet itaq; tanti auri iactura? Clo. minime fidés esto Megacles nempe tuus nepos capiet. Me. o iniuriá ille me ne mihi infensus & hostis quem ipse ante hac præincuria ac negligentia nõ interemerim? Clo. Ipse idem & tibi erit ad quadragesimum annum superstes uel paulo plusculũ. Item & concubinas uestem & aurum omne tuum habebit. Me. Haud recte mecum agis o Cloto mea omnia mihi infestissimis impatiens. Clo. Tu uero o præstantis animi uir nonne Chydimachũ cuius fuerãt hæc oía substuli enita. Insuper spiráti adhuc illi liberos adiugulasti? Me. Nunc uero mei erant iurisdictionis erã effecta. Clo. Ergo earuq; possessionis tempus & tibi decessit. Me. Verum audi obsecro o Cloto quæ uelim tibi seorsum audiente nemine dicere: uos uero secedite paululum: si me missum feceris abireq; permiseris polliceor me tibi hodie daturum talenta mille auri signati: Clo. Etiam nunc aurum o ridiculamenti habes? Me. Crateres binos si libet addam utrosque Talenta centum Auri puri appendentes quos

enecto Cleochrito ſurripui. Clo. Trahite hũc uidet̃. n. non libens ad nos iturus. Me. uos teſtor eq̃dem impfectus mihi relinquit̃ occeptus murus & naualia q̃ pcul dubio pfeciſſe; ſi ad quintũ ſup uixiſſem diẽ. Clo. Hæc haud tibi ſint curæ aliud molietur & cõſtruet. Me. illud tamẽ iure expoſco. Clo Quale illud ẽ. Me. Eo uſq; reuiuiſcere quo ad ſubactis perſis & lydis tributa imponã mihiq; monumẽtum excitem ac ſtatuã per egregiũ. Vbi cũcta per me bella magnifice geſta dũ eſſem in uita inſcribã. Clo. Heus tu his rebus conficiendis haud certe diei unius. ſed annoꝝ uiginti tẽpus expoſcis Me. Quin etiã paratus ſum ſponſores dare taꝫ celeritatis qui reditus uel ſi libet Antãdrũ amãtiſſimũ filiũ meũ pro me tradã. Clo. o inq̃natiſſime illũ inquis quẽ pſæpe p̃cabar relinquere tibi in terrris ſupſtitẽ. Me. Precabar hæc olim: im præſentiaꝝ uero id uelim quod mihi uideo p̃ſtare: Clo. Veniet tamẽ & ille poſt te paululũ p nouũ impatorẽ trucidatus. Me. Itaq; ne illud mihi cõtradixeris o diua. Clo. Quod illud ẽ? Me. Videre uelim q̃ poſt me futura ſunt quẽadmodũ ſe ſint habitura. Clo. Auſculta ergo ut his cognitis angaris magis & doleas. Vxorẽ Me. das ſeruus quã & olim adulterauerat habiturus eſt tuã. Meo hoinẽ execrandũ quẽ ipſe uxori p eo precãti morẽ gerẽs dimiſi libeꝝ. Clo. Filia uero inter p̃ſentis tyrãni cõcubinas deligeſ. Imagines aũt & ſtatuæ quas quondã tibi. Ciuitas erexerat euerſæ riſum præbebunt ſpectãtib9. Me. Dic mihi amicoꝝ nemo moleſte iſtæc fert? Clo. Quis. n. erat tibi amicus? uſ cui' rei gratia effectus An ignoras q te uenerabant dictaq; ac facta tua efferebant laudibus: uel timore uſ ſpe aliqua id egiſſe quũ eſſent principatus & dignitatis amici & tẽpori inſeruiẽtes? Me. in cõuiuiis tamẽ frequentes & uoce ſublata & uotis mihi bene eſſe

comprecabantur uel si licuisset promptissimos esse eorum singulos meæ uitæ suã post habere & priores obire mortẽ Deniq; solus eram illis iusiurãdũ. Clo. Cur igitur apud hos quẽdã heri cũ cœnasses e uita sublatus es? qd'n, tibi posito bibendũ oblatũ ẽ te istuc transmisit. Me. Ergo ea pp ne scio qdp̃ sensi amaritudinis. Verũ qd ille uolens id efficit. Clo. Multa pcõtaris quũ ingredi iã tibi necẽ sit. Me. Vnum illud me agit maxie o Cloto quo paululũ reflectere ad lucẽ cupiebã. Clo. Quid illud est? appet'n. aliqd p magni eẽ. Me Carion meus uerna quũ primũ me mortuũ ispexit sub uesperũ domũ ubi ipse iacebã ascẽdit. quũq; id illi p ociũ liceret: nemo, n. erat q me custodiret relictus. Clycerium cõcubinã meã seorsum agẽs p pristino (ut arbitror) libidinis commertio attracta & occlusa porta incestabat ea licẽtia ac si nemo intus affuisset. Quũ aũt satis cœpisset uoluptatis ad me cõuersus inquit: tu uero inquinate homuntio plagas mihi haud mereti, sæpe intẽdisti: his dictis barbã euelebat & cedebat caput. Deniq; quũ pingue quoddã excreasset me inspuit: & his supabi inquiẽs ad impios loca excessit. Ipse uero ira incẽdebar nec q illi quũ exanguis essem & frigidus officere qcq̃ poterã. Ancilla uero sceleste illa quũ primũ aduẽtãtiũ quorũdã stupitũ præsensisset saliua oculos circũlita q̃si me defleuisset clamitãs & me insuper noie appellans abscescit quos si comprehẽdero. Clo. Desine minari & igredere tẽpus iã est ut te in iudiciũ offeras. Me. Quis aũt audebit cõtra tyrãnũ sentẽtiã ferre? Clo. Cõtra tyrãnũ nemo: cõtra mortuũ & Rhadamãtus quẽ cõfestim iustissimũ spectabis: & pœnas singulis p meritis inferentẽ. Quãtum uero ad pñs spectabat tps ne teras. Me. saltẽ me puatũ & ciuẽ facito o diua uel e numero inopũ: aut ex imperatore seruum id

modo ſine me cuiuſq; cane. Clo. Vbi nã ille eſt q̃ baculũ ge-
ſtat? & tu o Mer. trahite hũc intro a pedibus: nõ. n. ultro aſ-
cendet. Mer. ſequere nũc fugitiue excipe hunc tu o portã
tor & acerrime diligens ad malũ. Me. pfecto thono me ſe-
ſidere cẽt decẽtius. Clo. Quamobrẽ? Me. Quoniã me loue ty
rãnus erã & armatos habebã numeros. Clo. Deinde nonne
merito uellebat te. Carion quũ ſis adeo inceptus & ſiniſter?
uerũ ſi lignũ deguſtaueris per acerbã hãc tuã hẽbis tyráni
dem. Me. Audebit itaq; Cyniſcus iſte mihi baculũ intẽdere
nõ ne ego te dudũ quũ dicacior eſſes & ad mordẽdũ acrior
prope ſude tranſfodi? Cyniſcus. Exppmaniebis huio malo
afixus. Micyllus. Dico mea Clodo de me uero nulla nobis
habeſ ratio uel forte: qa iops ſum eo & ipſe poſtremo ſum
ingreſſus. Clo. Tu uero quis es? Mi. Cerdo & coriarius. Mi
cyllus. Clo. Deinde adeo ægrefers mora? nõne uides q̃ta ty
ránus iſte polliceat ſe datum ſi ad breue fuerit dimiſſus ſu-
bit me itaq; admiratio niſi & tibi per gratia ſit hanc tarditas.
Mi. audi o dea: optima nõ multũ me cyclopis delectat dõ
nũ pollicẽtis ſe ut in ultimo comeſſum: me igiſ uel primũ
uel poſtremũ iidẽ expectãt dẽtes: ꝓterea mihi ẽ mihi cũ di
uitibus ſimile. longe. n. differẽs mea ac illoꝝ (ut aiũt) ẽ uita
Tyránus. n. quũ ſelix uideret eſſe inuita manibundus cun-
ctis erat & cõſpicuus: Quũq; tãtũ auri & argẽti obſideret: ne
ſtẽ inſuper & ſomnos cœnas & optime formæ mulieres me
rito dolebat: & ab his reuulſus angebaſ. Neſcio. n. quo pa-
cto iſtiuſmodi rebus quiſq; ineſcit uius. neq; ab his di
ſcedere facile patiẽ: qbus olim inheſerit quin etiã diſrũpi
nexus ille nõ poteſt quo eos uinciri & obſtringi contigerit
utpote & ſi huc iuiti deferunt clamitãt & obteſtant. quũq;
fuerint ut reliqs audẽtes timidiores ad uiã quæ ducit ad in

feros adeundū repūnt. Ita q̄ sic ſcio cōuertūt nō ſecus ac
ſolent q̄ nimio amore rapiuntur. Volūt enim lucē ac ſuos
uos uel eminus ſpectare. cuiuſmodi rē leuiſſimus hic fac-
tabat: qui ſecūdū iter ſagitans. nūc & imprecatur & obſe-
crat. Ipſe uero qui nihil in uita habueri, qd̄ me teneret nō
agrū nō domū nō aurē nō uaſa nō gloriā nō imagines: me-
to eram expeditus & liber. adeo ut quum mihi dūtaxat atro
pos inuiſeret ipſo cultro uetuſto q̄ corio & crepidis ipſis q̄s
manibus habebā reiectis libens ac deſilens ſtatim & nudis
pedibus q̄ nōdū atramentū & nigredinem abſterſus ſecutus
ſum: quin imo præuius fui: & ductor anteriora ſpectans.
Nihil enim me qd̄ dimiſiſſem retrahebat aut reuocabat: &
meiore quæ apud nos ſunt bona mihi apparent oia. Nam
& paros hic eſſe hoies & nemīnē a proximo differre ſuauiſſi-
mū eſſe uidetur. Video etiā hic & debitores ipſos haud re-
peti nec tributa dari: et qd̄ maximū eſt nec hyemē ipſo al
gere quēq̄ aut egrotare nec a potentioribus cædi pacata. n.
ſunt oia. Inſuper et res ipſæ a nīis longe diuerſæ: et incōtra
nīū reuolutæ. Nos. n. inopes et calamitoſi ridemus angūtur
aūt et ingemiſcūt diuites. Clo. Iamdudū te o Micylle riden
tē inſpexi: qd aūt illud erat qd̄ tibi maxime riſū mouebat.
Mi. Audi diuarū ueneratione dignißima. Q uūm apud ſu-
peros tyrāno et mihi cōmune eſſet domicilliū: diligētius
aduertebā quæ per eū gerenētur et ita ut mihi tū. Deo cu-
piebā ſimillimus eē uideretur eaq̄ propter eo ſtore quo
inducebatur per beatū exiſtimabā. Inſuper et ſequētium ſe
turbā aurē et uaſa gēmis ornata lectuloſq; argēto excultos
et patæ cœnæ nidore q̄ me ſuffocabat cōſpicar. diuinq̄dā
uir mihi appebat. adeo ut reliquos hoies q̄ſi multū pulchri
tudine anteire uiderer, at forma. Sigdē ellat. mēte gūiter et

diſtẽta ceruice obuũs quoſq; & terribilis & minax ĩcedebat
Poſtq̃ uero naturæ cõceſſit delitiis ſpoliatus ridiculus qdã
mihi uiſus eſt nec minus me ipſum irriſione dignum exiſti
mo q̃ tale ſcelus demiraret ex nitore cõiectãs hois felicitatẽ
& ob cocleaꝝ ſanguinẽ quæ in laconico ſupt mari beatũ di
cerẽ neq; hũc ſolũ ſed ſeneratorẽ etiã Gniphonẽ quẽ nunc
uideo igemiſcẽtẽ & pœnitẽtẽ q̃ ſuis ñ ſit pecũiis pfunctus
ſed illis iguſtatis obierit mortẽ pdigo & iceſto Rodochari
bona reliquẽs ſua. Is.n. prim⁹ illi erat gñe uñ & pm⁹ lege i
hẽditatẽ uocabat. Itaq; ñ poſſuꝫ mihi ſatis a riſu tẽperare p
ſertim cũ memor ſim q̃ ille pallẽs ſemp eſſet & ſqualidus
ac frontẽ curis oppletus ſolis digitis qbus talẽta innumera
cõputarũt diteſcẽs paulatim colligẽs q̃ paulopoſt per bea
tũ Rodocharẽ effunderent: ſed qd nõ abimus? Interigan
dũ nãq; dabit & de reliquis ridẽdis locus quãdo & hoſce ni
demus cõgemere & lamẽtari. Clo. Ingredere aut anchoram
ſuſpẽdat portitor. Cha. Heus quo tẽdis referta nobis eſt iã
ratis hæc & oppleta oppire i craſtinũ: te.n. prima luce trã ſ-
uectabo. Mi. Haud recte mecũ agis o Charõ quũ inanẽ & le
uẽ relinquis mortuũ. Equidẽ iniuriæ per me apud Rhada
mãthũ inſinuabare. o eq̃ male mecũ agit iam nauigãs ipſe
uero hic relinquor ſolus. Vel cur non ad ipſos enato: neq;
enim uereor ſi forte defecerim quũ ſim mortuus ut demer
gar. Inſuper neq; obolum habeo unde ptraiecto mercedẽ
depẽdaꝫ. Clo. Quid illud nunc o Micylle nõ.n. fas ẽ te hoc
pacto tranare. Mi. Quietiã uos forte nãdo pueniã. Clo. Ne
quaq̃ o Micylle nos uero hũc adnauigãtes excipiamus tu
uero o Mercuri cõpone eũ & cura. Cha. Vbi nam aſſidebit:
oppleta ſunt ut uides oia. Mer. Humeris & dorſo ſi uidef
tyranni. Clo. Recte. Mercurius excogitauit. Aſcende itaq; &

collum ſceleſti tyrãni huis inculca. Nos uero recta nauige-
mus. Mi. Heus tu o Charon optimum eſſe arbitror uel hinc
tibi uera p̃cidere. ego quũ nauigãdi finẽ fecero careo quem
tibi dẽ obolo: nihil.n. mihi p̃ter hãc perã & lignum hoc ut
uides ineſt. Reliqua paratus ſum fere q̃ lubẽt uel ſi ſpecula-
torẽ eẽ tuſſeris aut ſi rectũ mihi & ualidum remũ cõceſſeris
nihil eris d̃ me q̃ſtus. Cha. Remiga id.n. ex te accepiſſe erit
ſatis. Mi. Vel ſi q̃ppiã eſſet ſuccinẽdũ. Cha. Per ioue ſi nau
tici cuiuſpiã fueris carminis gnarus. Mi. Noui plera o Cha-
ron. ſed obſtrepũt hi (ut uides) deplorãtes ita ut nobis can
tus oĩs obturbaret. Mer. Heu qualis mihi facta ẽ rei iactura
quos agros reliq̃at at q̃lẽ domũ: quot taleta meus hæreſſu
ſcepta hæreditate male diſponet: eh eh nuper natos quos
dimiſi liberos. Quis uero uineta q̃ anno ſuperiori plãtauerã
leget? uel faciet uindemias? Mer. Micylle tu nõ nihil que-
reris. neq; n. fas ẽ quẽq̃ apud nos ne lachrymis traiicere. Mi.
Deſine nihil ẽ q̃d deplorãdũ cẽſeã quũ tã bona utar naui-
gatione. Mer. Tamẽ p̃ cõſuetudine uel paululũ ingemiſce.
Mi. Ingemiſcã; itaq; qñ id tibi uidetur o Mercuri. Veh mihi
ubi nam mea ſarcita ſunt coria: heu ubi & uetuſtæ crepidæ.
At at ubi putreſcẽtes & obſoletæ o creæ. Nõ eniz ipſæ am
plius a mane ad ueſperuz uſq; manebo impaſtus: neq; per
hyemẽ diſcalciatus & ſeminudus uagabor dẽtes præ algore
cõcuſſans. Quis igitur meũ habebit cultrum & ſubulã? Mer.
Satis deploratũ eſt: iãq; p̃pe modũ nauigãdi finẽ fecimus.
Cha. Agite: perſolui te iã pro trãſuectatione hac mercedem
& tu oium primus o Micylle rede obolũ. Mi. Iocaris o Cha
ron uel in aq̃ (ut aiũt) ſcriptitas. ſperãs a Micyllo obolũ te
aliquẽ acceptuꝝ. Primũ eq̃dẽ ignoro utruz q̃dratus obolus
iſte ſit an rotondus. Cha. o. Venationẽ optimã hodiernam

hanc et luchri plenã. Sed ꝑdite iã mihi nãq; equos boues & canes ac reliqua animãtia adeundũ eſt. Traiectura.n.& illa ſunt. Clo. Recipe hoſce tu Mercuri & ducito: ipſa uõ ad alterã fluminis partem nauigatura ſum Indopatem & Hiraminthré deductura. ii enim quũ ꝑ terræ limitibus alterca rétur abinuicé trucidati ſunt. Mer. Proficiſcamur o nos uno ex ordine oẽs me ſequamini. Mi. o Hercules quales hæ ſũt tenebræ? ubi nunc formoſus Megillus? uel qs hic queat diſcernere uerũ Simiche pulchrior Phrynis ſit? Cuncta enim æqua & colore ſunt pari multaq; his eſt inter bonũ & meliꝰ cõpatio. Nã & atritũ hoc paliũ qđ mihi antehac deformo uiſum eſt imperatoris purpuræ efficitur ſimile: inuiſibilia náq; utraq; ſunt & eadem caligine opta. Tu uero o Cyniſce ubi ná gẽtiũ es? Cy. Hic ſum & alloquor o Micylle: uerũ ſi lubet una incedamus. Mi. Recte inquis ingere mihi dextrã Dic mihi fuiſti unq; in cleuſinis ſacris iniciatus? Cy. Id ſcilicet. Mi. Nonne & tibi hæc eé illis ſimilia uidẽt? Cy. Recte inquis. Sed ne appropinquat quidã tedã geſtans trux & minax ſpiciẽs nunq d hæc erinys eſt? Mi. ita apparet ex habitu. Mer. excipe hos o Theſiphõe ecce q̃ttuor ſunt & mille Erinis. Atq iã diuios Radamãtus ꝑſtolat. Ra. ꝑducito hoſce o Erinnys. Tu uero o Mercuri ꝓnuncia & cõuoca. Cy. o Rhadamanthe per tuũ & genitoré oro me primũ oium de ductũ ad te contemplare & inſpecta. Rha. Cuius rei gratia? Cy. Velim enim incuſare quépiam & enuntiare quot mala quoq; ipſe nõ ſum neſcius inuita geſſerit. Itaq; neq; ipſe ea narrans fide dignus haberi poſſum niſi prius apparcam qualis ſim: & quẽadmodum uixerim. Rha. Quis nam tu es? Cy. Cyniſcus optime tu animo ac mente philoſophus. Rhad. Huc accedito & prior iudiciũ adito: tu uero conuoca accu

ſatores. Mer. Quicunq; Cyniſcū hunc accuſaturus eſt huc prodito Cy. Nemo accedit. Rhad. Id mihi non facit ſatis o Cyniſce. Verum exuere ut te uel ipſis ſtigmatibus & ſignis contempler. Cy. Vbi ſtigmatcus factus ſum & obſignatus. Rha. Quæcunq; enim ueſtrum quiſpiam inuita improbe geſſerit pro his ſingulis ſuboſcuriora quæda; ſigna animæ impreſſa pfert. Cy. Ecce adſto iam tibi nudus. Itaq; diſquire quæ dicis ſigna. Rha. q̄ prorſus iſte nitidus & terſus eſt præter tria hæc ſtigmata: aut quattuor ſubnigra admodum nec ſatis parētia. Vex qd illud eſt ueſtigia hæc et pleraque inuſtionum ſigna: neſcio quo pacto deleta ſunt et abſterſa. Quo nā modo hæc ſe habēt o Cyniſce? uel unde tā mūdus effectus es? Cy. Dicam olim quū eſſem ex imperitia improbus et eappter plurima mihi ſtigmata uēdicaſſem poſtq̄ ce lerrime philoſophari occepi illius tam bona ac perutili me della pauliſp ex aia maculas abſterſi oēs et dilui. Rha. Proficere igitur ad beatorum inſulas cum optimis una futurus. Accuſandus tamen eſt per te prius quem dicis tyrannus: tu o mercuri uoca alios. Mi. Certe o Rhadamanthe quod ad me ſpectat puſillum eſt et breuiori inquiſitione indigens. Aſto. n. tibi iādiu nudus. Itaq; et me circūſpice. Rhad. Quis enim tu es? Mi. Cerdo et coriarius Micyllus. Rha. Bene habe o Micylle nitidus totus es et in circunſcriptus. Ito et tu cum Cyniſco hoc Tyrannu; iam uocā. Mer. Megapenthes Lacydi tyrannus adeſto: quo te uertis? accedito: te tyrannū appello: corripe eum et produc o Cthesiphone in medium et apprehenſo collo compelle. Rhad. Tu uero o Cyniſce argue hunc et incuſa uir enim hic impropinquo eſt. Cy. Omnino aūs neq; uerbis eſt opus. Cognoſces enī hūc mox ex ipſis ſtigmatib⁹ qualis fuerit. Verūtamē detegā ipſe tibi

hominē & dicēdo ostēdam clarius quæ aūt detestabilis hic egerit quū priuatā uitā duceret prætermittēda mihi uident Postq̄ uero audacissimos quosq; armis munitos sibi asciuit & ciuitati insurgēs tyrānus effectus est iniudicatos occidit ultra mille & bona singulorū diripuit. Quū aūt ad diuitias apicē esset hoc pacto euectus nullam impietatis & sceleris speciē omittens q̄is crudelitate & iniuria in ciues usus est Virgines.n.corrupit ephebos dehonestauit & quouismō fuit subiectis iniurius. Ob insolētiā uero hois & ai tumorē & in obuios quosq; superciliū & minacē obtutū nemo unq̄ posset de eo digne suppliciū summere. Facilius.n.quis solem potuisset q̄ hūc fixis & immotis oculis intueri. Pœnarū enim genera & modos ad crudelitatem inuenta enarrare nemo posset. In inferendis aūt suppliciis istiusmodi & pœnis uel domesticis ac familiaribus ipsis haud abstinuit. Hæc itaq; ne forte uana & leuis quædam in eum uitiorum uideatur obiectio. Affirmabunt sane qui sunt per eum enecti si illos excieueris qui etiam inuocati (ut uides) adsunt & eum circunsistunt urgentq; undiq; & premunt. Hi omnes o Rhadamanthe sunt impiissimo hoc & insidias passi & necē parentū uxorum gratia q̄ decoræ essent: partim q̄ egerrime ferrent: suos liberos ad dedecus & flagitium rapi: partim etiam q̄ locupletes essent & probi & quibus res suæ gestæ minus placerent. Rha. Quid ad hæc dicis o iniquissime? Me. qs narrat cædes perpetraui equidem reliqua uero adulteria & epheborum iniurias ac uirginum incestationes falso in me Cynisc⁹ comentus est. Cynisc⁹ de his omnibus o Rhadamanthe testes producam. Rhada. Quos istos dicis? Cy. Voca o Mercuri tyranni huius Lucernam & Lectum hi.n.quū accesserint perhibebunt quorum sunt gnari testi

moniũ. Mer. Lectus & Lucerna Megapẽthes adeſte o bene factum. ecce adſunt dicto audientes. Narrate ergo quorũ iſtis. Megapẽthi huic cõſcii & tibi o Lecte ſit locus dicendi prior. Lectus. Vera omnia Cyniſcus tyrãnũ criminãdo dixit me uero o Rhadamãthe pudet dicere cuiuſmodi eſſent quæ me ſupergeſſerit. Rha. Apertiſſimũ ad hæc omnia ſatis tuũ hoc fecit teſtimoniũ: ſi quidem explicare ea haud toleras. Tu uero o Lucerna dicito & ipſa de tyrãno quid ſentias Lucerna. Qualia illa inter diu egerit clam me habẽt nõ. n. aderã: quæ uero noctu tũ facti taret: tum pararef: tedet dicere. Vidi tamẽ pleraq; q̃ nec dici poſſunt & quoduis facinus & ſcelus excedũt. Vnde perſæpe quũ extingui mallem quã ea ſpectare abſtinebã oleo. ille uero me uel inuitã adducebat his quæ gerebantur & lucẽ mihi prorſus inquinabat. Rha. Satis iam habemus teſtiũ. Vex exuere hac purpura ut & ſtigmata enumeremus pape totus hic liuore oppletus & obſcriptus eſt. Immo luridus & obnigratus ex ſtigmatibus ipſis & teter factus. Quo nã igitur afficiẽdus ẽ ſupplicio? Nẽpe in phlegetontis immitẽdus eſt ignẽ: uel Cerbero ipſi tradẽdus. Cy. Minime. Vex ſi id aio ẽ nouam tibi ac decentẽ ſuggerã pœnã. Rha. Dic ut & ipſe ob eã rẽ maximã habeã gratiã. Cy. Mos eſt cũctis quũ uita exceſſerint obliuionis aquã ebibere. Rha. id qdẽ admodũ. Cy. Is itaq; ſolus ſine potu maneat. Rha. Quãobrẽ? Cy. Granior ẽ enim ſubibit cruciatũ ſi ſuas delicias reputãdo meminerit qualis ante hac fuerit: & q̃ eſſet in uita potens. Rha. Recte inquis condẽnatus itaq; apud Tantalum deductus illigetur eorum memor quæ uiuens geſſerit.

Luciani Scipio, Interlocutores Alexander: Hanibal: Minos. Scipio.

Libyce me decet ꝓponi melior q̄dē ſuꝫ. Ha. Immo uero me. Ale. Iudicet ergo Minos ſemp iuſtiſſim' iudex eſt habitus. ℔i. Qui es tu? Ale. Hic ē Hanibal carthaginenſis. ego aũt Alaxãder Philippi regis filius. ℔i. Per Ioué utriq; glorioſi: ſed q̄ de re nobis altercatio eſt? Ale. De ꝓſtãtia: dicit. n. is ſe ſe me meliorē q̄ ego ducē exercitus fuiſſe: ego uero nō hoc ſolũ ſed omnib⁹ ferme qui ante meã ætatē fuere i re militari ꝓſtatorē me fuiſſe affirmo. ℔i. Dicat ergo uterq; pro parte uirili. tu o Libyce prius loquaris. Ha. Vnum hoc me iuuat ut hic ſermonem græcum didicerim ut neq; etiam hac in re. Alexander me ſuperet. Illos maxime laudis dignos puto qui quũ parui a principio fuere propria uirtute ad magnam gloriam euaſcere potenteſq; facti & principatu digni uiſi ſunt. Ego īgitur cum paucis q̄buſdam heſperiam primum inuadens quũ ſubconſul eſſem optimus a fratre iudicatus maximis reb⁹ idoneus uiſus ſum tum Celtiberos cœpi: gallos deuici & quum magnos montes tranſmigraſſem omnem heridanum tranſcurri multaſq; ciuitates euerti: & planam italiam ſubiugaui & uſq; ad ſuburbia romam graſſatus ſum. Totq; uno die romanos occidi ut eorum anulos modiis menſurari oportuerit: & ex cadaueribus pontes fluminibus fecerim atq; hæc omnia peregi: nec Amonis dictus filius: neq; deum me fingens autem matris inſomnia narrans: ſed me hominem fatebar pugnabamq;: contra duces magna prudentia: contra mulieres magna audacia atq; fortitudine præditos. Nō aduerſus medos aut armenos qui anteq̄ quiſpiam ſequatur fugiunt facile cuiquã audienti uictoriam tradunt: Alexander uero patris regni ſucceſſor & id fortunæ quodã impetu ampliauit qui quum uicerit illũ miſcꝫ Dariũ apud ipſum & arbellas uictoriam cœ

pit;antiquã ex patre cõſuetudinẽ omittẽs delabi nõ turpe putauit:ſeſeq; ad medoꝝ delicias inuitari libẽter tulit atque in cõuiuiis amicos interemit. Quibus quũ morerenꝰ auxilia ri conatus eſt. Ego aũt patriæ dominatus ſum:quæ quũ me reuocaret hoſtiũ magna claſſe aduerſus libyã nauigãte par ui:cõtinuoq; me hominẽ priuatum dedi:et damnatus æquo aio rẽ tuli. Quæ qdẽ egi barbarus notus oíſq; græcorũ diſci plinæ expers et neq; Homeꝝ ut hic edidici neq; Ariſtotele mgſo eruditus:ſed ſolũ mea natura optia ſuꝫ uſus. Hæc qdẽ ſunt quibus me meliore Alexãdro eſſe puto. Si uero ea cauſa mihi hic præferendus eſt quod caput eius diademate ornauerit id deorum forſan apud macedones eſt non tamen ob id præſtantior hic uideatur generoſo duce & uiro q mẽtis ſentẽtia magis quam fortuna eſt uſus. Tũc Hic enim orationem neq; ingeneroſam neq; ut libycum decebat dixit. Tu uero Alexander quid ad hæc inquis? Ale. Oportet quidem o Dinos homini adeo temerario nihil reſpondere. Solum enim te nomen ſatis edocere poteſt qualis ego rex qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen an parũ ipm ſuperauerim. Adoleſcens adhuc rem aggreſſus regnuꝫ obtinui & de patris mei interemptoribus ultus ſum. At quuꝫ Thebas ſubuertiſſeꝫ:toti græciæ terror fui:ab ea dux electꝰ neq; dignum putaui macedonum regno me contẽtum eſſe qd pater reliquerat. Sed totum terrarum orbẽ durumq; putans niſi rerum omnium dñs eſſem paucos quoſdã mecum agens in aſiã me traduxi:& apud Theogonium cum magna pugna uici Lidiam:Ioniam & Frigiã:cepi & tandem quæcunque tranſierim ſubiugans ueni ad ipſum locum ubi Darius me expectabat infinitos exercitus agens. Poſt hæc o minos neſcis quot ad uos uno die mortuos miſerim?

Dicit enim Charon tunc ſibi ſcaphã inſuffeciſſe: ſed ligna quædã adiungẽs illoꝝ plures tráſportaſſe: atq; hæc confeci me periculis opponẽs & i pugna uulnerari nõ timẽs: Et ut quæ apud thorũ & arbelas geſta ſunt ommittã uſq; in dos ueni atq; oceanũ mei regni tronũ feci & illorum hoium ele phãteſ habui. Pyrrũ uõ meũ captiuũ coegi: & ſcytas hoies certe ñ ſpernẽdos ſubiugaui: Tanaí ſupertráſiẽs magna eq tũ pugna uici: ac amicos meos remuneraui. De inimicis ulto ſum: Si uero deus hoibus uidebar parcẽdũ illis eſt. Ná regẽ magnitudine ut tale aliquid de me crederẽt inducti ſunt tã dem mors me regẽ occupauit. Hic uero Hanibal apud Pru ſiam bitiniũ exulauit: & crudeliſſimo & peſſimo homini cõ ueniẽs erat: q; uero italos uicit ommitto dicere: ná nõ uirtu te: ſed malicia atq; perfidia & dolis id peregit: nũq; uero ali cuius claritudinis aut iuſti memor: ſed quoniam q; delitioſe uixerim uitupauit: oblitus mihi eẽ uidet eoꝝ quæ apud ca puã admiſcerit. Ibi. n. mulieribus deditus é: & uoluptatibus his uir mirabilis p belli tps iſeruiebat. ego quoq; ea q; ſub oc cidẽte ſũt pua q̃dẽ putãs niſi uerſus oriẽtẽ me ipuliſſe: qd magnificũ pfeciſſe: ſed nõ digna mihi uiſa ſunt illa cõtra q̃ pugnaſſem inclinata redii dñm me ſatentia. Ná Italiam atq; libyã ditioni meæ adiungẽs uſq; gades facile iuiſſem. Iam di xi tu quoq; o Minos iudica hæc quidem e multis ſint. Sci pio Non niſi me prius audias o Minos. Mi. Quis tu uir op time es? aut unde q; hiſce claris ducib⁹ te cõferre audes? Sci pio: Italus Scipio romanus. Mi. Audiendus quippe es Sci pio. Ego o Minos hæc nõ dicã ne p̃ferri uelim nunq̃. n. hu iuſce generis honoris auidus fui ſed ſemper eſſe q̃ uideri malui nec qd̃ iſti utriq; fecerũt in me laudãdo alios uitupe rem? iam puero mihi omne uitiũ diſplicuit & bonis artibus

a primis

a primis annis deditus humanitatiq; inſeruiens: ſcire ſolum turpe putabã. ſed opere ſemper perficere q̃q̃d magnificũ a maioribus natu aut litteris didiciſſem conatus ſũ: Ita adolèſcens uixi ut maxima patriæ ſpes fuerim: quæ illã fruſtrata non eſt. Nam quũ ſenatus maximo timore an eſſet patria relinquẽda conſultaret uix iuuenis quũ ei ætati non liceret in medios ſenes ꝓſilii: & ſtricto enſe pr̃iæ hoſtẽ me habitu rum ꝓfiteor eum qui deſerendæ pr̃iæ ſententiam ꝓtulerit? Quare uix quartũ & uigeſimũ annũ agens dux electus nõ cũ magno exercitu uerſus carthaginem iui atq; Hanibalẽ ſecutus uici utq; eum in turpem fugam conuerti? Et deuicta carthagine nõ rei felicitate ellatus ſum: eũdẽ me amici eundem me patria poſt uictoriã habuit. Diuites uero in bonis amicis eſſe putaui: non in auro. Nam per quattuor & quinq̃ginta annos quibus uixi nihil unq̃ emi aut uendidi ex foro quoq; nunq̃ diuertiſſem niſi quempiam mihi aliquo modo amicũ feciſſem & ut mercatorib⁹ pecunias lucrari ſtudiũ eſt Ita mihi ut adipiſcerer hoies omni metallo p̃ſtãtiores cura erat. Quibus qualis fuerim Titus Liuius cæterique hiſtorici teſtari poſſunt. At ex carthagine reuerſus triũphũ egi: conſorq; factus ſum ægyptũ: ſyriã græciã percurri. Iterumq; ab ſens conſul ellectus bellũ maximũ confeci & numantiam euerti atq; alia egi. Nunq̃ me ut in proſperis elleuantẽ fortunam aut in aduerſis opprimẽtẽ uiditi quin tanta animi liberalitate uſus ſum ut quũ grandis dñs eſſe potuerim quattuor & uiginti ſolum libras argenti reliquerim. Illud non tacebo ſcilicet me nunq̃ iniuſtum aut crudelem fuiſſe aut alicuius generis uoluptate corruptum. Et hæc uti inſipiens dixi non ea ratione q; præferri uelim retuli: ſed graue erat nõ monſtrare: ut eſt romanos omni genere uirtutũ cæteras gẽ

tes ſuperaſſe. Itaq; ut uiuus pro patria pugnaui pariæq; pie tatem mihi & rebus cæteris prætuli: ſic nunc apud te o Mi nos p patria hæc dicta ſunt. Mi. Per Ioue o Scipio & recte & uti romanum decet loquutus es. Itaq; quuꝫ diſciplina militari rebuſq; bellicis hiſce æqualem aut te præſtantiorem diſcamus te præferendum cenſeo & Alexander ſecundus: ſit & tertius Hanibal nec hic quidem ſpernendus eſt.

Luciani Scaphidium Locutores. Charon. Mercurius. Menipus. Carmolaus. Lampicus Damaſias. Craton. Nico. Philoſophus. Charon.

AVdite quoquidem pacto noſtra ſe negotia habeãt parua enim (ut uidetis) ac uetus nobis eſt nauicula: rimiſq; fatiſſcit ac. flutunm impulſione naufraga eſt. Vos uero nonnulli ſimul aduenitis plurima quiſq; ſecũ deferentes. Si ergo his cum rebus ſcapham aſcendetis ue reor poſt modum uos pœnitebit: maximeq; quis quis nare ignorabit. Quo itaq; cõſilio tute nauigemus ego uos docebo. nudos omniũq; uacuos rerum ingredi quoſcunq; oportet: ac cuncta ſuperflua in ripa deponere. Hoc itaque modo noſtra capax uix erit nauicula. Quare o Mercuri hoc tibi de cætero ſit curæ: pter nudatos: omniumq; uacuos: neminẽ admittere in ipſo ſtans introitu. pepla aliaq; (uti diximus) facito quencunq; deponere: agnoſce: & recipe: ſed nudatos ingredi coge. Mer. Perpulchre dicis: ſic enim faxo: ſed quis nam eſt is prior. Me. Ego ſum Menipus at uide o Mercuri peram baculumque in lacuꝫ proieci: ac palam minime tuli. Mer. Aſcende Menipe omnium fortiſſime primũq; apud naturam locum tene: quo poſſis omnis intuerier. Quis eſt hic alter? Car. Carmolaus megarenſis amore ſemper per-

dito affectus. cuius duorum talentum unicum fuit oſculum Mer. Hunc deſere decorem labia oſcula comam perpexaq; oriſq; ruborem ac cultus nitorem o factum bene ingredere iam. Sed quis eſt alter purperea ueſte indutus caputq; diademate præcinctus? Lam. Ego ſum Lampicus. Mer. Tot tantaq; ueniens tecum fers. Lam. Decet ne o Mercuri hominem regem nudum aduenire. Mer. Regem minime mortuū uero potius quare his te exue Lam. En gazaq; abiicio. Mer. Et inſolentiam: atq; ſæuitiam abiicias o Lampice: hæc enim ſua grauitate noſtrum ſubmergerent phaſelum. Lamp. Sic faxo: ſed ſaltem diadema concede ac ueſtem regiam habere Mer. Nequaq̄: hæc etiam continuo depone. Lamp. Fiat nū quid uis aliud? nunc omnibus (uti uides) ſum exutus. Mer. Crudelitas: temeritas: iniuria: iracundia: aliqua huiuſmodi ſunt deponenda. Lamp. Nudus iam nudus ſum. Mer. Ergo aſcende: ſed tu tam pinguis tantaq; carne ſuffultus? Damaſias athleta. Mer. Videri uideor te in paleſtris exercitatū eē Da. Ita ſed me admitte nudum uenientem. Mer. Nudus uenis tanta carne refertus: ea eſt deponenda: nam unico dumtaxat pede hoc noſtrum ſubmergeres ſcaphidiū hæc quo que coronationes preconiaq; ſunt abiicienda. Da. Profecto nunc quidem ſum nudus: atq; aliis par mortuis Mer. Sic eſſe magis decet ingredere iam. Et tu Craton has abiice opes luxuriam pariter ac molitieq; te cum iſta ne deferas monumē ta nec non tuorum auctoritates maiorum deſere. Item & genus & gloriam tuæ liberalitatis: famam popularem præterea ſimulacra ac epigrāmata: hæc. n. o Craton ſunt pergrauiſſima. Cra. Minime ferā: cūctaq; quidē inuitus tamē deſerā proh dii immortales quid iam ſumus pperſſi? er M. Dii boni

& tu his emicans armis q̃dtibi uis? ẽt qd ſibi hoc tropheũ? Ni quoniá o Mercuri ardua domi militiæq; facinora feci ob quæ ciuitatibus domatus fui. Mer. Arma tropheum hũmi deſeras nam apud inferos omnia ſunt ſumma pace compoſita nihilq; his opus eſt armis. Sed quis ẽ his qui ſub honeſtatis habitu ſupercilia elatus: curaq; onuſtus ac pexa barba ornatus tam lento pede aduenit. Me. Quidem o Mercuri philoſophus. imo magus prodigiiſq; refertus: quo circa iube eum ſpoliari: o q̃ multa ridenda iocabundaq; uidebis. Me. Imprimis hunc depone habitum: tum & reliqua etiã. Proh Iupiter quantam iactantiam atq; arrogantiaꝫ quãtãq; ignauiam inſaniamq; & lites & uanitates: uerbaq; ſcropuloſa labores uanos nugas ambages atq; omnium genera deceptionum ſecum tulit? q̃ primum his te exue: & quoq; mentiri & potiſſimum arbitrari & cæteris potiorem eſſe nõ quinque remis hæc dũtaxat fere ualeret. Phi. Cunctis me exuaꝫ? Me. O Mercuri fac ei barbam abradi: nam eſt res grauiſſima Mer. Item depone barbam philoſophe. Phi. Quis eſt tonſor. Mer. Ecce Menipus: cape ſecurim Menipe barbaq; philoſopho abrade. Me. Serrã potius concede ut res ſit magis ridicula. Mer. Satim eſt ſecuris: o iam barbã depoſuiſti. Me. Nõ uis & ſupcilia ei abradi? Mer. maxie. Quid ẽ hoc philoſopher: qd lacrymas: mortẽne formidas? aſcẽde bono ãio. Me. Aliđ reſtat magis põderoſuꝫ qđ clãculũ te gerit. Mer. Quid cedo? adulationes blanditiæq; quæ alia in uite ſibi ualde profuerunt. Phi. Et tu menipe qua gratia hanc tuam non abiicis liberalitatem lætitiam riſum ac fortitudinem num cæteros ſolus es diriſurus? Mer. Menipe huiuſcemodi tecum habeto: nam leuia utiliaq; ſunt & inter nauigandum oportuna. Sed tu orator deſine tantam elegantiam copiamq; uer/

borum & quæſitiones ac ratiocinationes atq; huiuſcemodi plura: nam permaximæ ſunt grauitatis. Or. Morem tibi geram. Mer. Scaphidium ſatis eſt refertum. funem igitur a littore ſoluite anchoram a prora retrahite: ſcalas tollite malum ſcandite: agite uela uentis tradite. tu quoq; nauta clauũ dirrige. Ad quid flętis umbræ amentes maxime tu Philoſophe? an quia modo barbam depoſuiſti? Phi. Nõ. Mer. Quã obrẽ ergo? Pa. Quia imortalis eſſe putaui. Me. Mętitur alia re triſtatur. Mer. Quia? Me. Quoniam eleganter copioſeq; quemadmodũ ſolitus eſt de cætero nõ crapulabitur neq; nocte clãculum ſcortari dieq; adoleſcentes oratiunculis alicere ac eos pecunia emungere ualebit quo ſobrius ſummo afficitur dolore. Phi. Tu uero Menipe non formidas mortẽ? Me. Quo pacto quum ad mortẽ feſtinauerim nemine nocante: ſed inter nauigandum nõnulla exauditur uox uti quibuſdam a terra acclamantibus. Mer. Ita eſt Menipe nam quidam ad ſubſellia pergunt qui Lampici morte congratulantur eiuſq; uxor magna mulierum frequentia domum reducit: ac filii lapidibus ex urbe peluntur. Alii Clophantem laudant oratorem: quidam Cratonem condunt epitaphia materq; Damaſiæ cuꝫ muliebri comitatu i funus prodit. Tu uero Menipe nemo profecto plorat ſolus uenis cum ſilentio Me. Minime. nõne rixantes audis canes coruoſq; crochizãtes a quibus ſummo cum certamine iam humor. Mer. Strenuus es. Sed iam perfecimus iter. Deſcendite uos rectaq; ius pergite. Nobis uero Charon pro reliquis. Nos noſtrum ad iter reuereantur. Quid tanta cum mœſtitia contemplamini ius ſubire: ius eſt ferunt; acerbiſſimas hic eſſe pœnas ſcilicet lapideas: ac ultores: atq; uitam examinari cuiuſq; neceſſe eſt.

Luciani Palinurus. Interlocutores: Palinurus & Charon.

OBsecro te o Charon fac me uti am nauim conscē dam. Cha. Quis me appellas? Pa. Ego nauita quō dam illius quē nuper uiuentem transuectasti Aeneæ troiani. Cha. Tu ne ille es qui apud portus uelinos inhumatus iacebas? Pa. ille ipse sū sed crede cōelestiū nutu fieri ut transuehar quorum prodigiis longe late q; actæ finitimæ gentes & ossa mea iam expiauerunt & tumulum mihi: tumuloq; insuper solēnia statuerunt. Quare te oro o iustissime Charon patere tandem ut ingrediar: sic prospera semp sit nauigatio tua sit solida nauis tua atq; inconcussa. Cha. rē iustam petis Palinure ingredere ut libet. uos uero tam conserte umbræ quid fatigatis me precibus. qd fatigatis quæ nā hæc uis desiderii. Expectare tantisper dum trans flumē hūc porto regrediar q̄ primū. Pa. Habeo tibi Charon immortales gratias q me his tandē eripuisti e malis qui me dira hac tandem qua detinebar trāsfretandi cupidine liberasti. Cha. Amo te equidem. Palinure tum propter Aeneā regē quē mihi nominasti: q & super oēs unq̄ uiderim mortales uisus est mihi singulari quadam pditus pietate: tū ppter meum etiā qd olim cōmune fuit tibi magisteriū. par. n. sibi quisq; parē effectat delectatq; magis quæ inter pares sit uel cōfabulatio uel uitæ actio. Afficiebar porro non modico dolore quū uidebā iādudū te in citeriore hac ripa errātem incertū q; sedis tuæ: Neq; licebat tibi succurrere, pter legē mihi data tā ne quē q̄ nisi humato prius corpore trāsportē. sum. n. ego minimus inter infernos habitatores subiectusq; alienæ potestati cui parere nō tā pulchrum mihi q̄ alias necē sit. gaudeo aūt nunc & lætor q̄ ea aliquando se sors tibi obtulerit quo & tuū iplere desideriū & meū releuare dolorem. salua

lege officii mei & possum. Pha Immo ego nō minus propter te dolebā o Charon: quia perspiciebā tot te graues assiduosq; labores perferentem sine ulla relaxatione. Neq; n. me latet quot quantisq; uexari malis solent nauium gubernatores qui nihil aliud in uita q̄ nauigationē exercuitatq; ita exercui ut nihil illa grauius: nihil perichitatius contingere. mortalibus putē propter quod credibile magis tibi uideri potest frangebat me utiq; fatigatio tua repetentem animo antiquas: quas iuuenis etiā substinebā nauticas fatigationes meas: Quarū experientia iā edoctus sciebā probe pari malo tuo condolere. Cha. Frustra propter me dolebas Phalinure nam nihil molesta mihi est ars mea Pha. Quid ais Cha. Aio gratam me habere & iocundam artem meam: Videsut etudam uiridisq; senectus est mihi: memini haud unq̄ ab ipsa qua iam omnium annos supero longæua ætate mea pertesum me esse laboris mei: qui quottidie iusto alacior atq; ualentior sed intelligo cur tu aliter tibi psuadeas. Est enim cōmunis hic morbus mortaliū ut sortis suæ quēq; distedeat sem p. uiuatq; cōtentus nemo studiis suis: laudent uero longe ac beatiores existimēt oēs qui diuersas a se artes atq; actiones sequuntur: uerū falluntur maxime opinione sua: Nā si recte intueri uelint cognoscent pspicue nullū esse in uita eorū statum qui non magnis scateat miseriis. quemnon magnæ graueſq; pturbent undiq; molestiæ & uexationes. Et si detur aliqñ ut alter in alterius studia transferatur q̄ uideas tunc sua cuiq; leuia uideri: quæ prius prægrauitate accusabat: cōtraq; ea graniora quæ prius leuia uidebant. Itaq; si hūcōsideres Phalinure nō ē ita grauis mea cōditio: ut cēses: neq; pptereaq; nauclerus sim: sum eo mirabilior: Sed tu (ut uideo) sequeris nāos errores mortaliū ego uero integri-

tatem tantum iudiciiq; ueri. Lucē ſecutus dego contentus ac lætus ſorte mea neq; ad ſcribo mihi calamitatem q̄ deſudē quotidie nauigādo & defatiger. Neq; ob hoc arbitror quē piam hoꝝ qui mecū ſimul ultimas ſedes colūt me eſſe beatiorem non ipſos iudices Minoē: Rhadamāthū: & Eacum: q̄q̄ magna oēs emineāt poteſtate: nō ipſū Ditē: q̄q̄ ſceptro potens ſit atq; regna iſta moderet. Sunt nāq; & illi ſui labores ſuæq; moleſtiæ & maiores forte quo & maiore reginine ſarcina p̄munt. Pa. Potes de te tibi Charon pſuadere ut libet: mihi. n. de me nūq̄ perſuadere poteris qui ars noſtra ſine ulla cōparatione cæteras laboribus & periculis excedat Quod liqdo tibi p̄bare niſi q̄ uereor tedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra Cha. Immo ſumma me afficeret recreatione. Nā & delectat me tecum ſermocinari: & nauigātibus etiā magnā animoꝝ refocilationē afferre ſolent huiuſmodi cōfabulationes. Pa. quādo igit nō eſt tibi iniocundū p̄ſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationē ut intelligamus nō eſſe durioré ullaꝫ q̄ nautaꝝ forté quod tibi facile perſuadebo ſi aiaduertas quos eſtus & frigora tolerare eos quos per horreſcere tonitrus & fulgura: q̄bus p̄fundi imbribus: qua uentorum rabie agitari quotidie necem ſit'. Si cognoſcas quotiēs eos torqueri fame & ſiti quotiens ſqualore etiam teterrimo cōſumi contingat: ſi atendas habitationeꝫ eorum inſtar carceris ſuppellectilem uel nullā uel ſordidiſſimā: ſtrata dura: Cibaria aſpera: potū imundiſſimuꝫ: indumēta ſpurca: immo comoditatē rerum oium: noctes inſomnes & ſub diuo ſemper & inquietates. Taceo perpetuum alioqui quoddā eoꝝ exiliū. Quos patriæ eoꝝ exteros profugos: uagos: pallantes: ignaros quietis: priuatos oi(quo nihil eſt in uita dulcius) coniugis ſoboliſq; fructu ac iocunditate. quis

nō abiectissimos longeq; oium mortaliu; miserrimos eē iu
dicabit: Prætereo scyllā: charibdi: syrtes: symplegades: tot
infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tēpestates qui
bus nec uisu qcq̄ tri ē stius: nec horribilius: quibus & ad sum
mū uitæ usq; discrimē quottidie iactāt: quatiunt: & (quod
sæpe accidit) sumersi tandē obruunt. In qua re nemo est q̄
idoneus magis q̄ ego testis adhiberi queat. qui cū multis fue
ri quas fatus tēpestatibus: tū ea maxime quæ me ex scicilia
in italiā nauigantē inuasit: tam sæua atq; horrens ut horrori
sit adhuc mihi eiꝰ recordatio. Non possu; certe (ut par eēt)
explicare tibi acerbitatē illius tēpestatis: sed quanta extite
rit ex hoc facile coiectura facere potes: q; Aenæā ducē sum
sūma cōstātia & animi fortitudo ubiq; decātat, nidi ego eū
cōtremētū gēiter atq; igemētē: extētisq; ad cœlū manib' bea
tos lōge iclamātē eos qb' ad troiā oppetet cōtigisset: lamē
tantēq; pari ab eorū morte ac fortissima a Diomedes gladio
se ereptū extitisse: crudellē equidē diē illuxisse oibꝰ ultimū
neq; ex numero nostro quēq̄ putauit euasurum. Non ipsum
Aeneā: non Ilioneū: non Achatē: nō Abātē: grādeuūue Ale
tem: quorū naues longe dissectas ad summū q; pene exitiu;
ad dustas nescio quæ uis illa nisi diuina liberauit. Cha. Nu;
igconita mihi narras: hæc ea ipsa die resciui. Pa. quo id mō
Cha. quo id mō rogas? An acrē illū fidūq; Orontē ignoras
ductorē liciæ nauis is quidē tūc submersus cōcessit ad me il
lico exponēs mihi ex ordine oīa quæ tu dissertisti iplorans
deinde opē rogitansq; multū ut se ulteriore in ripa sisteret;
qd' nunq̄ passus sui quū inter fluctus adhuc corpus suū sine
sepulchri honore iactaret. Nūc agit sese circu; hæc stagna
mœstus atq; errabundus: uidisti illū? Pa. Et tu nidi & unicū
meorum malorū solatium habui: du; tantis per in ripa mo

ratus pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti eius iteritu retuliſti. cuius ad huc imago ſubit mihi dū excuſſum & puppi contortumq; ter eum atq; circunactum horrendum a fluctu rapidus tandem equore uortex abſorpſit. ſane quod ad me pertinet nihil ediſſeram: qui licet eā euaſſerim tempeſtatem amarum tandem aliquando etiam uitæ meæ finem inueni excuſſus & ipſe pariter atq; iactatus inter undas (quod deerat) inſuper ferro præterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui q̄ Aeneæ meo ne tantis undis ſurgētibus ſpoliata magiſtro nauis deficeret hæccine eorum delitiæ: opes tranquilitas: ſic illis uiuitur: ſic moritur tui nunc & aliorum defenda ſtudia & artes conteneque ſi libet maiorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatē qui patrias incolentes ſuas uxorumq; ac filiorum ſocietate beati quieſcunt gaudent ludunt hortantur amicitias colunt exercentur commode habitant magnifice: ueſtiuntur culte: conuiuantur læte: cubant molliter: iocundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi uendicant auctoritatem habenturq; ſummo in pretio atq; honore: qui ius dicunt qui cauſas agunt aliorum qui faſces gerunt: qui ducunt exercitus qui uel aſiſtunt principibus uel principes ipſi magni illuſtreſq; ſunt. Quibus nec optabilius quicq̄ in uita eē uideo neq; beatius. Cha. Falleris longe Palmure nā quos beatiores eſſe arbitraris miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neq; enim negauerim ſortem ſubiectam eſſe nautarum magnis malis: Sed ita ſubiectā ne comparatione aliarum quæ maioribus etiam grauantur incommodis minus certe miſera iudicanda ſit. Quid enim triſtius (ut ad tuos ueniam) qui patrias ſuas colunt qd miſerabilius q̄ domi ſuæ agere & ita agere ut iocundiorē aliqñ q̄

nitam mortem optes? Quæ ullamaior calamitas q̃ circun/
dari urbem hostibus: ingruere bellum: uolitare tela: stringien
ses perfodi muros: fremere tormentis: saxa dirui domos tre
mefieri & contuti? quem q; fame sitiq; deficere: corrumpi ae
rem: occupari mœnia: spoliari templa: dirupi patrimonia:
publicari bona: incendia parari: malos exultare: bonos tor/
queri affici cõuitiis: expelli domibus: uulnerari: carcerari: rele
gari: deportari: trucidari filios ante parẽtũ ora: uim pati uxo
res: stuprari gnatas. Videturan hæc tibi mala Palinure &
an his quæ tu meministi ulla ex parte cõparanda? Pa. q̃ uera
narras o Charon q̃ nunc uel audiens ista perhorresco. Ve/
nit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ
meæ desolatio troiæ inquam tam præpotentis olim atque
pdiuitis cuius euersiõe nihil credo referri posse crudelius
aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo
ut longe plura etiã atq; tristiora q̃ tu supra memoraueris si
bi contingerint: quæ si uelis omnia tibi ut rez certius agno
scas explicabo. Cha. Haud opus est Palinure quoniam &
tempus non patitur & ego hæc omnia non secus ac tu nota
atq; comperta habeo. Nam & mihi renunciauerũt ut quæq;
aduentabant animæ ex illo bello pfectæ. Nihil certe ut nũc
tu dixisti peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabi/
lius. Pa. Faxo ut iubeas sed aduertas Charon grauissima li/
cet hæc sint: rariora tamen contigere q̃ ea nautarum quæ su
pra exposui. Cha. Referam ergo alia frequetiora & ex ipsis
quidem met ciuitatibus quarum relatio augebit etiam ea/
rum miseriam. Vade oro & per ciuitatem plateas porticus/
que discurre quid aliud ostendes q̃ oblatratium maledicta
insimulatiões pestilentissimas: optimi cuiusque dilacera/
tionem qd non exploratorũ insidias inuidentiũ q; uenena.

Diuerte modo greſſum & artificum mercatorumq; tabernas ac conuentus pete qd aliud deprehendes q̄ ſermonū nebu las fucos: mendacia. deceptioneſq; manifeſtas. Tranſfer de hinc te in fora publica ſedeſq; iudiciarias qd aliud audes q̄ undiq; oia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelli ges aliud q̄ cedes hominū cōpilationes: furta: graſſationes: cōſpirationes: pditiones? Quæ alia occurrent tibi niſi liti gatorū iurgia & cōtentiones: teſtiū periurationes: cauſidico rum ꝓuaricationes: iudicū corruptiones: p̄ſidū ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obuiam tibi habebis q̄ exultantes im probos: lugētes bonos: oppreſſas uiduas: ꝓculcatos pu pillos: egētes ꝓſtratos? Attolle poſtea altius oculos & atria principū perſcrutare: quā nō uidebis ibi a ſenatoſe exalta tione ſpeculatorū acceptione: militū audatiā: fœneratorum uoracitate: quæſtorū ꝓbitate: quā nō potētū hoium inte nuiores uim atq; inſolentiā? Quas nō cōcuſſiones? Quas nō populationes? quos nō innocentes accuſari criminari carce rari: ꝓſcribi? Pa. Grauia hæc nimis ac miſerabilia. Cha. Adhuc ſtant alia quæ non minus tibi grauiora & miſerabiliora uide buntur. Pa. Perge? Cha. quæ fortaſſis etiā grauiora & miſe rabiliora iudicabis q̄m domeſtica ac frequēs magna eſt eorū peſtis. Pa. Fare. Cha. Nolo tibi Palinure afferre in medium graues longoſq; artificum & negociorum labores: non eos q̄bus afficiunt agrorū cultores: nōq; militē nō q̄ cauſidi ci cæterarumq; diſciplinarum ſectatores æſtus: algores: ine diā peregrinationes: anxietates uel pericula: uulnera: cædes diſtrictas habitatiōes infinitaq; agēdi: cubādi: ueſcēdi inco moda uel faſtidia: laſſitudines uigilias: ſollicitudines: odia: & infamationes. Nā ſi complecti cūcta ſermone meo atq; exq

uoluerim tot tantaq; dicenda ſe offerent ut præ longitudi-
ne malorum ac mole: citius nauigatio noſtra q̃ oratio finē
poſſit inuenire. Omittā itaq; & cõmemorabo tantum quas
inter domeſticos parietes tũ ſeruoꝝ tum uxoꝝ ac filiorum
moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolēt qui guber
natiõi præſunt rei familiaris. Cuius ſi ita ut naualis expertus
facile quicquid dicturus ſum: me etiaꝫ tacēte & intelligeres
& approbares. Nā ſeruoꝝ primo in dominos ſemper prom
pta maledicta furta. ipoſitiones: fugas: arrogātiā: negligen-
tiam reꝝ dominoꝝ: temulentiam edacitatē: ſomnolentiam:
tarditatē: ignauiā: nemo eſt qui nõ uideat magnã afferre his
qui patiuntur infelicitatē. Deinde filios quoruꝫ amore nihil
dulcius eſſe fertur quãta animi cũ amaritudine aſpiciāt pa
rentes uel ægrotare uel morte obire qđ frequenter admo-
dũ fit. Satis exiſtimo etiã te intelligere q̃ uero graue & an-
xiã credis eē eoꝝ uſ pturitionē: uſ educationē: uſ iſtitutionē.
Quotiēs p eis bonos parētes gemere: ſuſpirare: dolere: tor
queri. Quãta etiã putas perturbatione affici duꝫ quos per-
genuerũt immenſaq; adeo cura aluerũt uel paꝝ ſibi audien
tes: uel rebelles: ac infeſtos: poſtea habere contigat: q̃ dolē
tur eos ferre arbitraris dum inſani & uecordes ſunt: dũ ebe
tis & craſſi ingenii dum effœminati & molles: dum dilapi
dant & euertunt patrimonia dum nullo bono operi & ſtu-
dio intēdũt: dũ per præcipia uitioꝝ oium uitam ducũt ſuã:
Quid de uxoribus loquar quas dos tumidas genus inſolē-
tes: forma ſuſpectas: deformitas reddit inuiſas? Quaruꝫ lin
gua nihil pernitioſius: quaꝝ audatia nihil prodigioſiꝰ: qua
rum improbitate nihil execrabilius. Quæ iurgiis ſemper &
contentionibus obtundunt uiros quæ ſemper cõqueruntᵉ:
ſemper exprobrant:: ſemper inſidiantur. Quibus quum de

ſint cætera nunq̃ tamẽ lachrimæ gemitus & ſuſpiria quæ cæca ſua qua tantus ardẽt ornamẽtorũ ambitione exhauriunt opes: labefactant domos cocunt maritos in malos queſtus: in dira ſcelera. Non refero turpiſſima adulteria quibus nec punitur minus nec peccatur magis quicq̃. ea quãto dolore afficiant bonos coniuges nemo ſatis unq̃ iudicio meo enarrare poſſet: ſed magnũ doloris argumẽtũ præſtant & grauiſſimas cedes & ingentia quæ ſæpe propter corruptas uxores bella exarſerunt. Pa. Hoc pluſq̃ uellẽ ſcio nã arduum illud quod ego uidi græcorũ & troianorũ bellũ ꝓpter Helenæ raptũ in eã excreuit rabiã quã nulla mũdi regio ignorauit. Cha. Quæ toti mũdo manifeſta ſunt ea tantũ noſti Palinure: at ſi ſingula quoq; nihil me latet intelligeres adduceris in tantũ ſtuporẽ ut ſtupeſcens etiã præmiſeratione coniugalẽ uitã lachrymares. Pa. Hui q̃d narras. Cha. Narro quæ quotidie uideo & pertracto. Pa. Ergo conubia putas poluta & conquinata? Cha. minime id nunq̃ dixerim. Pa. At q̃ multas memini me uidiſſe ea præditas honeſtate ea religiõe ac uitæ integritate ut diuinũ quoddã magis q̃ humanũ redolere uiderent. Cha. Et multas utiq; eiuſcemodi eſſe cõfiteor ſed eas quidẽ quæ optimis honeſtiſſimiſq; ortæ parentibus ebiberũt a primis annis ſobrios & caſtos mores. Quæ ſanctis parẽtũ ſuoq; exẽplis educatæ uitã inſtituerũt peccare caſtigatæ: ſapiẽter ad mãſuetudinẽ edoctæ ad pietatẽ: ad fidẽ: ad diuinũ cultũ: ad rectũ cõpoſitũq; regimen rei familiaris. Quæ ſe athiaſis ſaltibus iocis. Quæ ſe a ſpectaculis: ab imo deſtiore cultu ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum quæ contra ſanctitatẽ quæ malis inſtituris peruerſiſq; parẽtum exemplis imbutæ molliter uixerint aſſuefactæ delitiis:

quia turpi otio: quæ nihil niſi ſaltare: canere: fides pulſare di dicerunt: quæ præterea oculis ſuis auxerunt matrū̃ præſen tim obſcenitates & immunditias. Haſce qua fide & integri tate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſi quidē tanq̃ uene na tenellis mentibus parētū̃ exempla: inde rarior etiam q̃ re ris eſt himenalis honeſtas: q̃ qui eas uel emādatis inſtituāt moribus uel ſancto inuitent exemplo parentes ſimul rario res habeantur. Proderunt poſtea in publicū̃ quæq; etiam ꝓcatiores aperta fronte directo greſſu quaſi pudicitiā ipſe cōſecraſſe uideantur. Et quæ ſecretū̃ intra cubile ꝓbra geſ ſerunt quū̃ ueſtē induerint illa contexiſſe atq; occultaſſe exi ſtimant. Voſq; ea uanū̃ uulgus ita ut cernitis uera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil ac res ſe habet de eis iudico: nuda. n. hic oia atq; apta ſunt. Nō ueſte hic teguntur macu læ: non palio obnubunt̃ ſcelera exertos oēs ac nudatos re rumq; oium uacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicqd in uita male tentatū̃ maleq; actū̃ eſt hic fronte corā ipſa de mū̃ geſtatur: diſpoliat̃ oſtentatur. Quare nō mirum tibi ui deatur ſi quorūcūq; nota habeo crimina. Qui quorūcunq; eſſe nudas ita ut prædixi trāſueo umbras: q̃ proinde ingen tem uideo earum turbam quæ cuꝫ impudicitiā longe aper tam oſtendant ſuam pudiciſſime tamen in uita habeantur. Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt: quot ſimulatio nes: quot proditionos: quantam ypocreſim: quot aliorum obſcenos amores: quot pollutiones: quot ſuppoſitos par tus: quot mentitas enutritiones: quot alieni ſeminis ſuſce ptas meſſes. Ad quod rediculum magis eſt lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores Laudant inter cæ tus & prædicant quaſi pudicitiæ princeps. Statuūt mauſeo la plurimi quoq; epigrāmata cōdi orationes ſcribi & ꝓnū

tiari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideiq; earum ſempiternam. An hæc triſtia & amara eſſe cenſes Palinure Et an compationem ullam habere putas cũ his nautarum quæ ea ſeueritate & acrimonia recenſuiſti ut cætera læta: fauſta delitiarũq; plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimãda eſſent Pa. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatiſq; domibus quanta modo enumeraſti mala regnare credidiſſem. Cha. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his qui multarum rerum uſum atq; experientiam habent. Pa. Ita fit. Cha. Quid ſi aiaduertas labores quos pferunt nautæ corpori magis q̃ animo infenſos ire? concedes amplius etiã ſententiam meam. Nam huiuſmodi res duræ aſſiduo quodam uſu & aſſuefactione mitiores fiunt & quodámodo dolcantur: quas uero ego memoraui quum animum magis affligunt nõ ita uſus & aſſuefactio mitigare atq; edomare poteſt. Pa. Conſentio tibi iam: gaudeoq; in eam lucem & illuſtrante peruenisſe ut intelligam tam magnam aliorũ & maiorem etiam q̃ nautarum miſeriam. Sed illud nõ poſſum intelligere quin princeps ſaltem ac magni uiri non dicã nautis ſed cæteris inſuper quibuſcunq; mortalib' beatiores ſint Cha. Cur? Pa. Quoniam omnibus abundent atq; affluant bonis. Cha. quibus? Pa. Honore gloria: opibus: deliciis: amicis: potentatu: imperio. Cha. Hiſce? Pa. Hiſce & multo pluribus. Cha. Erras. Pa. Errorem hoc optaſſem inuita mihi. Cha. Deliras. Pa. Maluiſſem ita delirare q̃ tua cuꝫ ſententia ſapere. Cha. quid ſi nihil illis miſerius? Pa. quid ſi nihil beatius? Cha. Haud unq̃ hoc mihi demonſtrabis. Pa. Nõ tibi ii beati uidentium qui quicquid ad explendas uoluptates optari potem aſſecuntur. quibus conuiuandi: cubandi: ungẽdi: lauãdi: ludẽdi: uenãdi: aucupandi: ad omnẽ nitorẽ atq; facie

tatem

tatē ſemp facultas ſit. Quibus quot quot uelint cōcubitus fœminarū: quot quot uelint arua equi canes: quibus tot ſūt ſerui: tot exculta palatia: tot munitæ arces: oppida: Qui tantum poſſideāt auri: gēmarū ueſtiū: ſuppelectilis: Quib⁹ audiant oēs: adſurgant inclinent: Quos populi uerent timeant: laudent decantēt. Qui leges dicant mandent: exerceāt: proſcribant: puniant extollāt amicos: uindicent inimicos: trucident rebelles. Cha non eſt tam magna ut exiſtimas. Palinure eorū beatitudo. Non parit certe factidiū tāta bonorū: continuatio tantaq; affluentia: Neq; ſapit tantū quæ non aliqñ intermittit uoluptas: Præterea quomodo eos tu beatos iudicare potes qui tantis opibus atq; delitiis ſuis nunq̄ fruūt cū iocūditate: nūq̄ cū gaudio: quæ in tanta rerū copia: nunq̄ exhilarent ſe nunq̄ releuēt animū: nunq̄ exultēt: Qui tāta licet bonorū ubertate redūdantes triſtitia tñ ſemp obducant ſollicitudine premant: anxietate torqueant: Nō tibi multo optabilior uidet priuatorū: cōditio quorū & uita ſecurior & uoluptates ēt ſi mētē intēdēs maiores ſunt. quos ſumma ſē per condit hilaritas mulcet feſtiuitas: explet alacritas: Quā tam putas afferre delectationē cōis quæ cū uxorib⁹ & filiis uita exigit. Dum cubant tute: ueſcunt læte iocant modeſte: q̄ Dulcem eē arbitraris amicorū interſe & æqualiū parē uitā domeſticam uſum: Frequentem cōuentū? Quid eorū amore ſuauius: confabulatione gratius curis melius atq; cōmodius? Quātum credis letitiæ & exultationis habeāt eorū cōuiuia: ludi: cantus ſolationes: quantū dilatent animos & permulceant: Quantum emanet mellis: Cuius nec ſtillā principiū aliquiſ deguſtauit. Pa. Haud intelligo Charon hanc quam refers regum triſticiam atq; anxietatem: qui inter riſus tantum blandicias iocoſq; uerſentur: Quibus ſemp pſalat ca-

natur: plaudatur:& quicquid ad transigendū hilarē uitā ex cogitari poteſt exhibeatur:Cha ēt ut uideo iudicas Palinu/re quæ oculis tantum patent:quo errore decepti mortales plurimum ſeduci ſolent:ſed quod certum afferre poſſunt iudicium exteriora corporis:quæ uelamenta quædam ma/gis ſunt ueritatis Aut qd certi promittere & oſtētare poteſt frons hominū quæ plures q̄ protheus ſpecies mentiri atq; im plures mutari queat:Conſiderandæ ſunt ſecrete animi fi bræ:Perſcrutandæ ſunt interiores mentis latebræ. Quaſi peruidere ita ut frontē poſſes· Proh dolor quantam ibi ma/lorum turbam:quantam formidinum atq; ſtrepitationū aci em introſpiceres .quot angores:ſollicitudines: ſupitiones: quot peſtilentes morbos & perturbationes.quanta aperirē tur ulcera:quot plagæ & cedes.quot inſidiæ.quot enſes & telorum infinita genera:quæ nec ſomnos eorū quietos nec cibos placidos nec opulentiam dulcē nec impium iocundū nec delicias iocoſq; lætos eſſe permittant Pa. Neſcieba; ad huc hæc eoꝝ q dominantur mala:ſed cur illis contingāt tā ta non capio Cha.contingunt tata propter graues inimiciti as acerbaq; odia quas continue cū finitimis ciuitatibus:cum ſubditis ſibi populis:cum ſibimet ipſis etiam gerunt.quo fit ut ingraueſcētibus odiis increſcētibuſq; iniuriis qbus quot tidie afficiunt quemq; necē ſit illos torqueri & affligi grauiter confidere nemini:ſuſpicari omnia poſſunt:extimere muſcas etiam(ut aiunt)uolantes gaudere & lætari nunq̄: triſti/cia & mœrore detineri ſemper. Pa. Adducis me facile ut crē dā ſuſpectas eos habere finitimas ciuitates cum quibus & i ſenſa odia confiteor propter continua quæ exercent bella & dominandi libidinem qua plurimum incendūtur. Cum

ſuis uero quibus imperant populis nihil accipere poſſum niſi amorem & dulciſſimam pacem? Porro ſi cum finitimis ſint inimicitiæ. Si oriant bella ac demū etiā augeant imperia ſubducuntur opida: pfligant acies: ſpoliantur & capti uantur hoſtes: populationes magnæ fiūt tropheis decora tur patria: uictoriis celebratur: triūphis extollitur: Ob quæ & principū gloria & urbiū ornatus & inimicorum timor & populorum inter ſe lætitia atq; erga principes fides & amor creſcit Cha At tantū narras quæ pſpera ſūt & lætа: ac quæ frequētib⁹ accidūt aduerſa & triſtia ptermitis: Quaſi ſemp eos putes debellare hoſtes. potiri uictoria: triumphis exul tare: nunq; uero uinci: pſterni agros ſuos populari: bōa ſua diripi & e ſuis ſe oppidis deici ſed maiora hæc preterea mus: de minoribus tantum dicatur. Quipe ſi conferas quas ſtrages ſuorum & cedes ſubſtinent comperies longe maio re damno q̄ lucro partas eorum uictorias conſtare diſcuſſa q; ratione deceſſiſſe plus illis q̄ acceſſiſſe His adicias ut po pulorum etiam ſuorum odia ne dum finitimorum intelli gas quod ad inferenda bella & perſequendos hoſtes opus illis eſt ingenti & munito exercitu: multo nauigio: longa ar morum & machinarum preparatione. quæ quum magno & ineſtimabili conſtēt ſumptu nec pprii ſuppeditent reddi t⁹ necē eſt nouis ueſtigalibus uexare populos: nouas indu cere: preſtationes: nouas angarias: augere tributa multiplica re onera: exhaurire æs oiu⁹: eradi marſupia imo uiſcera pau perum: paruos atq; magnos diripere ſpoliare cōculcare: In de fit ut quum inuiſos manifeſte ſe cunctis intelligant ſuſ pectum tū ſibi incipiant habere quēq; Nullius fidei: nullius amicitiæ credere cōiectari oia ī malā ptē. Habet.n. hoc in ſe

peſſimū malefactorum cōſciētia ut quos iniuria affecit nū-
q̄ reuocari in amicitiam: nunq̄ mitigari & aduenīam moneri
poſſe putet: ꝑ inde magis ſurgit graniores initur iniurias
hūc ꝓſcribūt illū carcere includunt Quorūdā patrimonia
publicant alios iugulari aut ſtrāgulari iubent uolūtate pro
rōne utuntur: eoꝝ quoq; quos tantis leſerunt malis cogni-
tos affines: amicos: ſocios: ſeruos quaſi fidei ſuæ diffidentes
perſequūt: Tum cæteri qui cariores etiaꝫ uidebant exēpla
alioꝝ ꝑponūt ſibi acuūtq; ipſi non minus odia: Nam non
minus rebꝰ ſuis ac ſaluti ſuæ timēt. Ita pedetētim ciuitas oīs
indignatur: obmurmurat: rapitur ira: odiis incēditur: coquit
nouas cogitationes noua cōcilia molitur: Mox eo deueniūt
ut hæc intelligētes uideāt quāte ruinæ quātoq; ꝑcipicio ſub
iaceāt: q̄ tenuiſſimo quaſi quodam filo pēdeāt imperia ſua:
Tunt cernas eos pallere: triſtari: conſumi expauere oīa tor
queri ſceleꝝ ſuoꝝ conſcientia quæ prima eſt pœnaꝝ oīum
Timere hoſtium inſidias: ciuiū: conſpirationes domeſtico
rum ꝓditiones: oppreſſoꝝ uindictas: Tunc ſecuꝝ nihil exi-
ſtimare niſi qđ ui ac ferro teneantur Proptereanon credūt
ſe tuto cuiq̄ non miniſtris: non neceſſariis: non germanis:
quoꝝ maioꝝ ēt q̄ alioꝝ auctoritatē magis formidant: arcēt
ſe ab aſpectu & pūtia oīum cingunt ſe foſſis & aggeribus
claudunt ſe arcibus quaſi ad ꝓpetuas dānati carceres cuſto
dibus ēt tanq̄ ad expeditionem belli paratis ut obſideri eos
putes circunuallantur: Nihil illis dulce nihil aſpidum: nihil
iocundum: Dormiunt cum magna inqetudine cum maio-
re etiam uigilant. Terret illos conuentus hominum: angit
ſollicitudo timent coloquia: timent ſalutationes: timent
dona: ſuſpecti illis aditus: ſuſpectæ ſellæ: ſuſpecti cibꝰ & po
tus: qui nec etiaꝫ niſi preguſtati ſūmuntur: ſuſpecti pellicū

& itē exorū thori: Quibus mirū est cur sine cuiusq̄ pregu-
statione cōgrediantur: ipsos uero quorū se custodiæ comise
runt nō minus extimescūt: quibus quū carere nequeāt ob-
tutelā suā ego magis augetur eoꝝ timor & miseria quo ar-
matos pro firmiore illos præsidio eē necesse sit quare alieni
genas & barbaros homies atq; abiectissimos quosq; sibi de
ligūt eosq; frequentius comitantur: Deiiciūt sæpius ac exter
mināt quo saluti sue (& si nō alia at salti hac uia) cōsultū ne
possint. Quid fœdius & ignauius dici queat q̄ hoibꝰ imani-
bus flagitiosis se cōmittere. suos uero prudētes: sobrios: iu-
stos spernere atq; deuitare. Quāta ista tyramnoꝝ fœlicitas
quos cōtinuus & ingens semp angore afficit metus quo nō
modo animi grauiter excruciant: sed cūcta insup dulcia mū
di dona fugant & dissipant: q̄tæ iste eoꝝ deliciæ: quāta gau
dia qui trāqllitatē nūq̄ & pacē sibi ne dicā populis suis aut
hostibꝰ cōcesserunt exptes oīno tā sanctissimi atq; oiū dul
cissimi boni: Quæ nā ubertas ista bonorū q distracti aliūde
neq; sciāt neq; uisant neq; pertractēt neq; gustēt unq̄: Quā
ta ista imperii bona: quæ qūū ipsi uidere & attrectare non
possunt coniectant necesse ē aliorum curæ & gubernationi
ignarim rerū suaꝝ: nescii oīum ferme quæ sub se geruntur:
fraudati quotidie & decepti ab his præsertim quos prę-
teris hauserunt qbꝰ tamen quū se credant quot innocētiū
criminationes quot facinorosum falsas comēdationes au-
diū. quotiens eoꝝ fidē sequuti bonos pro malis malos pro
bonis ducūt atq; hos beneficiis illos pœnis afficiunt: quod
q; grauius est quotiens ipsis etiā uidentibus hi quos tantū
extulerūt pro sentētia sua in foro quosq; ledunt concutiūt
opprimunt atq; dilaniant: quid mirum si exardescūt postea
populorum odia: si labefactatur postea eorum status atque

desolatur. quanta ista q̃q̃ optanda imperia cum quibus & seruitutẽ pessimam degãt subiecti tantis perturbationibus: tantis insidiis: subiecti ipsis ẽt quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus clausi intra arces quasi magni alicuius criminis rei: coartati instar ferraru? excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: priuati libertate quod est tam dulce & omnibus optabile bonum: non hominibus modo se cæteris insuper quibuscunq; animantibus cuius priuatione quid est quod tristius aut infœlicius cõtingere possit. Pa. Non credis Charon bonos aliquos mitisq; & moderate naturæ tyrãnos esse Cha. Immo multos credo sed tanta est dominandi libido: tantus: ardor: tanta nescio quæ pestis ingenita tu quos semel inuaserit sint summa quamuis bonitate præstantes adeo illiciat eos illicienſque deprauet ut uita potius q̃ imperio quod iam occupauerunt carere possint uel ad conseruandum uel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusq; : ac propterea nemo est tam bonus tyrannus cui conseruationis amplificationisq; suæ gratia multis non magnas inferre iniurias atq; ob eas illatãs non plurimum timere plurimas ut pati anxietates cõtingat. Palinu. Miror cur tantis in malis quæ plane ita ut narrasti uera esse puto: appetant tantopere mortales imperium nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ. Quid nimium tam præstans atque excellens bonum tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias: Dulce quippe est mandare aliis: præferri omnibus emine re præcellere: uenerari: timeri: suppliciter exorari: assurgi sibi: uia decedi inclinari ceruicẽ: flecti genua: audire laudes suas & rerũ bene gestarũ decãtatiões: Quæ quũ & dina numina plurimũ capiant facile intelligi potest quantum &

his quoq; mortaliū mentes capiantur. Cha. Quæ tantuꝫ capere poteſt tyrános ullius honoris aut gloriæ exhibitio: q̄ ſe certo inuiſos omnibus eſſe ſciant A quibus ſi laudétur: ſi audiatur: ſi aſſurgatur atq; incuruetur intelligūt palam uel aſentationis uel timoris cauſa id fieri: Q uare nō eſt ita dulcis ut putas huiuſmodi honoris & gloriæ exterſio magis q̄ exhibitio. At uero dulcior is eſt qui in priuatos homines ab amicis & beniuolis honor exhibet ꝓpter aliq̄d eorū egregiū facinus aut excellētē uirtutē: Vera iſta gloria uerus iſte honor ac dignus qdē quo & diuina numina capiant: Pa. Nullā ergo uideo cauſā cur tāto pere imperia deſiderent deſiderataq; conſeruentur: niſi q̄ habendi cupido qua tantū trahitur humanum genus in his maxime expletur: Quo enim quiſq; plus auri agrorum edificorum: opidorum: aquirere poſſit nullo pcit labori quantumcūq; uis magno & intolerabili: Neq; ullus tam amarus labor qui propter quæſtum & maiorem rerum cumulationem dulceſcat: Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideam ſuper omnes & beatiores uidentur: licet cætera eis triſtia ſint atq; per acerba Cha. neq; iſtud quidem affert ullā beatitudinem: nam i primis non efficit diuitem maior habundantia ſed minor cupiditas Q ui enim paruo contentus eſt id tantum cupit q̄d neceſſitati uite ſufficiat: Is habunde eſt locuplex propter honeſtum quod facilius implere poteſt deſiderium quod quoꝫ & impleuerit liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Q ui uero quantum libet diues plura concupiſcit pluribus indiget quia perſeuerante acquirendi inſacietate efficitur minus uoti compos: Q uo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio magis etiam cupiditas neque finem unquam habet uo/

rago illa cupiditatis. Deinde non eſt iudicandus q̄ſq; uel lo cuplex multitudine uel pauper paucitate diuitiarꝫ ſed uel rerum magis impleméto uel neceſſitate. Ná ſi multitudiné excedunt ſumptus quō poteſtis credi diues qui minus hét q̄ necé eſſet: q̄re quum neceſſitatem ſepius magná patiant qui tátam imperii molem adminiſtrant indigẽtiores etiam putádi ſunt priuatis hoibus q̄bus licet tenues ſint opes at neceſſitatibus ſaltim ſuis uel pares uel ſuperiores: Taceam⁹ graues quas quottidie expiatiões uel rapinas pferũt a quæ ſtorib⁹ ſuis & ab his maxime quoꝝ fidei magis credunt: qui quo maiora etiá nacti ſunt imperia eo maiora utiq; furta ma iorem q̄pinde reꝫ ſuaꝫ diminutionẽꝫ: patiunt a q̄bus pri uatos ſaltẽ hoies liberos eſſe conſtat: Qui & diligentius pa trimonia ſua ipſi per ſe curare & attentius oia intueri poſ ſunt: Dicamus uero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus gubernandoq; tanto potentatu tolerare eos oportet quoꝝ fortiores q̄ herculis humeros necẽ eſt adſub ſtentandam tantam molem: plures ét q̄ argi oculos ad tátá reꝫ uarietatẽ peruidẽdam atq; diſtribuendá plura quoq; q̄ iani aut uertuni capita ad intelligenda examinandaq; tot ac tanta quũ hoſtium tum populorum ſuoꝝ quæ illis negocia deferunt: Quæ tanti aiuis quæ non debiliteꝫ? quæ táta ſoli ditas quæ nō cōcutiaꝫ? quæ táta pmptitudo quæ nō remita tur? Cuius é táta ualitudo tátũ robur q ſe tá uaſto curaꝫ pō deri parũ audeat polliceri? Cuius é adeo æquabilis & mode rat⁹ aius? adeo pſeuerás q̄n tá multis tá q̄ cótinuis laborib⁹ nō defatigari nō q̄ſſari nũ q̄ atq; infringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tátũ q hæc ultima loca colimus loq̄mur: Verũ putas Palinure beatioré eé uel me qui pauperrimus ſum omniũ; qui nihil præter hác q̄ cernis puſillam lintre⁹

poſſideo:uel plutonem tam lati tamq; immenſi regni tyrã/
num:intellige & ſi taceas quale de hoc ſis iudicium platur9
crede mihi minime meu3 cũ ſuo ſtatu cõmutarẽ: Pa Quare
Cha Quia lætus ago & ſũma ai quiete:Non ulliuſrei ullam
gero niſi tranſuehendi haſce duc deſcẽdentes animas:& cõ
ſeruãdi incolumẽ huc faſellũ meũ ſolicitudinẽ In qua dicã
tibi quicquid ẽ quod me grauet.Quũ.n.ppter uetuſtatẽ fa
tiſcat aliquando rimis curare me oportet ut reſtituat' inte/
gritati ſuæ:Quare eũ cõſuo ſæpius & obſtruo ſi quid rima/
rũ ẽ hæc oĩs mea cura eſt:hic oĩs labor:At pluto cũ tantis di
uitiis ſuis ac regno tanto nunquam lætatur: nunquam quie
ſcit:tot curis carpitur quot repleẽ hic umbris locus: impli/
catum ſemper habet ubiq; animum: hinc fertur illinc ra/
pitur:omnib9 intẽtus locis:oĩbus occupatus miniſtris:huic
mandat illum terret:alios acciri iubet metum illi omnia in/
cutiunt:nunc terræ hiatus,nunc motus formidat.Sæpe illũ
trepidare cogit lampas phœbi ne ulla ex parte irradiet re/
gno ſuo. Sæpe & fulmen magni fratris ne penetret auerna
atque labefactet quotiens uidi ego illum dum rebus ſuis ti
met iniectum ſummo curru peragrare omnem hanc regio
nem:luſtrare fines:ſcrutari oĩa diligenter aſcẽdere etiam in
ſuperã orbem circuire terras perueſtigare quodcunq; peri/
culũ pferre poſſet nihil omnino incauti & inexplorati re/
linquere quæ quũ multis in locis at maxime ea ſolet effice
re in terris ſiciliæ quæ magis etiam eũ terrent propter ma
gnas reluctationes Tiphœi gigãtis quibus totam cõquaſ/
ſat illam patriam Nã poſtq; ipſe auſus fuit bella inferre cœ/
lo iniecere ſuperi eius corpori trinacriã ſub qua ab omnib9
undiq; montibus preſſus & grauatus conatur ſæpe ſe atolle
re limpoſitaq; ſibi reicere. Proindeq; magnos concitat mot9

ac tantos quidē ut hæc loca nostra cōcutiat graviter & tre
mefaciat: Cogita nūc q̄leta & optāda sit sors huius inferni
tyrānī: cuius tot diuiditur animus curis: tot propellit tumul
tationibus: quē tot oporteat precauere pericula: tot dispen
sare ministeria: omnia percēsere: oia corrigere oia uel ipe gu
bernare uel aliis gubernāda cōmittere: Attende rogo & uel
ex hoc uno collige eius fœlicitatē: Nā si me deficere contin
geret huic nauiculario ministerio q̄d ita necessariū est ut ui
des necesse eēt eū uices meas subire: ne alioquin deficiente
portatore regno suo male succederet: Pa hoc pfecto non
modo uerū eē uideo sed manibus etiam ipsis (ut aiūt) tāto:
Naz ea nocte qua alias somno grauatos e puppi in mare ex
cussus fui id cōtinuo sensit Aeneas meus q̄ errātē sine magi
stro nauem intelligens gubernauit eam tota ipsa nocte: non
indignatus. q̄ quæ septrum gestare solebant remum etiam
manus attractarēt. Cha De magno eius germāo nihil loquor
non me latet quantos & ille labores ac curas substinet: Sed
id præcipue scio quum temeritate Phætontis totus pene
orbis conflagrasset quantum tunc regno suo timuit: quantū
tota cæli mœnias circuit & ne quid labefactū uiribus ignis
corrueret exploravit: Prætereo tertium fratrem moderato
rem undarum cuius plurime etiam ac maximæ cutæ non fa
cile explicari possent: sed presertiz quæ sub illa quoq; Phæ
tontea cnnflagratione ad summum pœne usq; exitium cuz
toto regno suo eum affecerūt. Pa De hoc possum q̄d oculis
meis uidi afferre testimonium: uidi equidem tpe illius que
supra retuli horrendæ apud siciliam tēpestatis cōmotum
graviter neptunum & ex alto prospicientem uocasse ad se
Eurū & Zephirum increpatis acriter eis pro tanta suscitata
tempestate placasse ocius omnia atq; tranquilla reddidisse

Quot argumentum præſtat mihi euidens plurimarum ut I quis ac maximarum q̄ omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint curarum ſuarum: Cha Dic oro Palinure, putas ne iam beatam eſſe tyrannorum uitam Pa Minime. Cha Optares ne uiues eorum ſortem? Pa Vt quid optarem in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo Cha Ergo certo eos arbitraris miſeros. Pa Non miſeros modo ſed oiñ etiá miſerrimos: Cha Mirũ q̄ mõ eos tãta frui beatitudine prædicabis. Palinure Quid mirum ſi cæcus laudet tenebras quas poſtea luci reſtitutus damnet: Cha. uis ut & alia eorũ mala tibi referam? Palinure. Reſtant item alia Charon & alia & grauiora: Palinure. Quid audio grauiora haud unquã iſtud credam poſſe his quæ modo dixiſti grauius aliquid addi: Cha. Credes quum audieris: Palinure. Dic ergo: Charon uides ut appropinquamus iam ripæ non poſſum longiora tecum iam facere uerba: Pa. Rogo te mi Charon ne fallas auidiſſimam expectationem meam: Cha. An cæterarũ umbrarum quas in litore reliqui auidiſſimam etiam expectationem uis ut fallam? Pa. Nũ diu moraberis perge omi. Charon Cha Immo diutius q̄ ſoleo demoratus ſum: ſed lentus etiam nauigaui propter te cuius fabulatione delectabar: Palinure Age ergo ut facis lentiorem protrahe nauigationem ut quæ reliqua ſunt dicenda proſequi poſſis. Charon Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? Palinure Tanta: Charon Morem tibi geram q̄ in re illud te ſcire uelim q̄ plurimum miſeram reddit mortalium uitam inſtabilitas ſcilicet & ruina rerum: Nam certum nihil & permanens in uita quiſque ſibi polliceri queat: Quomodo is beatus cenſebitur cuius ſummam quantumuis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio uiolare

& auferre poteſt: ſane quum omnia apud mortales infirmia atq; mutabilia ſint: Nulla tamen infirmior ſors eſt atq; mutabilior q̃ tyrannorum: quorum etiam quum maior ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo magis eſt proinde (quum mutari eos contingat) caſus & ruina Inde tantæ tyrannorum proditiones: euerſiones: trucidationes ut nemo eorum fere unq̃ euaſerit qui non uel regno depulſus: uel ueneno necatus: uel cruenta: aliqua & peſſima morte cæſus uel peremptus ſit: Qui talem eorũ uitã optabit q̃ pro modici temporis foelicitate (ſi tamẽ illa foelicitas appelláda ſit) tam triſti poſtea tamq; amaro fine conſumatur. Horret animus dicere ná ne credas hiis tãtũ mortales ſub iectos malis eſſe ſenſimus: & horũ magnã partẽ aliquãdo nos inferi: licet tã ualida nobis & munita ſit ciuitas tã frima & præpotens atq; oibus undiq; præſidiis circũſepta: Non poſſum ſine dolore miminiſſe illius diei qua Hercules heros ille fortiſſimus hæc regna penetrauit perfregit fores inuaſit regem exteruit reginã quam & ante ſocii eius rapere adorti erant: abſtraxit cerbere uinctumq; & catena tum magna ui in orbem dixit. conceſſit loca omnia: trepidaſ omnes umbras atq; ipſos iudices fecit me quoq; non modicum leſit quẽ crepta cimba conto hoc meo percuſſit impulſumq; grauiter in mediam paludẽ exturbauit timui equidem tunc deſolatum iri baratrum totũ: Credidi tũc ſuppremũ Plutoni ſinẽ aduenisſe regni ſui: neq; minus illũ cũ cõiugei prædã duci ad ſuperos q̃ tartareũ canẽ: ſed paulo humani⁹ cuꝫ eo. actum eſt quæ opinabar Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt neq; tamen ita conſultum eſt qui tripli ci cuſtode ſuo q tã pneceſſarius erat ſpoliaret: q̃ ſi opinio né mea; quæ cõmunis erat fata coæquaſſent tunc cernere

fuiſſet uerum beatior uel meus uel plutonis. tanti regis ſta-
tus eſſet. Ego qdē nihil ambigo priuatus fuiſſem hac naui
cula: hoc. n. hēo tantum q̄ adimi mihi poſſit priuatus etiaꝫ
fuiſſem rege meo ſed quot quot alios uoluiſſem reges pro
cul dubio inueniſſem q̄ miniſterio meo indigentes ſeruitiū
meū p̄ libenter ſibi delegiſſent & fortaſſe hoc lucri feciſſē
q̄ prouetuſta & attrita q̄lem hanc intueris nouam mihi &
magis ſolidā lēbū acquiſiſſem At pluto q̄tas opes: quātos
honores quātū regnū amiſiſſet: quātā in egeſtatem quātaꝫ
inclamitatē decidiſſet Qui neq̄ par q̄ aliud regnū uti parē
ego uel melioré nauiū neq̄ parē aliū famulatū uti parē ego
uel melioré dām inueniſſet: Excedo iā modū dicendi ſed
ſi tp̄s ſineret narrarem & q̄bus olim curis uexatus q̄toq̄ ti
more percuſſus p̄pter bella Gigantū fuit ſūmus olipi rec-
tor Cuius narratio maiorē etiam augeret eoꝝ quæ ſupradi
xi malorum cōfirmationē. Pa Haud opus ē exēplis mihi:
Nam nemo mortaliū fuit q̄ maiora q̄ ego un q̄ uiderit eorū
maloꝝ exempla Quid enim extitit his temporibus troiāo
rege maius: qd opibus ſuis cumulatius: Quid opibus Mu-
nitiuſ: & pulchrius: & quid demū exitu tantorum bonoruꝫ
triſtius quid crudelius: qd flebilius: Vidit infœlix pater taꝫ
arduum & longū bellū: tot cruentas mortes natorum ſuoꝝ.
Vidit euerſam funditus & incenſam urbem: Vidit latrantē
coniugem captiuatas nutus & filias: populationem tanta-
rum diuitiarum: ipſe quoq̄ quod ultimum reſtabat illi ſe-
nectutis ſue ſolacium Pyrri enſe confoſſus & crudeliſſima
morte conſumptus eſt, Cha Quis melius me hæc nouit qui
cunctos hac ſcapha tranſuexi: A quibus & omnem calami
tatem ſuaꝫ ſeriatim perdidici. Notus eſt habūde mihi Pria
mus cuius cognito acerbo caſu. non potui non dolere: No

tus eſt Troiulus noti Hector & Deiphæbus nota eſt cæte/ra tot filiorũ ac nepotũ turba noti inumerabiles qui illo bel lo perierũt troiani pariter & grai duces:Nota eſt infinita q̃ tunc occidit populorũ manus:Nullo memini tempore lon giorẽ interfectoꝝ multitudinẽ huc deſcẽdiſſe q̃ illo: quo ita laſſatus fui ut premultitudine oĩbus tranſuehendi minime hæc cymba ſufficeret:plane q̃d opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias quas tu ſubiectas oculis tuis ha buiſti q̃ ſi pro anguſtia tẽporis liceret(iam enim uideo pro pius nos applicare ripæ)narrarẽ & milia aliorum tyrãnorũ ex quibus creſceret etiã magis tibi opinio eoꝝ calamitatis: Nã illud poſſum quod certo ſcio tibi uerũ cõfirmare nullũ fere me uidiſſe unq̃ tyrãnorũ huc diſcendẽtiũ(deſcendũt porro oẽs(q̃ nõ uel alicuius ueneni infectionẽ: uel magnas ulcerũ cicatrices & ſanguinolentæ alicuius mortis horrida ſigna per ſe ferret.Ita mirũ eſt uidere tot ac tantos necatos confoſſos cruentatos:trucidatos: ℙa.Quis nunc ſe tantis in malis tyrãnum unquam eſſe optabit?quis imperia aſſe/qui queret quæ iam certius certo cognoſco magis fugien/da etiam q̃ meduſeum caput.Cha.Audiſti quibus apud ſu/peros tyranni malis torquentur ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos grauiora etiam illis parantur perhorreſceres& longe magis eorum ſortem:ℙa. Ergo & alia hic tyrannis parãtur.Cha.Credis ℙalinure ſcelera quæ parant morta/les hic aliquando impunita eẽ:ℙa.Hoc modo animaduer tebã.Cha.Animaduertẽdũ eſt igitur tibi quodcunq̃ in uita peccatur pari demum poſt mortem & reſpondente pecca tis pœna puniri:Nã ut capias quod dico ſi tu Palinure artẽ tuam nauicularíam uiuens male exercueris:ſi in dominum tuum mali quicq̃ uel cogitaueris uel comiſeris: ſi inaudi/

ens dicto ſuo extiteris inuenies hic tibi præparatas his quæ deliqueris ſimiles pœnas. Palinure Nihil profecto Cha. ſcio quod male egeri uel in dominum meum peccaueri niſi ſomnolētā illā dormitionē meā qua negligēti⁹ certe q̄ debebam me geſſi: Nam magno in periculo nauiꝫ ſimul & dominū quē uehebat meū reliqui niſi uigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed pœnaꝫ ſatis tum ob hoc traſſum peccatū meū etiā in uita recepi. Cha recipies etiam in morte: Ibis e nim quū enauite dimiſero ad ſeueros iudices nros: Qui examinant & cenſent delicta omnium: Ducēt quoq; te inexaminationem ſcrutabunturq; crimina tua: Videor uero uidere qualitate iudicabūt poene ſubiiciendum Pa Quali? Cha. parē peccato tuo tibi pœnā ſtatuent. Naꝫ quū ſomno peccaueris: æterno etiā te ſomno dānabūt. Pa. Dormiā ergo in æternū? Cha. Ita puto niſi grauius ſit aliud peccatū tibi. Pa. ſic mites habeā iudices ut non ſit grauius aliud mihi. Cha. Nullā ergo niſi ſomni pœnā patieris. Pa. nō hæc grauis poena mihi uidetur: Cha. Neq; aſinis etaim & bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute p̄ditis uiris grauiſſima exiſtimat: Pa. quas uero dic poenas pferent tyranni? Cha. audis tot clamantes & lamētates uoces: tot horrificos plātus: tantum ſtridorē feri tot tractus catenarū: Pa. delectabat me adeo ſermocinatio tua ut his minime aium intenderē. ſed quid audio tā triſte atq; horrēdū q̄ præ horrore poenæ aures meæ ſubſtinere nō poſſunt? Cha. ſint hæc quæ audis tormēta: tyranoꝫ Nā quū illi in uita carcer quē q̄ incluſerint: ſpoliauerint flagelauerint: trucidauerint in ſūmū luctū: in ſūma egeſtatē & calamitatē deduxerit: dānati ſunt etiā ab incorruptis iudicib⁹ ad pferēdas pares pœnas:

Ideo teterrimis quoq; carceribus inclusi: spoliati: flagellati: rotati: cæsi mẽbrati ac mille atrocissimis mortibus cruentati tantos edunt quantos audis gemitus tantum luctũ: tot ac tãtos reboatus clamores atq; eiulatus. Pa. Dic ẽt mihi Charõ an his pœnis plectũt q magni atq; primarii tyránis assistũt. Cha. prorsus hisdẽ: Nã suasu & cõsilio eoꝝ maxime cõmittũt tyráni scelera sua. Pa. an & in uita illi beati. Cha. nõ sec9 ac tyráni qbꝫ assistũt nã hisdẽ quoq; malis subiecti sunt: eadẽ enim sunt in eos populoꝝ odia maiora etiã inter se eædem curæ: eadẽ picula & quod miserabilius ẽ deiciunt sæpe a tyránis suis & uel carcer uel morte aliqñ pessima afficiunt. Patãta ẽ ergo tãq; generalis oiuꝫ calamitas: Vllã uero prorsus esse putas hominũ sortẽ q beata duci possit. Cha. Immo beatos aliquos non nego fuisse mortales sed p raros tñ. Pa. quos per raros: Cha. qui amore uirtutis & litterarũ cõtẽpserunt cætera mundi bona: Qui se innocuos: puros castos: integros: icorruptos: cõseruantes extulerunt animũ altius ad gustãdã diuinã excellẽtiã. humana q̃si sordida & abiecta relinquẽtes: Nã uirtus p se tã dulcis tãq; iocũda res est ut increbiles amatoribus suis afferat uoluptates: Tã nobilis & pstans est eius possessio ut sũma quadã ubertate ditet possessores suos: Quã qui uere est assequutus nihil præter litterarũ studia dulce: nihil preter dei cognitionẽ habet amabile: Quæ tantum prædulcia sibi bona stabilia ppetua: incorrupta præeligit custodit amplectitur: Reliqua uero mundi supremo tãdẽ gustu amara infirma momentanea corrupti bilia fuco mendatioꝝ: hilo. inaniora: hilla ieiũiora papis uolantibus fugit cõtẽnit abiicit cõculcat: Cõtentusq; seipso ac honestissimis suauissimisq; studiis suis totũ nihili mũdũ ducit ruentẽ etiam nõ formidat: In his recreatur refocilatur:

letã & iocundã agit uitã:ridet tantas hoiũ tanq; ſtultas & ultro ſibi quæſitas anxietates:tot ieptias:tot caſſos labores tot inanes curas:nemini nocet nemini moleſtus eſt: Laudãt eũ oẽs p̃dicant:admirãtur beniuolentia complectunt fauore pſequunt:q̃ uere hic beatus eſt qui cõſcientiæ ſuæ innocentia & integritate fruit:Quod primum eſt & dulciꝰ oibꝰ bonus ſecuruſq; ſui nullo timore angit nulla anguſtia torquet non timet larga(quibꝰ caret)q̃ſq; nihili facit diuitias ſibi a potentioribus eripi.Nõ timet a quocunq; ſe ledi qui nec quẽq̃ ſe leſiſſe certo intelligat:q̃ uere hic fœlix eſt qui tot tãtiſq; ſemotus curis & periculis:tantarum uacuus p turbationũ ſibi ſemp aliiſq; iocũdus lætetur ſemper & omnibus quot quot ſunt mundi honeſtis & his etiã q̃ cælibum communes ſunt pfruat uoluptatibus qui humanioribꝰ ſãctioribuſq; dedítus ſtudiis cõtẽnat oia cõtẽneſq; oia poſſideat:Nam his poſſidere oia uidet nõ q̃ oibꝰ habundet ſed cui nihil deficiat:Porro illi nihil deficit q̃ nihil cõcupiſcit. Cõcupiſcẽs aũt nihil cõtẽnit oia:Cõtẽneſq; ita id aſſequtur qd̃ deſiderat:Deſiderio uero ſuo ea demũ uera & ſola beati tudo beatorũ q; oiũ plenitudo ẽ.Pa Hi ergo quũ nihil mali egerint pœnaꝫ & nihil patiunt.Cha nihil prſus ímo pp tráſactã bñ uitá meritũ magnũ aſſequunt:Pa Quod.Cha. uel cœli fiũt ícolæ cõicátq; æternũ illis cœleſtis bonis: Vel ſi hucdeſcẽdũt mittunt i eliſiũ: Qui locꝰ ẽ qetis ac deliciarũ ubi ſedes fortunatæ:cãpi apti:læti omniũ oíno pœnarũ ex partes.Pa O ſi mihi ad mortales reddire aliqñ contingeret inclamarem q̃ magna poſſem uoce admoneré p ſuo quẽq; officio & dignitate:accuſarem tantam laborum fruſtrationem tantam curarum uanitatem:tot corruptas opiniones peruerſaq; iuditia:ſed q̃ maxime increparem qui uel magi-

ſtratu quopiã magno uel imperio cæteros antecedũt: oſtẽderem tanta quæ antea ignorabam ſed te docente nunc intelligo mala eoꝝ grauiſſima: dictu horribilia: reuocarẽ oẽs a uitiis: ab inferendis iniuriis: ad melioré uictũ a ſuperflua agẽdaꝝ rerum cura: intenderem deſiderio uirtutis laudarẽ inocentiam: prædicarẽ frugalitatẽ: exhortarer cunctos ad bene grauiter: caſtigateq; uiuendum: ad ſe cognoſcendum: ad contemnendũ tot caduca & ſomni cuiuſdam uel umbræ magis ſimilia mundi bona inuitarem ad honeſtas artes ad ingenuas exercitationes: ad ſtudia litteraꝝ ad ſpem ac contẽplationem diuinæ bonitatis. Cha. Et recte ſane ſed uides & ripam attigiſſe egredere iam: Pa. Et iam egreſſus ſum: Ad iudices eo placidam opto tibi ſemp nauigationem ſalue o Charon & uale: Cha. Et ego ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi ſemper iudices ſalue o Palinure & uale:

Luciani Charon ſiue ſpeculantes locutores: Charon & Mercurius. Mercurius.

Vid rides o Charõ? quid ue relicta cymba inſolẽs admodũ ad hæc noſtra ueniſti? Cha. Deſideraui o Mercuri quæ in uita ſunt cognoſcere: & quid uiuentes agant: quibuſue priuati cum ad nos deſcenderit oẽs plorent. Ex ipſis enim nundum quiſq; ſine lachrymis anna uigauit: Quoniam igitur impetraui a Plutone diei unius uacationem quẽadmodum adoleſcens ille Theſſalus aſcendi ad hanc lucem: opportuneq; tibi uideor occurriſſe. Scio enĩ optime te mihi ducem futurum: quæq; noſti oſtenſurũ oia Mer. Non ocium mihi oportior. nam Ioui maximo aliqd hũanarũ reꝝ miniſtraturus abſcedo. Iraſcitur ille facile: quare uereor ne ſi fuero tardus totũ me ueſtrũ fore iubeat: cõiici atq; in tenebras: uel & mihi quod Vulcão eueniat ut de cæ

lo in terram deiectus oenochous altero pede claudicans ridiculus diis manibus fiá. Cha. Oberrantem igitur me super terrá aſpnabere: præcipueq; cum inter nos magna itercedat familiaritas: unaq; & nauigemus & tranſuectemus. bene tamẽ ſeſe res habet o fili Maiæ. ſi meminiſti q; tibi neq; ut remigis ſungereris officio: neq; ut ſentinam exhaurires iuſſi unquam: cum tamen humeros fortiſſimos habeas ſed ſertis tu quidem in lecto iacens: uel ſi quem nactus ex mortuis fueris per totam cum eo nauigationem cõfabularis. At ego ſenex cymba trahenſ ſolus remigo. Sed per louẽ patrẽ ne me deſere mi Mercuriole. Verũ per oia quæ ſunt apud ſuperos circũducito: ut redeam cum uiderim aliquid. Quod ſi me deſeris cæcis haud quicquã interero: nã ut illi errant & labuntur in tenebris. Ita rurſus & ipſe tibi cæcutius lumen aſpicio. Sed ſine te exorã mi Cylleni. quoniã nõ in ingratũ: ſed in eum qui ſemper meminerit beneficium conſeres. Mer. in me hæc cudetur faba. Video enim qui optime ſi tibi ducatum præſtitero quam ſim habiturus mercedem Colaphis & pugnis omnino cædat. Mos tñ gerẽdus tibi ẽ. Nã qua qs dignus ẽ pœna ſi ab amico coact⁹ aliq̃d fecerit? Verũ & enim fieri haud quaq̃ poteſt o Charõ ut uideas omnia diligenter Multorum enim annorũ futura mora eſt. Deinde præconium facere tãq̃ ab Ioue auſugerim me oportebit. Itemq; publicanus Aeacus ægre feret ſine obolum quidem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas quid facto opus eſt conſyderemus. Charon: Tu ipſe præcipias: nam eorum quæ ſunt ſupra terram quũ ſim peregrinus noui nihil Mer. Excelſiore quodã loco nobis ẽ opus o Charõ. Vñ oia queas deſpicere. qd' ſi cœlũ poſſes aſcẽdere ñ laboraremus. Nã ex eo loco tãq̃ e ſpecula q̃dã cũcta itueri liceret. Sed ti

bi qui ſemper es intermortuos:& deos manes Iouis regia⁊ nõ eſt fas ingredi qua ꝓpter res admonet ut aliquẽ eminentiorem locũ inueniamus.Cha.Quæ tibi o Mercuri inter nauigãdũ ſoleo dicere ea te meminiſſe decet.nã qñ uis uẽtorũ uela uehemẽter impetit fluctibuſq; unda attollit & uos nauigatiõis ſpiti iubetis nũc uela laxari nũc cõtrahi:nũc ea uẽtis ꝓmittere:ego in puppi ſedens clauo inherẽs nõ ignarus eorum quæ facto opus ſunt ſilere uos iubeo: Eeodẽ modo tu o Mercuri ceu gubernator nunc ea facias:quæ tibi meliora uidenť. Ego uero ut lex eſt apud Epibatas tacitus ſedens quæ iuſſeris parebo.Mer.Dicis ꝓ belle iam ſileas iubeo:Inueniam certe ſpeculã nobis idoneã nunquid Caucaſus aut celſior parnaſus uel eminentior utroq; olympuſ erit Cõmodior?nõ.n.fruſtra aſpexi olympũ ſed tua mihi opus eſt opera.Cha.Iube nam qcquid iuſſeris faciã per uiribus. Mer. Homerus poeta ait deos Aloeifilios quum eẽnt adhuc pueriosſam a radicibus euellentes olympo ſup impoſuiſſe Ꝺei de pelion ſuper oſſam ratos per hunc modum poſſe cœlum aſcẽdere:ſed qa Iouis hoſtes dederunt merito pœnas : nos uero quum nihil aduerſus deos agamus quid obſtat ne mõtes montibꝰ ſup imponamus:ut ex ſublimiore quodã loco cuncta ſtueri poſſimus.Cha. Ꝓoterimus ne o Mercuri nos Pelion eleuare & oſſam?Mer quare nõ Charon? an cenſes nos qui inter deos annumeramur illis adoleſcẽtibus eẽ ibe cilliores.Cha.minime ſ⁊ res uideť ꝓ difficilis factu.Mer.Obtuſo es ingenio Charon & imperitus minimeq; poeticus: nam homerus poeta celeberrimus duobus uerſibus aſcenſũ nobis facit in cœlum adeo facile montes montibus ſuper imponit:Et miror ſi tibi hæc monſtra uidentur qui Atlanta cognoueris qui ſolus cœlum ſubſtinet & quæ in cœlo ſunt

bmnia fecerut. Atlas ab eo aliquando labore quieſceret aſſe-
runt Herculem fratrem illi tantæ moli ſuppoſuiſſe caput.
Cha. Ego iſta audiui o Mercuri, ſed an uera ſint nec ne no
ſti tu & poetæ nos negotiũ noſtrũ peragamus. Mer. Veriſ
ſima ſunt o Charon nec ſapientiſſimos homines iſta finxiſ
ſe exiſtimes. Itaq; oſſam ſummoueamus prius uelati Home
rus architectus egregius nos admonet carminibꝰ: & ſuper
Oſſam Pelion frondoſum. Vides ne q̃ facile ac poetice cõ
fecimus hãc fabricã? Eia igitur aſcẽdã ut uideã ſatis ne hoc
ſit an adhuc ædificare oportet papæ in loco humili ac depꝛ
ſo adhuc ſumus: nãq; ab oriente uix Ionia Lydiaq; uidentꝰ
ab occaſu ſolũ Italiã & Sicilia. Ab auſtro
Creta: nec illa bene apparet. quare Oetã quoq; nobis ſum-
mouẽdũ eſt ac ſupra omnes Parnaſum ipſum poni oportet.
Cha. Ita faciamus: ſed uide ne ſupra modũ opus extollẽtes
una cum illo ruamus. Amant enim homeri fabricã pfractis cerui
cibus expetitur. Mer. Cõſidam in tuto cũcta cõſiſtent: tranſ
fer Oetã ſuper impone olympũ. Cha. En tibi. Mer. Aſcendo
rurſus bene ſeſe res habet oia uideo: aſcẽde iã Cha. Porrige
dextrã o Mercuri mõ eni; paruã iubes molẽ aſcẽdere. Mer.
Sic oro te Charon cupis cognoſcere: ne quaq; ſimul hæc duo
ut tutus ſis & ſpectandi cupidus, tene dextrã: cane pones in
lubrico pedẽ. O factũ bene aſcẽdiſti & tu: quia Parnaſus bi-
ceps eſt cõprehẽdamus ut ſingulæ uertices: ut ſedẽtes cũcta quæ
mus aſpicere: circũſpice iam totũ terrarũ orbẽ. Cha. Video
terram ampla a ſtagno quodam peringenti circũdatã. Vi
deo montes, flumina: quæ & Cocyto ſunt & Phlegetonte
maiora: homines etiam puſillos: & eorum quaſi quoſdam
nidulos. Mer. Vrbes illæ quidem o Charon quas tu nidos
appellas. Cha. Nequicq̃ o Mercuri elaboraſſe nos uideo: &

Parnasum cum Castalio fonte: Oetaq; & montes alios trā
tulisse. Mer. Quāobrē? Cha. Quia nō ueni ut montes flu
mina q; prospicerem: sed cupiens res hoium actusq; cogno
scere quod tibi scire tunc licuit qñ rideti mihi factus obuiā
cur ita effuse riderē interrogasti. Audieterā enim quem piam
atq; ideo supra modū fum lætatus. Mer. Quid nam id erat
Cha. Vocatus quidā ab amico ad cenā arbitror: eras inquit
ueniā: ac intercedendū a tegula: quæ e tecto decidit nescio
quō ex ædificio occisus: est hoc cū aspexi risi uehementer
quia quod promiserat pstare q; miser non potuit. Sed uolo di
scedere: ut longe plura & audiam & uideam. Mer. Mane le
uabo ego te huiusmodi cura: lynceū q; breui efficiā cum ab
Homero quædā: & incantationē: quæ ad id accommodetur
accepero: atq; interim dū dico carmina memineris nō te ad
huc uisu hebeti cernere: uerū aperte uidere oia. Cha. Dic mō
do. Mer. Iaq; ex oculis ammoui caliginē ut bene cognoscas
& deū & hominē. Cha. quid est? Mer. Iam uides. Cha. Lyn
ceus ille pme tāq; cæcus admodū. Itaq; tu me doce respon
deo interroganti: sed uis ut & ego homerice interrogē? ut scias
& me ñ ignaue ee Homeri. Mer. Tu remo & naui semp incū
bens nosti Homerū? Cha. Noli autem nauigādi deridere qd
te haud quaq; decet: sed q illū probe norim hinc scire ma
xime potes: Nam per Acheronta cū illū nauī transuehere
orta tēpestate illos uersus canere cœpit quibus infaustū na
uigantibus iter describit. Neptunus nubes collegit: atq; ab
imis sedibus mare totū cōmouit trifido tridente: oibusq; pro
cellis: hæc & multa alia cū caneret unda uehementiore tur
bine concite puppim repēte irruit: illiusq; pene euertit ni
carminū. Cumq; nausearet ille multa euomuit carmina de

Scylla Carybdi & Cyclopes hominū igitur si ex tanta nomi
tione pauca affectuam. Sed dicas mihi quelim: quis nam sit il
le uir nequam qui tanta carne suffultus forma & corporis
magnitudine decorus uertice super eminet cæteros. Mer. Il
le est Milo Crotoniates: cuius de laudibus uniuersa pæne
Græcia resonat quod uinum taurū in medio stadio arripuit
atq; humeris tulit. Charon. Quāto ego maiore dignus sum
peonio? Qui paulopost milonem ipsum corripiens im po-
nam supra scaphidiū meum: qui cū se prostratū abiectūq;
uidebit: palmarū ac laudum suarum memor ualde plorabit.
Nunc quia Taurum humeris in stadio sustinet nunqd exi-
stimamus putare se ad nos aliquando esse uenturū? Mer. In
tanto corporis robore nō cadit cogitatio mortis. Cha. omit
tamus in præsentia risum quem dum nauigabimus milo no
bis abunde præstabit: quum non solum taurum: sed ne cali-
cem quidem sustinere poterit. At quis ille specie & for-
ma honestus non græcus ceu ex ipso habitu apparet? Mer.
Cyrus o Charon filius Cambisis qui a Medis in persas im-
perium transtulit quiq; nuper deuicit Assyrios: ac Babylo
nem redegit in ditionem suam & nunc lydiam petit. Croe-
sumq; regno priuaturus uidetur futurus omnium princeps
Cha. Vbi nam Croesus ille: Mer. Coniice oculos ad magnā
illam: altamq; urbem triplici muro circundatam: sardis illæ
sunt. Et item ille Croesus qui aureo strato recumbens uer-
ba facit cum Solone athenienſi philosopho: uolumus ne
quid inter se confabulantur audire: Cha. Quid ni. Croesus
Attice hospes uidisti ne diuitias & thesauros meos & quan
tum non signati argēti: atq; auri & q̄ multæ mihi sint opes
dic mihi quē ante omnes homines esse putas fœliciorē Cha

Quid respondebit Solon? Mer. Sis inquam. Iouem non dicet quicq̃ humile: atq; plebeium. o Charon. Solon. Perpauci quidem o Croese fœlices: Ex iis quos ipse noui Cleobim ac Bytonem puto fœliciss̃mos extitisse sacerdotis filios. Cha. Narrat hic oriundos argis qui iugo colla summisissent ut post̃q ad matrem sacerdotem pharetro posita detraxerunt una Ambo interiere. Croe. habeant tibi primas partes fœlicitatis dic age quis est secundus. Solon. Athenien sis Tellus qui bene beateq; uixit atq; pro patria mortuus est. Croe. Ego uero o sceleste tibi fœlix esse non uideor? Solon. Nõdũ scio o Croese nisi ad finẽ usq; uitæ pernenieris: nam quod quis in uita fortunatissimus fuerit mors est argumentum certissimũ. Cha. Optime respondisti o Solon quoniam nõ es nostri immemor nisi nos cymba nostra uexerimus nõ putas posse fieri hoc uel iudicium. sed q̃ st̃ quoq; crassus emit tit? qd ue supra humeros ferant? Mer. Lateres Pythio apollini aureos dono mittit mercede oraculi quo morietur breui: est profecto uatũ per q̃ studiosus. Cha. Illud est igitur aurũ splendidũq; atq; suppalidũ: cuppriũ audi & suaudiui sem per. Mer. Illud quidẽ o Charon clarũ nomine p quo inter homines pugnatur assidue. Cha. Nihil ineſſe boni in eo uideo nisi forte illud solũ q̃ portantes aggrauat. Mer. Nescis adhuc quot apud insanos homines ppter aurum bella. Insidiæ: latrocinia: periuria: Cædes. Vincula. quot item longe nauigationes: quot ad emendum uendendum ue iteriera quot seruitia fiãt o Charon. Cha. Non tamẽ o Mercuri multum ab ære differt aurũ æs enim ego noui q̃n (ut scis) a singulis quibusq; quos cymba præterucho accipio obolum. Mer. Ita est certe: sed eris magna ẽ copia atq; ob id nõ est curæ mortalibus. Aurũ uero ẽ q̃ rarissimũ quod ex terræ uisce

tibus effodiant? nõ enim mihi ætheria est aurũ ut plombũ & cætera metalla. Cha. extremã horum dicis insaniã: qui rẽ pal lidam pergraue q; ita discupiant & amant q; uehementer. Mer. At ille Solon o Charõ aspernat aurũ croesum q; & bat ri iactantiã (ut cernis) deridet: & mihi qdẽ tale qd dicturus uidet. Cha. Audiamus igitur. Solon. Dic mihi o Croese pu tas ne Apollinẽ hisce indigere lateribus? Croesus. Certe per Iouẽ nõ est enim Delphis tale quid munus. Solon. Igit̃ hea tiorẽ existimas uidere deũ; si una tũ cæteris aureos habeat lateres? Croe. Quare nõ? Solon. Ingentẽ; dicis o Croese in cœlo penuriã si ex Lydia trãsmitti aurum ad se cupiãt cœli colæ. Croe. Vbi nam tantum auri quantũ est apud nos? So lon. Dic mihi nascitur ne ferrũ in lydia? Croe. nõ. Solon. Me lioris igitur indiga est lydia. Croe. Quomodo ferrum est au ro præstantius? Solon. Scies utiq; si respondere non fuerit graue. Croe. Percontare quicquid placet o Solon. Solon. Vtrũ qui salutem aliis afferunt an qui efficiunt salui melio res? Croe. Qui saluos alios faciunt. Solon. Si ergo cyrus: ut dicunt nõnulli: aggrediat lydos aureos ne tu gladios mili tibus feceris an erit opus ferro? Croesus: ferro certe. Solon. Et nisi si ferrũ paraueris tuũ aurũ captiuũ migrabit in per sas. Croe. nõ inficias eo o solon. Solon. abfit ferrum eni auro melius esse uideris cõcedere. Croe. Iubes ne igitur ut & deo ex ferro lateres mittam? utq; aurũ in posterũ rursus im plorem? Solon. Neq; ferro illi opus est siue æs siue aurum dono mittas: alii profecto aliquando possidebunt & lucrum dede ris hisce muneribus aut phocensibus aut delphis aut boe riis ipsis aut tyranno cupiam aut latronis: deo autẽ; paruæ curæ est aurũ tuum. Croe. Semper mecũ altercas propter diuitias: mihiq; inuides. Mer. ægre fert Lydus o Charon au

uerborum & ueritatem. Verū dura res ei esse uidetur homo
pauper qui nihil timet sed quod adest libere loquit. At ue
ro solonis breui meminerit qñ ipsum captiuum imponi su
pra rogū cyro iubente oportebit. Audini enim dudū. Clo
tho uniuscuiusq; filia recensentē ubi cum multa tum hæc in
scripta erant. Croesum a Cyro captū iri: Cyrū uero ipsum a
Massageti de illa esse occidēdū. Vides ne Sitidem illam in
equo albo agentē: Cha. Video certe. Mer. Ea est Tomyris
quæ abscisum a se Cyri caput in ut rem iniiciet plenū san
guine. Vides ne ipsius etiā cyri filium adolescētē. Ille ē Cā
bises qui patri succedet in regnū. Cūq; milies i libya æthio
piaq; errauerit postremo furens interfecerit apia ipse peri
bit. Cha. o rez Cachino dignā sed qs ipsos nūc itueri queat
aspernantes alios? sine qs crederet unq; qđ paulo post hic
erit captiuus? Illius uero caput erit in utre pleno sanguinis
Ille uero o Mercuri quis est purpurea ueste indutus cū dia
demate cui reddit anulum coquus exenterato pisce: In am
phirete insula. Quendam uero se esse regem ostentat. Mer.
Dicis optime o Charon uerum Polycratem uides famiosū
tyrannum qui se putat esse fortunatissimum omniū: sed ipe
etiam a Menandro seruo Oretæ Satrape hosti traditus cru
ci effigetur miser qui ex tanta fœlicitate taz breui decideris
& enim hæc dum Clotho fila recensēt accepi. Cha. Admi
ror te generosa Clotho eos ipsos o optima obtruncа horū
capita obscinde: crucifige: ut cognoscant qđ homines sunt
tollūtq; in altum ut lapsu grauiores ruāt: itaq; magis doleāt
Ego uero ridebo quādo unū quēq; eorum nudum inuene
ro in scaphidio neq; purpuram neq; tiaram aureum ue le
ctum afferētem. Mer. Et horum quid est sic sese res habeāt
sed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi

bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros colunt: hi fœnerant: hi sunt una littera plusq̃ medici? Cha. Video sane populos varios: uitamq; hominũ tumultu atq; erroribus plenam & ipsorum urbes aluearibus similes in q̃bus suum quisq; habet Aculeum & proximum quemq; pũgit. Pauci quidem agunt ac ferunt humiliorem ut uespe: sed hæc turba: quæ ipsos circumuolat palam: qui sunt? Mer. Spes o charon & insania & uoluptates & auaritia & ira & odium & id genus cætera. Quibuscũ ignorantia quidẽ immista est simulq; uersatur. Et per Iouem etiam odium: ira: zelo copia: inscitia: indigentia: auaritia. Sed eorum qui supranoli tantum quidem irruens percutit & perterret interdum. Spes uero imminentes capiti cum maxime sperãt homines obliuiscuntur ipsorum & euanescunt: ipsosq; hiantes deserunt & frustrantur ut unda. Tantalum: quem uides apud inferos excruciari si uero acrius intueari s uidebis: paricas sua cuique stamina trahere ac tenuissimis omnes ceu arachnæ alligatos filis pẽdere. Cha. Video optime tenuissimũ quod quæ filum multaq; perplexa tum uni tum alii supra caput. Mer. Digne ac merito o portitor est enim infatis ut ille ab hoc atq; ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiãt hæredes: & cui angusta sæpes est is locupletis bona consequatur: hoc autem perplexitas illa significat. Nonne uides omnes tenui quodã pendere filo: quãdoquidẽ põdus pferre amplius haud quaq̃ potest. ingẽti sonitu ruit p̃ceps: hic uero paulisp ab humo sublato si cadat nullus fiet strepitus uix q̃ a uicinis ppioribo audiet casus. Cha. Valde hæc ridicula o Mercuri & plẽa insaniæ. Mer: At q̃ nõ posses unq̃ dices pdignitate satis hæc eẽ ridicula & maxie cũ sũmo ista studio exgrãt hoies: quæ dũ sequũt mors optima eos arripit: cui?

uerborum & ueritatem. Verū dura res ei esse uidetur homo pauper qui nihil timet sed quod adest libere loquit. At uero solonis breui meminerit qñ ipsum captiuum imponi supra rogū cyro iubente oportebit. Audiui enim dudū Clotho uniuscuiusq; filia recensentē ubi cum multa tum hæc inscripta erant. Croesum a Cyro captū iri: Cyrū uero ipsum a Massageti de illa esse occidēdū. Vides ne Sitidem illam in equo albo agentē? Cha. Video certe. Mer. Ea est Tomyris quæ abscisum a se Cyri caput in ut rem iniciet plenū sanguine. Vides ne ipsius etiā cyri filium adolescētē. Ille ē Cābises qui patri succedet in regnū. Cūq; milies i libya æthiopiaq; errauerit postremo furens interfecerit apia ipse peribit. Cha. o rez Cachino dignā sed qs ipsos nūc itueri queat aspernantes alios? siue qs crederet unq; qd paulo post hic erit captiuus? Illius uero caput erit in utre pleno sanguinis Ille uero o Mercuri quis est purpurea ueste indutus cū diademate cui reddit anulum coquus exenterato pisce: In amphirete insula. Quendam uero se esse regem ostentat. Mer. Dicis optime o Charon uerum Polycratem uides famiorū tyrannum qui se putat esse fortunatissimum omniū: sed ipse etiam a Menandro seruo Orētæ Satrape hosti traditus cruci effigetur miser qui ex tanta fœlicitate taz breui decidet & enim hæc dum Clotho fila recenset accepi. Cha. Admiror te generosa Clotho eos ipsos o optima obtruncā horū capita obscinde: crucifige: ut cognoscant qd homines sunt tollūtq; in altum ut lapsu grauiores ruāt: itaq; magis doleāt Ego uero ridebo quādo unū quēq; eorum nudum inuenero in scaphidio neq; purpuram neq; tiaram aureum ue lectum afferētem. Mer. Et horum quid est sic sese res habeāt sed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi

bella gerunt: hi pro tribunali cognoscunt causas: hi agros colunt: hi fœnerant: hi sunt una littera plusq̃ medici? Cha. Video sane populos varios: uitamq; hominũ tumultu atq; erroribus plenam & ipsorum urbes aluearibus similes in q̃bus suum quisq; habet Aculeum & proximum quemq; pũgit. Pauci quidem agunt ac ferunt humiliorem ut uespe: sed hæc turba: quæ ipsos circumuolat palam: qui sunt? Mer. Spes o charon & insania & uoluptates & auaritia & ira & odium & id genus cætera. Quibuscũ ignorantia quidẽ imista est simulq; uersatur. Et per Iouem etiam odium: ira: zelotopia: insciti: indigentia: auaritia. Sed eorum qui supranoli tant timor quidem irruens percutit & perterret interdum. Spes uero imminentes capiti cum maxime sperãt homines obliuiscuntur ipsorum & euanescunt: ipsoq; hiantes desecunt & frustrantur ut unda. Tantalum: quem uides apud inferos excruciari? si uero acrius intueari s uidebis: paruas sua cuique fluuia retrahere ac tenuissimis omnes ceu arachnæ alligatos filis pẽdere. Cha. Video optime tenuissimũ quod quæ filum multaq; perplexa tum uni tum alii supra caput. Mer. Digne ac merito o portitor est enim infatis ut ille ab hoc atq; ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiãt hæredes: & cui angusta sæpes estis locupletis bona consequatur: hoc autem perplexitas illa significat. Nonne uides omnes tenui quodã pendere filo: quãdoquidẽ põdus pfere amplius haud quaq̃ potest. ingẽti sonitu ruit p̃ceps: hic uero paulisp̃ ab humo sublato si cadat nullus fiet strepitus unq̃q; a uicinis ppiorib⁹ audiet casus. Cha. Valde hæc ridicula o Mercuri & plẽa insaniæ. Mer: At q̃ nõ posses unq̃ dicere pdignitate satis hæc eẽ ridicula & maxie cũ sũmo ista studio exgrãt homines: quæ dũ sequũt mors optima eos arripit: cui?

nuntii & miniſtri ualde multi: ut uides: febres uariæ nomi-
cæ: pulmonaria: gladii: latrocinia: aq̃ ita: iudices: tyrãni: quo
rum nihil unq̃ eis uenit in mentem ut bene faciant. Verum
cum in hos incidunt caſus: tunc ſæqueus illud: heu: heu: ah:
o: hei: hui: q̃ ſi ab initio cõſiderarent ſe eſſe mortales: breui-
ſſimamq; eſſe uitam hominibus datã tanq̃ e ſomno e uita di
ſcederent terrenis omnibus derelictis uiuerentq; prudẽ-
tius: atq; obeuntes mortem longe minus dolerẽt. Sed quia
putant ſe ab his rebus nunq̃ poſſe auelli quando mortis mi
niſter adeſt uocatq;: & febri uomitans abducit erectos q̃
plurimũ dolet & cõqueruntur e uita exedere: qui nunq̃ pri
uatã iriſe terrenis & caducis rebus exiſtimabant: qui ſummo
ſtudio curaq; ædificat inquietatq; operarios: facerent ne ſi ſe
domum non habitaturum: ſed perfecta illa ſtatim moritu-
rum hæredi; relicturum: nec ſemel quidem in ea cœnaturũ
cognoſceret miſer. Alius autem o Charon: quia filium pe-
rit uxorem conuiuium q; amicos conuocat atq; patris nomẽ
imponit: ſi ſciret mendicũ interiturum eſſe filium: uidetur
ne tibi eo filio gauiſurus? ſed cauſa eſt quia patrem Athle-
tæ gaudio ſũmo affici uidet: quoniã ex olympico certamine
victor domũ redierit filius. Vicinũ aũt filii efferẽtem ſunus
nõ uidet: ignorat quali etiã ipſius filius ſtamine pendeat.
Qui uero de agrorum finibus litigant quiq; ut ſibi pecuniã
cõgregẽt: nũq̃ quieſcũt quales ſint uides: qui priuſq̃ partis
potiri cœperit: ex iis: quos prædixi nũtiis ac miniſtris mor
tis arripiuntur: abducunturq; ad inferos. Cha. Omnia certe
uideo: mecumq; ipſe conſidero: quid dulce illis in uita ſit
quid ue ſit illud quo tantum doleant lugeantque priuatis
Nam ſi reges eos ſecum. quis cogitet: qui fœliciſſimi eſſe
omnium uideantur in uita præter incertam ambiguamque

(ut aiunt) regum fortunam plura esse illis amara q̃ dulcia ĩ
ueniet metus: tumultus: odia: insidias: iras adulationes. ho
rum enim omnes sunt participes. prætereo luctus: morbos:
passiones honorum æqualium: quæ ipsis imperant: & do
minantur. Nondum enim tempus ut hæc qualia sint in pri
uatis hominibus cõnumeremus: Dicam tibi igitur o Mer
curi cui nam similes esse homines putem: uitãq; eorũ omnẽ
Vidisti ne unq̃ ampullas inaquis repentinis himbribus ge
neratas? dico inflationes ex quibus cogit̃ spuma? Sunt enim
ex illis nonnullæ paruæ staticq; ortæ euanescũt. Aliæ paulo
durãt diuti⁹: q̃ aliis supueniẽtib⁹ ĩ magnũ tumorẽ excrescũt:
sed tame & illæ extinguntur penitus. aliter enim fieri non
potest. Talis est hominum uita omnes enim uitali aura tu
mentes hi maiore quidem Alii uero minore ætque his qui
dem angusta est uita auraque cito interitura Hi uero una
cum esse coeperit extinguntur: Omnibus tamen moriendũ
est. Mer. Non minus propriam similitudinẽ q̃ Homerus: se
cisti o Charon qui foliis humanum comparat genus: Cha
Atq; cum breuissima sit uita hominis: quid agant uides: &
quemadmodum alter alterum in principatu honoribus di
uitiis: & cæteris generis eiusdem superare pro uiribus expe
tit: quibus omnibus derelictis oportebit eos unũ duntaxat
habentes obolũ proficisci ad Charonem. Et quoniam in ex
celso sumus loco. ui ut exclamans per ingenti uoce ipos ad
moneam: ut ab insanis abstineant laboribus ad modeste &
quieto uiuant animo: mortẽ præoculis semper habentes:
Dicam o stulti qui insanitis in rebus uanis: quid tanta ani
mi inquietudine deliratis? quiescite iam: abstinete inaniũ la
borum non enim uiuetis semper: eorum que istic sunt non
est quicq̃ æternum: non aliquid moriens quispiã secũ affert

nudum proficiſci neceſſe eſt: domum uero & agrum atq; au-
rũ modo horũ modo illorũ eſſe & trãſmutare idctidẽ opor
tet dominos ſi hæc & huiuſmodi ex ſublimi hoc loco illis
clamabo. nõne exiſtimas uitæ admodũ utile: multoq; ſapien
tiores futuros. Mer. O fortunate Charon neſcis quãta ſit il-
lis ignorantia: quantus error: ut ne terebella quidẽ eorũ ape
rire aures queas: tãta illas cera cõcluſerũt quãta ſociorũ au
res Vlyſſes ſyrenũ metuens dulcis cantus. Vnde igit illi ſi
rũperis etiã clamans poſſent audire? Quod lethe apud nos
apud homines ignorantia poteſt. Sunt tamen ex ipſis pau
ci qui aures cera non occluſerunt: ueritati acquieſcũt & res
humanas acute perſpiciũt: atq; quales ſint haud faciunt pi
li. Cha. Illis igitur exclamemus. Mer. ſuperuacuũ & hoc: ut
illis quæ optime norint inculces. Nonne uides ut abſtinen-
tes multa quæ fiunt derident: & nequaquã eis placent. Sed
certũ eſt eos ſecundum nos de uitæ curriculo iam conſule-
re. Habentur enim odio ignorantiam eoꝝ coarguẽtes. Cha.
Euge o generoſe. Sed per pauci o Mercuri. Mer. Sunt & hi
multi. ſed iam deſcẽdamus. Cha. Adhuc unum ſcire cupio
o Mercuri: cũ illud oſtẽderis a te mihi cumulatiſſime ſatisfa
ctum fuiſſe fatebor. Vbi nam corporum apothecas effodi-
unt ſcire uelim. Mer. Monumenta o Charon & tumbas tu-
muloſq; & ſepulchra hæc uocant homines: uerumtamẽ cet
nis ne ante urbes aggeres illos ac ſtatuas & pyramides?
Mortuorum Thecæ ſunt omnia & Sarcophagi. Cha-
ron Quid igitur illi coronant ſaxa atq; unguento illinunt?
Quid uero ante tumulos ſtructa pyra foueaq; effoſſa: lautas
ibi adolent cœnas uinum effundentes ac melicratum. Mer.
neſcio o Charon qd ꝓſint hæc iis qui deſcenderũt ad infe
ros: Sed credunt eas animas circunuolantes nidorem uicti

mæ fumum q; delibare:& a fouea bibere melicratu; Charon
Illos bibere & comeſſe qui oſſa ſunt ſicca & per arida ridi-
culus ſane tibi uideor iſta commemorás qui quottidie agas
eorum animas. Noſti enim an qui ſemel ſunt ſepulti redi-
re ad ſuperos queant. Præterea ego o Mercuri q̃ plurimis
negotiis impeditus cachino diga perferrem ſi me nõ ſemel
illos ſed iterum deducere oporteret. O ſtulti qui ignoratis
quid iter mortuos uiuoſq; interſit:& qualia ſint ea quæ nos
habemus:& q; Nil inhumatus eo differt quirite ſepultus.
Atq; eadem atridæ & fortuna binominis hyri:
Non eſt deformi Therſite maior Achilles:
Aeque imbecillum miſeris caput omnibus:æque
Nudi omnes:arent herboſa ut prata colore.
Mer. Optime Homerum adducis o Charon & quia id me
miniſti ſepulchrum tibi Achillis oſtendam uideſne illud
in litore apud Troianum Sigeum? e regione uero in rheteo
Aiax ſepultus eſt. Charon ℙ Parua illa quidem ſunt o Mer
curi ſepulchra. Sed iam celeberrimas urbes: quas audimus
oſtendas mihi uelim & quæ nini fuit: quæq; Sardanapali
Babylona:mycenas:cleonas:ipſamq; Ilion:permultas equi
dem memini ut qui decẽ totos ános trãſuectari illic ad nos
pfectas animas ut nõ modo nõ diſcedere unq̃ ſed ne ſenti
nã qdẽ exhaurire potueriẽ. Mer. Nini qdẽ oportitor deleta
ẽ penitus:ut ne ueſtigiũ qdẽ appareat neq; locũ ubi nã fue
rit poſſis oſtẽdere. Illa uero eſt Babylõ bene turrita ac mu
ris cincta q̃ latiſſimis:uerũ:& ipſa paulopoſt (ut Nini) pe-
nitus delebitur: Mycenas uero cleonaſq; pudes oſtendere:
atq; illium maxime ſuffucabis ſcio cum deſcenderis Home
rum: qui urbes iſtas ita illuſtrauerit carminibus: uerum
tamen olim fuere illæ foelices: Nunc & ipſe interie-

re nam ipſæ quoq; urbes ò portitor ut homines pereunt: & quod uix credas flumina etiam omnino extinguunt: Ná Inachi ne alueus quidem relictus eſt apud argos. Papæ gomere hiſce laudibus & nominibus ſacra Ilios & lacinia beneq; ædificatæ Cleonæ ſed dũ loquimur qui ſunt illi qui bella gerunt uel quã ob cãm ſe inuicem interficiũt mutuiſq; uulneribus? Mer. Argiui & lacedæmonii ſunt o. Charon: Ille uero examinatus ac ſemi mortuus eſt Othryades imperator qui ſuo nomini trophæum aſcribit. Cha. Qua re eſt inter ipſos bellum o Mercuri? Mer. Propter cãpum ipſum i quo preliantur: Cha. O ſũmaʒ dementiã o ſtultiſſimos hoies: o cæcũ humanũ genus. Neſciunt miſeri q; ſi totam ipſorum quiſq; poſſideret peloponeſum uix pedalem acciperet ab Aeaco locum Campum uero ipſum alii atq; alii ſæpe colẽt agricolæ qui ſunditus trophæum aratro euertent: Mer. Ita quidem hæc futura ſunt o Charon nos uero iam deſcenda mus: monteſq; deſtruentes rurſus in locũ ſuũ tranſmutem⁹ ac abeamus: ego quidem quo miſſus ſum tu uero ad porthmeum & cymbã ueniam aũt paulopoſt & ipſe agens mortuos: Cha. Feciſti probe o Mercuri: ſane tuũ hoc in beneficium nulla unq̃ delebit obliuio. Didici enim te duce quales ſunt res infoeliciũ hoium oſtendiſti reges. lateres aureos: ſolẽnia ſacrificia pugnas Sed de Charone nullus unq̃ ſermo.

Luciani Diogenes locutores: Dio, Alexan. Dio:

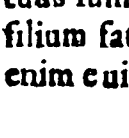

Vid hoc o Alexander: & tu quoq; e uita migraſti quẽadmoduʒ & nos omnes Al. Miraris o diogeneſ haud quaq̃ admiratione: ſi homo cum eſſem mortuus ſum Dio. Ammõ igitur mentitus eſt te quum ſuum eẽ filium fateretur Al. Equidem Philippi ſum perfecto. non enim e uita deceſſiſſem ſi Ammodo is fuiſſem filius: Dioge.

Quippe olympiadē in cubiculo draconem conuenisse asse uerabat. Inde ex ipso te peperisse Philippum uero summo pere decipi cum putaret te suum esse filiū. Ale. At egomet eadem audiui sicut & tu. Hac uero tempestate perlucide intelligo & nihil sani neq; mater ipsa: neq; ammonii uates profitebantur. Dio. Sed ipsoꝝ mendaciū nō inutile tibi ad res gerendas fuit o Alexander detersebantur enim q̄plurimi te deum esse putantes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliq; sti imperiū? Ale. Latet me o Diogenes: quū circa hæc cogitare nihil potuerim p̄ter id solū q̄ moriendo perdicæ annulū tradidi. Sed tu q̄so cur rides o Diogenes? Dio. Quid autē aliud est q̄ q̄ in mente deuenerunt: quæ græci (iā nō diu ē) blandientes egerunt quum te præsidē: & aduersus barbaros imperatorem deligerent. Quidā uero & te duodecim diis quū adderent tēplū ædificarunt ac sacrificia tanq̄ draconis filio obtulerunt. Verꝝ dicas quæso qua in parte te Macedones sepelierūt. Alex. Babyloniæ iaceo tres modo iā dies. Sꝫ Ptolomæus armiger meus pollicitus est si cōtingat abimpediente cū tumultu ocium ducere: me in ægyptū deferres ibiq; accuratissime sepelire tanq̄ unū ex ægyptiorum diis. Dio. Non igitur ridebo o Alexander quū cernā te in inferno adesse: & adhuc insanire sperareq; Osiridem aut Aminidem fieri? Sed hoc ideꝝ o diuinissime ne speres cū nephas sit & illis qui semel paludem transfretarūt ut redeat aliquis aut qui infra ipsius os transierit. Non enim segnis est Eacus: nō Cerberus cōtinendus: uerū ego id abste perlibētissime audirē quo aio fers te quū intelligas tantā in terra reliqsse fœlicitatē corporis custodes defensores: milites: auri tātā copiam: te gentes innumeras uenerantes Babyloniā: Bactra: ingentes bestias honorē: gloriā insignē esse: ac opera summo

ſtudio dante: ut & tuũ caput ſplendida corona & corpus regia porpura ornetur. Nõne triſtant te hæc quũ in memoriã redeũt cur fles o ſtulte. nõne Ariſtoteles ille ſapiẽs te res huiuſmodi docuit? nõ firma: nõ ſtabilia fore quæ fortuitu fiũt Ale. Sapiẽs ille oium q̃ fuit adulatorũ perditiſſimus. Me tã tũ mitte quæ Ariſtotelis ſunt ſcire quæ a me poſcit quæ iubebat: quo adhuc pacto erga diſciplinã meã uſus eſt diligẽtia: & cõmẽdãs & blandiẽs nũc quidẽ ex fortuna tanq̃ ipſa pars ſummi boni exiſteret. nũc aũt ex rebus geſtis aut diuitiis quæ rurſus & partẽ ſummi boni eẽ affirmabat: ut & ipſe met accipiẽdo nõ erubeſceret. Homo ô Diogenes deceptor atq; ueneficus: nempe niſi triſtitiã ex eius adeptus ſum ſapientia quẽadmodũ ex bonis illis quæ deinceps ego apd̃ me nõ cõnumerabo. Dio. Scias deniq; uelim q̃d acturus ſis. Medicinã enim huiuſcemodi triſtitiæ imponã. hoc in loco quũ eleboris ualitudo nõ uagetur. Tu uero obliuionis aquã diripiens q̃ auidiſſime bibe: & rurſus bibe: & q̃ ſæpiſſime hoc. n. pacto de ariſtotelicis demũ bonis quam habes triſtitiam maxime interimes. Cæteræ & Clitũ illum: & Caliſtenẽ cerno: qui & quibuſdã cum aliis in te impetũ ferunt: quo te in primis lacerant: ac de his quæ in eos egiſti ulciſcant quã obrẽ alterã tu hãc uiã deãbula & ſæpe quẽadmodũ dixi bibe

Luciani Terpſion locutores. Terpſió Pluto. Terpſion

VStũ ne hoc eſt o Pluto me q̃dẽ e uita obiiſſe. xxx. quũ ſim annorũ. Tu critũ uero ſenẽ ſeptuagenariũ & ultra adhuc uiuere? Plu. Iuſtiſſimũ quidẽ ô Terpſio: nam & ſi ipſe uiuit ad nullius tantũ mortẽ affectus eſt: tu uero omni tempore ſuãh æreditatẽ expectans eum mori auidiſſime cupiebas. Ter. Nonne opus fuerat quum ſenex ſit nequeatq; de cætero eius uti diuitiis locum dare iuueni-

bus. Plu Nonas o Terpſio ſtatuis leges quũ ad uoluptatem diuitijs uti nequeat ipſum e uita decedere. Aliter ãt & ipſaꝫ ſortem de eo & noſtrã ſtatuiſſe uideꝫ. Ter. Hac de cauſa hu iuſcemodi accuſo ordinem. opus. n. foret eas res ſucceſſio, ne graduq; fieri: ſenem primo deinde qui in ea ætate ſeque retur mori: haud quaq̃ ſe exercere aut uiuere ex ſenecta po teſt: tres dumtaxat dentes illi relicti ſunt: uix deſeruiũt ocu li curuatus a quattuor famulis deducitur deguttantes nares lippoſq; oculos habens: nihil deniq; uoluptatis deguſtans: haud aliter exiſtens q̃ animatum quodam ſepulchrum ab ipſa iuuentute deriſum. Vt moriatur optimi atq; robuſtiſſi mi adoleſcentes haud ſecus eſſe uideꝫ ad ſi flumina ſurſum deferantur. Aut ſaltem ſcire neceſſe foret quãdo & ſenibus quilibet obiret ne aliquos prout eis mos ẽ fallerent: quippe in p̃ſentia eſt illud prouerbii ut aiunt. Quadriga bouem ſæ piſſime ducit. Plu. Hæc quidẽ o terpſio prudentius fiunt q̃ tibi profecto uideantur: uerũ & uos quis paſſi eſtis? rebus enim alienis gaudetis dum ſenibus ſiliis orbatis uoſmet tan topere tradatis quãobrem in deriſum adducti ab illis ſepeli mini: q; qdẽ plurimis fit periucũdũ. Nã q̃to uos magi smori illud poptatis: tãto plus oibus q̃ gratiſſimũ ẽ ſi añ eos uos mori cõtigat: &. n. nouã quãdã in mediũ adducitis artẽ uetu ſtos atq; decrepitos quũ amatis p̃ſertim qdẽ ſi liberis ſunt orbati: q uero liberos habẽt illoꝝ uobis nõ eſt cura: q̃q̃ ex his qui amãꝫ plurimi minime uero ignari aſtu ſi eis liberos eſſe contingat: illos odiſſe diſſimulant: ut & ipſi habeant amatores. Inde his in teſtõ excluſis qui munera diutiſſime obtulerunt liberi ſicuti qui facto dignum eſt omnem eoruꝫ ſubſtantiam conſequuntur. At illi triſtitia affecti: ſuaque ſpe deluſi dentibus fremunt; Terp. Omnia hæc uera ſunt:

quæ autumas ex meis quanta tucritus quũ ſemper eũ mori putaré. Introducebat enim me dum in anguſtia poſitus eét: atq; ſub uelamine quodã tanq̃ ex ouo pullus imperfectus gratulabat. Vnde quanto citius eũ ad ſepulchrũ duci exiſti mabá tanto plus mea me fallebat opinio: quũ ſemper magis ſe differre pararet & ne ii qui amore cõcurrebant munere ribus me pclaris uincerent plurima ſollicitudine excitatus iacebã ſingula enumerãs atq; cã mei fuerũt interitus. Is tandem adeo mihi hamũ dilacerantẽ impreſſit: ut prius me deridens ſepulchro traderet. Pl. Euge o Tucrite diutiſſime uiuas una & diuitiis abundans: & huiuſcemodi hoies deridẽs neq; prius moriaris q̃ hos blanditores cũctos pmittas. Ter. Hoc quidé o Pluto iucundiſſimũ mihi foret ſi ante Tucritum Careados uita decederet. Plu. Boni animi ſi o Terpſio & Phido etiam: & Meláthus: & oẽs penitus ipſum pcedẽt: & ipſiſmet ut pdiximus coris. hæc ego ſummopere cõmendo o Tucrite diutiſſime uiuas.

Luciani Hercules. locutores. Diogenes Hercules.

Diog. NVnquid Hercules ipſe eſt: haud quiſq̃ me hercule alius arcus clana pellis leonina: magnitudo ipſa totus deniq; Hercules eſt igitur e uita deceſſit qui Iouis fuerat filius? dic, quæſo o præclariſſime mortuus ne es Ego enim quũ terræ ſupereſſem tibi haud ſecus q̃ deo ſacrificaui. Her. recte q ppe ſacrificaſti: Hercules. n. ipſe i cœlo una cũ diis immortalibus cõſiſtit. Ebẽ apud ſe habẽs cruribꝰ formoſiſſimam. Ego uero quite alloquor ſuaſum umbra. Dio. Quidnam dicis amabo umbra ipſius dei. Her. Fieri. n. poteſt altera eum ex parte deum eſſe. Altera uita deceſſiſſe Dio. Vtiq;. Her. Ille enim nequaq̃ mortuus eſt. Sed ego dũtaxat: qui ſui ſum imago. Dio. Perpendo nunc peroptime

te ipsum pro sua uirili parte Plutoni tradidisse. Her. Sic res se habet. Dio. Quo pacto igit calidissimus quũ sit. Aeacus te eũ nequaq̃ ẽ nouit. Sz admissis tãq̃ subiductũ Herculẽ? Her. Q m sibi suz perq̃ similis. Dio. Vera autumas. nã ita pst milis: ut ille ipse sis. ¶ Caueas igit ne cõtra sit: tu qdẽ Hercu existas. Imago uero apud deos immortales Ebẽ in uxorem duxerit. Her. Audax nimiũ es atq; loquax: & nisi ab argutiis quas in me intulisti desinas: senties q̃ primũ qualis dei imago sim. arcus enim nudus est atq; paratus. Dio. Cur autem de cætero te timeam quũ semel mortuus sis. Sed per tuũ Herculem dic quæso: dum ille uiuebat eras ne una secum: & tũc imago existens: aut unus quidem eratis in uita postea quaz e uita decessistis seperati: ille quidem ad deos immortales aduolauit. tu uero umbra ut dignum uidetur ad inferos adueneristi. Her. Et si fas equidem foret nequaq̃ responderi uiro sophistice percunctanti: attamen aures quoq; ad hoc porrigas. Quicquid enim Amphitrionis in Hercule erat id ipsuz morte affectum est: quod nempe ego sum ut dixi totũ. qd autem Iouis attineret est cum diis immortalibus cõstitutum. Dio. Perspicue nũc intelligo. Autumas. n. eadẽ uice Alchmenam duos peperisse Hercules: unũ quidẽ ex Amphitrione: alterz uero ex summo Ioue: ex quo factũ est ut gemini unius matris utero latetis. Her. Nequaq̃ o insane: idem profecto ipse erramus ambo. Diog. Neq; adhuc ad intelligendum id facile est: duos Hercules in unum esse compositos: nisi quis diceret nos tãq̃ ippocentaurum in unum fuisse copulatos hominem uidelicet atq; deum. Her. Nõne sic tibi homines componi uidetur animo & corpore? unde quod prohibet animum quidem ipsum ex summo Ioue natum adesse cœlo: me uero mortalem ad inferos aduenisse. Dio. Vtiq; elegã

ter hæc differre ſi corpus hac tẽpeſtate eſſes: ſed incorporea es imago. itaq; periculũ eſt te triplicẽ iam feciſſe Herculem. Her. Quo nã modo triplicem. Dio. Hoc quidem modo nam ſi unus in cœlo exiſtit. tu uero apud nos imago. Corpus autem apud tumulum iam in puluerem uerſum hæc tria iam confecta ſunt. Animaduertas igitur uelim quem tertiũ corpori eſſe intelligas patrem. Her. Audax es atq; ſophiſta. ſed quod nomen tibi eſt: qui huc aduenisti? Dio. Diogenis ſinopei imago ipſe autem per ipſum Iouem minime cum diis me immortalibus: ſed cum mortuorum optimis conſtitui Homerũ atq; huiuſcemodi fabulas deridens.

Luciani Virtus dea locutores. Virtus. Mercurius. Mer.

VIrtus dea per epiſtolas orauit modo ut ſe irem. Eo percontes quidnam me uelit illico ad Iouem redibo. Vir. Salue Mercuri ago tibi gratias: quãdoquidem tua in me pietas atq; benignitas efficit ut non penitus deſpecta ab omni cœtu deorũ ſim. Mer. Expecto quid narres tu modo per breues narrationes facito. nam edixit ut cõſeſtim ad ſe redirẽ Iuppiter. Vir. Etiã ne tecũ nobis non licebit noſtras ærumnas exponere. Quos igitur habebo ultores iniuriarum ſi non modo apud ipſum maximũ Iouẽ: uerũ & apud te quẽ ſemper in fratris locũ habui: colui: obſeruaui condolendi facultas negatur. O me miſeram ad quos confugiam. Vnde auxiliũ petã. Me quidẽ cum ita deſpiciar malo eſſe truncum aliquẽ q̃ deã. Mer. Tandẽ effare dum præbeo operam. Vir. Vidẽ q̃ ſim nuda & feda? Hoc ita ut ſim efficit fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderã ſane ornata apud eliſios campos inter ueteres illos amicos. Platonẽ. ſ. Socratẽ Demoſthenem: Ciceronem: Archimenidam: Policerem: Praxitelem: & eiuſmodi uiros doctos qui me dum uita3 agebãt

piiſſime atq; religioſiſſime coluere. Interea loci cum iam nõ pauci ſalutatum ad nos aduolaſſent e ueſtigio fortuna dea inſolens: audax: temulenta: procax: maxima armatorum turba conſepta atq; ſtipata properans ad nos iactabũda: en inquit plebeia tu ne maioribus diis aduentantibus non ultro cedis? dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri. Ac nõ nihil ira concitatam in q̃: neq; tu maxima dea his uerbis me plebeiam efficies neq; ſi maioribus cedendum eſt tibi turpiter credendum cenſeo. Illa uero illico in conuitiũ ſeſe effert aduerſum me. Prætereo hic quas cõtumelias in me primum dum hæc inter nos geruntur effuderit: iccirco Plato philoſophus cœpit contra nõnulla de deorum officiis diſputare: illa excandeſcens apagite hinc uerboſe inquit. Nõ enim decet ſeruos deorum cauſam ſuſcipere. cœperat & Cicero orator plura malle ſuadere at ex turba armatorũ erupit Liber. Antonius præpotẽs latera illa ſua degladiatoria oſtẽdens: grauiſſimũq; pugnum in os Ciceronis iniecit: hinc cæteri mei amici perculſi metu: fuga ſibi propere conſuluere: neq; enim Policletes poplites periculo aut phidias ſcalphro. aut Archimenides oroſcopo tant cæteri inermes aduerſus audaciſſimos armatos eoſq; pdis atq; homicidiis ſuetos bello ad ſeſe tuendos ualebant ergo me infœliciſſimam ab ipſis diis omnibus qui tum aderant atq; hominibus deſertam pugnis ac calcibus totã cõfregere: ueſtes meas diripuere: in lutũ pſtratã reliquere: demũ abire ouantes. Ego uero ita cõfecta cũ primũ licuit cõſcẽdi huc ut. I. O. M. his de rebus faceré certiorẽ iam quidẽ mihi ut intromittat expectãti méſis elapſus eſt dũq; id ut impetrẽ oẽs deos exeuntes atq; redeuntes pcor. nouas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut. n. deos aiunt uacare ut in tẽpore cucurbitæ floreſcant,

Aut curare ut papilionibus alæ perpulchræ pictæ adsint. Quid igitur? ne uero aliquid semper habebunt negotii quo nos exclusas teneant ac floccipendant. Tu etiam & ulicus suscepit curam dudum ne cucurbitæ siti pereant. Nos tamẽ neq; diis neq; hoib⁹ cordi sumus. Has obres te itez atq; itẽrũ precor: obtestorq; Mercuri q semper apud deos ipsos in tepres extitisti: & ut causam hanc meam iustissimã atq; piissimam suscipias. At te confugio: te supplex oro in te omnis mea sita est spes: atq; expectatio. Da quæso operam ne dũ a uobis excludor ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus deorum ordini: ubi homunculi me tã & si infirmam deam floccipendant. Mer. Audiui: doleo: uerum pro uetere nostra amicitia unum admoneo. duram nimis atq; difficilem causam te aduersus fortunam suscepisse. Nam & Iuppiter ipse ut cæteros omittam deos: cum se ab accepta beneficia nimium fortunæ debere sentiat: illius uires atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cœlum diis ascensum præstitit: atq; ubi uelit ualẽs sua armato⁹ manu eiiciet. Qua de re si sapis inter plebeios deos ignota quo ad fortunæ odium extinctum sis latebis. V. Aeternum latitandu⁹ est ergo & nuda & despecta ab eo.

Luciani carmina heroica in amorem.

PErdiderat natũ genitrix cythera uagantem
Anxia sollicito quem dũ per compita passu
Quærit: ab excelso tales canit agere uoces.
Errabunda meus uestigia forte cupido
Qua fugiens tulerit: quisquis monstrarit aperto
Indicio: huic merces ueneris lrbanda ferentur
Oscula: captiuum si quisquã aduxerit illi

Mox aliquid gaudens ultra dabit ōscula mater.
Quot reperire queas puerum. bisdena dabuntur
Signa tibi cautus memori quæ mente recondes
Huic non candor inest: rubor igneus infuscat omne
Corpus: & ardescunt actæ contenta nitore
Lumina nec dulces sequitur mens subdola voces.
Quippe hyblæa sonus mincit dulcedine mella
Sed male fallaci respondent pectore sensus,
Feruidus accensa quando exæstuat ira
Indomitos animus gerit: immansuetaq; corda.
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unq̄.
Est puer ille quidem magno sed prouidus æstu:
Ludit & interdum: sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispi certo ordine crines:
Nec pudor audaci: nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruæq; manus: paruiq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigit: ima ferum telo subtartara ditem
Perculit: & regem manes sensere subactum:
Candida cum stygio rapta est proserpina curru.
Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus:
Verum animus uario prudens ornatur amictu.
Præterea aligero suspendens membra uolatu
Hinc nymphas petit inde uiros: ultroq; receptus
Visceribus sedem sibi ponit & ossibus imis
Est breuis huic arcus: sed quo fatalis arundo
Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem:
Auratam cernes humero pendere pharetram:
Pestiferosq; intus calamos: quibus impius ille
Ipsi sæpe mihi lætalia uulnera fecit.

Omnia ſæua quidem:ſed cunctis ſæuius illud:
Dextra facem uibrat:miſeras quæ iacta medullas
Paſcitur:hæc ipſum ſolem ſuccenderet æſtu.
Hunc ſi nexilibus poteris conſtringere nodis
Due arcte uinctum:ne tu miſerere precantis:
Quanuis aſpicias manantia lumina fletu
Decipiare cane:nec ſi ridentia cernas
Ora:graui iubeas laxari uincula nexu:
Quod ſi te blandis inuitet ad oſcula uerbis
Effuge:nam,labris certum eſt habitare uenenum.
Si uero facili promittet munera uultu
Telaq; gnoſiacoſq; arcus:pictamq; pharetram
Noxia dona time:quicquid tetigere perurunt.

Luciani Timon. locutores Timon:Iuppiter:Mer. Diuitiæ:Paupertas:Gnatonides:Philiades:Demeas:Thraſycles:Blepſias.

IVppiter amabilis:hoſpitabilis:amicabilis:neſtalis fulgurator:adiurabilis:collector nubium:tonitruũ opifex:& ſi qd aliud te altiſſoni poetæ uocãt:præſertim cum tuo ad eorum carmina fauore indigent. Tũc.n. illis multoq; nominum factus metri minam ſulcis: ac hiantia ſupples. Vbi nunc ualde reſonans fulgur & grauis fremitus tonitruum? ardẽſq; ac luculentum & terribile fulmen: quippe omnia hæc:præter ſolum nominum ſtrepitum:deliramenta & fumus uere poeticus uidentur:tua uero famoſa & procul miſſilia promptaq; arma: neſcio quomodo frigida facta prorſus extincta ſunt. Quiſpiã ergo ex his qui periuria ppetrãt:ferelychnũ citius inuenerint:q̃ fulminis cuncta domãtis flãmã:adeo ſemiuſtũ quẽdã ſtipitem uibrare uideris ipſis:ut ignẽ quidẽ uel fumũ ex illo nõ metuãt:ſolũ aũt

hoc se cõfectos putent ex uulnere q̃ fuligine pleni sint. Ia
itaq; tibi ꝓpterea Salmoneus rẽtonare ausus te nõ falso cre-
dit sic ad iram frigidum: idq; merito quũ ueluti super man-
dragorã dormias: qui nec periuros audis: nec iniusta operã
tes attendis: ea quæ fiũt temnis: aureſq; ceu decrepiti obstru
sas habes. Quũ enim iuuenis eras uelox & uiuax ad irã mul
ta aduersus iniustos ac uiolentos agitabas: nullæq; tibi erant
feriæ: nunq̃ uacabat fulmen. egis etiam quassabaſ: tonitrua
murmurabant: & fulgura ceu iacula quædã inter consertas
hostiũ manus sine intermissione iactabant: motus uero ter
ræ frequentes: nauiũq; cumuli: ac saxeæ grandines utq; tetũ
graue loquar ipetuosi himbres & ualidi spumãtiaq; flumia
Itaq; huiusce tẽporis in momento naufragia sub Deucaliõe
facta sunt. ut substernantibus cunctis qui submersi fuerant
una uix arcula illisa Iictori sãluaretur faurilla humani generis
regenerationem maioris uicii seruatura? Meritas ergo desi-
diæ pœnas luis: cum tibi hostias uel coronas: nisi forte quis
in olympicis non religione aut uoto sed uetusto quasi quo
dam more: nemo iam offerat. Teq; o diuũ atq; hominũ rex
sublato paulatim honore Satúrnium esse dicunt. Q uotiẽs
iam tẽpla tua expoliarunt: nõnulli quoq; tibi in olympiadi
bus uiolentas iniecere manus. Tuq; altitonans: uel ad susci-
tandos canes: uel ad uicinos inuocãdos: ut cum clamore ci-
tato gradu illos cõprehenderunt: adhuc paratos ad fugã pi
gre extitisti. Quin tu fortis: gigãtũq; deletor: ac titanum ui-
ctor sedebas intortam cæsariem abillis tondebaris undeci;
cubitorũ fulmẽ tenẽs dextra. Hæc itaq; o admiráde quouſq;
cessabunt adeo sine cura inspecta: quãdoue de tanta iniuria
pœnas sumes? Quot Phaetõtibus & Deucalionibus opus
esset ut tam ingentis contumeliæ ultio digna sumeretur;

Cæterum ut omissis publicis propria dixerim: quot athenie
ses in sublime extuli? illustrauiq; diuitiis: ac inconctis neces
sitatibus adiuui? repentinas quoq; ad beneficium amicorum
opes effudi: postq̃ uero propterea inops sum factus ab his
qui paulo ante me cum timore mirabantur & colebant nu
tuq; pendebant meo tanq̃ ignotus uilipendor. At si carpẽs
iter obuius eis fiam ueluti: quandam statuam diu mortui su
pinam & multo prostratam tẽpore prætereunt. Qui ue quũ
me procul aspexerint infaustum ac inexecrabile quoddam
omen se uidisse arbitrati: quẽ pridez saluatorẽ esse dicebant
& benefactorem diuertunt. Itaq; ac malorũ mole põssus En
dromide tellurẽ colo quattuor obolorum mercede conten
tus & hac solitudine bidenti operãdo? Sed pro lucro mihi
pono si deinceps nõ uideo q̃ plures indignos fœliciter age
re. Nam hoc me uæhementer coquit. Quando igitur o Sa
turni Rheæq; nate altum hunc sempiternumq; soporẽ ex
cuties. Iam enim ultra Epimenidẽ dormuisti fulmenq; qua
ties aut ex Oeta facta ingenti flamma ostẽdes iram fortis &
adolescentis Iouis: nisi forte uera sunt: quæ de te tuoq; se
pulchro cretes fabulantur. Iup. Quis est hic o Mercuri qui
ex attica ad hymeti radices uociferat? totus sordidus ac squ
lens & amictus Endromide incuruatus arbitror tertam fo
dit: homo loquax & temerarius. philosophus ne est? Neq;
enim aduersus nos tam impia atq; execranda iacularetur ue
ba. Mer. Quid ais o pater? ignoras ne Timona Echetrati
di de Colyttea? hic est qui quondã diues sæpe nos sacris
insoléniis centũ cibauit tauris. & apud quem consuenimus
splendide in iouialibus epulari. Iup. O mutationem bonus.
ille diues? circa quem tot amici? quæ igitur passus est?
squallidus: miser: effossor: mercenarius: & (ut apparet)

tam graue tractans bidentē. Ber. Illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga oēs indigos miseratio: utq; uerius loquar consuetudo: & amentia: prodigalitasq; sic cō triuit: qui haud intelligebat quid esset adulatoribus & lixis gratias impendere. A tot uero tantisq; uulturibus infœlix epar corrosus amicos suos ex beniuolentia quam ad eū ob uoracitatem habere simulabant eos arbitrabatur: qui denudatis obessisq; ossibus medulam si qua inerat exorbebant: & postquam suma cum diligentia hoc fecerant abibant illum arridum abscissumq; radicitus deferentes: nec amplius cognoscētes aut aspiciētes: unde nanq; dixerim eos impediisse auxilium uel gratias egisse: ob hoc itaq; amictus Endromide ac bidēte armatus præ pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricola: malis indignatur q; ab illo ditati ipsum quodā cum fastu prætereunt nomē Timonis ignorantes. Iup. Haud negligendus est uir: infortunio quippe suo irascitur non imerito. Nam & nos similiter profanis illis adulatoribus faciemus: minime obliti uirū qui tot taurorꝫ femora & caprarꝫ adipes nobis super aras adolere consueuerat. Adhuc enim olocaustorꝫ nidorem in naribus habeo. Verum propter occupatus uarios ac deierantiū tumultus: & uim atq; rapinas facientium ob metum quoq; sacrilegia perpetrantium (Multi quippe & ineuitabiles hi sunt q ne uel parum per oculos claudam sinunt) multo iam tempore atticam non despexi. Præsertim ex quo philosopia & uerborum contentiones multiplicatæ in illa sunt. Quū enī inuicem litigent & clament audire uota nequeo: sic ut obstrusis auribus me sedere præstet: q̄ obteri ab ipsis: qui nos uirtutem quādā incorpoream deliramētisq; simillimam fore magna uoce confirmant. Et ideo cōtingit ut hic a nobis

neglectus sit qui certe malus non est. Cæterum o Mercuri as
sumptis diuitiis ad illum uelocius accede. Diuitiæ uero secũ
ducant thesaurum amboq; au pud Timonem maneant nec
sic facile abscedant q̃q̃ præ benignitate illas ex domo rur
sus expelleret. De adulatoribus uero illorũq; ingratitudine
postea deliberatum meritasq; pœnas dabunt dum interim
fulmen reficio. Fracti nanq; & obtusi sunt duo eius radii ma
ximi quando ambitiosius illos pauloante ego acui cõtra so
phistam Anaxagorã qui suis familiaribus persuasit nullos
omnino nos esse deos. Sed ab eo aberraui: super ipsum náq;
Pericles suam posuit manum: fulmen autem Anacæum ir
ruit. illudq; incendio flagrauit ast ipsum paulominus cõtri
tum est ad petram. Cæteq; illis ingens tormentum erit: si ti
monẽ diuitẽ uiderint. Mer. Quantũ fuit querulum im por
tunũq; & audacẽ fuisse. hi quippe soli iudicia tractant. En
continuo ditissimus ex inope Timon erit: eoq; clamauerit:
ac fidenter orauerit: Iouẽq; ad sua uota conuerterit. q; si cuꝫ
silentio telluré offodisset: adhuc incuruus foderet a Ioue de
relictus. Diui. Ego quidem o Iupiter nunq̃ ad illum redeam.
Iupiter. Q uare o bene diuitiæ præsertim quum id iubeam.
Diui. Edepol quia me cõtumeliis affecit ac expulit: meq; pa
tris sui amicam partitus in plura est: deq; domo quibusdam
quasi (ut ita dixerim) furcis eiecit haud aliter q̃ ii qui e mani
bus ignem excutiunt. Redibo ne inter parasitos & adulato
res ac meretriculas rursus diuidẽda? Ad illos me mitte Iupi
ter qui diuinuꝫ munus intellecturi me fruituri sunt qbusq;
desiderabilis: atq; in precio sum. Hi uero ardeis similes cum
paupertate quam præhonorant simul sint sumptaq; En
dromide cũ bibente gaudeant miseri quattuor assuum mer
cede: qui decem talenta sine meditatione largiuntur. Iupp.

Nil tale deinceps operaturus est Timon bidens quippe il lum: nisi forte rerum dolorem penitus nō sentit: apprime castigauit: ut te necessario paupertate prælegat. Cæterum mi hi semper de his uisa es queri: quibus nunc incusas Timonē qui foribus aptis libere te uagari permisit nec te reclusit aut tui Zelotipus fuit. Nōnunq; uero aduersa cōtra diuites que rebare te quibusdam seris ac uectibus signorūq; impressio nibus inclusam usq; adeo detinentes ut te erigere in lucem non ualeres. De his itaq; lamentata es q; multis in tenebris pene suffocabere: & ob id nobis pallēs curisq; plena uncisq; articulis præ assiduitate comparatorum uidebare si tempus se obtulisset discessura. Graue nanq; tibi uisum est ut æneo: aut ferreo thalamo: ceu altera Dane ab auarissimis iniquissi misq; pædagogis usuris & computationibus enutritam uitā agas. Itaq; illos intolerabilia tibi irrogare dicebas: qui te ul tra modum diligant: dumq; liceat frui nequaq; audeant siue quum dñi sint amore nō utanť: sed multis cū uigiliis signa custodiant clausträq; immotis oculis obseruent proq; ma gno fructu ducant si fructu careant: neminiq; communicent ceu canis in psepio qui nec ordeum comedat nec exurien tem equum manducare sinat. Rursusq; auaros & custodes irridebas quid haud nouerant nequam seruum: aut dispen satorem: aut furciferum clam subiturum & contumeliis af fecturum infœlicem: ac immitem dominum ipsumque ad nigram anguſtique oris incernulam: stuppasque sitien tes usuris uigilare dimissurum quo pacto igitur nonnun quam ista tua querella est? Diui. At si uerum percuncta ris Iuppiter utcunque non sine ratione feciſſe uidebor tibi. Hæc nanq; Timonis permagna remissio: negligensq; nulla prorsus in me beniuolentia tibi uideret. Rursus qui

me hostiis ac tenebris clausam seruãt ut pinguior fiam: nec me contrectant: aut in lucem agunt: amentes iniuriisq; arbitratu meo sunt: utpote qui me de ipsis benemeritam tantis in uinculis putrefieri compellant. ignariq; non multo post tempore abibũt: me cupiã fortunato relinquẽtes: Nec illos igitur neq; ipsos pdigos mei laudauerim: sed eos qui: ut dignũ est: modũ rei ponũt. Nec omnino abstinẽtes nec prorsus abiicientes. Cæterũ quæso Iupiter si quis formosa; adolescentulam lege. ducat uxorem: postq; nec illius custodiam gerat aut zelum habeat permittens ut die noctuq; quo uelit eat: cũq; illã uolẽtib' simul sit: insuperq; moechos ipsos adducat & patentibus ianuis leno fiat. omnesq; ad illam uocet an hic amare uidebitur? Non equidem arbitror Iupiter tu qui sæpe amasti hoc dicturus sis. Siquis uero contra liberam ac liberali muliere in domum legitimæ traducta filiã arãtis adamet: ac uiuidæ formosæq; uirginis sperãt amplexus: nec uideri illam sinat: sterilemque & absque liberis uirginitatem seruare compellat: hocque faciat amare sic asserens: idque indicet & pallor: & macies: & oculi concaui: nonne hic uidebitur insanire quum opus esset nuptiarum fructu procreationi liberorum indulgere? Sed decorum uultum sic exterminet: puellãq; formosam ceu alteram Cereris sacerdotem per oẽm uitam nutriat. Ita & ego indignor quũ absq; honore a quibusdã calcitrer auidisq; immergar faucibus & effundar. A nonnullis uero uelut seruus nigrantibus liuoribus castigatus tractet. Iup. Quid igitur ad uersus illos indignaris? Veriq; enim meritas pœnas dabunt & hi quidem ceu Tantalus sitientes atq; ieiuni solumq; auro faucibus inhabitantes. Alii uero haud aliter q̃ Phineus rapta ex gutture ab harpyis esca. Sed ad Timonem uade:

illum

illū penitus ſobriū reptura es. Diui. Ille enim quādo qeſcet feſtinat exhaurire me tanq̄ ex cophino perforato anteq̄ to ta influam ſtudens proccupare affluentiā: ne ego affluens plus q̄ ille poſſit exhaurire eum inundē? Quare ad danaidū doliū aquam ferre mihi uideor: & fruſtra exhaurire uaſe non tolerante: ſed effundendo id quod affluit ante prope q̄ in/fluxerit: adeo eſt latus hiatus hydriæ ad effuſionem: & exi/tus liber. Iup. Agitur niſi obturaueris hunc hiatum & ſemel tantum euolans: te breuiter effuſa: in dolii fece Endromidē ac bidentē rurſus inueniet. Sed abite iam tandē diuitēq; illū facite. Tu uero Mercuri tuo in reditu memor eſto ab ætna ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant quū eius acumi/ne opus ſit. Mer. Abeamus o diuitiæ qd hoc eſt? claudicans me o generoſa: hactenus latuiſti quū cæcaſis & clauda. Diui. Non ſemper hoc Mercuri: ſed quū ad aliquē imperio Iouis accedo: neſcio quo pacto tarda ſum: & utrūq; clauda; pedē: ut uix terminū attingā: ac ut nōnunq̄ ſenio confectus ſit: qui me manet. Quū uero diſceſſura ſu; uolucrē uidebis ac ſom niis ociorē. Simul ergo flagellū cecidit. & ergo iam uiciſſe p̄dicor ſtadio tranſito plerūq; etia; his qui ad ſpectaculum ſunt nequaq̄ cementibus. Mer. In hoc aperte mētita es mul tos quidem tibi nominare poſſem qui externa die nec aſſe; quo laqueum emerent habebant. hodie repente locu pletes effectos: albos ducere biiuges q̄buſq; aliquando nec aſellus erat: nunc rubenti amicti purpura & manibus auro micanti bus incedūt uix credētes (ut arbitror) ga nō m ſomniis di uites facti ſunt. Diui. Secus eſt Mercuri. Neq; enim pedibus tunc uado meis: ad illoſq; nō Iouis: ſed Ditis imperio qui eſt magnificus diuitiaru; elargitor accedo: quod ex ipſo nomi ne liquere poteſt. Quū autē opus eſt ut de altero in alte;

tranſeã tabellis imiſſam & accurate ligatã ſublatã trãſferũt & is q mortuus ẽ in aliq̃ domus tenebroſa parte iacet ueteri linteo tectus ſupergenua p quo more catino pugnaſ. Qui uero me habere ſperãt in foro hiãtes ceu hirũdinẽ circũuolantẽ ſtridulus nidus expectat. Quũ aũt ſignũ ablatũ: uincula fracta: apertæ tabellæ nouuſq; dñs publicatus fuerit: ſiue cognatus: ſiue adulator: ſiue miniſter ſcelerũ ex cõpedibus honoratus: adhuc barbã raſus ob multiplices & diuerſas uoluptates: quas olim extraneus illi ſuppeditauit ingẽti accepta mercede: generoſus ille quicũq; fuerit me raptis tebellis currit exportans p Pyrrio uel Dromone uel Tibio ſiue Megacles aut Megabyzos aut Protarchus nomẽ habeat: illis nequaq̃ hiãtibus ſeq; alterutrũ intuentibus derelictis uerũq; luctũ agentibus: utpote quibus de pfundo ſagenæ gremio ingens Thynnus effugit qui nõ modicũ deuorarat eſcã. Cæterũ is qui me repẽtinus inuaſit: ignarus boni duratuſq; laboribus: homo adhuc horrens cõpedes: ac ſi quis tranſiens cũ flagris cedebat auicula arrigẽs aures molendinũq; ceu regale palatiũ uenerãs: nõ amplio tolerabilis eſt his qui obuii ſiunt: ſed & liberis cõtumeliã irrogat: & cõſeruos uerberibꝰ cedit: licet eiuſmodi expertus ſit: quoad in meretriculã quãpiã inciderit equoſq; mittat uel ſe adulatoribus dedat q illũ iurẽt & formoſioré Nereo: & generoſioré Cecrope ſeu Codro ac prudentioré Vlixe: & Croeſo ditioré: ſex & decẽ in tẽporis momẽto miſer effudit taléta: quæ multis cũ periuriis & rapinis atq; fallacis fuerant paulatim cumulata. Mer. Cõmunia pene ſunt iſta quæ narras. Cæterũ cum tuis ipſa pedibus incedis quomodo cæcã uiam inuenis? Aut ad quos te Iuppiter miſerit: quũ illos dignos eẽ iudicat: ut diuites fiãt

noſti. Diui. putas ne me inuenire qui ſint hercle non ſemper neq; enim Ariſtide relicto ad Hipponicū aut Calliā accede rem: cōplureſq; alios ex Athenis qui nec obolo digni ſunt Mer. Verū quū fueris deſtinata qd agis? Diui. Nunc ſurſum nunc deorſum circūiens erro donec in aliqué incidam qui nō intelligat: quicunq; uero mihi obuiá uenerit me ſecū ab ducta uenit teq; pro ineffabili inſperatoq; lucro pronus eat Mer. Iuppiter ergo decipiť putans te (prout ipſi uideť) diuites facere eos quotcunq; dignos duxerit qui ditenť. Diui. Imo maxime: nec imerito o bone qui quū me cæcá uideat: mittat querere rem adeo difficilis laborioſæq; inuentionis & multo tempore abſcōditam: quāneq; Lynceus facile inuenerit adeo terrá & paruá. Igitur cum bona tam pauca ſint mala uero plurima urbeſq; cunctas occupēt: facile i huiuſce incido: ab illiſq; irretior. Mer. Præterea quomodo relictis illis facile aufugis ignorans uiam. Diui Quippe ad fugá dūtaxat acuto lumine cerno pedibuſq; integra ſum. Mer. Item uelim reſpondeas mihi quomodo cæca quū ſis (pace dixerim tua) & pallida grauiſq; cura: tot amatores habeas teq; cū ſi miréť ſeſe felices autumét: ſi te cōſecuti fuerit q; ſi n: uita odio ſit. Noui igī q̄ plures adeo amatores tui ut i altū pelago ſe præcipites dederint: deq; ſaxis ſolem ipſum uertice pulſantibus a te cōtemni exiſtimantes. Quoniá ab initio illos non uideras. Sed ſcio q; & tu nō inficiabere: ſi qua tibi mēs eſt illos inſanire qui hoc amore inſaniant. Diui. An putas ut eis qualis ſum uidear uel clauda uel cæca aut cætera quæ inſunt mihi huiuſmodi? Mer. Et quare non & ipſi oio cæci ſūt. Diui Cæci haď quaq̄ ſūt ſed amētiá errorq; qb' nūc oia pléa ſť illos obūbrat. ego quoq; ne prſus dformis uidear ſū

pto perſonatu quodã amabili:auro gẽmiſq; diſtincto uariis induta: illis obuiam uenio: q perſonã cernere arbitrati meã decorẽ amant: pereuntq; niſi conſequantur: quod ſi quis totum denudauerit meq; illis oſtenderit cõſtat utiq; ſeſe accuſatum ire qui nõ acutis luminib⁹ talia intuitus res minime amãdas deformeſq; amauerit. Mer. Curigitur diuites effecti itez fallunt? ac ſi quis eos diuitiis priuare cõtẽdat cernis caput: q̃ perſonatũ abiiciant? Neq; enim licet eos tunc ignorare quaſi forma ſuperlata ſit quũ omnia introrſus inſpexerit Diui. Mercuri etiaꝫ ad hoc me pauca adiuuant. Mer. Quæ? Diui. Nam ſi quis primo ad uotum apertis me ualuis admiſerint. Ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: contumeliæ: error: cæteraq; huiuſmodi una mecum introeunt. Itaq; infœlix animus ab omnibus captiuatus nõ admiranda miratur. & appetit fugienda: meq; omniũ matrem malorum illis circunductã ſtupet: uniuerſaq; potius mala putaretur: q̃ me reicere ſubſtineret. Mer. Quũ ſi res quædã maxime delicata & lubrica: & fugitiua: nullumq; certum porrigens capulus ſed anguilla: uel ſerpens inter digitos effluas (neſcio quo pacto) inopiam niſco plena & captu facilis inumeriſq; hamis abſita. Sed dũ interea ambagib⁹ intenti ſumus res haud parua delituit. Diui. Quæ? Mer. Theſaurũ enim quo potiſſime indigebamus non attulimus. Diui. Hac parte confide: in terra namq; ſemper illo relicto ad uos uenio monens ut intus hoſpitia maneat: neminiq; aditum pandat: niſi me uocante adierit. Mer. Iam atticam deuenimus. Proinde ſequere me palium tenens: donec terminũ attigero. Diui. Bene agis Mercuri manu me ducẽs. Si. n. ſola uager in Hyperbolũ uel Cleonem forſitan incidã. Sed quis hic ſtrepitus ceu ferrum ad ſilicẽ? Mer. Timon hic ꝑpe montanã lapidoſamq; tellu-

rẽbidẽte ferit:proh & paupertas adeſt: & improbus labor tollerátia quoq; ac ſapiẽtia:& fortitudo: Cæteriq; oẽs quos fames erudiit longe præſtantiores q̃ ſatellites tui Diui. Vt quid ergo Mercuri uelociter nõ abimus? Nihil.n.dignũ faciemus ratione cum uiro qui tali eſt ſtipatus exercitu. Mer. Haud hoc uiſum eſt Ioui:nõ ergo timeamus. Pau. Quo hãc Argi peremptor manu reducis? Mer. A Ioue huc ad Timõa mittimur. Pau. Nũc diuitiæ ad timonẽ accedũt quẽ ego oli male in delitiis habentẽ aſſumpſi:& his ſapiẽtiæ ſcilicet & labori uirũ fortẽ tradidi:ptioq; multo dignũ feci. Ita ne? ego uobis irridẽda: iniuriiſq; digna ſum uiſa? ut mihi hanc ſolam poſſeſſiunculá auferre uelitis quá cũ ſumma cura ad uirtutem uſq; percolui? quẽ quũ diuitiæ rurſus aſſumpſerint cõtumeliis ſuperbiæ tradant? ſimilemq; priori effœminatũ ac degenerẽ & infamũ efficiãt mihi rurſus lacera ueſte obſitũq; reddãt? Mer. Sic Ioui placitum eſt. Pau. Abeamus itaq; o labor: & ſapiẽtia: uoſq; cæteri ſeqmini me: hic uir forte cognituru eſt qualẽ reliqrit me cooperatricẽ optimã & magiſtrã uirtutũ: cũ q̃ illi fuit ſemp mẽs ſana in copore ſano: uiriq; duxit uitã: ſeq; reſpexit: ac ſuperflua & multa eiuſmodi aliena ut ſunt dixit. Mer. Abeũt. nos aũt adeamus. Ti. Qui eſtis o maledicti uel quid quærentes huc ueniſtis uiro agricolæ moleſtiá illaturi? Sed abire potius cũ malo execranda cohors. alioqn in uos glebas & lapides iacio. Mer. Abſit Timon ne iacias: nõ enim mortales ferires: ego qdẽ Mercurius ſuꝫ iſta uero Diuitiæ miſit autem nos Iuppiter uotis ante uertens tuis. Itaq; bona cũ fortuna accipe diuitias & a laboribus requieſce. Ti. Ploraturi eſtis licet dii ut aitis: qppe una oẽs & deos & homines odi: hãc uero cæcã quæcũq; ſit bidẽte pulſabo. Diui. Ad Iouem redire conſilium eſt o Mercuri. Hic.n.

homo ut uidetur non mediocriter insanit: ne quid igitur mali altra recipiam habeo. Mer. Nihil inhumanū agas Timon quin hac tua omni ferirate depositā protēde manus: bonaq; cape fortunam: iterūq; dines esto: athenienſiūq; primus ac despice ingratos illos solus fœlix. Ti. Nihil nobis opus est nolite mihi molesti esse: hic bidens mihi copiosæ diuitiæ sunt. Cæteræ fortunatissimū me fore arbitror si mihi nemo sit proximus. Mer. Sic o amice inhumane utq; uerius dixeri impie crudeliter: ac pertinaciter agis: merito: forsan hoies oderis: a quibus tanta perpessus es? cur uero deos odio habeas ignoro: qui tantā de te curā gerūt. Ti. Tibi uero Mercuri: Iouiq; de cura quā erga me habuistis gratias ago: has uero diuitias nunq̄ admissurus sum. Mer. Quamobrem? Ti. Quia olim mihi mile malorum causa fuere. Quæ & adulatoribus me tradiderunt: exposuerunt in siriis: odium suscitarunt: no luptatibus corruperūt inuidiosum reddiderūt: tandē repēte infideq; ac (ut uerius loquar) pditario quodāmodo deseruerunt. Optima uero paupertas laboribus me uirilibus exercuit. Etenim fide ac uirtute mecum obseruata laboranti mihi necessaria præstitit: superfluaq; illa contemnere. Spesq; oēs uitæ meæ ex me ipso perfecit: & quæ erāt diuitiæ meæ quas nec adulator: nec calumniator: nec populus concitatus: nec sententiam proferens cōcionator: nec tyrannus insidiosus auferre possunt: ostendit: bona itaq; ualitudine ex laboribꝰ fretus agrū hunc libenti cum labore colo: Nihilq; eorū quæ sunt in urbe considero: copiosamq; ac sufficiētē mihi ex bibēte farinulā habeo. Itaq; reuersurus abi o Mercuri ad Iouē Diuitiis tecū ductis. Mihi autem hoc satis superq; fuerit si iussu Iouis omnem ætatem querellis plenam mortales agāt Mer. Absit. Timon: neq; enim modo tales omnes sunt que-

rellis idonei. Cæterum iracũdiam hanc pueriliaq; iſta dimitte: ſumeq; diuitias: non ſpernanda ſunt Iouis munera Diui. Vis Timon tecum differam an ſi tibi loquar indignaberis? Timon. Dic haud longa tamen & ſine proemiis: ut praui rhetores: patiar quippe te ſi pauca dictura es obhunc Mercurium. Diui. Forſan opus fuerit prolixo ſermone: ut quæ a te ſim tam uæhementer accuſata: uide tamen ſi quid tibi: ut ais: iniuſte feci quæ oblectamentorum tuorum omnium cauſa fui: honoris: prælationis: coronarum: cæterarumq; deliciarum propter me clarus: & famoſus & celebris fuiſti: q; ſi q̃d haud gratum ab adulatoribus paſſus es: non ſum in cauſa: quin potius ego a te iniuriam paſſa queror q; me maledictis uiris abſq; honore ſubmiſiſti qui te laudibus efferebant: & mentem tuam præſtigioſis carminibus alienam reddebant: mihiq; modiſq; omnibus inſidias ponebãt & demum a me proditũ aſſerebas. quũ ecõtra ego te poſſim merito criminari qui me prorſus expuliſti: deq; tua domo præcipitem eieciſti. Pro molli igitur clamide hanc te circa Endromidem honoratiſſima tua paupertas dedit. Mercurius autẽ hic mihi teſtis eſt q̃ ſupplex Iouem obſecrauerim ne ad te rurſus accederem adeo hoſtiliter a te tractata ſum. Mer. Sed nunc uideso Diuitiæ qualis iam effectus eſt itaq; fidenter ſecum obſeruare: tu bidentẽ ut potes exerce: tu uero theſaurum ſub bidẽtẽ ſubducito: nam is te uocante exaudiet. Timon. Perſuaſum iri mihi crede Mercuri iterum fieri diues cupio Quid enim pateretur qui cũ diis uim inferat. Sed uide quæſo in quas res me trudas infelicem ut hactenus beate uixi tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim accipiam tantarumq; curarum mole premendus ſim. Mer. Mei gratia quæſo patienter feras Timon. quãquã durum

hoc ſit &itollerabile:ut adulatores illi ob inuidiá crepent: ego autẽ per æt nam in cœlum reuolabo Diui. Ille ut uidet abiit.hoc aũt ex remigo alarũ coniicio tu hic mane: ego uero quũ abiero theſaurũ tibi mittam quin fode.tibi autẽ auri theſaure dico huic timoni obſequere:teq; ipſum permitte capi:bidẽte percute timon altum deferens ego a uobis abero. Ti. Age o bidens nũc mihi tuum robur oſtẽde neq; defatigeris ab intimis terræ uiſceribus theſaurũ eruere. O mire Iuppiter exultanteſq; amici & Mercuri lucifer unde tantum auri? Somnia ne ſunt hæc? Vereor ne quũ excitatus fuero carbones inueniá. Sed aurũ quidẽ eſt inſigne ſubruffum: graue: pulchrũ uiſu. O aurũ dextra optimaq; res mortalibꝰ ardens ignis:ut pote qui nocte dieq; fulges:ueni o amantiſſime nimiũq; dilecte. Nũc equidẽ credo Iouẽ aurũ factum eẽ: nam quæ uirgo aliqñ nõ accepiſſet tam p̃cioſum amatorem per tecta dilabentẽ? O Mida:& Crœſe:& uota delphica:q̃ nihil fuiſtis quátũ ad timonem & timonis opes:cui nec per ſatum rex par fuit: o bidens amantiſſimaq; Endromis: bonum mihi uiſum eſt ut uos huic Pani offeram. Ego uero empta uniuerſa regione hac:ſuperq; theſaurũ ſtructa turri ſoli mihi ſatis uiuam. Ipſum quoq; ſepulchrum moriens hoc in loco uiſum habere eſt mihi Fixa ſunt hæc & pro legibus ad uitæ reliqas cũ nullo uerſari:neminẽq; cognoſcere: aſpnari q; oẽs: Amor uero:& hoſpitalitas: & amicitia: & miſericordiæ:aracen nugæ quædá cõmiſerari aũt lachrymantes: uel indigentibus auxiliari p̃uaricatio legis morũq; ſubuerſio uita uero ſolitaria ceu lupis & amicus unus Timon. Alii autẽ oẽs inimici & inſidiatores cõuerſari cupiam abominationis iſtar:& ſi qd uideo ſiniſtri oẽs dies illa ſit ut breuiter dixeri a ſtatuis lapideis uel eneis nihil diſtet nullũ inter nos pacis

fœdera ꝑcurãtẽ admittamus æternũ nobis nullũ: perpetua ſolitudo terminũ inter nos ponat: cõtribules quoq; atq; cognati patriaq; ipſa frigida quædã & infructuoſa ſint nomina dementiũ uana iactãtia Timon. Solus dux eſto: cũctoſq; deſpiciat inq; ſe tãtũ delitiis gaudeat bláditiaꝝ laudũq; ponderibus liberatus diis immolet: cõuiuia celebret ſolus ſibi & uicinis & affinibus excluſis reliquiis ſemel ſe ipſum dexteꝝ faciẽdo. Si mortẽ obierit ſibimet inſcribat hæres ad eũ corona perueniat: nomẽq; ꝑdulce ſit. O ſors hoium & morum inſignis difficultas aſperitas: ruſticitas: ira inhumanitas: At ſi quẽ uidero igne flagrãtẽ & ut extinguã incẽdiũ ſupplicãtẽ oleo piceq; ſuccurã. Si quem uero hyeme cũ impetu torrens trahat. iſq; proiectis manibus auxiliũ popoſcerit: hunc merſo deorſum capite truda3 errepta illi ſurſum leuãdi uerticis facultate æquitatẽ iudicii reportet Timon Echecratides Colytteus ſi recurſum ad leges habuerit Timon ipſe ac clamante populo ſniam tulit. Hæc hactenus nobis rata ſint iſtis uiriliter ꝑſeueret. Sed ſatis ſuꝑq; nota oibus facta ſunt quia prædiues ſum. Ipſa quippe res illis forſan laqueus fiat ſed qd hoc o uelocitatẽ undiq; cõcurrũt puluerulẽti: & anhelantes: neſcio unde auꝝ odorati ſunt. Verum igit hoc clino tranſcenſo inſequar dextra lapides iaculando. An ſic cõtra leges agemus qui ſumus eis amicitiæ glutino ſemel iuncti ut deſpecti maioris triſtitiæ ſtimulis crucient. Hoc enim præſtare arbitror. Iam itaq; illos patienter admittã: Eia ergo uideamus quis hic eoru3 primus eſt Gnatonides adulator a quo quũ pauloante quippiã poſtulantem laqueũ porrexit qui apud me ſæpenumero tota uaſa uomuerat. ſed beneſecit ad me uenire: nam præ aliis ullulabit. Gna. Nõne dicebã q; dii Timonem haud negligerent uirum bonũ. Salue for-

moſiſſime ac liberaliſſime timõ. Ti. Proh Iupiter tu ne ille Gnatonides uultuꝫ oium edaciſſimꝰ & põ oibꝰ mortalibꝰ cõ ſumptor? Gna. Semper fuiſti mordacitatis amator. Sed ubi conuiuiũ nouum tibi canticum dithyrambum ame nuper editũ deferens uenio. Ti. Hoc pulſatus bidente cátabis elegos. Gna. Quid eſt hoc me uerberas timon te Hercules teſtem uoco e heu accuſabo te uulneris ariopago. Ti. Si paulliſper tardus fueris homicidii forſitan me accuſaturus. Gna. Abſit. ſed ſana uulnus modicum ſuperfundens auri. eſt enim ualde reſtrictiua ſanguinis medicina. Ti. Adhuc manes. Gna. Abeo tu aũt minime gaudebis: adeo agreſtis ob aurũ factus. Ti. Quis eſt iſte caluus q uenit Philiades adulatorũ oium ſpurciſſimus: hic aũt agrum totũ a me cũ accepiſſet: ac filiæ dotẽ duo talenta mercedẽ laudis quia me cantantẽ tacentibus cunctis ſolus prælaudaſſet iuramento affirmans me cygnis concinioꝛẽ fore: quẽ languentẽ me pridẽ uidit qui ad illum acceſſeram auxilium imploraturus mihi uir egregius plagas dedit. Phi. O decus nunc Timonem agnoſcitis: nũc Gnatonides amicus & conuicia merito quidẽ paſſus eſt quũ adeo ingratus ſit. ego uero q̃ olim eius familiaris coetaneus cõuicaneuſq; fui mediocriter cũ illo agã ne illi uidear iſultãre. Salue mi dñe. Attendas oro quẽadmodũ ab his adulatoribus te cuſtodias qui imenſa ſolũ tibi aſſiſtũt nõ diſſimiles coruis ad cadauera. Amplius uero nõ eſt credẽdũ huius temporis mortalibus. Omnes. n. neq̃ & ingrati ſunt. Ego uero talentum attuli tibi ceu illo tibi opus ſit. In itinere uero cõſtitutus intellexi te ingentiũ opum copia redũdare. Venio itaq; moniturus q̃q̃ per te ipſum ſapias in nullo forſan tibi uerbis meis opus erit: qui etiam Neſtorem ipſum moniturus ſis. Ti. Sint iſta Philiades ut̃rum accede teq; benigne

cum bidente recipiã. Phi. Accurrite uiri ingratus hic homo mihi ciuicẽ fregit quando ipſi ſane cõſulebam. Ti. En tertius hic orator Demeas adit libellũ dextra gerẽs qui cognatum mihi ſe fore iactitat hic quũ a me quadã die ſex & decem in urbe accepiſſet talẽta cõdẽnatus quippe fuerat uictuſq; illis non redditis ego miſericordia motus ipſum abſolui. Nã pridẽ ærariũ in Erectheidem tribũ ſorte diuiden dum acceperat. Ego uero quũ illum adiens poſtulaſſem debitum redderet ait ſe haud quaq; noſce me ciuẽ fore. De. Salue o Timon pcipuus fructus generis columẽ ciuium tutella patriæ. Iamdudũ plebs congregata eſt teq; tuum q; conſilium expectat. primo tamen audi ſententiam quam de te ſcripſi. Ti. Echecratides Colyteus uir non modo bonus atq; optimus ſed & prudens adeo ut nullus in græcia per omne tẽpus perſeuerãtior fuerit: agens bonum patriæ pugnãdo & luctando & currendo in olympia pfecto currũ atq; biga uictor euaſit. Ti. At ego nunq; olympia uidi. De. Quid ergo poſtmodũ uiſurus es: multa uero huiuſmodi addere pſtat; uiriliter quoq; ſe pro patria priore anno geſſit uerſus Archaneas ſtrauitq; duas peloponenſium acies. Ti. Quo pacto ob id forſan q arma non habui: uel in catalogo ſcriptus non fui. De. Mediocriter de te ſentis: nos uero ingrati eſſemꝰ ſi nõ memoria teneremus. Itẽ & ſententias proferẽdo: & cõſilium dando: ac militãdo patriæ nõ modicũ profuiſti. Pro his utiq; omnibꝰ cõſilio uiſum ẽ populoq;: ac iudiciũ ordini: patribꝰ priuatim q; plebi & cõmuniter oibus: aureũ iuxta Paladem in arce timonẽ fabricare: fulmẽ habentẽ dextra & radios circa caput ſeptẽq; illum ex auro ornare coronis: ac hodie coronas ipſas in Dionyſiis per nouos tragedos declarari. Hodierna q ppe ob illũ Bacchi ſolẽnia celebrari opus ẽ

Cognatus Demeas orator ſniam dixit eius ꝓximus atq; diſcipulus orator quippe optimus Timon & oia quæcūq; uoluerit. Iſta qppe de te ſententia eſt filiū quoq; meum ad te mecū ducere uolui quē tuo nomine Timonē appellaui. Ti. Quō De mea quū ſicut accepi nundū uxorem duxeris. De. Aſt ſi conceſſerit Deus anno ſecuturo nuptias celebrabo ꝓcreaboq; filios: ac eum qui naſceretur maſculus quippe erit Timona nominabo. Ti. Vtrū nuptias celebratus ſis neſcio ſed interi hāc a me plagam aſſumito. De. Heu me quid hoc eſt? tyrannus eſt Timon: liberos cædis qui non ex omni parte liber aut ciuis es: ſed breui pœnas dabis: & propter alia & ob illud q̄ parcē cōbuſiſti. Ti. Sz oſcelus ars neq̄q̄ igne ſuccēſa ē quo ſit te manifeſtā perpetraſſe calūniā. De. At dines effectus es perfoſſo ſacrario. Ti. Etiā illibatū manet ex quo ſequitur uera nō eſſe quæ dicis: De. Perfodietur quidē poſtea Iam enī omnia in ipſo habes. Ti. Aliam igitur ſume. De. Heirenes Ti. Ne clames tertiā equidem tibi dabo: quoniam prorſus ridicula paterer. ego q gemias lacedæmonioꝝ acies inermis ſudi: unū hoiem nō cōterā? fruſtra? quippe in olympia & pugnādo & luctando uictor euaſerim. Sed quid iſtuc? nūqd nō Trhaſycles philoſophus hic ē. imo nō alius ꝓmiſſa barba & ſupercilīs ꝓtenſis in ſeipſo meditabūdus uenit toruū intuēs hirſutā a fronte comā reppellēs Boreæ haud abſimilis: uel tritoni: quales Zeuſis pinxit hic honeſtus & habitu compoſitus gradu ueſte ſobrius ſub ipſum diluculum de uirtute quæ dici poſſunt explicat: uoluptatibus gaudentes accuſat: & frugalitatem prædicat: quum lotus ad cœnam ueniat: puer quoq; illi fœcundum calicē porrigat puro diluitur mero ceu Lethes aquam abſorbens: multum ſibi inuicez aduerſa ſermonibus illis matutinis oſtēdās

Dapes haud aliter q̃ edax uultur præripiens & ꝓximum ad
monens quũ habeat unguentis & aromatibus barbã plenã
ſe more canino replens & in curuus ſperans & ſartaginibus
inuenire uirtutẽ patinis atq; catinis pollice diligẽter exter
ſis ita ut ne parũ quidẽ intrite relinquat ſemper querulus
licet placentas integras:totumq; ſuũ præ aliis ſolus accepe
rit.Quicqd lecacitatis & inſacietatis fuerit illi & ingens utili
tas ebrioſus & temulentus non ad cantum uſq; ſaltũq; mo
do:ſed etiam ad maledicta & irã.Ad hæc & ſermo copioſus
ad calicẽ.Tũc enim præcipue de ſobrietate honeſtateq; & a
cæteris huiuſmodi uerba dicit iam tunc ebrietate uictus ridi
culoſa balbutit:præterea putentes ſequunt uomitus.Demũ
quidã illum eleuantes de ſympoſio tibicenæ ambabus mani
bus apprehenſum exportant.Cæteꝝ cum ſobrius eſt nulli
primoꝝ cedendum putat obmendacium uel temeritatem
aut auaritiam:& tamẽ adulatoꝝ eſt primus & ad periurium
promptiſſimus ac ueneficii princeps:in illo pudor ſumus
& tota prudentia & in omnibus exacta diligẽtia:& cõſuma
ta perfectio.plorabit tamẽ ad longũ ſpatium tem poris nõ
exiſtens bonus.Quid hoc eſt pape nobis tardus eſt Thraſi
cles. Thra.Non ut multi uenio ad te Timon ob diuitia tuas
quodãmodo in ſtuporẽ uerſi:argenti quippe uel auri ſum-
ptuoſæ uel cœnæ illecti concurrũt blãditias multas præ ſe
ferentes ad te uirum utpote ſimplicem facultateſq; tuas cõ
municãtem.Noſti enim ut aridus panis copioſa mihi ſit cœ
na:delicatæq; epulæ porrum:aut cardamum : aut ſi quando
exculẽtius parũ ſalis.potus uero fons nouẽ fiſtulaꝝ.Hæc ue
ro rudis tunica q̃is purpura carior.Atqui auꝝ nõ precio-
ſius mihi uideꝫ q̃ littoris lapilli:tui uero gratia ueni Timon
ne te corrumpat peſſima hæc inſidioſaq; poſſeſſio diuitiæ

quæ multis ītolorabiliū dānoꝝ ſæpenumero cā fuit q ſi mihi dederis fidē totas i mare deiicies ceu minime neceſſarias uiro bono: q poteſt uarias philoſophiæ diuitias cōtēplari ñ tñ optime Timon illas i ꝓfundū demerges: ſed uſq; ad pubē igreſſuu paꝝ ante terrā fluctuoſa; me ſolo uidēte. Sin āt hoc nō placet: tuq; aliūq; potiorē modū ínueniſti celeriter de domo illas eiicias nec uno tibi eſſe relicto diſtribuēs cūctis idigētibus: huic qdē drachmas qnq;: illi aūt minā. Alii uero mediū talētū. Si qs aūt philoſophus fuerit dignus eſt ut duplā accipiat ptē: mihi uero nō mei gratia peto: ſed q amicoꝝ neceſſitatib9 tradā: ſatis ē ſi peram hāc opplēs tribuas duoꝝ caprinoꝝ ubeꝝ uix capacē. frugi. n. & mediocritatis amicū decet eē philoſophoꝝ: & nihil ultra perā ſapere. Ti. Laudo iſta Thraſicles. ſed añ perā: ſi uidef: eia tuū caput pugnis íplebo illos bidēte cōnumerās. Thra. O magiſtratus o leges oh a blaſſamo i libera urbe cedimur. Ti. qd indignaris uiroꝝ optime. Thra. Repecutiā te timō. Ti. Ede pol ultra numeꝝ q̄ttuor addā: ſed qd hoc ē multi cōueniūt Blepſias ille ac Laches & Eniphon peniteuſq; ordo eoꝝ q̄ ploraturi ſunt. Itaq; iugū hoc aſcēdā & iā laſſum bidētē aliquātiſp pauſare ſinā. Ego aūt qñ qdē multos cōgeſſi lapides in modū grādinis ꝓculiaciam. Blep. Ne iacias Timon abimus. n. Ti. Sed nec incruenti nec uulneribus ſine.

Luciani ſermo de calumnia.

RAuis ac moleſta res ē ignorātia & multoꝝ maloꝝ hoib9 cā tā q̄ caliginē quādā ifundēs rebus: & ueritatē obſcurās: & uniuſcuiuſq; uitā obumbrās. in te nebris igiſ errātib9 oēs ſimiles ſumus. Immo potius cæcis ſimilia patimur. nūc oberramus qdē temere. nūc uero ulteriꝰ q̄ oporteat labimur: & qd ꝓpe ē & añ pedes nō cernimus.

Quid ãt lõge & ualde diſtãs tãq̃ moleſtiã allatur timemus & oio i rebus agẽdis oibus labinõ deſiſtimus. Itaq; ifinitas iã tragedis occaſiones ad fabulas hæc ipſa res p̃buit: labaci das & Pelopidas:& his ſimilia:ferme.n.plurima ex his q̃ in ſcænã ueniũt malis iueniret aliqs ex ignorãtia tãq̃ quodam tragico numine ſuppeditata. Hoc aũt dico etiã ad alia qui/ dẽ reſpiciẽs ſed maxie a nõ ueras cõtra familiares es & ami/ cos calũnias a q̃bus iã & domus deletæ fuerunt: & ciuitates fũdit9 pditæ ſũt: & parẽtes cõtra filios ſuos iſanierũt & ſres ↄtra ↄſãguíeos filii ↄtra parẽtes amatores ↄtra amatos mſtæ ãt amicitiæ cõciſæ ſſ & dom9 cõfuſe ex eo q̃ calũniæ fides bita fuerit ut igit̃ q̃ minime icidamus i ipſas demõſtrare uo lo oratione tanq̃ in quadã pictura q̃lis res ſit calũnia & un/ de p̃cedat:& q̃lia efficiat. Magis ãt Apelles epheſius pridẽ hãc p̃poſuit imaginẽ. &.n.hic quoq; calũniatus apud Pto/ lemæũ regẽ tãq̃ particeps fuiſſet cõiuratiõis q̃ cũ Theodo ta i Tyro cõflata ẽ Apelles uero neq; unq̃ uiderat Tyrum neq; q̃s eẽt Teodo ta norat:niſi q̃ audierat Ptolemæũ quẽ/ dã principẽ eſſe curãtẽ res phœniciæ. Verũtamẽ emulo⁹ q̃ dã noíe Antiphilus ex inuidia honoris quẽ ille apud rege⁊ obtineret:& zelotipia in arte:accuſauit eũ apud Ptolemæũ q̃ ipſe oium rerũ ſocietatẽ iniiſſet:quodq; ipſum uidiſſet q̃ dam in Phœnicia conuiuantem cum Theodota et per to tam cœnam ad aurẽ eum alloquẽtem:et demũ oſtendit Ty/ rii defectionẽ:et Peluſii captiuitatem ex Apellis cõſilio fa/ ctam. Ptolemæus aũt ut qui neq; in aliis rebus ualde mente captus eſſet:ſed in adulatione regali nutritus:ſic accẽſus eſt et perturbatus ex hac incredibili calũnia:ut neq; ueriſimile⁊ ullam ducens rationem neq; q̃ æmulus artis erat calumnia/ tor:neq; q̃ pictor minor erat ut tentã proditionẽ poſſet fa/

cere:& hæc beneficiis ab ipso:& supra quēcūq; eiusdē artis honorata:sed neq; qp omnino Apelles in Tyrū nauigauerit perscrutatus ira statim correptus est & clamore repleuit regiam ingratum uociferans & insidiatorem & coniuratorem Apellem:& nisi ex captiuis quidam ægre ferens Antiphili impudentiā & miserum Apellem miseratus dixisset nullius rei ipsis coniuratoribus participem fuisse hominem illum obtruncatus capite esset & particeps fuisset malorum quæ fuerunt in Tyro:quum ipse nihil causa fuisset. Ptolomæus igitur adeo dicitur pœnitentia captus super hic quæ facta fuerat ut Apellem quidem centū talentis donauerit. Antiphilum autem ut seruiret ipsi tradiderit:Apelles autē memor periculorum quæ adisset tali quædam tabella calumniā ultus est. In dextra quidem uir sedet permagnas habēs aures ferme auriculis Midæ similes manum protendens longe ad calumniam adhuc accedentem. Circa ipsum uero stāt duæ mulieres ignorantia mihi esse uidet & suspitio:ex alia parte accedit calumnia mulierecula supramodū pulchra. ardens aūt & concitata sicut per rabiem & iram ostendens. Si nistra quidem facem accensam tenēs. Altera uero adolescētem quēdam per capillos trahens manus tendentem in cœlum & testantem deos:Præcedit autē uir pallidus & desormis acute intuens & similis his qui ex lōgo morbo sunt excaecati. Hunc igitur esse inuidiam aliquis cōiectaret. Atqui & quædam aliæ duæ sequuntur dirigentes & adornātes calumniam postq̄ autem mihi interpres imaginis significauit altera quidem insidia erat:altera autem fraus: post tergum uero sequebatur ualde lugubriter quædam adornata pullis uestibus induta laceraq; pœnitētia:& hæc dicebatur: retro igitur flectebatur lugens:& cum uerecundia ualde ueritatē

adueniētē

aduenientẽ aſpiciebat. Hoc modo Apelles ſuum periculũ in tabula eſt imitatus. Eia aũt & nos ſi uideſ ſecũdũ Ephe ſii pictoris artẽ percurramus quæ adſunt calũniæ. Prius aũt diffinitione quadã deſcribentes ipſam (ſic enim nobis ima/go fiet) Eſt igitur callumnia accuſatio quædam ex ſolitudi ne facta latens accuſatũ ex una tantũ parte ſine cõtradictio ne credita: tale quidẽ argumẽtũ eſt orationis. Quũ aũt ſint perſonæ ſicut in comœdiis callũniatoris & callumniati & apud quem callumnia fit ſecum unam quamq; ipſarũ conſi deremus qualia ueriſimile eſt ea eſſe quæ fiunt. Primum ſi ui detur traducamus fabulæ actorẽ. Dico autem factorem callũ niæ. Hic autem q̃ quidem nõ ſit homo bonus omnibus no tum puto. Nemo enim quum bonum exiſtat malorũ cauſa fieret proximo ſuo: ſed eſt bonorum uirorum ex eiis quæ be ne faciunt ipſi amicis: nõ aut ex iis quibus alios iniuria affi/cientes accuſantur & odio haberi parant: probari opinionẽ beniuolentiæ uendicãtes. Poſtea aũt q̃ iniuſtus & iniquus eſt: & impius: & utentibus damnoſus facile eſt perdiſcere. Quis enim nõ fateretur æquitatem in omni re: & nihil plus iuſtitiæ opera eſſe. iniquum autem & improbum iniuſtitiæ eſſe qui autem callumnia aduerſus habentes ſurtim utitur quomodo non impium totum auditorem ſibi uendicans & præoccupans eius aures & obturans: & ſecundæ orationi omnino in acceſſibiles parans ipſas callumnia prius imple tas extremæ iniuſtitiæ tale ut diceret optimi legũlatores So lon & Draco iuſiurandum iudicibus facientes ut ambos ſi militer audiant & parẽ beniuolentiã reis tribuãt: donec alte rius oratio comparata peior altera aut melior apparuerit: anteq̃ aũt pſcrutati fuerint defenſionẽ cõtra accuſationem impiũ omnino & impurũ arbitrati ſunt fore iudiciũ: & enim

etiam deos diceremus moleste ferre si accusatori cum licentia quæ uellet dicere permitteremus: obturantes autem aures accusato: aut ore silentes contra eum suffragia ferremus priori capti oratione ut sm iustitiá & secúdú iusiurandum iudicis quispiam diceret calúnias fieri si cui autem legúlatores fide digni non uidentur laudantes sic iusta & sine altera parte fieri iudicia poeta; mihi uideor optimú inducere orationi qui de his optime locutus est. imo aút legé posuit. Dicit autẽ neq; citẽ iudicaueris priusq; amboꝝ audieris orationem: nouerat enim puto & hicq; quum multæ sint iniuriæ uita nullá quispiá inueniret peioré neq; iniustioré: q̃ indicta causa quẽpiá cõdẽnari. Quod qui calumniaꝫ facere oino aggreditur absq; iudicio subiiciens rerú ire audiẽtis & latebris accusationis defensionẽ detrahẽs. Et. n. sine audacia sunt et timidi oẽs huiusmodi hoies qui in lucẽ nihil educãt: sed qm̃ admodú insidiantes ex obscuro alicunde sagittas mittentes ut neq; cõtra instrui quisq̃ possit neq; repugnare: sed in difficultate et ignoratione belli corrumpaꝫ. Quod maximum est signú calúniantes nihil uerú dicere quin si quis sibi ipsi cõscius esset q̃ uere accusaret: hic (puto) manifeste argueret et rerú faceret et oratione ira persecutaretur: quẽadmodum nemo qui manifeste posset uincere insidiis nunq̃ et fraude uteꝫ cõtra hostes. maxime aút aliquis posset hos uidere in regú aulis: et iis qui circa amicitias eoꝝ qui iperát: et potentes sunt ꝓbanꝫ ubi multa inuidia: infinitæ suspitiones: permutatæ adulationú et calúniarum materiæ. ubi. n. maiores sunt spes: hic: et inuidiæ difficiliores et odia suspectiora: æmulationes ad malas artes inueniẽdas acutiores et ingeniosiores oẽs igiꝫ acute sese inuicẽ spectát: et quẽadmodú singuli certamine pugnantes obseruant si quam corporis partem

nudatã uiderint:et unuſq; ſq; uolés ipſe primus eſſe depellit et cõtra ꝓmũ luctaf:et quẽ ante ſe habet:diuellit:ſi poſſit ſupplãtat:ubi et bonus manifeſte ſtatim ſubuertiſ et laceraf:et poſtremo ignominioſe extrudiſ. Aſſentator aũt et ad huiuſmodi prauos mores ueriſimilior ꝓbaf:et omninó prænenions uincit:quoniá ea Homeri ſunt uera ꝙ cõmunis hoſtis Mars et interficientẽ interfecit. Igitur tãq; nõ de paruis rebus ſit certamẽ uarias inter ſe uias excogitant:quarum celerrima et tutiſſima eſt calũniationis:quæ principium quidem capit ab inuidia ſpei dmidiatæ: ſed miſerabiliores et tragicos inducit fines et multarum calamitatum plena eſt: neq; tamen paruum eſt hoc:neq; ſimplex ut aliquis ſuſpicaretur. Sed multæ artis ſagacitatiſq; non paruæ: et ꝙ certioris cuiuſdá indigeat diligentiæ. Non enim tot damnis afficeret calumnia niſi ueriſimili quodá modo fieret: neq; contra ueritatem quæ omnibus rebus ualidior eſt ualeret: niſi multa q̃ inducerentur:& probabilia eſſent:Et infinita alia contra audientes pararetur:ut plurimuꝫ igitur maxime calumniis circunuenitur is qui honoratur:& ꝓpter hoc his q̃ poſt ipſum relinquuntur:eſt inuidiæ:Omnes enim in hunc ſagittas iaciunt eum tanquam rem quandam quæ prohibebat & impedimento ſit proſpicientes. Et unuſquiſq; putat ſeipſum primum fore ſi illum qui ſũmus eſt per obſidionem expugnauerit:& ab amicitia abſtraxerit:quale quidá & in gymnicis certaminibus inter curſores fit. Illic enim bonus curſor ut primum repagulum cecidit primum locum cupiens et mẽtem dirigens ad finem:et in pedibus ſpem uictoriæ habens contra proximum nulla utitur calliditate: nec quicq̃ quod ſit ſecundum aduerſarios curioſe agit. At malus ille et imbellis aduerſarius ſpe celeritatis amiſſa ad prauitatem

artis cõuertiſ: & hoc ſolũ ex oĩbus cõſiderat quõmodo: cum rẽtẽ inhibẽs aut impediens frenet & ſupprimat tanq̃ ſi ab hoc aberrauerit nunq̃ poſſit uincere. Similiter aũt & in amicitiis horum qui beatæ ſunt cõtingit. Qui enim excellit hic ſtatim inſidiis petitur & ſine cuſtodibus in mẽdio malignorum deprehenſus diſcerpitur. Ii autem amantur & amici uidentur ex his quibus alios damnis uiſi fuerint effeciſſe: & id quod dignũ ſit cur calumniæ credaſ excogitant: nõ ut cõtigerit: ſed tanq̃ in hoc eis tota res conſiſtat. Veriti nequid abſonum attingant & alienum. Vertentes igiſ in peius ut plurimum ea quæ adſunt ei quem calumniantur nõ improbabiles faciunt accuſationes ſicut medicum calumniantur tanq̃ uenificum diuitem autem tanq̃ tyrannum. Tyrannicũ uero & familiarem regis tanq̃ proditorem. Interdum tamẽ auditor ipſe ſubiicit calumniæ differentias: & ad illius mores malis prædiſti moribus ipſi ſe accõmodantes coniectant Si enim ipſum Zelotypum uiderint eſſe innuit (aiunt) uxori tuæ in cœna: & ad ipſum aſpiciens ingemuit & ſuſpirauit & Stratonica ad eum non ualde iocunde & omnino amatoriæ & quædam adulterinæ ad ipſum calumniæ. Si autem arti poeticæ ſit deditus: & in hoc ualde ſe efferat per Iouem ſubſanauit Philoxenus tuos uerſus: & carpſit: & ſme menſura dixit ipſos & male compoſitos. Ad Pium autem & deorum amantem amicus accuſatur tanq̃ qui deum repellat: negetq; prouidentiam. Qui autem audiuit tanq̃ ſtimulo aure percuſſus incenſus eſt tanq̃ neriſimile ſit: & amicum auerſatur non expectata certiore probatione. Omnino enim talia excogitant & dicunt quæ maxime nouerũt poſſe ad iram prouocare audientem: & ſciens ubi unus quiſq; ſit primus ad illum ſagittas mittunt: & in ipſum iaculantur. ut ſtatim ira pertur

batus ociũ amplius nõ habeat ad ueritatẽ exquirendá. Fuit olim & apud Ptolemæum qui Dionyſius cognomento eſt appellatus qui Demetriũ platonicũ calũniaretur q̃ & aquá biberet & ſolus ex omnibus fœmineos habitus non induere tur in bacchanalibus: & ſi diluculo neq; biberet ſpectantib⁹ omnibus: neq; ueſte indutus ſubtiliſſima pulſaſſet cymbalia & ſaltaſſet periiſſet: utiq; q̃ regis uita non delectaretur: ſed eſſet Sophiſta grauis: & Ptolemæi delitiarũ æmulus. Apud uero Alexádrũ maxima omniũ calũnia fuiſſet habita: ſi quis Hepheſtionem neq; colere neq; adorare conſtituiſſet. nam poſtq̃ Hepheſtion examore interiit: uel hoc addere magnificentiæ noluit Alexander: ut deum faceret Hepheſtionem mortuum. Templa igitur ſtatim conſtruxerunt urbes: conſecrabantur luci: aræ ſacrificia: ac nouo huic deo dies feſti prõcurabantur: maximumq; iuſiurandum erat omnibus Hepheſtion. Si quis uero uel ſurriſiſſet ad ea quæ fierent: uel nõ ſane q̃ pius & religioſus uiſus fuiſſet morte moriebatur. Cum ergo aſſentatores hanc puerilẽ Alexandri cupiditatem cognoſcerent: accedebant illico: & inſufflabant de Hepheſtione narrantes inſomnia: eiq; & uiſiones quaſdam: & curationes attribuant: & prædicabant oracula: & poſtremo p̃ſenti: morborumq; expulſori deo ſacrificabãt. Delectabantur aũt Alexander audiens: & demum credebant: ac multum gloriabatur: q̃ non ſolum eſſet dei filius: ſed q̃ facere etiam deos ualeret. Quot igitur exiſtimamus ex amicis Alexãdri cœpiſſe fructum ex diuinitate Hepheſtionis temporibus illis: inſimulatos quod communem omnium deum non colerent: ob eáq; cauſam expulſos: ac regis benjuolentiam perdidiſſe Tunc & Agathocles Samius p̃fectus militũ apud Alexandrũ: & q̃ honore afficiebaꝰ ab eo plurimũ una cũ leone ſer-

me conclusus est accusatus quoniaꝫ ad sepulchrū Hephe-
stionis profectus illachrymauit. Verum illi attulisse opem
Perdicas dicitur iuratus deos omnis & Hephestionem: ue-
nanti sibi manifeste apparuisse deū: ac inuenisse ut diceret
Alexandro ꝙ Agathocli ignosceret: quādoquidem neq; ut
incredulus. neq; ut in mortuo illachrymasset: sed ꝙ antiquæ
consuetudinis meminisset. Assentatio igitur & calumnia lo
cum tunc habuit maxime ad Alexandri cōpositā passionē.
Quēadmodum in urbis expugnatione nō ad excelsa loca:
& munita muris. eoq; unde ruant præcipites se hostes confe
runt: uerū ubi quid incustoditum debile ue aut depressum
senserint. Illuc enim totis uiribus una omnes cōuolāt tanq̄
facillime inuadere & capere queāt: sic etiam calumniatores
eo impetum faciunt: admouentq; machinas. ac expugnant
tandē obstante nemine & prohibente ingressum: qđ animo
infirmum ac imbecillū & accessu facile intellexerint. Deinde
ubi intra muros semel ingressi fuerint. Iactāt ignes & incen
dunt: omnia iugulātq; & exterminat: qualia si captus anim⁹
& in mācipiū redactus fuerit. pars ē & decens ut sint opera
Calumniatorū. uero contra absentem hæ machinæ: doli: mē
daciū: periurium: preces: impudentia: & cætera id genus in-
finita scelera: & calida opera. Sed omniū maxima: quæ ē cō-
sanguinea: immo quædam potius calūniæ soror: assentatio.
Non est quisquam adeo generosus: ac adamantino muro: ac
tinctus animum qui calumniosis assentationibus nō arrigat
aures: & præcipue si fundamenta effodit: surripitq; calum-
nia. Quæ foris fiunt sunt huiusmodi. At intus proditiones
plurimæ adiuuant: quæ manus extendunt & porrigunt: por
tas recludunt: atq; multifariam ut capiatur auditor se acco
modant. primum quidem cupiditas rerum nouarum q̄ ho-

minibus oibus a natura innata est. Similiter & satietas: ac illud deinde qđ ea quæ p̃ter opinionẽ audita sunt cõsequit. Nã quonã modo lætemur omnes quotiẽs occulte dictas & plena suspitionis audimus: ignoro equidem. Itaq; noui nõnullos quibus ita suauiter ex calumniis pruriunt aures ac si pennis leuiter attinganť. Postq̃ igit ab his ominibus expugnati ceciderint: omnino puto capiunt ac destruunt: neque difficilis fit uictoria nemine contra instructo & repellente impetum: uerum auditor quidem seipsum cum sponte præbeat: ignoretq; accusatus insidias. Sicut enim nocte urbe capta dormientes: accusati pereunt. Et qđ est omnium miseratione dignissimum ille quidem qui accusatus est accedit ad amicum hylaris: ut qui nihil sibi mali factum intelligit: & quæ consueuerat & dicit & facit circunuentus miser omnibus modis. Is uero cui accusatus est si quid generosi habeat & liberi & audaciæ statim prorumpit in irã: atq; effundit bilem: et tandem ubi amici excusationem percepit: neqcq̃ iratũ se amico fuisse cognouit. Quod si ignobiliore et abiecto sit animo accedit quidem: et summis arridet labris. Sed odit et clandescat dentes et exacuit: et: ut inquit Poeta: p̃mit iram corde profundam. Quo equidem nihil esse puto iniuste: neq; seruile magis: ut labrum quis mordens clanbilem nutriat: atq; odiũ in seipso incluſum exaugeat aliud quidem sentiat: aliud dicat. et hylari ac iocunda facie agat tragœdiam aliquam et doloris et luctus plenam. Hoc autem patiuntur maxime quando inter calumniantem et eum qui accusatus est antiqua esse uidetur familiaritas: faciat similiter. tũc enim ne uocem quidem accusatorum excusantium ne audire uolunt. Adhibendam esse fidem accusationi iccirco existimant Quoniam Accusatori Cum Accusa-

to uetus intercedat familiaritas. Et non cõsiderãt plurimas odii causas: latentes cæteros: sæpe inter amicissimos incidisse: ac interdum quibus ipsemet obnoxius est aliquis hac ipsa re præuenjens. & confixus accusauit propinquum effugere hoc hoc modo conatus calũniam. Et omnino inimicũ quidem calumniari nemo audet. Incredibilis enim esset ibi accusatio habens manifestam causam. Eos autem maxime inuadũt: q amicissimi esse uideant. Innatã sibi eẽ erga audiẽtes beniuolẽtiã sic uideri uolũt. quoniã ad illoꝝ utilitatẽ ne ab inimicissimis quidem abstineant. Sunt autem qui & si sciũt postea sibi fuisse amicos iniuria accusatos: pudore tamen eorum quæ crediderant: neq; admittere amplius neq; aspicere eos audent tanq̃ affecti iniuria: quoniam nihil fecisse illos cognouerunt iniuriæ. Itaq; multoꝝ maloꝝ referta uita est ex calũniis: quæ facile & sine inq̃sitiõe credũtur. Antea. n. ingt. Intereas Proete: aut interfice Bellerophontem:

Qui uoluit mecum coiisse: nec ipsa uolebam.

Cum tamen ipsa prior agressa fuisset. & despecta: & ferme periit adolescens in congressu contra chimæram cum continentiam seruaret & reuerentiam erga hospitẽ passus est a muliere mala insidias Phœdra uero & ipsa similiter calumniata priuignũ fecit ut execrabilis fieret a parte Hippolyti cum nihilo dei fecisset ille ipii: sed est certe dicet quispiam interdum calumnianti credendũ q: & iustus & prudens esse uideatur in rebus cæteris: & fidem ei adhibere oportet: q̃ tale quid machinatus alias minime fuerit. An est igitur Aristi de aliquis iustior? Sed & ille quidã conspirauit cõtra Themistoclẽ: & cõcitauit populũ. Laborabat enim ille (ut aiũt) ciuili ambitione Iustus quidẽ quo ad alios Aristides: sed homo & ipse fuit: irascebatur: amabat oderat. Et si uerũ est q̃d

fertur de Palamede qui græcorū prudentissimus fuit atq; aliis in rebus optimus insidias ex inuidia cōposuisse dicitur contra consanguineum & familiarē uirū: & qui adeq; periculum cognouerat. Sic huiusmodi in rebus naturale omnibus est hominibus uitiū. Quid dixerit quipiam uel de Socrate qui iniuste apud Athenienses accusatus fuit ut impius & insidiator? uel de Themistocle aut miltiade qui post tales tantasq; uictorias suspecti facti sunt græciæ proditionis? Infinita adduci possent exempla: & plurima fere iam cognita. Quid igitur ei faciēdū est qui mentē habeat: qui ue de uirtute aut de ueritate disceptet. Quod & Homerus (existimo) ubi de sirenibus confingit fabulā inter pretatus est: quando præter nauigare iubet pernitiosas has auditus uoluptates: aures q; occludere nec eas fluxe referare passiōe affectis. Sed ad ea quæ dicuntur diligentem hostiariam cōstituere rationem. & quæ digna sunt admittere & cōparare: quæ uero prauа & turpia excludere atq; repellere. Esset enim sane ridiculum si domus ianitorē quis constituat: aures uero & mentē patere permittat. Quādo igitur accesserit aliquis qui narret huiusmodi: oportet eū qui audit ita sit nec ne secū diligenter inquirere: & considerare etiam atq; etiā: ac mente euoluere: neq; dicentis ætatē: neq; ante actam uitam: neq; illius in dicendo solertia uidere atq; prospicere. Quanto enī aliquis aptior ad persuadendū: tanto diligentiore opus est examine. Non est ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio potius accusanti: sed ipse secū adiutor studiose ueritatē inquirat: faciatq; ut rū patur calūniator inuidia. Et cū utriusq; animi manifestauerit argumētū & amet & oderit. Si priusq̄ id fecerit mouentur prima calumnia o Hercules q̄ puerile & abiectum atq; iniquum est (ut ab initio diximus) ignorā

tia et in tenebris pronoluti mores. Quod ſi deus uelamẽ auferet ex oculis hominũ abiret ſtatiꝫ calũnia in baratrũ quæ nullũ habens locum: profugeret illuſtratis rebus a ueritate.

Luciani laus Muſcæ.

MVſca ẽ ſic minia uolucꝛ ut poſſit cũ muſcellis & cũ licibꝰ cõpari: ſꝫ tãto illis ẽ maior: q̃tũ ipſa ab apere linq̃ſ. Pẽnata ẽ ãt nõ eo mõ quo cæteræ uolucres quaꝛ hæ quidem pennas in toto habent corpore: hæ uero uelocibus utuntur & pernicibus alis. Sed ex pelliculis ſunt illi pennæ quemadmodum locuſtis & cicadis & apibus ſed tanto molliores habet pennas: quanto græca ueſte tenuior & mollior eſt indica. Siquis muſcam diligẽter inſpiciat quãdo in ſole alas expandit et concutit: uariis eam pictam coloribus: ut pauones uidebit. Eſt illi uolatus non continuo pẽnarũꝫ remigio ut ueſpertilionibꝰ: neq; ſaltu ut locuſtis: neq; cum ſtridore ut ueſpis et crabronibus: ueꝛ flexibilis ad quacunq; aeris partem ſe moueat. Adde q̃ non uolat quiete et cum ſilentio: ſed cũ cantu et melodia. nõ itẽ imitte et ſæue quemadmodum culices et muſcellæ: neq; cum graui fremitu apum aut ueſparum horribilem oſtentans ſonum et minacem: ſed tanto uolat his ſuauius muſca: quanto ſunt tuba et cymbalis tibiæ dulciores. In reliquo uero corpore caput quidem tenuiſſimum collo cõtinetur et eſt uerſatile: non cõpactum et affixum humeris: ut eſt locuſtarum. Oculi uero prominent qui comu plurimum habent: pectus eſt bene compactum: ſunt ei innati pedes non ut ueſpis aſtricti uale et complexi. aluus autem minuta eſt et ipſa: et thoracieꝫ ſimilis: zonas latas et ſquamas habens: ulciſcitur tamen nõ aculeo ut apis et ueſpa ſed ore et proboſcide quam et ipſa eodem modo habet uel elephanti: præpaſciturq; et aſſumit

et inhærens continet concauo naſe in ſumitate proboſcidis ex ipſa uero dens foras prominet: quo pungens bibit et lac ſed dulcis et ſuauis eſt ipſi uel ſanguis non magno cum dolore hauſtus eorum quos pupugit. Sexipes uero eſt: quattuor ſolis incedit: duobus autem anterioribus etiam ut manibus utitur. Videres igitur ipſam grandientem quattuor: atq; edulium aliquod tenentem ſublime: manibus more ualdeq; humano: atq; ut nos: naſcitur autem non ſtatim talis: ſed uermis ab initio uel ex hominibus mortuis uel ex aliis animalibus deinde ſenſim et pedes effert et producit alas. Fitq; ex reptili uolucris et concipit paruum uermem: qui muſca fit poſtea conuiua autem et contubernalis et cõmen ſalis hoium deguſtat oia. p̃ter oleũ. mortẽ enim ei affert epotum oleũ: et tamẽ breuis eſt uitæ: ualde enĩ anguſta data eſt illi uita. luce plurimũ gaudet et in hac ciuiliter uerſat: nocte uero quieſcit et ſilentiũ agit et neq; uolat: neq; cãtat: ſed cõtrahit ſe et non mouetur. Non paruam eſſe eius intelligentiam queo dicere cum inſidiatorem et hoſtem ſuũ araneum effugiat: inſidiãtẽ. n. et obſeruat et contra intuetur declinans illius impetũ ne capiat irretita et in beſtiolæ incidẽs caſſes fortitudiné. n. et robur ipſius non oportet dicere ſed Homerus poetaꝝ maxim⁹ cũ quereret quo nã mõ laudaret Heroũ optimũ nõ leonipardo ue aut apro cõparat robur illius ſed audaciæ muſcæ et intrepiditati et conatus magnitudini neq; enim audaciã ſed fiduciã eſſe illi refert quanq̃ eſt (inquit) repulſa: non deſiſtit tamẽ: ſed eſt appetẽs morſus ſic autẽ laudat magnopere muſcam et amplectitur ut non ſemel neq; paucis in locis de ea meminerit: ſed ſæpe exornat ſic carmi

fantē cōparās qñ a Menelao telū repellit ne ad lætalia loca incidat:muſcam rurſus ducit in exēplū. At qui pulcherrimo eas adiectiuo ornauit cantatrices appellās:& cū gregē eaꝝ gētē uocat ſic aūt fortis eſt ꝙ mordēs aliquid uulnerat non hoīs ſolū pellē:ſed & bouis & equi:elephātē quoq; mœro re afficit in illius ingreſſa rugas & ꝑ magnitudine probo/ſcidis lacerans.Coitus uero & uenereoꝝ & nuptiarū ē ipſis multa libertas:nec:ut galli:cū inſcenderit mas:ſtatim reſil/uit:ſed uehitur a fœmina diu:fertq; illa ſponſuꝫ:cōuolantq; nec aerium illū coitū uolatu deſtruūt:obtrūcata uero capi/te muſca plurimum uiuit parte reliqua corporis reſpiratq; Quod aūt eſt maximū in natura ipſarū nō eſt ſilētio ꝓter/eundum:qđ Plato in ſermone de aīa:deq; aioꝝ imortalitate ſolum præteriiſſe mihi uidet.mortua enim muſca ſuperin/ſuſo cinere reuiuiſcit:& noua ei generatio quædā atq; ab in tegro alia fit uita ut uere ꝑſuaſum ſit oībus ꝙ illarū quoq; i/mortalis eſt aius.ſi quidē & digreſſa reuerſitur iterū & agno ſcit & ſuſcitat corpus muſcamq; uolare facit: & uerificat de Hermotino Clazomeno fabulam ꝙ ſæpe eū reliquiſſet eū per anima per ſeipſam ibat peregre:deinde reuerſa imple/bat iterū corpus:& ſuſcitabat Hermotinū. Et q̄q̄ ocioſa et remiſſa eſt muſca neſciē tñ quæ laborant ab aliis et plena ubiq; ē ei mēſa.nā ipſi et capræ mulgētur et apis nō minus muſcis laborat q̄ hoībus:atq; huic coci obſonia cōdiunt:et deguſtat anteq̄ ipſi reges deambulāſq; per mēſas una cū ip/ſis cōuiuatur et ſimul ueſcitur oīb⁹. Tuguriū aūt ſeu nidū nō in uno loco cōſtituit ſed errabundū uolatū tollens mo/re Scytharū ubi a nocte deprehenſa fuerit ibi et domū fa/cit et lectū.In tenebris uero ut dixi nihil operat:neq; dignū putat aliquid latēs efficere.neq; qđ turpis facere exiſtimat:

quod in luce factū sit ipsi dedecori. Ait uero fabula perpul chram olim mulierem fuisse muscaꝫ loquacem tamen & ga rulam & cantatricem & in amore contendisse cum luna am bas eodem tempore Endimionis deinde cum dormientem adolescentulum assidue excitaret friuola loquens & cantās & circa ipsum lasciens ægre illum tulisse. Iunam uero irataꝫ in hoc animal transmutasse muscam. Et nūc propterea om nibus inuidere somnū qui dormiunt Endimionis memoreꝫ & adolescentulis præcipue & teneris. Morsus aūt ipse & cruoris auiditas non rusticitatis sed amoris est & humanitā tis signū: nam eo quo potest modo fruit & ex pulchritudi ne decerpit aliquid. Fuit etiam apud antiquos mulier quæ dam cognomento muscа: ꝑ Doetria perq̄ formosa & docta & alia perinsignis athenien sium meretrix: de qua ait poeta comicus ad coruscq̄ eū musca mordebat. Sic aūt neq̄ comi ca gratia dedignata est: neq̄ muscæ nomen excluſit a scena: neq̄ pudebat parentes hoc nomine filias appellare. Tragœ dia uero magna etiam cū laude de musca meminit sic in his Graue quidē & molestum est forti robore saltare muscaꝫ in uirorum corpora ut cæde impleatur. uiros autem armatos hostilem hastam timere. Multa etiā de musca ꝑ Pythagoræ possem dicere nisi nota oībus esset historia. Nascunt & ma ximæ q̄dā muscæ: quas militares multi appellāt: nōnulli ue ro canes sonitu asperrimæ: et uolatu uelocissimæ. Hæ et lō gissimæ uitæ sunt et tota hyeme icibatæ ꝑdurāt cōtractæ ꝑ ferti & cōnexæ tectis et culminib⁹. In qb⁹ et illē admiratio ne dignissimū q̄ utrūq̄ et fœminaꝫ & mariū faciūt cōscen dūtq̄ uicissim: ut Mercurii & Veneris filius: q̄ mista natura fuit & duplici forma. Possē et adhuc multa dicere: sed finiā ocionē: ne uidear secūdū ꝓuerbiū ex musca elephātē facere.

Ad lectorem.

Hæc lege plena iocis: immiſtaq; ſeria ludo:
Quando relaxndi cura tibi eſt animi.
Luciano ex græco plures fecere latina:
Collecta hinc illinc: preſſaq; Bordo dedit.

Finis.

Thomas Regazola.

Endimionem lunæ phœbiq; duellum:
Et caſtra amborum noſcere quiſquis auet
Scripta legat lucis multa uigilata lucerna:
Exculciſq; ſales quos dedit ingeniis:
Non poterunt non blandidulos afferre cachinos
Humanæ uites. ſquamiferum q; pecus:
Tandem exenclatis tot caſibus ut Ioue natus:
Exuit arcadicis lucius ore ſeris:
Poſtremo inuitus poſt tartara linquit amœnis
Cecropios uates: Romuleoſq; patres.

De Morte carmen horrendum.

Qua mors lege capit & magnos atq; puſillos
Nunc hos: nunc illos precipitando rapit:
Pauperis & regis communis lex moriendi
Dat cauſam flendi ſi bene ſcripta legis.
Guſtato pomo nemo tranſit ſine morte.
Vado mori certe q; nihil certius illa
Hora ſit incerta: nec mora uado mori.
Vado mori ſectans alios ſectandos: et ipſe
Vltimus et primus non ero uado mori.

Vado mori præſul bachulum ſandalia mitram
Nolens ſiue uolens deſero uado mori.
Vado mori monachus mundi moriturus amicis
Vt moriatur amor ueh mihi uado mori.
Vado mori iudex cum plures iam iudicaui
Iudicium mortis horreo uado mori.
Vado legiſta mori quia fui defenſor egenū
Cauſidicus cauſas deſero uado mori.
Vado mori loycus: alios concludere noui
Concluſit breuiter mors mihi uado mori.
Vado mori medicus medicamine non redimendus
Quicquid agat medici potio uado mori
Vado mori princeps quid prodeſt gloria mundi
Vado mori miles belli certamine victor
Sed mortē uincere nequeo uado mori
Vado mori pugil doctus ſuperare duello
Sed ſuperare necē neſcio uado mori
Vodo mori iuuenis quia nil ualet ipſa iuuentus
De nece me protegi nequeo uado mori
Vado mori ſenior iā finis tēporis inſtat
Iāq; patet mortis ianua uado mori
Vado mori ſapiens: ſed nec ſapientia nouit
Mortis cautellas fallere uado mori
Vado mori ſtultus: mors ſtulto nec ſapienti
Non iungit pacis fœdera: uado mori.
Vado mori diues: ad quid mihi copia rerū
Cū morte nequeā paſcere: uado mori
Vado mori pauper: nil mecum defero mundo

Vel fortuna nescit parcere: vado mori.
Vado mori gaudens: non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia vado mori.
Vado mori cultor: collegi farta acervos,
Quos ego pro nilli computo vado mori
Vado mori miser: sententia dura beato
Grata mori: sequitur vivere vado mori.
Vado mori civis in cinerem & rediturus.
Ordine quo cœpi desino: vado mori.
Vado mori sperans per longum vivere tempus
Forte dies hæc est ultima vado mori
Vado mori: sed nescio quo vel quomodo quando
Me quocunq; loco vertero vado mori.
Vado mori cernens q̃ mors cunctis dominatur
Tensa videns mortis retia vado mori
Vado mori miserere mei rex inclyte christe
Omnia dimittens debita vado mori.
Vado mori sperans vitam sine fine manentem
Spernens præsentem sic bene vado mori.
Annuat hoc munus qui regnat trinus & unus
Mors resecat: mors omne necat quod carne creavit
Mors fera: mors nequam. mors nulli parcit & æquam
Cunctis dat legem: tollit cum paupere regem
Hæc tibi sint menti carmen superare volenti:

Mors æquat omnia

Bayerische Staatsbibliothek München